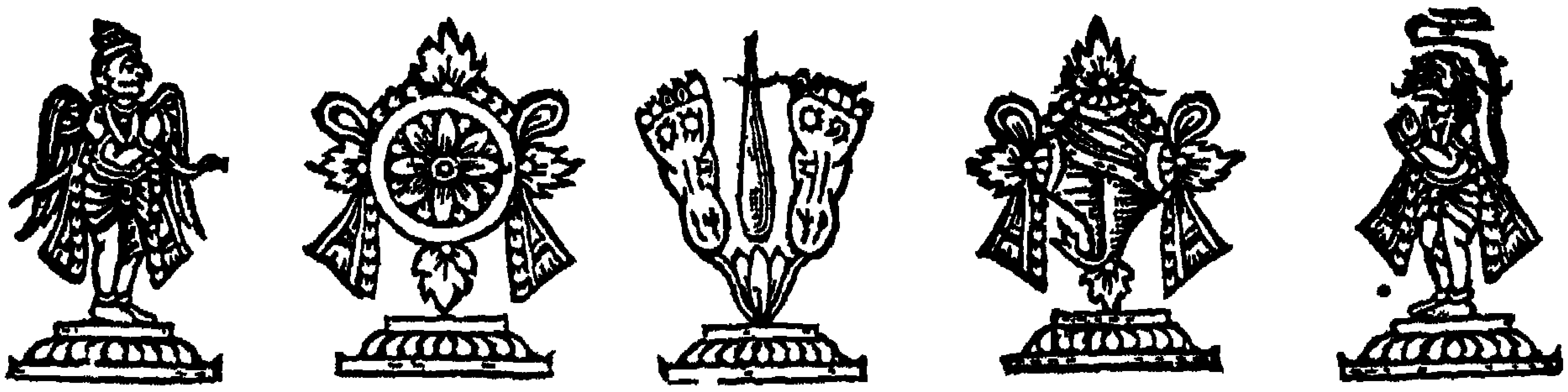

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத் வரவர முநயே நம:
ஸ்ரீமத வாநாசல முநயே நம:

ககநகிரிமுநி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

[ஸ்ரீ வானமாமலை மடத்துப பீடாதிபதிகளாகிய ஸ்வாமிகளுடைய வைபவம]

பணடிதரதனம திருககணணபுரம
சௌ. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யாரால் (சிரோமணி)
பரிசோதிககபபடடது

ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் 27-வது பட்டம்
ஸ்ரீமத் பரமஹமஸ பரிவ்ராஜகாசாயரான
சினன ராமாநுஜ ஸ்வாமியின நியமனத்தால
வெளியிடபபடடது

மதராஸ்

துாமுகி வருஷம சித்திரை மாதம

விலை ரூ. 1-12-0

முதற்பதிப்பு—ஏப்ரல் 1956

பிரதிகள் 1000

பாரதி விஜயம் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி மதராஸ்-5

முதலாவது வானமாமலை ஸ்வாமி

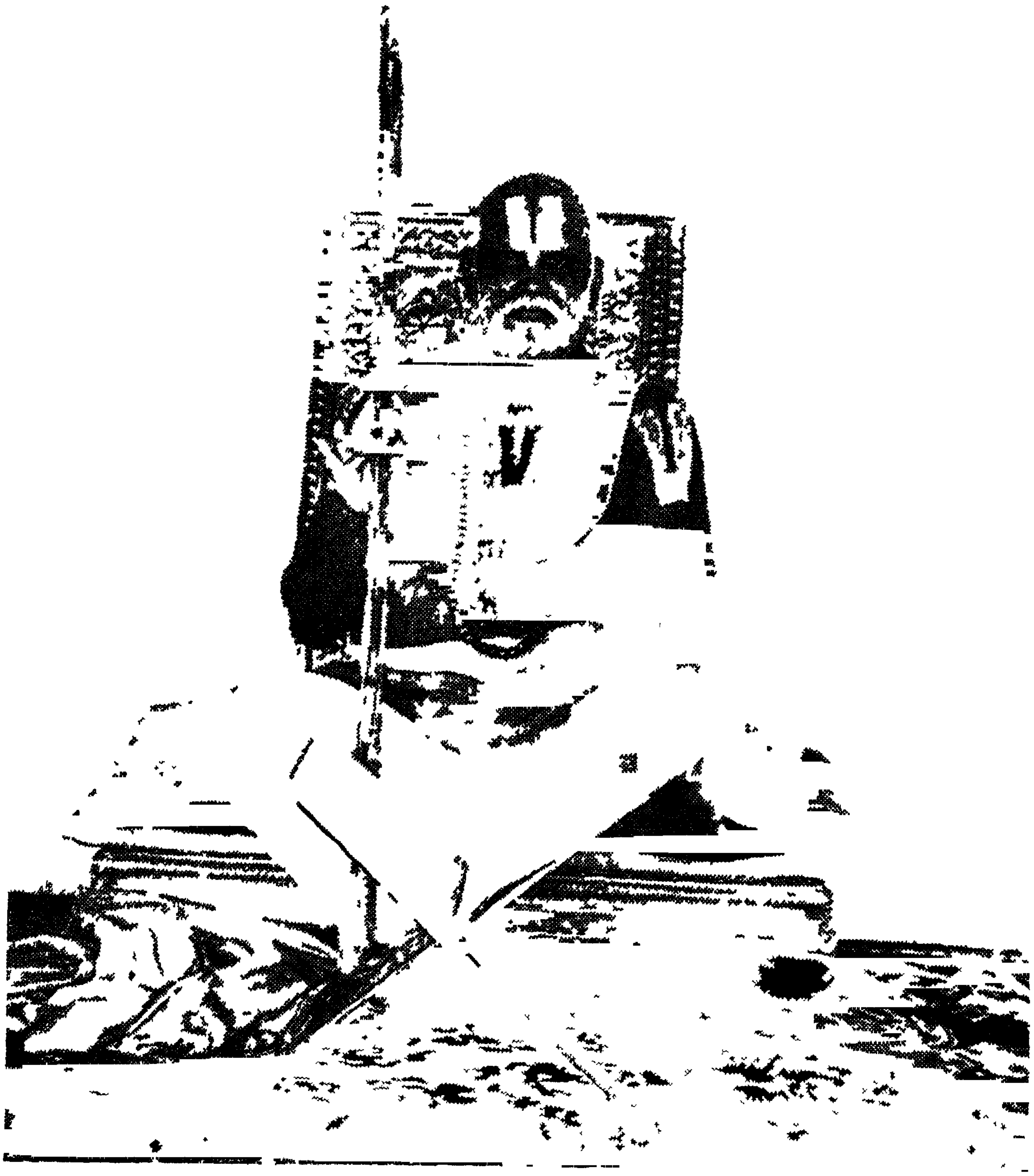

27-வது பட்டம் ஸ்ரீ சின்ன ராமாநுஜ ஸ்வாமி

முகவுரை

ககநகிரிமுநி குருபரமபரா பரபாவம

பினபழகராம பெருமாள ஜீயா அருளிசசெயத குருபரமபரா பரபாவம, ஆழவாரகள வைபவம தொடஙகி உடையவா வைபவததைப பரககக கூறி நமபிளளை வரையிலுளள ஆசாரயாகளின வைபவஙகளைக கூறிறறு. பிளளைலோகம ஜீயர அருளிச செயத யதீநதர பரவண பரபாவம், நமபிளளையின சிஷயாகளான வடககுத திரு வீதிப பிள்ளை, பெரிய ஆச்சானபிளளை தொடங்கி ஆசாரயாகளின வைபவஙகளைப பேசி வந்து யதிவர புநரவதாரமான மணவாள மாமுனிகளின வைபவஙகளைப பரகக நிருபிததது. அந்த மணவாள மாமுனிகளின அஷடதிக கஜஙகளில பரதமத்தில எடுககப்பட்டு அவர் பரதம சிஷயராய, அவரது பாதரேகாஸமராய், "பொனனடிக கால ஜீயா" எனப போறறப பெறறு, அவரால் வானமாமலை பீடத்தில தமககு பரதிநிதியாய ஸதாபிககப பெறறு, தாசனதன்த்த தழைததோஙகுமபடி பரவாததனம செயய நியமிககப பெறறவா வானமாமலை முதலாவது (ஒனறுன) ராமாநுஜ ஜீயர் ஸவாமி ஆவார. அநத ஸவாமி தொடஙகி அநதப பீடததை அலங்கரிததது எழுநதருளியிருநத ஸவாமிகளின வைபவஙகளைக கூறுகினறது இந்த கரநதம். முதலாவது ஸவாமியின அவதாரம, மாமுனிகளை ஆசரயிததது முதல நிதய விபூதிககு எழுந

தருளியது ஈருகவுளள அவரது வைபவஙகள, இவறறை “ஸ்ரீவரமஙகை முனி வைபவம” விஸதாரமாகக கூறிறறு. எனவே இநத கரநதம, அவரது சரிததிர வைபவததில நோககினறி அவா அவதார மெனபதையும அவரது ஆசாரயத்வததையும “மணவாள மாமுனிவன பொனனடியாம செஙகமலப போதுகள” அவரே எனபதையும முதலில பரமாணஙகளுடன நனகு நிரூபணம செயதது, இநத பரஸஙகததில முதலில மாமுனிகளின சரிததிரததைச சுருககிக கூறி அவரது வாழித திருநாமஙகள பலவறறையும வெளியிடடிருககிறது. பினபு முதலாவது வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமி தொடஙகி வானமாமலை ஆசாரய பீடததில நியமிககபபடடுப பரமபரையாய எழுநதருளியிருநத ஸவாமிகளின வைபவஙகள எலலாவறறையும இநத கரநதம கூறுகினறது எனவே இது “ககநகிரிமுநி குருபரமபரா பரபாவம” எனப பெயா பெறறது. இதில முககியமாகக கூறபபடும விஷயஙகளாவன அநதப பீடததில எழுநதருளியிருநத ஸவாமிகளின அவதார தினஙகள, திருநக்ஷதரத தனியனகள, வைபவத தனியனகள, வாழித திருநாமஙகள, சீாகள, அநதப பீடததில அவாகள அமாநத காலம, மொததம எழுநதருளியிருநத ஸமவதஸரஙகள, வானமாமலையிலும மறறுமுளள திவய தேசஙகளிலும, அவாகள செயதருளிய கைஙகாயஙகள, திகவிஜய யாதரைகள, திவய தேசஙகளின மஙகளாசாஸநஙகள, மடததுககுச் சேமிதது வைதத நிதிகள, முதலியனவாகும. இதில, 26-வது படடததை அலஙகரித்த ஸ்ரீமதுரகவி ராமானுஜ ஸவாமி ஈருகவுளள

ஸவாமிகளின வைபவஙகளைக காணலாம. 27-வது படடததை அலஙகரிததுத தறபொழுது எழுந்தருளியிருககும ஸ்ரீசினன ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமி செயதருளிய கைஙகாயஙகள ஆழவாா திருநகரித திருததோ கைஙகாயம, உளளூரில விமான பரதிஷடை முதலியனவாகும.

இததகைய கரநதம ஆசாாயாகளின சரிதமெனபது மாததிரமினறி சரிததிர முகயததுவமும வாயநததுமாகும. இது நீணட காலம நமது விசிஷடாதவைத ஸமபரதாய விஷயததில இநத மடம ஆதிமுதல ஆறறி வநதுளள பணிகளை நனகு அறிவுறுததவலலதுமாகும. தறகாலததிய பாமர ஜனஙகளின மனதில இததகைய தொணடுகளைத தூணடுவதறகும இது ஏதுவாகலாம. எனவே இதன முகயத தனமையை உணாநதே வாததமான ஸவாமி 27-வது படடம சினன ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமி நியமனததால மடததின ஆதரவிலேயே இநத கரநதம அசசிடடு வெளியிடபபடடது. பழைய நாடகளில அநதநத ஸவாமிகள எழுநதருளியிருநத காலததில நிகழநத வைபவஙகள பெரியோாகளால தொகுதது எழுதபபடடு மடததுப புஸதக சாலையில இருநதன. அசசு வசதி ஏறபடட பின சில ஸவாமிகளின வைபவஙகள மாஸ ஸஞசிகைகளிலும வெளிவநதிருநதன. அவைகளில் வெகு நீளமாக எழுதியிருநத வாகயஙகளைப பிரிததுப பல வாகயஙகளாககியும, அதிக ஸமஸகருத பதஙகளை அகறறியும, பாமர வழககுசசொறகள கலநதிருநதவறறை நீககியும வீணவளாததல இனறிச சுருககியும, கூடுமான வரையில பிழைகளைப போககியும இநத நூல தொகுத்து

வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் வெளியிட்டுள்ள "ஸ்ரீவரமங்கை முனி வைபவம்", அடியேனது தமிழ் உரையுடன் வெளியிடப்பட்ட ப்ரபத்தி மங்களாசாஸந க்ரந்தங்கள் இவை பெரியோர்களது பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீஸ்வாமியின் கருணை கடாக்ஷத்தினால் இந்த க்ரந்தத்தையும் அச்சிடும்படியான இச்சிறு தொண்டு நியமிக்கப் பெற்றுப் பூர்த்தியையும் பெற்றுள்ளது.

இந்த மூன்று க்ரந்தங்களும் நமது வானமாமலை மடத்து ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஈடுபாடுள்ள சிஷ்யகோஷ்டிகளுக்கு இன்றியமையாதவையாகும். ஆகையால் இவைகளை வாங்கிப் படித்து ஆசார்ய சரிதங்களை உணர்ந்து அவ்வழி யொழுகி நன்னெறி பெறுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஸ்ரீபாததூளி
பண்டித ரத்னம் திருக்கண்ணபுரம்
சௌ. ஸ்ரீநிவாஸ தாஸன்,
திருவல்லிக்கேணி.

பொருளடக்கம்

(வைபவ விவரங்கள்)

		பக்கம்
	ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்	2
1.	முதலாவது வானமாமலை பெரிய ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி	11
2.	இரண்டாவது களமூர் வரதமுனி	38
3.	மூன்றாவது செண்டலங்கார ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி	34
4.	நான்காவது ரங்கப்ப ராமானுஜ ஸ்வாமி	47
5.	ஐந்தாவது திம்மையங்கார் என்னும் திருவேங்கட ராமானுஜ ஸ்வாமி	52
6.	ஆறாவது எம்பெருமானார் ஸ்வாமி	56
7.	ஏழாவது பெரிய திருவேங்கட ஸ்வாமி	59
8.	எட்டாவது கோனப்ப ஸ்வாமி	62
9.	ஒன்பதாவது சின்ன ரங்கப்ப ஸ்வாமி	64
10.	பத்தாவது திருவேங்கட ஸ்வாமி	67
11.	பதினொன்றாவது பெரிய தெய்வநாயக ஸ்வாமி	70
12.	பன்னிரண்டாவது சின்ன திருவேங்கட ஸ்வாமி	79
13.	பதின்மூன்றாவது சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி	85
14.	பதினான்காவது கூரத்தாழ்வான் ஸ்வாமி	87
15.	பதினைந்தாவது ஸ்ரீவத்ஸ சிஹ்ன ஸ்வாமி	90
16.	பதினாறாவது திருநகரி திருவேங்கட ஸ்வாமி	94
17.	பதினேழாவது திருவேங்கட ராமானுஜ ஸ்வாமி (கோயில்)	102

		பக்கம்
18.	பதினெட்டாவது பெரிய சடகோப ராமாநுஜ ஸ்வாமி	111
19.	பத்தொன்பதாவது பெரிய பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி	124
20.	இருபதாவது கலியன் ராமானுஜ ஸ்வாமி	146
21.	இருபத்தொன்றுவது மதுர்கவி ராமானுஜ ஸ்வாமி	156
22.	இருபத்திரண்டாவது யோகி ராமானுஜ ஸ்வாமி	168
23.	இருபத்து மூன்றுவது சின்ன சடகோப ராமானுஜ ஸ்வாமி	174
24.	இருபத்து நான்காவது சின்னப் பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி	183
25.	இருபத்தைந்தாவது ஸ்ரீ கலியன் ராமானுஜ ஸ்வாமி	190
26.	இருபத்தாறுவது ஸ்ரீ மதுரகவி ராமானுஜ ஸ்வாமி	221
27.	இருபத்தேழாவது **வர்த்தமான** சின்ன ராமானுஜ ஸ்வாமி	229

ஸ்ரீ வரமங்காஸமேத தேவநாயக ஸ்வாமிநே நம:||

ஸ்ரீமதே ராமானுஜார்ய நம :||

ஸ்ரீமத வர வரமுநயே நம :||

ஸ்ரீமத வாநாசல முநயே நம :||

ககநகிரிமுநி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

[1] *ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |*
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||
ரம்யஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர பாதரேகாமயம் ஸதா |
ததாயத்தாத்மஸத்தாதிம் ராமானுஜமுநிம் பஜே ||

இந்த க்ரந்தம், அழகிய மணவாள மாமுனிகள் தொடங்கி அவர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அவர் பாத ரேகாமயராய, வைராக்யாதி கல்யாண குணபூஷிதரான,

---

1 श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादि-गुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरम्मुनिम् ॥
रम्यजामातृयोगीन्द्र-पादरेखामयं सदा
तदायत्तात्मसत्तादिं रामानुजमुनिं भजे ॥

பெரிய வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி, அவரால் நியமிக்கப்பட்டுப் பரம்பரையாக அந்த ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தவர்களான மற்றைய ஜீயர் ஸ்வாமிகள்—இவர்களின் வைபவங்களுக்கு ப்ரகாசகமுமாய், அவர்கள் வாழித் திருநாமங்கள், சீர், நாள் பாட்டுகள், அவதார தினங்கள் இவற்றுக்கு ப்ரகாசகமாய தனியன்களை, நித்யத் தனியன்கள், தீர்த்த தின ச்லோகங்களை, மற்றும் கோயில் முதலிய திவ்ய தேசங்களில் இவர்கள் செய்தருளிய அந்தரங்கக் கைங்கர்ய விசேஷங்களை, முதலியவற்றை நன்குற ப்ரதிபாதிப்பதாகும்.

1 அழகிய மணவாள மாமுனிகள்—இவர், ப்ரபத்தி மார்க்கம் ஸங்குசிதமாக நடந்து செல்வது கண்டு, ஜகத் ரக்ஷண சிந்தாயுக்தரான பெரிய பெருமாள், லோகமெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கும் விரகு சிந்தித்து, தமது திருவணையான திருவநந்தாழ்வானை மறுபடியும் அவதரிக்கும்படி நியோகம் செய்ய, அவரும் திருநகரியிலே திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தாதரண்ணரையருக்குத் திருக்குமாரராய் அவதரித்தார் தேசந் திகழும் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து, ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களையும் அறிந்து, ஸகல சாஸ்த்ரஜ்ஞராய், எம்பெருமானார் திருவடிகளில் பராவண்ய விசேஷத்தாலே "யதீந்த்ரப்ரவணர்" என்று அழைக்கும்படி யிருப்பாராய், திருவாய்மொழி ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தை அநவரதாநு ஸந்தானம் பண்ணி முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கராய், பெரிய பெருமாள் நியோகத்தைப் பெற்று ஸ்ரீரங்கத்தில் நித்ய வாஸம் செய்யுமவராய் எழுந்தருளியிருந்தார் ஸ்ரீ ரங்கநாதனும் இவருடைய காலக்ஷேப வைகரியைக் கண்டு மிகவுமுகந்து தமது திருமுற்றமான கருட மண்டபத்திலேயே திருவாய்மொழியை வ்யாக்யானங்களுடன் அருளிச் செய்யும்படி நியமித்து இப்படி ஒரு வருஷம் நடந்து தாம் தம் தேவிமாருடன் இவருடைய வ்யாக்யான சைலியைக் கேட்டு அதித்ருப்தராய் சாற்று

முறை தினத்தில் தாம் தமது பரிகரத்துடன் எழுந்தருளி யிருந்து, தாம் மணவாள மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யனுனமை தோற்ற அழகிய மணவாள பட்டரான அர்ச்சக குமாரராய் ஐந்து வயதாகிய ரங்கநாயகன் என்னும் சிறுவனிடம் ஆவே சித்துப் பெரியோர்களின நடுவில் தடுத்தும் நில்லாது, அவன் தன்னறிவின்றியே "ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம்" என்னும் தனியனை ஓதும்படி செய்தும், அதை ஸந்நிதிகள் எல்லா விடங்களிலும் ப்ரபந்த ஆதி அந்தங்களில் ஓதும்படி நியமித்ததும், இபபொழுதும் எல்லா ஸந்நிதிகளிலும் அத் தனியன் அநுஸந்திக்கப்பட்டு வரும்படியான இவரது வைபவம் வாசா மகோசரம். அது யதீந்த்ரப்ரவண ப்ர பாவம், ப்ரபந்நாம்ருதம் முதலிய க்ரந்தங்களில் பரக்க அருளிச் செயயப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இவர் அவதார தனியன —[1] ப்ராதோராவம் கதாயாம் கலியுகசரதி ச்ரததராயே சகாப்தே வர்ஷே ஸாதாரணுக்யே ஸமதிகத துலே வாஸரே தீர்த்தஸங்க்யே॥ வாரே ஜீவே சதுர்த்யாம் ஸமஜநிச திதௌ சுக்லபக்ஷே ஸுகர்மா, ப்ராஜந மூலாக்யதாரே யதிபதி ரபரோ ரம்ய ஜாமாத்ரு நாமா ॥

என்கிறபடியே கலிபிறந்து நாலாயிரத்து முந்நூற்று எழுபத்தோரு வருஷத்திற்குப் பின்பு ஸாதாரண வருஷம் ஐப்பசி மாஸம் சுக்ல பக்ஷம் சதுர்த்தி வியாழக்கிழமை கூடிய லோகக்ஷேம மூலமான திருமூலத் திருநக்ஷத்திரத் திலே இவர் அவதரித்தார்.

---

[1] प्राथोरावं गतायां कलियुगशरदि श्रद्धराये शकाब्दे वर्षे-साधारणाख्ये समधिगततुले वासरे तीर्थसङ्ख्ये । वारेजीवे चतुर्थ्यां समजनिच्च तिथौ शुक्लपक्षे सुकर्मा श्राजन्मूलाख्यतारे यतिपति रपरो रम्यजामातृनामा ॥

இவரது நிதயத் தனியன் —ச்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்| யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம்||

இவர் சீர்:—

வாழி திருவாய மொழிப்பிள்ளை மாதகவால்
வாழும்மணவாள மாமுனிவன்—வாழியவன
மாறன் திருவாய மொழிப்பொருளை மாநிலத்தோர்
தேறும்படி யுரைக்கும் சீர்.

வாழித திருநாமஙகள .—

செயய தாமரைத் தாளிணை வாழியே
சேலை வாழி திருநாபி வாழியே
துய்ய மார்பும் புரிநூலும் வாழியே
சுநதரத திருததோளிணை வாழியே
கையு மேநதிய முக்கோலும் வாழியே
கருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே
பொய்யிலாத மணவாளமாமுனி
புநதி வாழி புகழ்வாழி வாழியே. (1)

அடியார்கள வாழ அரங்க நகர்வாழ
சடகோபன் தண்டமிழ நூல்வாழ—கடல்சூழநத
மண்ணுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும் (2)

இப்புவியில் அரங்கேசர்க் கீடளித்தான் வாழியே
எழில்திருவாய மொழிப்பிள்ளை இணையடியோன்
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான் வாழியே [வாழியே
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனநதனென்றும் வாழியே

எப்புவியும் சீசைல மேத்தவந்தோன் வாழியே
ஏராரும் எதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல்தரித்தான் வாழியே
மூதறியும் மணவாள மாமுனிவன் வாழியே. (3)

முந்தைமறைத தமிழுரைக்கும் முத்திரைக்கை வாழியே
முந்நூலும் திருமார்பும் முக்கோலும் வாழியே
உந்தியமைத திருவரையும் உடையழகும் வாழியே
ஒருநாளும் மறக்கவொணு ஒளிமுறுவல் வாழியே
சிந்தைதனைக் கொண்டருளும் திருமேனி வாழியே
செங்கருணை குடியிருக்கும் திருநயனம் வாழியே
வந்தருளி எனையெடுத்த மலர்த்தாளகள் வாழியே
மணவாள மாமுனிவன் வாக்கின்பம் வாழியே. (4)

தினைப்பொழுதும் தனைமறவாச சிநதைதந்தோன் வாழியே
சீர்திருவாய மொழிப்பிள்ளை சீருடையோன் வாழியே
நினைப்பவர்கள பிறவிதனை நீக்குமவன் வாழியே
நீள்புவியில் தன்புகழை நிறுத்தினுன் வாழியே
அனைத்தாழவார் கலைப்பொருளை ஆயநதுரைபபோன்
அழகாரு மெதிராசர்க் கனபனா வாழியே [வாழியே
எனைபபோலும் பாவியர்கட் கிரங்குமவன் வாழியே
என்னப்பன் மணவாள மாமுனிவன் வாழியே. (5)

சீராரும் செங்கமலத் திருவடிகள் வாழியே
திருமருங்கில் துவராடை யுடையழகும் வாழியே
ஏராருந் திருநாமம் இலங்குபுயம் வாழியே
எப்பொழுதும் சங்காழி ஏந்துமவன் வாழியே
கார்போலும் செங்கையுறை முக்கோலும் வாழியே
கருணைகுடி கொண்டருளும் கண்ணிணைகள் வாழியே

வார்காதுந் திருநாம மணிநுதலும் வாழியே
மணவாள மாமுனிவன் மௌலியென்றும் வாழியே.(6)

கருதிவந்த அறுசமய நீசரொடு கலிகடிந்த செந்திறலும்
வாழியே
கழல்வணங்கி நினைவோர்கள் தீயவினை
களைநதிடுநற் கருணைமிக வாழியே
திருவிளங்கு புரிநூலும் மாசில்லாத திருவரைச்செந
துவராடை வாழியே
சகம்வணங்கு திரிதண்டு மாகியொளி
செம்பொன்சேர் மேனிமிக வாழியே
அருணவொண் கிரணமணி திகழ்ந்திடுவா
ளரவமளி யதுதனிலே மேவி
அழகமர்ந்து விழிதுயிலு நங்குரி சிலணியரங்கர்
பதமலருள ளார்நத
மருவினிய மனுகொண்ட எதிராச மாமுனியும்
மறையும்
வாழவரு மணவாள மாமுனிவன் ஊழிதொறும்
மிகவாழி வாழியே, (7)

செந்தமிழ வேதியர் சிநதை தெளிந்து சிறநது
மகிழ்ந்திடு நாள்
சீருல காரியர் செய்தருள் நற்கலை தேசு பொலிந்திடுநாள்
மந்த மதிப்புவி மானிடர் தங்களை வானி லுயர்த்திடுநாள்
மாசறு ஞானியர் சேரெதி ராசர்தம் வாழவு
முளைத்திடு நாள்
கந்த மலர்ப்பொழில் சூழ்குரு காதிபன கலைகள
விளங்கிய நாள்
காரமர் மேனி யரங்க நகர்க்கிறை கண்கள்
களித்திடுநாள்

அந்தமில் சீரமண வாள முனிப்பர னவதரித் தருளியநாள்
அழகு திகழுந்திடு மைப்பசி யிலதிரு மூலமதெனு நாளே.
(8)

சதுமறையு முபநிடத மவையாவும் நாரணனை வணங்க
வருநாள்
சகலகுண சர்பன்ன ரெதிராசர் பாடியமு மோங்க
வருநாள
மதிதவழு மணிமாட மதிளரங்கா மாறனுரை கேடக
வருநாள்
வளையாழி பொறிகொணட தோளின்மிசை சீரியர்கள்
கூட வருநாள்
பதியொருநூற் றெட்டவையுள் சிசைல மனுநெறியோர்
ஓத வருநாள்
பல்லாண்டு பாடியிவர் வாழ்கவினி நெடிதுமென
ஒலிக்க வருநாள்
அதிமதுர கவிராசர் சடகோபர் தாளிணைகள் ஏத்த
வருநாள்
அழகாரு மாமுனிவன் படிவநத ஐப்பசியில்
மூல மெனுநாள. (9)

வாதுசெய என்றுசில வாதியாகள் வநதுமன
முறியவெதிர் நிற்ப ரொருபால்
வாழியென வேபெரிய சாபமற என்றுசிலா
வந்தனைகள் செய்வ ரொருபால்
போதுமினி வாதமுன பாதமருள் என்றுபுகழ்
கொணடுசிலா நிற்ப ரொருபால்
பொங்கிவரு மெங்கள்வினை மஙகவரு ளென்றுசிலர்
போற்றியெதிர் நிற்ப ரொருபால்
ஈதிவைகி டக்கமறை நூற்றமிழ்தெ ரிந்துசிலர்
ஏதமற வாழவ ரொருபால்

ஏதமற வாதுலர்கள் பேதையர்கள் மயங்கிநிரை
செய்துகொடு நிற்ப ரொருபால்
மாதகவி ஞூலக மேழையும ளிக்கவென வந்தவெதி
ராச னடிசேர்

மாமுனிவர் தீப மருளாளர் மணவாளமுனி
மன்னுமிடம் வாழும் வளமே,(10)
தீய இருவினைகள் போயிடவும் தேறு மனமுடைய
தோர்திறலும்
காய மினியணுகா வகையும் காசி னியில்மிக வறுவொழிவும்
மாய னடியிணைக ளோடுறவும் வாழவும் பரமபத மேயுதவும்
சீயர் திருவடிக ளேசரணம் சீயா திருவடிக ளேசரணம் (11)

துங்கப் புயமும் புரிநூலும் சோதி மதிமுகமும்
தங்கு கருணைத தடங்கணணும் செநதா மரைக்கழலும்
மங்கைக கலிய னருள்கொணட மாமண வாளமுனி
செங்கைத் தலஞ்சோ திருதணடும் சிநதை யுறைநதனவே(12

இவர் எம்பெருமான் திருவுளளத்திற்கு அதிசயாவஹ மாயச செய்தருளிய கைஙகர்ய வைபவஙகளாவன

இவரது ஆசார்யரான திருவாயமொழிப் பிள்ளை இவரை அழைத்து சபத புரஸ்ஸரமாய் "ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரங்களில பல காலும கண வையாதே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஒருகால் கேட்டும் பரவசனம செயதும நமக்கும் எம்பெருமானுருககும் ப்ரியமாகத் திருவாயமொழி முதலான அருளிச் செயல்களிலே அநவரதம் பரிசீலனம் பண்ணிக் கொண்டு பூர்வர்களைப் போலே பெருமாளுககு மங்களா சாஸநபரராய் கோயிலிலே நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிரும்" என்று நியமித்தபடியே ஜீயரும் ஸ்வாபீஷ்ட சிஷ்யரான வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயருடன கோயிலிலே நிரய வாஸமாய் எழுந்தருளியிருந்து,

[1] "ஸ்ரீமத் ரங்கம் ஜயது பரமம் தாம தேஜோநிதாநம், பூமா தஸ்மிந் பவது குசலீ கோபி பூமாஸஹாய | திவ்யம் தஸ்மை திசது விபவம் தேசிகோ தேசிகாநாம் காலே காலே வரவரமுநி கலபயந மங்களாநி ||"

என்கிறபடியே பெரிய பெருமாளுக்கு அதிசயாவஹமான மங்களாசாஸநபரராய் நித்ய வாஸமாய எழுந்தருளியிருந்து, பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்களையும் ஆராய்ந்து அனுஷ்டிக்குமவராய் தர்சந ஸாம்ராஜயம் பண்ணித் திசை விளக்காய நிற்கின்ற திருவரங்கத்திலே திக்குற்ற கீர்த்தியை யுடையராய், ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீக்கு மங்கள தீபம் போலே

[2] "ஸமுநிஸ் ஸௌம்ய ஜாமாதா ஸர்வேஷாமபி பச்ய தாம் | ஸ்ரீஸகஸ்ய நிதேசேந சிச்ரியே தேசிகச்ரியா || "

என்று தேசிக ஸ்ரீயாலும் மிகவும் விளங்கா நிற்க, இதைத் தேசாநதரஸ்தரெல்லாரும் கேட்டு,

[3] "தத. ஸமுத்ஸுகா ஸர்வே சதசோதஸ ஹஸ்ரச ||"

என்கிறபடியே தேசாத் தேசங்களில்நின்று வந்து அநேக மாயிரம் பேர்களும் ஆச்ரயிகக, அவர்களை யெல்லாம் க்ருபை செயதருளிக்கொணடு எழுநதருளியிருந்து அரங்கேசாக்கு ஈடளிததுச் சாற்றி ஸம்மாணிதராய அநேக சேதநர்கள் அநு ஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியாய். தத்வத்ரய வ்யாக்யாநம், ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யாநம் ஸ்ரீவசனபூஷண வயாக்யாநம், ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யாநம், ஜ்ஞாநஸார ப்ரமேயஸார

---

[1] श्रीमद्रङ्गं जयतु परमंधाम तेजोनिधानं, भूमा तस्मिन्भवतु कुशली कोपि भूमासहायः। दिव्यं तस्मै दिशतु विभवं देशिको देशिकानां कालेकाले वरवरमुनिः कल्पयन्मङ्गलानि ॥

[2] "समुनिस्सौम्यजामाता सर्वेषामपि पश्यताम्।
श्रीसखस्यनिदेशेन शिश्रिये देशिक श्रिया ॥

[3] "ततस्समुत्सुकास्सर्वे शतशो थसहस्रशः

வ்யாக்யாநம், பெரியாழ்வார் திருமொழி வயாகயாநம், இராமாநுச நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம், ஈட்டு ப்ரமாணத் திரட்டு, தத்வத்ரய ப்ரமாணத் திரட்டு, ஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரமாணத் திரட்டு, உபதேசரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்தி ப்ரபந்தம், யதிராஜ விம்சதி, திருவாராதந க்ரமம், கோபால விம்சதி, கமலாஸ்துதி, முதலாக அநேக ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச் செயது வாழ்வித்தருளினார். இவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த அநேகம் ஆயிரம் முதலிகளில பரதாநரா யிருக்குமவர்கள் —

(1) வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர், (2) பட்டர்பிரான் ஜீயர், (3) திருவேஙகட ஜீயர், (4) கோயில் கந்தாடையண்ணன், (5) ப்ரதிவாதி பயஙகரம் அண்ணன், (6) எறும்பி அபபா, (7) அப்பிளளை, (8) அப்பிள்ளார இவ வெணமர்களும ஸவாமி பெரிய ஜீயருடைய அஷ்டதிக்கஜங்களாவாாகள இபபடி அநேகம சிஷ்யாகளுடன் தாசநததை வளர்ததுக் கொணடு எழுபததுமூன்று திருநக்ஷததிரம பெரிய பெருமாளுக்கு மங்களாசாஸநபரராய எழுநதருளி யிருந்து ஜகத்தை வாழவித்தருளினா இவா தீர்தத திவஸம் இருக்கும்படி என என்னில் —

[1] கும்பம் பாஸ்வதி யாதி தத்ஸுததிநே பக்ஷே வளர்க்ஷேதரே தவாதச்யாம் ச்ரவணர்க்ஷபாஜி ருதிரோத்கார்யாக்ய ஸம்வதஸரே | தீபக்த்யாதி குணாநவிதோ யதிவரா தீநாகிலாத்மஸ்தி ஸ்ரீ வைகுணட மகுண்ட வைபவமகாத காந்தோபயநதா முநி |

எனறிருககும

[1] कुंभं भास्वति याति तत्सुतर्दिने पक्षे वळक्षेतरे द्वादश्यां श्रवणर्क्षभाजि रुधिरोद्गार्याख्यसंवत्सरे। धीभक्त्यादिगुणान्वितो यतिवराधीनाखिलात्मस्थितिः श्रीवैकुण्ठमकुण्ठवैभव मगात्कान्तो-पयन्ता मुनिः ॥

வானமாமலை பெரிய ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி. ச்ரிய பதி யாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிலயனும் நித்ய முக்தாநு பாவ்யனுன ஸர்வேச்வரன், இருள்தரு மாஞாலமான இநத லீலா விபூதி யிலே "[1] ஈச்வரோஹ மஹம்போகீ" என்கிறபடியே அவனை இல்லை செயதும், [2] கிம் தேந நக்ருதம் பாபம் சோரேண ஆத்மா பஹாரிணா" என்கிறபடியே ஸர்வா நர்த்த மூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைச் செய்தும், ஜந்ம ஜரா மரணங்களாலே, அபிபூதராய் க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமின் றியே ஸம்ஸரித்துத திரிந்துழல்கின்ற பதத சேதநர்களைக் கண்டு, தம்முடைய நாராயணத்வ ப்ரயுக்தமான குடற் றுடக்காலே, [3] "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும் ப்ருசம் பவதி து கித:" என்கிறபடியே மிகுந்த துககத்தை யுடையனும் தயாபரவசனுய்த் தனது ஆஜஞாரூபஙகளான சருதி ஸ்ம்ருதீ திஹாஸ புராணுதிகளாலே நிஷ்கர்ஷிககப்பட்ட ஆத்ய மநூதித ஸ்வரூபோ பாய புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக பத த்ர யார்த்த நிஷ்டையை ஸகல சேதநரு மறிநது உஜ்ஜீவிக் கைக்காக [4] "அஹம் சிஷ்யாச தாஸீச" எனகிறபடியே ப்ரதம சிஷ்யையான பெரிய பிராட்டியார் முகமாய ஸேனை முதலியாருக்கும் ப்ரபநநஜந கூடஸ்தரான ஆழ்வாருக்கும் க்ருபை செய்து அவ்வாழவார் முதலாக நாத, யாமுந, யதிவர, வரவரமுநி வரமங்கைமுநி, பர்யநதமாக ப்ரஸாதித்து தளிரத்து உஜ்வலமாம்படி குருபங்கதி ஹாரததை "பல தேவர்ககோர் கீழ்க்கன்றுய" எனறும் [5] "கலெள க சித் பவிஷ்யதி" எனறும், [6] "தச்சிஷ்யாக்ரஸரோ பரோ விஜ

---

[1] ईश्वरोहमहं भोगी ।

[2] किन्तेन नकृतं पापं चोरेणा त्मापहारिणा ।

[3] व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः ।

[4] अहं शिष्याच दासी च ।

[5] कलौ कश्चिद्भविष्यति ।

[6] तच्छिष्याग्रसरः ऽपरो विजयते रामानुजाख्यो मुनिः ॥

யதே ராமாநுஜாக்யோ முநி " என்றும் சொல்லுகிற படியே முதலிலும் நடுவிலும் கடையிலும் ராமாநுஜ ரத்னங்களாலே அலங்கரித்துப் பேணியருளினன்.

ச்ரிய பதி தொடங்கி மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தமாய் வரவர முனிவன் வரை வந்துள்ள ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் வான மாமலை ராமானுஜ ஜீயரிடத்தும் அவர் அஷ்ட திசாகஜங்க ளிடத்தும் அநத வானமாமலை ஜீயர் தொடங்கி இனறுவரை அவிச்சின்னமாய் வருகிற அவா பரம்பரையிலுமம வயவஸ் திதமாய் ஏகரூபமாய் நடந்து வருவது எல்லோராலும் அறி யப்பட்டதேயாகும்.

எம்பெருமானுர், வரவரமுனி இவர்களின் வைபவங் களை குருபரம்பரா பரபாவமும் யதீநதர ப்ரவண ப்ரபாவ மும், நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளும்படி அவற்றைப் பரக்கப் பேசுவது போலவே, இவவரமங்கை முனிவன் வைபவங்களை யும் நாம் எல்லோரும் நன்கு உணர்ந்து உஜ்ஜீவிக்கும் வண்ணம் அவர் ஸந்நிஹித காலத்தவரால எழுதி வைக்கப் பட்டுளள ககநகிரி முநிசரிதம் முதலிய க்ரந்தங்கள் பரக் கப் பேசியிருப்பதைக் காணலாம்.

பூர்வாசார்யர்களுடைய உக்திய நுஷ்டானங்களைத் தமது அநுஷ்டாநங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு போரும் வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயருடைய ஓராண்வழி ஸம்ப்ரதாயஙகளை உஜ்வலமாக்கும் அவர் ப்ரபாவங்கள் பல. அவைதான் அவதாரத்வம், ஆசார்யதவம் முதலியனவாகும். இவை யதீநத்ர ப்ரவண ப்ரபாவத்திலே எம்பெருமான் களாலும் வரவர முனிவராலும் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டும், வாசிகமாக அறிவிக்கப்பட்டும் இருப்பதை நாம் நன்கு காணலாம். இவற்றை விசதமாகவும் விஸ்த்ருதமாகவும் முதலில் வெளியிட்ட ப்ரபந்தம் ககநகிரி முநி சரிதமாகும்.

இங்குச சிலர், ககநகிரி முநி சரிதம் முதலிய ப்ரபந்தங் கள் ப்ரசஸ்த பரமாணமாகமாட்டா, ஸர்வ ஸம்மதமான

தன்றோ ப்ரசஸ்த ப்ரமாணமாகும். வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் ஸம்பந்திகளே உத்தேசயமாகக் கொள்ளும் இப் பிரபந்தங்கள ப்ரசஸ்தங்கள் எனபது எங்ஙனே ? எனச் சங்கிக்கக்கூடும். அதுசரியன்று. அப்படியே கொள்ளவேணு மென்று அபிபிராயமாகில் "கலியுங்கெடும் கண்டுகொள் மின்" [1]"கலௌ க சித் பவிஷ்யதி" என்று கூறும் பரமாணங்களையும் மநுஷ்ய ஜன்மாக்களில பலர் ஒப்பவில்லையே- [2]"ஜகத் ரக்ஷாபரோ நந்தோ பவிஷ்யதபரோ முநி" என் பதையும் நம்மிராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தைச சார்ந்தவர்களி லும் சிலர் அங்கீகரிக்கவில்லையே. எனவே உடையவரும் அவதாரமில்லை, மாமுனிகளும் அவதாரமன்று என் றல்லவோ சொல்லவேண்டி வரும் நிற்க நமது ஆசாரா நுஷ்டானங்களும் ஸாவாப்யுபகத மில்லாமையால அபர மாணமாகுமே. எனவே, முடிவாக இத்தகையோர் வேதங் களையும் ஆழ்வார்களையும ஆசார்யர்களையும் ஈச்வரனையும் இல்லை செய்து ஸமஸாரத்தில ஆழ்ந்தமிழ்ந்தவே நேரிடும். ஆகையால் பரமாணமாவது—சருதிஸ்ம்ருதீதி ஹாஸபுரா ணங்களும் "யதயதாசரதி சரேஷ்ட:" என்ற சரேஷ்ட ஸமாசாரங்களும அத்தகைய ஆசாரவானகளுடைய வசன முமேயாகும். இந்த வசனங்களுக்கு பராசஸ்தயமாவது ப்ராஜ்ஞ ஆதரமும் இதர ப்ரமாணா நுஸரணமுமேயாகும். இந்த ககநகிரி முநிசரிதமும பராஜ்ஞராலேயே செயயப பட்டதும் இதர பரமாணா நுஸாரியுமான க்ரந்தமாகும்

யதீந்த்ர பரவண ப்ரபாவம செயதருளிய பிள்ளை லோகம் ஜீயர் காலத்திற்கு சிறிது பிற்காலத்தில ஸ்ரீவான மாமலை ராமானுஜ ஜீயரின அஷ்டதிக்கஜங்களில் ப்ரதான ராய எம்பெருமானாருக்கு திருக்குருகைபபிரான பிள்ளா னைபபோலே ஜீயரால் ஞானபுத்ரனாக அபிமானிககபபெற்ற

---

[1] कलौ कश्चिद्भविष्यति ।

[2] जगद्रक्षापरोनन्तो भविष्यत्यपरोमुनि ।

ராமானுஜன் பிள்ளைக்கு [1] "ஆத்தானி தீஹ விதிதோ வரதார்ய சர்மா காரீந்த்ரஸூநு க்ருதிஸாகர பூர்ண சந்த்ர |" என்கிறபடியே பகவத்விஷயம் வரதார்யரென்றும் ஆத்தானென்றும் ப்ரஸித்திபெற்ற குமாரா அவதரித்தார். அவருக்கு—[2] "யஸ்யாபூத் தநயோ லோகேவிதிதஸ் ஸுந்த ராஹ்வய,| யதாத்மநா வதீர்ணௌஸௌ வாநசைலேச ஸுந்தர ||" என்றும் [3] "யச்சிஷ்யபாவ மநவாப்ய சடாரி வேதபாவம ப்ரபோத்து மநலம் பஹுசாஸ்த்ரவித்பி:| ஸோயம் ஹி ஸுந்தரகுரு விஜயத்வஜோ பூத் ஸித்தாந்த ஸீம்நி யதிராஜகுரோர் மஹாத்மா||" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வானமாமலைப் பெருமாள் அவதார விசேஷமென்றும் பகவத்விஷய ஸூக்ஷ்ம தாத்பர்ய வேத்தாவென்றும் ராமானுஜ ஸித்தாந்த நிர்வாஹகரென்றும் சாஸ்த்ரஜ்ஞாகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட சுந்தரார்யர் என்னுமவர் குமாரராக அவதரித்தார அந்த ஸுந்தரார்யரை அழைத்து தத்காலத்தில் வானமாமலை ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்த ராமானுஜ ஜீயர் ககநகிரி முனிவர் விஷயமான பூர்வீக லேகநங்களையும பூர்வாகளின் ஐதிஹ்யரூப வசனங்களையும் யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவம் முதலியவற்றையும்

[1] आत्तानितीह विदितो वरदार्यशर्मा कारीन्द्रसूनुकृति सागरपूर्णचन्द्रः ।

[2] यस्याभूत्तनयो लोके विदित स्सुन्दराह्वयः ।
यदात्मना ऽवतीर्णोसौ वानशैलेशसुन्दरः ॥

[3] यच्छिष्यभाव मनवाप्य शठारिवेद
भावंप्रबोद्धुमनलं बहुशास्त्रविद्भिः ।
सोयंहि सुन्दरगुरु र्विजयध्वजोभूत्—
सिद्धान्तसीम्नि यतिराजगुरोर्महात्मा ।

ப்ரமாணமாகக் கொண்டு ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் பத்யரூப மாய அவா விஷயமாய் ஒரு க்ரநதம் செயயும்படி நியமித் தருளினர். அவரும ஸ்வாமி நியோகத்தை சிரஸா வஹித்துச் சிநதிததுக்கொண்டிருக்க, அன்று ராத்திரியிலே ஸ்வப்நத் தில, தெயவநாயகன் எழுந்தருளி, ககநகிரி முநிவரின் சரித் ரத்தை ஸவிஸ்தரமாய எழுதும்; அதைத் தலைகட்டுவது நாமன்றே, உமகெனன பரம், நீர் சிநதிக்கவேண்டா'' எனறு நியமிக்க, அவரும் கணவிழித்து ஸ்வப்ந விசேஷம் இருநதபடி என் எனறு விஸ்மிதராய ஜீயர் ஸ்வாமியிடம் ஸ்வப்ந வ்ருத்தாநதையும் தெரிவிதது மிகவும் ஸந்துஷ்ட ராய் இந்த ககநகிரிமுநி சரிததை அருளிச் செய்தார். எனவே இசசரிதம் பகவத் பரிகருஹீதமும் ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமும் சிஷ்டபரிக்ருஹீதமுமாய இருக்கும்.

மேலும் ஒரு பெரியோரின் வைபவத்தைக் கூறுமவர் அவர் ஸமபநதம் பெற்றிருந்தாலொழிய அதை முற்றிலும் கூற முடியாது இதை யதீந்த்ர ப்ரவண பரபாவம் குரு பரம்பரா ப்ரபாவம் முதலிய க்ரநத கர்த்தாக்களிடமும் காணலாம் ஸம்பநதமிலலாத அங்யர்கள் வைபவங்களையு மறியார், அறிந்தாலும் அதை க்ரந்த ரூபமாய்ச் செய்யவும் முன்வரமாட்டார்கள் எனவே இந்த ககநகிரிமுநி சரித மருளிச் செயதவரும் அநத ஸ்வாமியின் சிஷ்ய பரம்பரை யைச் சார்ந்தவராய் ப்ராஜ்ஞராய அந்தரங்கராய் ஸமீப காலஸ்தராய ஆசார்ய பதம் நிர்வஹித்துப் போருமவராய் இருக்கையாலே இவருடைய க்ரந்தம் ப்ரசஸ்ததம ப்ரமாண மென்னத் தட்டில்லை. இப்படி ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் பின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் அருளிச் செயத குருபரம் பரா ப்ரபாவத்திற்கும் பிள்ளை லோகம்ஜீயர் அருளிச்செய்த யதீந்தர ப்ரவண ப்ரபாவததிற்கும் ப்ராமாண்யத்தை ஸமர்த்திக்க முடியாததோடு தங்கள் குல வைபவங்களை யும் குருகுல வைபவங்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்கும் ப்ரமாணங்

களையும் இல்லை செய்து நாஸ்திகா க்ரேஸரராகத் தேறுவர் என்னத் தட்டில்லை.

மேலும் [1] "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்......ராமாநுஜாக்யோமுநி" என்றும், [2] "ஸ்ரீராமாநுஜ யோகிந, ப்ரதிநிதிர் வாநாத்ரியோகீசவர" என்றும், [3] "பக்த்யா நமந்சிந்தயே" என்றும் மஹாராயா முதலியோர் கூறிய வசனங்களோடு ஸமவாதியான [4] "ஆஸ்திகம தைஷ்டிகம்" என்றும், [5] "ரம்யோபயந்த்ரம்சக" என்னு மித்யாதி வாக்யங்கள் [6] "ஸ்வப்நே ப்ருஹத்ய தீந்த்ரஸ்ய...... ஸ்வர்ணாதிபத ஸம்ஜ்ஞக" என்பன போன்ற யதீந்த்ர ப்ரவணப்ரபாவத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தங்களையே உட்கொண்டு பேசிற்றே பேசுவனவாகையால் ககநகிரி முநி சரித்ததின் ப்ராசஸ்த்யத்திற்குக் குறையில்லை

இனி இவ்வாறு ப்ரசஸ்தங்களான [7] "ஆஸ்திகம் தைஷ்டிகம் தத்ர மத்யமம் தநயம். ...ஸ்ரீ ஸௌம்ய வரதாபிதம், [8] "ரக்தாக்ஷ்யாஹ்வய வத்ஸரே.... ரம்யோபயந்த்ரம்சக [9] "ஸ்ரீமத் காரிகுமார..... கலப்தேஜ்ய வம்ச்ய ஸுத" என்னும் ககநகிரி முநிசரித வசனங்கள

---

[1] शिष्याचार्यतनुद्वयीं . . . रामानुजाख्योमुनि. ।

[2] श्रीरामानुजयोगिनः प्रतिनिधि र्वानाद्रियोगीश्वरः ।

[3] भक्त्या नमन्चिन्तये । [4] आस्तिकं दैष्टिकं ।

[5] रम्योपयन्त्रंशकः ।

[6] स्वप्ने बृहद्यतीन्द्रस्य . . . स्वर्णादिपद संज्ञकः ।

[7] आस्तिकं दैष्टिकन्तत्र मध्यमंतनयं . . . श्रीसौम्य वरदाभिधं ।

[8] रक्ताक्ष्याह्वयवत्सरे . . . रम्योपयन्तांशकः ।

[9] श्रीमत्कारिकुमार . . . कृतेज्य वंश्य स्सुतः ।

[1]" ஸிஷ்யாசார்யதநு த்வயீம்... ..ராமாநுஜாக்யோ முநி:"। [2]" ஸ்ரீ ராமாநுஜ யோகிந ப்ரதிநிதிர் வாநாத்ரி யோகீச்வர [3]" ஸ்வப்நே ப்ருஹத்யதீந்த்ரஸ்ய .....ஸ்வர்ணாதி பதஸம்ஜ்ஞக:" என்பவை முதலிய ஆப்ததம பூர்வ வசனங்களோடும் யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவத்தோடும் ஐககண்ட்யத்தைப பெற்று ப்ரபலதமமாய [4]" ஜகத்ரக்ஷாபரோ நந்தோ பவிஷ்யத்ய பரோ முநி " என்கிறபடியே அநந்தாழ்வானுடைய புநரவதாரமான மணவாள மாமுனிகள் ஆசார்ய ரூபியாயும் வானமாமலை ஜீயர் சிஷ்யராயும் இப்படி ஏககாலத்திலே மணவாள மாமுனிகளே ஆசார்ய சிஷ்ய ரூபேண அவதரித்தார் என்பதை ஸாதித்துத் தருவதுமாகும்.

"ஸ்வப்நேப்ருஹத் யதீந்த்ரஸ்ய" என்கிறவசனம் வானமாமலை ஜீயரின அவதாரத்வே எப்படி ப்ரமாணமாகும் என்னில், பெரிய பெருமாள் கந்தாடை யண்ணனுக்கு பெரிய ஜீயர் திருவடிகளில் ப்ராவண்ய முண்டாக்குகைக்கு அவா ஸ்வப்நத்திலே இராமாநுசனும் இராமாநுஜாம்சமான முதலியாண்டானுமாய் ஆசார்ய சிஷ்யர்களாய் ஸேவை ஸாதித்தாப்போலே திருவேங்கட முடையானும் பெரிய கேள்வி ஜீயர் ஸ்வப்நத்திலே மணவாள மாமுனிகளும் வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயரும் ஆசார்ய சிஷ்யாவதாரம் என்று காட்டுகைக்காகவே திருமலை மேலைக் கோடி தொடங்கி கீழக் கோடி முடிய நீண்ட பெரிய திருமேனியோடு தெற்கு நோக்கி ஒருவர் சயனித்துக்கொண்டிருப்பதாயும், அவர் திருப்பாதத்தருகே த்ரிதண்ட காஷாயதாரியாய் ஒருவர் நின்று கொண்டிருப்பதாயும், அங்கு சமீபத்தில்

[1] शिष्याचार्यतनुद्वयीं . . . रामानुजाख्यो मुनिः ।

[2] श्रीरामानुजयोगेनः प्रतिनिधि र्वानाद्रियोगीश्वरः ।

[3] स्वप्ने बृहद्यतीन्द्रस्य स्वर्णादिपदसंज्ञकः ।

[4] जगद्रक्षापरोनन्तो भविष्यत्यपरो मुनिः ।

போக்கு வரத்துள்ளவர்களை இவர்கள் யாவர் எனக் கேட்க "கீழே சயனித்து இருப்பவர் முப்பத்தாறுயிரப் பெருக்கரான அழகிய மணவாளப பெருமாள் நாயனார் என்றும், நிற்பவர் அவர் சிஷ்யரான பொன்னடிக்கால ஜீயர்" என்றும் சொலலக் கேட்டு ப்ரபுத்தராய "இதொரு ஸ்வப்நமிருந்தபடி என" என்று விஸ்மயப்படும்படி செய்தது, இவர்களிருவரும் ஓருருவமே ஈருருவமாகிய ஆசார்ய சிஷ்யாவதாரம் என்பதை அறிவிக்கைக்காகவே எனவே அஹிபதி புநரவதாரமான மாமுனிகளும் ராமானுஜ ஜீயரும் நாராயணனும் நரனும் போலே ஓருருவே ஈருருவமென்னத் தட்டில்லை.

மற்றையோருக்கு [1]ருசிர ஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர பாதாச்ரயம" என்று மாமுனிகளின் திருவடிகளி லாச்ரயித்த பின்பு விலக்ஷண ஸம்பந்தம் தோற்றுமாப் போலன்றிக்கே [2]"பாதரேகா மயம் ஸதா" என்கிறபடி மாமுனிகளின் க்ருபையாலே அவதரித்த தனியனே "ஸதா" என்று பூத பவிஷ்யத் வாத்தமானங்களான முக்காலத்திலும் பிரியாத அவயவபூதா வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் எனச் சொல்லுகையாலே "பெரிய ஜீயருடைய அம்சாவதாரமே, வானமாமலை ஜீயா" எனனுமதுக்கு இது போரச சேர்நதிருக்கும்.

இந்த வாநாத்ரி லக்ஷ்மண முநியும் அரண்ய வாஸத்தோடு அயோத்யா வாஸத்தோடு வாசியறத தொடர்ந்தடிமசெயது [3]"லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந" எனறிருக்கு மவரைப்போலவே வரவர முனிகளின் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் தொடர்ந்தடிமை செய்யுமவராய அவதார விசேஷமாயு மிருப்பர்.

---

1. रुचिरजामातृयोगीन्द्र पादाश्रयम् ।

2 पादरेखामयं सदा । 3 लक्ष्मणो लक्ष्मिसंपन्नः ।

இந்த ராமானுஜ முனிவரின் அவதாரம் வெகு காலத்திற்கு முன்னரே திருவேங்கடவன் திருமார்பகத்துறையும் அலர்மேல் மங்கையாலும ஸூசிதமாயிருக்கும் எங்ஙனே என்னில்? வானமாமலை ஜீயர் சிலகாலம் திருமலையில் எழுந்தருளியிருந்து பிறகு சீவரமங்கைக்கு எழுந்தருள உத்யோகித்த பொழுது [1]"ஸ்வப்நே ததாஸ்யாங்ககதா ஸமாநவர்ணா | தாதேதி ஸம்போத்ய ... நயஸ்வேத்யவதத புரந்த||" என்று நாய்ச்சியார் இவரது ஸ்வப்நததிலே, "அப்பா, என்னை உமது ஊருக்கு அழைததுப் போம்" என்று ஒரு பெண் வடிவு கொண்டு மடியிலிருந்து நியமிததருளி அப்படியே பெரிய கேள்வி ஜீயர் ஸ்தலததார்கள் முதலானவர்களின் ஸ்வபநத்திலும் "எங்கள் ஐயரான வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயருடன் கூட என்னை வானமாமலைக்கு அனுப்புங்கோள" என்று நியமிக்க அவாகளும் வானமாமலை ஜீயா ஸந்நிதிக்கு வநது [2]"ஸ்ரீ வேங்கடேசாய புரா .... யேசவரீ| நிவாரிதா சேஷகிரீச ... ஸுப்ரதிஷ்டா||" என்கிறபடியே திருவேஙகட முடையானுககாகத தனிக்கோவில் நாயச்சியாா அவதரிபபிககபபட்டு பரதிஷ்டிபபிக்கப்பட்டதாயும் திருவேஙகட முடையானுக்குத் திருக்கல்யாணம் செயயப்புககவாறே அவன திருமார்வில் நாய்ச்சியார் வருங்காலத்தில் நிகழப்போகும் இநத வ்ருத்தாநதத்தைச் சிநதித்தே தனிக்கோவிலும் திருக்கல்யாணமும் வேண்டாமென்று நியமித்தபடியால அவை யிரணடுமின்றி ஸுபூஜிதையா யிருப்பதாயும், அந்த நாயச்சியார் திரு

[1] स्वप्ने तदास्याङ्कगता . . . समानवर्णा ।
तातेति संबोध्य . . . नयस्वेत्यवदत्पुरन्ते ॥

[2] श्रीवेङ्कटेशाय पुरा . . लयेश्वरी ।
निवारिता शेषगिरीश . . . सुप्रतिष्ठा ॥

வுள்ளம் தேவரீா தமக்குப் பிதாவென்றும் தெயவநாயகன் பர்த்தா வென்று மிருப்பதால், தேவரீர் நாயசசியாரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொணடு போகவேண்டு மென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். பினபு ஜீயரும் அபபடியே எழுநதருளப் பண்ணிப்போய் அந்த நாயசசியாருக்கு தெய்வ நாயகனோடு திருக்கலயாண மஹோத்ஸவம் செய்து வைத்தார் என்பது இன்றளவும எல்லோராலும் ஒபபுக்கொளளப்படும அபாதிதமான வருததாநதம்

இந்தச் சீவரமங்கை நாயச்சியாா வருத்தாநதத்தால் திருமலை அலர்மேல் மஙகை நாயசசியார் நிஷேதிததும் வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் அவதரித்து அந்த நாயச்சியாருக்கும் தெயவநாயகனுக்கும் திருக்கலயாணம் நடததப் போகிறுர் எனபதை ஸாவஜ்ஞையான தான் உணர்நதமையாலே யாகும். அங்ஙனன்றியே கொண்டால் [1]"யாபிஸ்தவம் ஸ்தநபாஹு த்ருஷ்டிபிரிவ ஸ்வாபி பரியம் ச்லாகஸே" என்னபபடுமவளுககு பதநயாநதராவதாரததிலே நிஷேதம் தான் கூடுவது எங்ஙனே? நிற்க ஸர்வஜ்ஞையான அலர்மேல்மங்கை இந்த நாயசசியாரை அவதரிக்கச் செய்யும் போதும் பிரதிஷ்டை செயவித்தபோதும் நிஷேதியாமல் திருக்கல்யாணத்தையே நிஷேதித்தமையாலே அவள் திருவுள்ளம் ராமானுஜ ஜீயர் அவதாரததை எதிர்நோக்கியதே என்பது தன்னடையே தேறும் பொருளாகும்.

மேலும் "செய்த வேள்வியர் வையத்தேவர்" என்று ஆழ்வார் கொண்டாடும்படியான யோகிகளின் குலங்களிலே ஈச்வரன் தானே ஆசார்ய ரூபமாக அவதரிப்பன் எனபதற்கு அவன் வாக்யமே ப்ரமாணமாகும்—அதாவது [2]"அஹ

1 याभिस्त्वं स्तनबाहुदृष्टिभिरिव स्वाभिः प्रियं श्लाघसे ।

2 अहमाचार्य रूपेण भविष्यामि युगेयुगे ।
तत्रापि योगिनां पुंसां कुलेमहति जन्म मे ॥

மாசார்ய ரூபேண பவிஷ்யாமி யுகேயுகே| தத்ராபி யோகி நாம் பும்ஸாம் குலே மஹதி ஜந்ம மே|| [1]விசிஷ்ய மே தேவி கலௌயுகே குரோ ஜநிர் பவித்ரீகலு ஸத்குலே மம|| த்ரிதண்ட காஷாய படோர்த்வ புண்ட்ரத்ருக் பவிஷ்யதீ ஸாஹி புஜிஷ்யபூயஸீ|[2] மதபக்தா ஞாநபூர்ணா யே பவிஷ்யந்தி கலௌ யுகே|| த்ரிதண்டிநோ பிமாநாந் மே ஸர்வே தே குருரூபிண| முக்தி பாஜோ பவிஷ்யந்தி ஸத்யோஹம் ப்ரப்ரவீமி தே||" என்னுமிவை முதலியனவாகும் இவற்றால் கலி காலத்தில விசேஷித்து த்ரிதண்ட காஷாய தாரியான ஆசார்யாவதாரம் உணடென்றும், அவ்வாசார்யா பிமானத்தாலே பக்திமான்கள் முக்தியடையப் போகிறார்களென்றும் கூறப்பட்டதாகும். இவை எம்பெருமானார் அவதாரத்தைக் குறிப்பிடும் ப்ரமாணங்கள்* என்னும் விஷயத்தில விப்ரதிபத்தி பண்ணுவார் ஒருவருமில்லை. ஆயினும் இவற்றை உற்று நோக்கின, விசிஷ்ய என்றதனால அவதாரத்தின அதவிதீயதவமும் அதன் பாஹுள்யமும் கூறியதாயக் கொளளவேணும்.

நிற்க "விசிஷ்யமே தேவி" என்ற ஸ்ரீ சாஸ்த்ரத்தைத தொடர்ந்து கூறப்பட்ட[3] "மதகாலாதநு பதமாக்ஷி

---

1 विशिष्य मे देवि कलौ युगे गुरोर्जनिर्भवित्री खलु सत्कुले मम।
त्रिदण्डकाषायपटोर्द्ध्वपुण्ड्र धृग्भविष्यती
साहि भुजिष्यभूयसी।

2 मद्भक्ता ज्ञानपूर्णा ये भविष्यन्ति कलौ युगे।
त्रिदण्डिनोऽभिमानान्मे सर्वे ते गुरुरूपिणः।
मुक्तिभाजो भविष्यन्ति सद्योऽहं प्रब्रवीमि ते।

3 मत्कालादनु पद्माक्षि समयो लोपमेष्यति।
गुरुरूपस्य मे शक्तिं तत्र तत्र निधायवै।
समयं सङ्ग्रहीष्यामि नातिलोपो भविष्यति॥

ஸமயோ லோப மேஷ்யதி| குருரூபஸ்ய மே சக்திம் தத்ர தத்ர நிதாய வை| ஸமயம் ஸங்க்ருஹீஷ்யாமி நாதிலோபோ பவிஷ்யதி|" இதயாதி வாக்யத்தையும் [1]"ஜகத் ரக்ஷா பரோநந்த", "ஆதியிலே அரவரசை அழைதது" என்றும், [2]"சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்", [3] "ஆஸ்திகம் நைஷ்டிகம்" என்றும் இத்யாதி வாகயங்களையும், [4]"அஹம் ஆசாராயரூபேண பவிஷ்யாமி" என்கிற வாக்யத்தோடு சேர ஜககண்டயம் செயது அர்தத விசாரம் செய்யும் போது, உடையவா மணவாள மாமுனிகள் வானமாமலை ஜீயர் பர்யநதமான அவதார பஹுத்வத்தை உட்கொண்டே இந்த வசனம் பரவருத்தமாயிறறு என்கையே ஸ்வரஸ ஸித்தமாகும். அபபடியின்றியே [5]"த்ரிதணடகாஷாய", [6]"த்ரிதணடிநோ பிமாநாந் மே" என்னும் வசனங்கள் எம்பெருமானார் ஒருவரையும் தான் கூறுவனவாகும்" எனக் கொள்ளில் கீழக் கூறிய "ஜகத் ரக்ஷாபரோ நநத" இத்யாதி வசனங்களுக்கு அபராமாணயம் வரும் எனவே [7]"மத்காலாதநு" என்ற இடத்திற்கு உடையவா அவதாரததின் கடைநிலையான வானமாமலை ஜீயர் காலத்திற்கு பினபு என அாததம் கொணடு அதனபிறகே ஆசார்யர்களிடம் சக்தயாவேசம் எனக கொள்ளத தகும். உடையவர் அவதாரததிற்குப் பிறகு சக்த்யாவேசம் எனக் கொணடால் அதற்குப் பின்புள்ள எம்பாரை ஸுதர்சநாம்ச மெனறும், ஸ்ரீ பராசர பட்டரை ஸ்ரீ ரங்கநாதாம்சமென்றும் பிள்ளை லோகாசார்யரை தேவபபெருமாள் அம்சம் என்றும் கூறும் வசனங்களெல்லாம் வயாஹதங்களாம் உடையவருககுப் பிறகு மணவாள மாமுனிகள, வானமாமலை ஜீயர் பர்யந்த

---

1 जगद्रक्षापरोनन्तः 2 शिष्याचार्यतनुद्वयीं ।
3 आस्तिकं नैष्ठिकं । 4 अहमाचार्यरूपेण भविष्यामि ।
5 त्रिदण्डकाषाय । 6 त्रिदण्डिनोभिमानान्मे ।
7 मत्कालादनु ।

மாக விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயமானது மேல்மேலெனப் பலவகையிலும் செழித்துத் தழைத்து வந்திருக்க "மத்காலாநு" என்பதற்கு உடையவராகிய எனது அவதாரத்திற்குப் பிறகு ஸமயம் லோபமடையப் போகிறது" என்று அர்த்தம் கூறுவதும் ப்ரத்யக்ஷ விருத்தமாகும். உடையவர் அவதாரத்திற்குப் பிறகு எத்தனை மஹான்கள் அவதரித்து க்ரந்தங்கள் மூலமாகவும் ப்ரவசன மூலமாகவும் விசிஷ்டாத்வைத ஸமயத்தைப பேணியிருக்கிறார்கள் எனபதை அறியாதாரும் உண்டோ? எனவே "ஜகத்ரக்ஷா பரோநந்த." "ஆதியிலே அரவரசை" இத்யாதிகளான வசனங்களாலே யதிவர புநரவதாரமான மாமுனிகள் திருவநந்தாழ்வானுடைய பூர்ணாவதாரமென்றும் "ரம்யோபயந்த்ரம் சக", "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்", "பாதரேகாமயம்" இத்யாதி வசனங்களாலே அம் மாமுனிகளின் அம்சாவதாரம் வானமாமலை ஜீயர் என்றும், ஒரொன்று பூர்ணாவதாரமாகவும் ஒரொன்று அமசாவதாரமாகவும் முறையிடுகிற ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பதே ஸாத்விக ஸம்மதமாகும். அதில் எமபெருமானாருக்குப் பின்பு எம்பார்முதல் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை ஈறாக உள்ள ஓராண் வழி ஆசார்யர்களின் அம்சாவதாரதவத்தில் தனித தனி ப்ரமாண முண்டாகையால அவைகளினால் அவர்கள் அவதார விசேஷமென்பது தேறுமாகையால் "விசிஷ்யமேதேவி" இதயாதி ஸ்ரீ சாஸ்த்ர வசனங்களாலே சொல்லப்பட்ட அவதாரம் மணவாள மாமுனிகள் வானமாமலை ஜீயர் பர்யந்தமா யிருக்குமென்பதும் ஸித்தம். ஸ்ரீ சாஸ்த்ரத்தில் "விசிஷ்ய" என்று கூறிய பதத்தின தாதபர்யநதான் தத விவரணமான "ஜகத்ரக்ஷா பரோநநத" "ஆதியிலே அரவரசை" "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம", "ரம்யோபயந்த்ரம்சக", "ஸ்வப்நே ப்ருஹத்ய நிந்த்ரஸ்ய" என்று மித்யாதி வசனங்களிலே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது என்பது அபலபிக்க முடியாத ஸித்தாந்தமாகும்.

எனவே உடையவர் அவதாரம், தத்புநரவதாரம், தச்சிஷ்யாவதாரம் என்னும் க்ரமத்திலே உடையவர் அவதாரத்தின் கடைநிலை வானமாமலை ஜீயரென்பதும் அதுபர்யந்தம் அம்சாவதாரமென்றும் அதற்குப் பின்பு வந்துள்ள ஆசார்யர்களிடம் சக்த்யாவேசம் என்பதும் ஸித்தமான அம்சமாகும்.

இனி கீழ்க்கூறியபடி வானமாமலை ஜீயருக்குப் பிறகு ஆசார்யாகளிடம் பகவான் செய்யும் சக்தயாவேசமும், இந்த ஜீயருடைய பரம்பரையில் பினஞுடி வரும் ஆசார்யர்களிடமே எனபது நிபுண நிரூபணம் பண்ணுமவர்களுக்கு வ்யக்தம். எங்ஙனே என்னில்? "குருரூபஸ்ய மே சக்திம் தத்ரதத்ர நிதாயவை" என்ற வசனத்திற்கு த்ரிதண்ட காஷாயதாரியாய குருவின் உருவம் தரித்த எனது சக்தியை (தத்ரதத்ர) அந்தந்த (உருவம்) த்ரிதணடகாஷாயாதிதாரிகளான ஆசார்யர்களிடத்திலே வைத்து ஸமயம் அதிக லோபத்தை யடையாமல் பாதுகாக்கப் போகிறேன் என்றே பகவத் வசனமாகையால் அந்தப் பரமபரையில வரும் ஜீயர்களிடம் சக்யாவேசமென்பதும் மறைக்கக்கூடாததாகும். "தத்ர தத்ர" என்பதற்கு இவ்வாறு அர்த்தம் கூறுவதே ஸ்வரஸமாகும். மேலும் ஒரே கார்யார்த்தமாய ஒரே காலத்தில் அநேகரிடம் சக்த்யாவேசம் அப்ரயோஜகமாகையாலே இந்தப் பரம்பரையிலே பரம்பரையாய் வந்துள்ள யதித் தலைவர்களிடமே சக்த்யாவேசமென்பதும் தன்னடையே கிடைக்கக்கூடியதாகும். இவ்வர்த்தைத்தான் ஈச்வரனும் "மத்கடாக்ஷாபவேத் யஸ்ய மயிவா ப்ரணதோஹ்ய|: தஸ்ய தஸ்ய ஹ்ருதிஸ்தோயம் பவிஷ்யதி நஸம்சய:||" என்று இப்படிப்பட்ட ஆசார்ய ரஹஸ்யங்கள் ஆசார்யனை எனது பூர்ண கடாக்ஷம் பெற்றவர்களுக்கே நெஞ்சில் படும். மற்றையோருக்குப் படாது என அருளிச்செயதான்

இனி இவரது ஆசார்யத்வம் ஆராயப்படுகிறது. தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் உடையவர் ஸந்யஸித்து ராமானுஜ முனி என்று அவரால் திருநாமம் சாற்றப்பெற்றுப் போலவே, அழகிய வரதரும் "ஆறெனக்கு நின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று ஆழ்வார் சரணம் புகுந்த வானமாமலைப் பெருமாள் திருமுன்பே, ஸந்யஸித்து ஸேவித்து நிற்க, "ஸ்ரீமத் வாநமஹாசைல ராமாநுஜ மஹாமுநே| இத்யா மந்த்ர்யாகரோந் நாம முநேரஸ்ய மஹாத்மந:" என்கிறபடியே பெருமாள் ராமானுஜ மஹா முனி என்று திருநாமம் சாத்திப் பெரிய பிராட்டியாரோடு சிந்தித்துத் தன் சோதிவாய் திறந்து "ஸ்ரீரங்கே யதிராஜ வத| ஸ்வதாமநி ஸர்வநிர்வாஹம குருஷ்வெ - த்யநவசாத் ததா" என்கிறபடியே கோயிலிலே நம்மிராமானுச முனி போலே நீர் நம் படைவீட்டில கார்யங்களை யெல்லாம் நிர்வஹித்துப் போரும் என்று நியமித்தும், அங்குள்ள தம் ஸந்நிதி பரிகரங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அருளப்பாடிட்டு "முநிம் பஜத்வ மாசார்யம் ப்ரிய மதயா த்தமேவமே" என்கிறபடியே "எனக்கு மிகுந்த ப்ரீதி பாத்திரமான இந்த ராமானுஜ முநியை எல்லோரும் ஆசார்யனாய் அடைந்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்" என்றும் இவர் ஆசார்யத்வத்தை நியமித்து வெளியிட்டருளினார்

ஆனால் இவருக்கு ராமானுஜமுநி என்று திருநாமம் இடக் காரணம் என்? என்னில் இவர் ராமானுஜ முநிவரின் ஜ்ஞான ஸந்ததியில் திருப்பேரனாராய் அவதரிக்கையாலே பிதாமஹனுடைய திருநாமத்தைப் பௌத்ரனுக்குச் சாற்று வது ஸதஸம்ப்ரதாய ப்ராப்த மாகையாலேயாகும். உடைய வரே மாமுனிகளாயும் அவரம்சமே வானமாமலை முனிவ ராயும் அவதரிக்கையாலே இவர் திருப்பேரனார் என்னத் தட்டில்லை.) நிற்க மணவாளமாமுனிகளும் எம்பெருமா னாரைக் குறித்து "தந்தை நற்றாய் தாரம் தனயர் பெருஞ் செல்வம் என்தனக்கு நீயே எதிராசா" என்றும், "தன்

புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால் இனை புறுமோ தந்தைக் கெதிராசா, உன் புதல்வனன்றோ உரை யாய யான் ஆதலால் உன் போகநனன்றோ எனையொழிந்த நாள்" என்றும் உடையவர் தமககுப் பிதாவென அருளிச் செயகையாலும் அநத மாமுனிகளே தமது திருமேனி தளர்நது நோவு சாத்தியருளியபோது "தாய்மனம் நின் றிரங்கத தனியே நெடுமால் துணையாப் போயின வான மாமலை ஜீயருக்கு" என்று ஸ்ரீமுகம் அனுப்பியவற்றில் அவரைத் தமக்குப் புத்திரனுக அருளிச் செய்கையாலும் வானமாமலை எம்பெருமானும் மேலநிகழும் இவைகளைச் சிந்தித்தே அவவாறு திருநாமம் சாற்றினன் என்னக் குறையில்லை.

மேலும் ஸர்வஜ்ஞரான மாமுனிகளும் பெருமாள் நியோகததையும் அவதார ரஹஸ்யத்தையும் அறியுமவ ராகையாலேதான் கந்தாடையார் நூற்றிருபது திருநாமங் களும் மற்றும் தன்னை ஆச்ரயிக்க வந்திருந்த திருநாமங் களுமான ' அநேக சிஷ்யர்களின் கோஷ்டி நடுவே 'ஸமுநிஸ் ஸௌம்யஜாமாதா ஸர்வேஷாமேவ பச்யதாம்| ஸ்ரீஸகஸ்ய நிதேசேந சிசரியே தேசிகசரியா" என்கிற படியே தாம் ஆசார்ய லக்ஷ்மியால் மிகவும் உஜ்வலராய் விளங்காநிற்கச்செய்தே தமது பக்கத்தில் தமக்குப் பரிசர்யைசெயது போரும் வானமாமலை ஜீயரை அவர் களுக்குக காட்டியருளி, "இவா நமக்கு ப்ராணஸுஹ்ருதது, நமக்கு உண்டான அதிசயங்கள் எல்லாம் இவருக்கும் உண் டாகவேணும் நமக்கு முதலியாண்டான் திருவம்சததில் ஸம்பநதமுணடானுப் போலே இவருக்கும் உண்டாக வேணும" என்று அருளிச்செயது இவரைத தமது ஆஸநத் திலே இருத்தித் தமககு அஸாதாரணமான திருக்கையிலாழ் வார்களையும் இவா திருக்கைகளிலே ஸாதித்து, அப்பாச் சியாரணு முதலானோர் சிலரை அணடையிலே உட் காரச்செய்து, அவர்களைக் காட்டி, " ஸமாச்ரயணம் ஸாதி

யும்'' என்று நியமித்து, ஜீயரும் ஸங்கோசத்தாலே இருக்க, நமக்குப் ப்ரியமான இதைச் செய்ய வேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்து அப்பாச்சியாரண்ணா முதலானோருக்கு ஸமாச்ரயணம் ஸாதிக்கச் செய்ததும், பின்பு க்ரமேண வானமாமலை ஜீயருக்குத் தமக்குப்போலே அஷ்ட திக்கஜாசார்யர்களை ஏற்படுத்தியதும், மஹார்யரைக் கொண்டு இவருக்குத் தனியனிடுவித்ததும், அத்தனியனைத் தன் தனியனோடு அவிபக்தமாய் ப்ரபந்த ஆத்யந்தங்களிலே ஸேவிக்கும்படி நியமித்தருளியதுமாகும். வானமாமலை தெய்வநாயகனும் இதை அங்கீகரித்து, அவ்வண்ணமே நியமித்து அஸாதாரண ஸர்வாசார்யபதத்திலே இவரை முடிசூட்டி, ''குன்றமெடுத்தானடி சேரிராமானுசன் தாள் பிடித்தார்'' என்கைக்கும் இவரை எல்லை நிலமாக்கி யருளினார்.

இப்படி இவரை ஆசார்ய புருஷர்கள் கோஷ்டியில் தம்முடைய ஸ்தானத்திலே இருத்தி ஸமாச்ரயணம் ஸாதிக்கும்படி நியமித்து, மற்றைய ஆசார்ய புருஷர்கள் இத்தகைய ஸத்காரம் தங்களுக்கு அலப்யமென்று பேசிக்கொள்ளும்படி ஸ்வஸ்தானத்தில அபிஷிக்தராகக்குகைக்கு அடியென்? எனனில் ஸர்வேச்வரன் குருபரம்பரையை ஸங்கல்பித்த போதே எம்பெருமானார் தொடங்கி ஆரோஹண க்ரமத்தில் தான எல்லைநிலமாய அவரோஹண க்ரமத்தில வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் எல்லைநிலமாய இவ்வாறாக குருபரம்பராஹாரம உடையவருக்கு முன் ஒன்பது ஆசார்ய ரத்னங்களாலும பின் ஒன்பது ஆசார்யரத்னங்களாலும் விளங்குவதில், தலையில ''பல தேவர்க்கோர் கீழ்க்கன்றாய'' என்கிறபடியே ராமானுஜனை தானும், நடுவில் ''கலௌ கச்சித் பவிஷ்யதி'' என்ற ராமானுஜனும், கடையில் 'தச்சிஷ்யாக்ரஸரோபரோ விஜயதே ராமானுஜாக்யோ முனி:'' என்கிற ராமானுஜனுமாய் நின்று, தலையிலும் நடுவிலும் கடையிலுமாக ராமானுஜ ரத்ந த்ரயத்தாலே அலங்கரிக்க ஸங்கல்பித்ததை அடியொற்றியதாயிருக்கும்.

மேலும் ஸ்வப்நமுகமாக நம்பெருமாள் நியமனத்தைக் கொண்டு மாமுனிகளை ஆச்ரயிக்க எழுந்தருளியிருந்த கந்தாடையாருடையவும் மற்றும் பல சிஷ்யர்களுடையவும் கோஷ்டியிலே இப்படி இவரது அஸாதாரண ஆசார்யத்வத்தை மாமுனிகள் வெளியிட்டது தம்முடைய ஸம்பந்தம் பகவானுக்கு அபிமதமாய ஆசார்யகுலஜாதகர்க்கும் தேஜஸ்கரமாமாப்போலே தம்முடைய அம்சமேவானமாமலை ராமானுஜ ஜீயராகையாலே பின்பும் ஆசார்யகுல ஜாதகர்களும் ஸந்ததி விச்சேதம், பால்யத்திலேயே பித்ருவிச்சேதம் முதலியவற்றால் ஸ்வஸம்பந்த விச்சேதம் நேரிட ப்ராப்தமான பொழுதும், இந்த முனிவரது ஞானஸந்ததி ஸம்ப்ரயணமும் ஸ்வஸம்பந்த ஸம்பாதகமாய் தேஜஸ்கரமுமாய் இருக்கும் என்பதை அறிவிக்கைக்காகவே என்னத் தட்டில்லை.

மேலும் ஒரு ஸமயம் பெரிய பெருமாளும் மணவாள மாமுனிகளுடையவும் வரமங்கை முனிவருடையவும் ஐக்யத்தைக் காட்டத் திருவுள்ளம் பற்றியே இவ்விருவரும் திருமுன்பே நின்று மங்களாசாஸநம் செய்தருளும் காலத்திலே தம்மடியாரான அர்ச்சகர் ஒருவரை ஆவேசித்து பூபாலராயனிலிருக்கிற லக்ஷ்மீநாராயண விக்ரஹத்தை எழுந்தருளப்பண்ணி சிஷ்யரான வானமாமலை ஜீயரைத் தாமரைக்கண்களால் நோக்கியருளி, "ஜீயரே நாம் அரங்க நகரப்பன் உம்தாசார்யருக்கும் உமக்குமாகத் திருவாராதனமாக வருகிறோம்" என்றருளிச் செய்து வானமாமலை ஜீயர் திருக்கைகளிலே ஸாதித்தருளினார் இதனாலே பெரிய பெருமாளும் இவ்விருவர்களுடையவும் அபேதத்தை நன்கு காட்டியருளினாராயிற்று.

நிற்க, முன்பு பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளி கொண்ட பரமனைப் பிரமன் ஆதரித்து ஆராதிக்க அதன் பலமாக அவனுக்கு அப்பரமன் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைத்

தந்தருளினான். திருவரங்கப் பெருநகருள் பொன்னி தெண் ணீர்த் திரைக்கையால் அடிவருடப் பள்ளிகொள்ளு மப்பர மன், தாமே உகந்து தமது உகப்பின் பலனைய அரங்கநகர் அப்பனை க்ருபைசெய்து தந்தருளினான். "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்" என்கிறபடியே சிஷ்யாசார்ய க்ரமத்தாலே முன்பு நாராயணனாகவும் நரனாகவும் சரிய:பதி அவதரித் தருளினான் இபபொழுதோவெனில "ஸௌம்யோப்யந்தா முநிஸ் தசசிஷ்யா க்ரஸரோ பரோ விஜயதே ராமா நுஜாக்யோ முநி:" என்கிறபடியே "திருவநந்தாழ்வான் ஒருவர் ஆசார்யரான மணவாள மாமுனிகளாகவும் மற் றொருவர் அவரது சிஷ்யரில முதலில் எண்ணப்படும் வான மாமலை ராமானுஜ முநியாயும் அவதரித்து ப்ரகாசிக்கின்றார்" என்றும் "ஸ்ரீராமானுஜ யோகிந: ப்ரதிநிதிர் வாநாதரி யோகீச்வர:" (இந்த வானமாமலை ஜீயர் எம்பெருமானா ருக்கு ப்ரதிநிதியாவர்) என்றும், "ரேகாயத்பதயோ:" (எந்த மணவாளமாமுனிகளின் பாத ரேகையோ இம்முனி வர்) எனறும் இவ்வாறு ஞாநாதிகரான மஹான்களும் இவ ரைப்பற்றி அருளிச் செய்துள்ளார்கள்.

இன்னமும் மாமுனிகள் வட தேசங்களில் எங்கும் திக் விஜயம் செய்து ராமானுஜ தர்சந ஸ்தாபநம் பண்ணி வரும் படி தனக்கு ப்ரதிநிதியாய் ஸ்ரீ வானமாமலை ஜீயரை நியமித் தருளியபடியாலும் மேலும் தமது அந்திமதசையிலே பிதா, தாயப்ராப்தமான தனத்தை புத்ரன் தூர தேசஸ்தனானாலும் அவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி அறிவிக்குமாபோலே, தமது ஆஜ்ஞையின்படி வட தேச யாத்ரைக்கு எழுந்தருளியிருக் கும் வானமாமலை ஜீயரிடம் தமது திருக்கையில் தரித்துள்ள த்ரிதண்டத்தில உபதணடத்தையும் ஓராண்வழி பரம்பரா ப்ராப்தமான திருவாழி மோதிரததையும் ஸ்வாசார்யரான திருவாயமொழிப பிள்ளையின் திருவடி நிலைகளையும் கொடுககவேணுமாக ஜீயா நாயனாரை நியமித்தும், அவ ரைத தமக்குப பெருக்க திருவத்யயனம் செயயச் சொல்ல

வேணுமாய் நியமித்தும் மாமுனிகள திருநாட்டுக் கெழுந் தருளினமையாலே, அவை வானமாமலை ராமானுஜ ஜீய ருக்கு ப்ராபதமாகி இபபொழுதும பிடிததார் பிடித் தாரைப்பற்றித தரித்து வருகையாலே இந்த வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயரே ' குனறமெடுததானடிசேர் .பற்றி " என்கைக்கு எலலைநில மென்றும், எனவே இவருடைய ஆசாரயத்வம் அநிதரஸாதாரணமென்றும் ப்ராசீனர்க ளான ஆசாரய குலஜாதர்களும் அங்கீகரிதத தொன்றுகை யாலே இனி இதைப்பற்றி பரக்கபபேசுவது ஆவச்யகமன்று.

மணவாளமாமுனிவன் பொன்னடியாம் செங்கமலப் போதுகள் என்பதும் இந்த வானமாமலை ஜீயரேயாவர் ஏனெனில்? திருமலையில் பெரிய ஜீயா ஸ்வபநததில ஸேவை ஸாதிததபோது பெரிய திருமேனியோடு சயநிததுக் கொண டிருநத அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனார் திருவடிப் பக்கத்தில் அஞ்ஜலிஹஸ்தராய விநீதராய ஸேவைஸாதிதத இவா திருநாமம் எனனென்று அருகே யிருநதவாகளைக் கேட்க அவர்கள் இவரை பொற்கால ஜீயரெனக் கூறிய தும் தேசாந்திரத்திலிருந்து திருமலைக்கு எழுநதருளியிருநத சிலர் அதற்கநுகுணமாக அழகிய மணவாளப பெருமாள் நாயனார் தமது சிஷ்யரான வானமாமலை ஜீயரை "பொன் னடிக்கால்ஜீயர் என அழைப்பர்" எனக் கூறியதும், வான மாமலை ஜீயா ஸங்யஸிததுபபின் வந்து மாமுனிகளைத் தண்ட னிட்டபோது " ஸ்வாணபாத ஸமாகயோ ஸீதயாலிங்க்யா தரபூர்வகம் " என்கிறபடியே ஸ்வர்ணபாதர் (பொனனடிக் கால்) ஜீயர் என்று அழைத்ததாகவும் தெரிவதால் மண வாளமாமுனிகளே தாமுகந்து இவருக்குச சாத்திய திருநாம மாகையாலே இவரே மாமுனிகளின பொன்னடியாம் செஙக மலபபோது எனறுரைக்கத் தட்டில்லை.

" பொனனடிக்கால ஜீயர் " என்பதற்குப பலவாறு பொருள்கொள்ளலாம். பொன் - ஆசைப்படத் தகுந்த

அடி, அடிவைப்பையுடைய கால்திருவடிகளை உடைய ஜீயர் என்பது ஒன்று. அதாவது ஆச்ரிதர் பலரும் "மன்னிய செஞ்சொல் மணவாளமாமுனி வணகழ-லுன்னிய கொண்டவிராமானுச னிணை பதங்கள் தண்ணிய நெஞ்சில் தரிக்க வல்லாரவர் தம்பதத்தைச-சென்னியில் சூடவல்லார் விண்ணுளாரிலும் சீரியரே" என்றவாறு.

அன்றியே [1]"ரம்யஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர ப்ரஸாத ப்ரதமாஸ்பதம்" என்கிறபடியே மாமுனிகளின் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த சிஷ்யர்களுள் இவரே முதலாமவராகை யால் மாமுனிகளும் தமக்கேற்பட்ட சிஷ்ய ஸம்ருத்தி முதலிய பெருமை இவர் கால் நலத்தால் உண்டானதாகக் கருத்தில் கொண்டு பொற்கால் ஜீயர் என இவரை அழைப் பர் எனவும் கூறுவர் பெரியோர்.

அன்றியிலே "பொன்னடி" என்று எண்ணிறந்த சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமான (ஆசைப் படும்படியான) திருவடிகளையுடையவர் என மாமுனிகளைக் கூறி, "கால்" என்று அவரது ப்ரதம சிஷ்யரும் அந்தரங்கருமான வான மாமலை ஜீயரைக் கூறுகிறது எம்பெருமான் திருவடிகளைச் சடகோபனென்றும், சடகோபன் திருவடிகளை இராமா னுஜன் என்றும், இராமானுஜன் திருவடிகளை முதலி யாண்டானென்றும் அந்தரங்கரான அடியார்களின் திரு நாமத்தாலேயே சேஷியின் திருவடிகளைப் பேசுவது உயர்ந் தோர்களின் வழக்கல்லவா? எனவே அண்ணன் முதலிய மாமுனிகளின் அஷ்டதிக் கஜங்களும் அவரை ஆச்ரயிப்ப தற்குப் புருஷகார பூதராய ப்ரதான பூதரான அந்தரங்கர் வானமாமலை ஜீயரே ஆகையாலும் ஸ்வர்ண பாதஸமாக்யை யுள்ளதும் அவருக்கே யாகையாலும் மாமுனிகளின் திருவடி வரமங்கை மாமுனியேயாவர். திருவேங்கட ஜீயா பட்டர்

---

1 रम्यजामातृयोगीन्द्र-प्रसादप्रथमास्पदम् ।

பிரான் ஜீயர் போன்ற அஷ்டதிக்கஜங்களுள் ஒருவருக்கும் "பொன்னடி" என்னும் திருநாமம் ஒருவராலும் சாற்றப் பட்டதாகத் தெரியாமையாலும், கீழக் கூறியபடி மாமுனிகள சிஷ்யாவதாரமாய அநதரங்கராகையாலும் வாநாத்ரி ஜீயரே மாமுனிகளின் பொன்னடி என அழைக்கத் தகுதியுள்ளவர் எனப பெரியோர்களின் திருவுள்ளமாகும். [1]"ரேகா யத்பத பத்மயோ:" என்றும், [2]"பாதரேகாமயம் ஸதா" என்றும் மணவாள மாமுனிகளுக்கு நிழலு மடி தாறுமாய்ப் பெரியோர்கள் கூறுவதும், "ஸ்வர்ணபாதஸமாக் யோஸி" என மாமுனிகளே கூறுவதும், "ஸ்வர்ணுதிபத ஸம்ஞக:" என்று திருவேங்கட ஜீயர் ஸ்வப்நத்திலே பொன்னடிக்கால்ஜீயர் இவர் என்ற லோகோக்தியும் தர்சித மாகையாலே இப்படி ப்ரஸித்தமான இவருடைய பெயரை யிட்டே மாமுனிகள் திருவடிகள வழங்கத் தகுதியுடையத் தாதலால் பொன்னடியாம் செஙகமலப் போது என்பது இந்த ராமானுஜ ஜீயரே ஆவார். செஙகமலப் போது (புஷ் பம்) போன்ற பொனனடியெனறு சப்தார்த்தம் இததகைய மாமுனிகளின் பொன்னடிககள வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயரே யாவர்.

இவர் பால்யத்தில் உபநீதராய் உடனே திருவாய் மொழிப் பிள்ளை முன்னிலையில் அழகிய மணவாளப் பெரு மாள் நாயனூர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து ப்ரதம கடாக்ஷம் பெற்று, அவர் முகத்தாலேயே ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, ஆசார்யன் திருவடிகளில் ஏகாந்த கைங் கர்யத்தை உத்தேசித்து ஸநயஸித்தவராய் வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் என்று வானமாமலைப் பெருமாள் திருநாமம் சாற்றப் பெற்றவராய ஸ்வாசார்யன் திருவடிகளில் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க, ஸ்வாமியும் உகநது பொன்னடிக்கால

---

[1] रेखायत्पदपद्मयोः । [2] पादरेखामयं सदा ।

ஜீயரென்று திருநாமம் சாற்றப்பெற்றவராய், ஆசார்ய கைங்கர்ய நிரதராய் பெரிய ஜீயர் திருவடிகளிலே ஸர்வ காலமுந் தொடர்ந்தடிமை செய்யுமவராயிருப்பர்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகளும் வானமாமலை ஸம்ஸ்தானம் தமக்குப் பிரதிநிதியாய் நித்யமாக வாழ எண்ணி, [1] "ஸ்ரீமந்மஹார்ய ரணபுங்கவ சுத்த ஸத்வ ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரதாநுஜ ஸித்தபாதா:| கோஷ்டீபுரேச வரதாக்ய குரு ஜயந்தி வநாத்ரியோகிந இமே ஷ்டதிசாகஜாஸ்தே ||" என்கிறபடியே மஹார்யர், ஸமரபுங்கவாசார்யர், சுத்த ஸத்வம் அண்ணா, ஞானக்கண்ணாத்தான், ராமாநுஜம் பிள்ளை, பள்ளக்கால் சித்தர், 'கோஷ்டீபுரத்தையர் அப்பாச்சியாரண்ணா என்ற இவ்வெண்மர்களையும் வானமாமலை ஜீயருக்கு அஷ்ட திக்கஜங்களாக்குவித்துக் க்ருபை செய்தருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்திரத் தனியன் :—[2] ரக்தாக்ஷ்யாஹ்வயவத்ஸரே சுபதரே ப்ராப்தாவதாரம் குரும், கந்யாமாஸி புநர்வஸூடுநி பஜே வாநாத்ரி யோகீச்வரம்|| ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவராங்க்ரிபங்கஜ யுகாயத்தாத்மஸத்தாதிகம் வைராக்யாதிகுணாம்

---

[1] श्रीमन्महार्य रणपुङ्गव शुद्धसत्व,
श्रीश्रीनिवास भरतानुज-सिद्धपादाः ।
गोष्ठीपुरेश वरदाख्यगुरूजयन्ति
वानाद्रियोगिन इमेऽष्टदिशागजास्ते ॥

[2] रक्ताक्ष्याह्वयवत्सरे शुभतरे प्राप्तावतारं गुरुं,
कन्यामासि पुनर्वसूडुनि भजे वानाद्रियोगीश्वरम् ।
श्रीमत्सौम्यवराङ्घ्रिपङ्कजयुगायत्तात्मसत्तादिकं,
वैराग्यादिगुणाम्बुराशि मतुलं रामानुजाख्यं सदा ॥

புராசி மதுலம் ராமாநுஜாக்யம் ஸதா|| [1] ரம்யோபயந்த்ரு முநிவர்ய கடாக்ஷ பாத்ரம்| வைராக்ய பக்திமதிமுக்ய குணாம் புராசிம் || கந்யாபுநாவஸுபஜாத மநர்க்க சீலம் ராமாநுஜம ககநசைலமுநிம் பஜாமி ||

வைபவத் தனியன :—

[2] ரமயஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர பாதரேகாமயம் ஸதா ||
ததாயத்தாத்மஸத்தாதிம் ராமாநுஜமுநிம் பஜே ||

வாழித திருநாமம் :—

திருவிருந்த மலாத் தாளகள வாழியே
சிறந்த செந்துவ ராடையும் வாழியே
தருவிருந்த கைமுக் கோலும் வாழியே
தடப்புயத் தினில்சங் காழி வாழியே
மருவு கொண்டல மணவாள யோகியை
வாழ்த்தி வாயந்தருள வாய்மலர் வாழியே
கருணை மேவு மிராமா நுசமுனி
கனக மௌலி கலந்தூழி வாழியே
அடியவர்தம் துயரனைத்தும் அறுததருள்வோன் வாழியே
அணிபொழில சீரமங்கை அவதரிததோன் வாழியே
கடிபொழில்சூழ பூதூரமன கழலபணிநதோன் வாழியே
காமதையடா புலனகளை நதுங கடிநதுவிடடோன்
வாழியே

---

[1] रम्योपयन्तृ-मुनिवर्य-कटाक्षपात्रं,
वैराग्यभक्तिमतिमुख्यगुणाम्बुराशिम् ।
कन्यापुनर्वसुभजात मनर्घशीलं,
रामानुजं गगनशैलमुनिं भजामि ॥

[2] रम्यजामातृयोगीन्द्रपादरेखामयं सदा ।
तदायत्तात्मसत्तादिं रामानुजमुनिं भजे ॥

வடமொழிதென் மொழிமறைகள் வகுத்துரைப்போன்
வாழியே.
மணவாள மாமுனியை வாழ்த்துமவன் வாழியே,
இடருததி முழுகுமென்னை எடுத்தளிப்போன் வாழியே,
என்னப்ப னிராமாநுச முனிவன் வாழியே.

பணவா ளரவில் துயிலரங் கேசர் பதம்பணியும்
மணவாள மாமுனி மாமலர்த் தாள்களை வாழ்த்துநல்ல
குணவாள னெந்தை இராமா நுசமுனி கோதில்பதம்
தணவா நிதிநமக் கென்றென்றும் நாடோறும்
சாற்றுநெஞ்சே.

வாழி இராமாநுச முனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் கருணை மாநோக்கம் — வாழியே
எந்தை மணவாளமுனி இன்னருளால் மாறனிசைச்
செந்தமிழைத் தோதுரைக்கும் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்யங்கள் :—[1] "அயம் வியத் பர்வதயோகிவர்யோ குரோர்நியோகாத் விதுஷாம் விலாஸம்| வேதாந்த பாடாய ஸத: ப்ரகாசம ஸ்ரீசைல நாதாஹ்வ மகாரயத்ஸ:|| ஸதம்பே ஸதஸ்யத்ர ஸுபோதமுத்ரம் ஸ்ரீஸௌம்ய ஜாமாத்ருமுநிம் விதாய|| தம் ப்ராங்முகம் ப்ராஞ்ஜலிபாணி ரக்ரே ஸம்ஸேவமாநோ பிமுகோ வதஸ்தே||" என்கிறபடியே பெரிய பெருமாள் பெரிய ஜீயருக்குப் பல்லவராயன் திருமண்டபத்தை மடமாக ப்ரஸாதித்த விடத்தில் வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வா

---

1 अयं वियत्पर्वतयोगिवर्यो गुरोर्नियोगाद्विदुषां विलोसं ।
वेदान्तपाठाय सदः प्रकाशं श्रीशैलनथाह्व मकारयत्सः ॥
स्तम्भे सदस्यत्र सुबोधमुद्रं, श्रीसौम्य जामातृमुनिं विधाय ।
तं प्राङ्मुखं प्रञ्जलिपाणिरग्रे संसेव-
मानो ऽभिमुखोऽवतस्थे ॥

சார்யரான பெரிய ஜீயருடைய நியமநத்தாலே மடத்தை யெல்லாம் திருப்பணி செயது சீர்திருத்தி, அதிலே திருமலை யாழ்வாரிலே கையும் ஞாநமுத்ரையுமாய் ஸ்வாசார்யரான பெரிய ஜீயரை ப்ராங்முகமாக சிததிரததிலே ஏறியருளப் பண்ணி, அவர் திருமுனபே தம்மைப்போலே சிததிர ரூபத்திலே அஞ்சலி ஹஸ்தராய விநீதராய ஸேவிததிருக்கும் க்ரமத்திலே ஏறியருளப் பண்ணுவித்தார்

மேலும் [1]" அதாயம் யதிராஜஸ்ய காரயாமாஸ மணடபம்| வாநாத்ரிஸ்தூபிபர்யந்தம விமாநம்சாாத்த மணடபம்|| ஸ்ரீவாநசைவயோகீந்தரஸ் தததததாஹா நருபிஸ ஸ்வகை:|| அகாரயத் பராமர்சம் ஸ்ரீரங்கே யதிராஜவத||" என்கிற படியே வானமாமலையில் பரதமத்திலே யதிராஜன் திருமண்டபததைக் கட்டி வானமாமலை விமானத்தையும் ஸ்தூபி பர்யந்தம் திருததித் திருப்பணி செயது ஆத்த மணடபத்தையும் கட்டுவிததுப் பின்பும் ஸ்வாசார்ய நியோகததாலே சிஷ்யோஜ ஜீவநார்த்தமாக உத்தர தேச யாதரை எழுந்தருளி மீண்டெழுநதருளினவளவிலே யாத்ரையில் கிடைத்த பஹு த்ரவயங்களைக் கொண்டு [2]" வாநாசலஸ்ய வரமண்டப கோபுராதி கைங்கர்ய மாரசிதவாந பணிநாதவத்ய:| ப்ரீத்யைபரம் வரவரஸ்ய யதீசிதுஸ்தத்" என்கிற படியே ஸ்வாசார்ய ப்ரீத்யர்த்தமாக மற்றும் அனேக

---

[1] अथायं यतिराजस्य कारयामास मण्डपम् ।
वानाद्रिस्थूपिपर्यन्तं विमानञ्चार्धमण्डपम् ॥
श्रीवानशैलयोगीन्द्र स्तत्तदर्हैर्नृभि स्स्वकैः ।
अकारयत्परामर्शं श्रीरङ्गे यतिराजवत् ॥

[2] वानाचलस्य वरमण्डपगोपुरादि-
कैङ्कर्यमारचितवान् फणिनाथवद्यः ।
प्रीत्यै परं वरवरस्य यतीशितु स्तत् ।

மண்டபங்களையும் கோபுரங்களையும் கட்டியருளினார். வட தேச யாத்ரையில் பதரிகாச்ரமத்தில் சில காலம் எழுந்தருளியிருந்து, [1]" கத்வாபதரிகாக்ஷேத்ரம் , . . . க்ருத்வோத்ஸவாந மண்டபாதீந ப்ரதஸ்தே தக்ஷிணாமுக:" என்கிற ககநகரிமுநி சரிதத்தின்படி உபகார ஸ்ம்ருதியாலே நரநாராயணர்களுக்கு மண்டபாதிகளைச் செய்வித்து உத்ஸவமும் செய்வித்தருளினார்.

பினனும் சிரீவரமங்கை தமக்கு இவரைப் பிதாவாக மதிக்கும்படி திருமலையில் நின்றும் நாய்ச்சியாரை எழுந்தருளப் பண்ணி வந்து தெய்வ நாயகனுக்குத் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தைச் செய்தருளி நாய்ச்சியாருக்குத் தனிக் கோவில் விமானம் அர்த்த மண்டப மஹாமண்டபாதிகளையும் கட்டியருளி கோயிலில் எம்பெருமானார் ஸகல ஸ்ரீ கார்யங்களையும் நிர்வஹித்தாப்போலே இவரும் இங்கே சீவரமங்கை தெய்வநாயகன் ஸந்நிதி ஸகல ஸ்ரீகார்யங்களையும் நிர்வஹித்தருளினார்.

திருக்குறுங்குடியில் நம்பி ஸந்நிதியில கைசிக மஹா மண்டபத்தைக் கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளிப் பின்னும் அனேக திருமண்டபங்களையும் கட்டுவித்து நம்பிக்கு பஹுரத்ந பூர்ணமான திருவாபரணங்களையும் பண்ணிச் சாத்தியருளி நம்பி ஸந்நிதியில் அக்காலத்தில் ஜீயரில்லாமையைக் கண்டு தம்மடியார்களில் ஒருவரை நம்பி ஸ்ரீகார்யத்தை நிர்வஹித்து நடத்தும்படி ஜீயராக நியமித்தருளினார். இப்படி அதிசயித மஹிமசாலியாய் நூறு ஸம்வத்ஸரம் தர்சநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளினார். இவருடைய சரமத்தை எல்லாரு மநுஸந்திக்கும்படி எங்ஙனே என்னில்

---

[1] गत्वाबदरिका क्षेत्रं . . . कृत्वोत्सवान्मण्ड पादीन्प्रतस्थेदक्षिणामुखः ।

1" ஆரூடே கடகம் ப்ரபாபரிப்ருடே ஸ்ரீ சோபக்ருத் வத்ஸரே மூலே சுக்ரதிநே தரயோதசிதிதௌ பக்ஷே வளர்க்ஷே சுபே| வைராக்யாதிஸமஸ்த ஸத்குணநிதீ ராமானுஜாக்யோஜ்வல ஸ்ரீவாநாசலயோகிராட் நிஜகுரோ: பாதாரவிந்தம் யயௌ||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் இரண்டாவது களமூர் வரதமுனி. இவர் பெரிய ராமாநுஜ ஜீயராலே ஸ்வாசார்ய ப்ரீத்யர்த்தமாக தம்முடைய ஸ்தானத்திலே தமக்கு ப்ரதிநிதியாய அபிஷிக்த ராக்கி வைத்து பூரணமாகக் கடாக்ஷிக்கப பெற்றவராவார்.

இவர் திருநக்ஷத்திரத் தனியன் —

2" பரீதாப்யாஹ்வயே வர்ஷே மேஷச்ரவணஸம்பவம் ||
வாநாசலமுநிம் தாந்தம் மநவை வரதாஹ்வயம் ||
மேஷச்ரவணஸம்பூதம் கல்யாணகுணஸாகரம் |
ஸ்ரீவாநாசலயோகீந்தரம் வரதாஹ்வய மாச்ரயே ||"

இவர் வைபவத் தனியன் —

3" க்ருபாம் வ்யோம மஹாசைல ராமாநுஜமஹாமுநே:|
ஸம்ப்ராப்யேந்தாந ஸத்வ்ருத்திம் ராமாநுஜமுநிம் பஜே ||"

---

1 आरूढे कटकं प्रभापरिवृढे श्रीशोभकृद्वत्सरे,
मूले शुक्रदिने त्रयोदशितिथौ पक्षे वळक्षे शुभे ।
वैराग्यादिसमस्त-सद्गुणनिधी रामानुजाख्योज्वलं
श्रीवानाचलयोगि-राण्णिजगुरोः पादारविन्दं ययौ ॥

2 परीताप्याह्वये वर्षे मेषश्रवणसंभवं ।
वानाचलमुनिदान्तं मनवै वरदाह्वयम् ॥
मेषश्रणसंभूतं कल्याणगुणसागरं ।
श्रीवानाचलयोगिन्द्रं वरदाह्वय माश्रये ॥

3 कृपां व्योममहाशैल-रामानुजमहामुनेः ।
संप्राप्येन्धानसद्वृत्ति रमानुजमुनिं भजे ॥

அற்புதன் மங்கை இராமா நுசமுனிக் காம்பணிக்கே
நற்பரனை இராமாநுசமுனி தன்வடிவும்
பொற்புயமும் செந்துவ ராடையும் அம்புயவிழியும்
கற்பக மன்ன கரமும் முக் கோலுங்கண் ணின்றிடுமே.

சீராரும் எதிராசர் திறன்தெரிவோன் வாழியே
சீ சடகோபன பாதம் சிந்திப்போன் வாழியே
ஏராரும் வரமுனியை ஏத்துமவன் வாழியே
எந்தை இராமானுசமுனிக் கினியனுர் வாழியே
சோராமல் அடியேனைத் தொடர்ந்தளிப்போன் வாழியே
சொற்றமிழ் வேதப்பொருளைத் தொகுத்துரைப்போன் வாழியே
ஆராத ஆர்வமுடன் ஆத்தானும் அடிபரவும்
அருள்களப ராமானுசன் அனவரதம் வாழியே.

வாழி களமூர் வரதமுனி சேவடிகள்
வாழியவன் வாழ்கருணைக் கண்ணிணையும்—வாழியவே
வரனமா மலைமுனிவன் வாழருளால் ஆழ்வார்கள்
-வானமொழியின் வீறுரைக்குஞ் சீர்.

இவர் செயதருளிய கைஙகர்யங்கள்*:—

இவர் ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய் தர்சநம் நிர்வஹித்து வநத காலத்திலே [1]“தநயவரஸஹாயோ லக்ஷ்மணார்ய: ப்ரயாதோஹ்யுபநயநவிதார்ஹம் தஸ்ய விஞ்ஞாய காலம்| களமவரதயோகி-ஸ்ரீபதாப்ஜே நியோக்தும் ககநகிரிமுபாகாத் ஸ்ரீபதோ நித்யஸத்ம|| களமபுரமுநீந்த்ரே லக்ஷ்மணார்யஸ்ய ஸூநும் ஸுமதிமதிவிதீப்ரம் ஸுந்தரம் ஸந்நிசாம்ய| உபநயநவிதாநம் காரயாமாஸ ஸம்யக் ககநகிரி

---

[1] तनयवरसहायो लक्ष्मणार्यः प्रयातो ह्युपनयनविधार्हं तस्य विज्ञाय कालम्। कळमवरदयोगि-श्रीपदाब्जे नियोक्तुं गगनगिरि-

முநீந்த்ரே யோஜயாமஸ யோகம்|| ராமாநுஜார்யோ யதிராட் நியோகா தாதாய ஹேதித்வய மாத்மஹஸ்தாத்| அதாத ப்ரதப்தம் புஜயோஸ் ஸுதஸ்ய புண்ட்ராதிகஞ்சாபி யதாவிதாநம்||" எனகிறபடியே பெரிய வானமாமலை ஜீய ருடைய அஷ்டதிக்கஜங்களில் ஒருவராயும் அவருக்கு அத்யந் தம் அந்தரங்க சிஷ்யராயுமுள்ள ராமானுஜம் பிள்ளையும் தம்முடைய குமாரருக்கு "ப்ராப்தாந் ப்ராதமிகே வர்ணே" என்கிறபடியே செய்யவேண்டிய உபநயந காலம் வரக் கண்டு வானமாமலை ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பிக்கைக் காக ஸபுத்ரராயப் புறப்பட்டு வானமாமலை ஏற எழுந் தருளி ஜீயர் ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பம் செய்ய, ஜீயரும் அதைக் கேட்டருளி உகந்து மடத்திலேயே உபநயநம் பண்ணுவித்துப் பெரிய வானமாமலை ஜீயா திருவடிகளிலே "தேவரீர் பிள்ளை திருவம்சம்" என்று காட்டிக் கொடுத்து பெரிய ஜீயருடைய திருவுள்ளத்தைத் தான பின்செலலுமவ ராய் ராமானுசம் பிள்ளையைக் கொண்டு அவர் குமாரருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பண்ணிவைக்கத திருவுள்ளமாய பிள்ளை திருக்கைகளிலே 'திருவிலச்சினைகளை ஸ்ர்தித்து ஸந்நிதி முனபாகவே "குமாரருக்கு ஸமாச்ரயணம் ஸாதி யும்" என்று நியமித்தருள, பிள்ளையும் ஸ்வாமி நியமன மென்று தம்முடைய குமாரருக்கு ஸ்வாமி திருமுன்பே [1]"தாப:புண்ட்ர: ததாநாம மந்த்ரோ யாக ச பஞ்சம" என கிறபடியே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்

मुपागा च्छ्रीपतेर्नित्यसङ्घ ॥ कळमपुरमुनीन्द्रो लक्ष्मणार्यस्य सूनुं सुमति मतिविदीप्रं सुन्दरं सन्निशाम्य । उपनयनविधानं कारयामास सम्यग्गगनगिरि-मुनीन्द्रे योजयमास योगम् ॥ रामानुजार्यो यति राण्णियोगादादाय हेतिद्वयमात्महस्तात् । अथात्प्रतप्तं भुजयो स्सुतस्य पुण्ड्रादिकंचापि यथाविधानम् ॥

[1] तापः पुण्ड्र स्तथानाम मन्त्रो यागश्च पञ्चमः ।

அநந்தரம் [1]"ஸ்ரீவாநசைலமுநி ராஜ பதாப்ஜஸங்காத் ராமாநுஜார்யதநயஸ் ஸுதராம் பபாஸே| ஆத்தாநிதீஹ விதிதோ வரதார்யசர்மா காரீந்த்ரஸூநுக்ருதிஸாகர பூர்ண சந்த்ர ||" என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய குமாரரான வரத குருவும் கீழ்க் கூறியபடி வானமாமலை ஜீயர் ஸம்பந்தம் பெற்று ஆத்தான் என்று திருநாமத்தையுடையராய் அருளிச் செயல்களுக்கும் பகவத் விஷயத்திற்கும் ப்ரவசந க்ரமத்தில் அத்யந்தம் அபிவ்ருத்திகரராய் எழுந்தருளியிருந்து ப்ரஸித்த ராய் வாழ்ந்தருளினார். அநந்தரம் [2]"தஸ்யாபூத் தநயோ லோகவிச்ருதஸ் ஸுந்தராஹ்வய| யதாத்மநா வதீர்ணோத்ர வாநசைலேசஸுந்தர || யச்சிஷ்யபாவமநவாப்ய சடாரிவேதபாவம் ப்ரபோத்துமநலம் பஹுசாஸ்த்ரவித்பி:| ஸோயம் ஹி ஸுந்தரகுருர் விஜயத்வஜோபூத் ஸித்தாந்த ஸீம்நி யதிராஜகுரோர் மஹாத்மா||" என்கிறபடியே இந்த வரதார்யரிடத்திலே வானமாமலைப் பெருமாள் உகந்தருளி, அவருக்குத் தாமே திருக்குமாரராய் அவதரித்தருளி சுந்தராயர் என்று திருநாமத்தையுடையராய் திகந்தவிச்ராந்த ப்ரஸித்தி பெற்று வாழ்ந்தருளினார். இவர் ப்ரஸித்தி தானிருந்தபடி எங்ஙனே என்னில், ஸகல சாஸ்த்ர நிபுணர்களான மஹா வித்வான்களும் இவர் ஸம்பந்தம் பெற்றொழிய ஆழ்வாரருளிச்செயல் வ்யாக்யாந போத

---

[1] श्रीवानशैल मुनि-राजपदाब्जसङ्गा द्रामानुजार्यतनय स्सुतरां बभासे। आत्तानितीह विदितो वरदार्यशर्मा कारीन्द्रसूनुकृति सागरपूर्णचन्द्रः ॥

[2] तस्याभूत्तनयो लोकविश्रुत स्सुन्दराह्वयः। यदात्मनाऽवतीर्णोऽत्र वानशैलेशसुन्दरः॥ यच्छिष्यभावमनवाप्य शठारि-वेद भावं प्रबोद्धुमनलं बहु शास्त्रविद्भिः। सोऽयं हि सुन्दरगुरुर्विजयध्वजोऽभूत्सिद्धान्तसीम्नि यतिराज-गुरो र्महात्मा ॥

முண்டாவது அரிதென்று நினைக்கும்படியாயும், ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தின் எல்லைக்கு விஜயத்வஜபூதராயும் மஹாப்ர ஸித்தி பெற்றிருப்பர். இபபடி வானமாமலை ராமானுஜ ஜீய ருடைய ஞானஸநததி அபிவ்ருததமாய் இருக்கும்.

வானமாமலை வரத ராமானுஜ ஜீயர் [1]"வாநாத்ரியோ கீவரதார்யநாமா ஹ்யாஸ்தாநரத்நம் மணிதோரணாராத்| ததாரசய்யோத்தரதக்ஷிணம் தத் விசாலரம்யம் முமுதே ஸதாஸ || விமாந மக்ரயம் வியதத்ரிநேது க்ருதவா ஸதா வேதசிரோவிசாரம்| அநுக்ரஹம் சாகதசிஷ்யவாகே குரோ ரகார்ஷீத் ப்ரிய மாயதாய ||" என்கிறபடியே வானமாமலைப் பெருமாள் மணிவாசலிலே தெற்கும் வடக்குமாக விஸ்தாரத்தோடு வெகு அழகியதாய் ஒரு திருமணடபத்தையும் கட்டுவித்து வானமாமலை விமானத்தையும் திருப்பணிகள் செய்தருளி பெரிய ஸ்வாமி திருவுள்ளமுகக்கும்படி தர்சநாபிவ்ருத்திக் குறுப்பாக பஹு சிஷ்யாபிவருத்திகளுடன்கூட ஸதா காலக்ஷேபபரராய் பூர்வர்களுடைய அநுஷ்டாநங்களையே தம்முடைய உக்தயநுஷடானஙகளாலே ப்ரகாசிப்பிததுக்கொண்டு எழுநதருளியிருநதார்.

இப்படிச் சில காலம் சென்றவாறே [2]"ஸ்தாநே கதாசித் ஸ்வபதாப்தபூதம் ஸ செண்டலஙகார முநிம் நியம்ய| நாராயணாக்யம் புரமாஜகாம ஸமார்பபயத தஸ்ய ஸுவர்ண மௌளிம் || எனகிறபடியே வானமாமலை வரதராமாநுஜ

---

[1] वानाद्रियोगी वरदार्यनामाह्यास्थानरत्नं मणितोरणारात् ।
तदारचय्योत्तरदक्षिणं तद्विशालरम्यं मुमुदे सदासः ॥
विमानमग्र्यं वियदद्रिनेतुः कृत्वा सदा वेदशिरो विचारम् ।
अनुग्रहं चागतशिष्यवर्गे गुरो रकार्षीत्प्रिय मायतायः ॥

[2] स्थाने कदाचि त्स्वपदाप्तभूतं स चेण्डलङ्कारमुनिं नियम्य ।
नारायणाख्यं पुर माजगाम समार्पयत्तस्य सुवर्णमौलिम् ॥

ஜீயரும் திருநாராயணபுரத்திலே நித்ய வாஸம் பண்ணத் திருவுள்ளமுடையராய, தம்முடைய திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையராய் ஜ்ஞாதாவாயும் வைராக்யசாலியாயும் இருப்பார் ஒருவரைத் தம்முடைய ஸ்தாநத்தில் யதாவிதி நியமித்து, செணடலங்கார ராமாநுஜ ஜீயரென்று திருநாமம் சாத்தி, தாசநிராவாஹ ஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷிக்தராக்கி வைத்து, தாம் திருநாராயணபுரம் ஏற எழுந்தருளி, அங்கே திருநாராயணப் பெருமாளுக்கு ஸுவர்ணத்தாலே திருவபிஷேகம் பண்ணிச் சாத்தியருளித தாமும் விஷ்ணு பதாபிஷிக்தராய உடையவா திருவடிகளிலே ப்ராவண்யம் தலையெடுத்துத் திருவடி வாரத்திலே சிஷ்யர்களுடன் காலக்ஷேபம் செய்து கொண்டு இப்படி ஸம்ஸ்தாநத்தைப் பத்தொன்பது ஸமவதஸரம் வாழ்விததருளினார்.

இவா சரமாநுஸந்தாநம :— [1]துந்துபயாஹ்வய வத்ஸரே சசிதிநே க்ருஷ்ணே ச பக்ஷே ரவௌ யாதே கர்க்கடகம் வஸௌ ப்ரதமயா யுக்தே ஸதா ஸத்குணை: | பூர்ண: ஸ்ரீவரதாஹ்வய: ச்ருதிசிரோயுக்மார்தத பாரங்கதஸ் ஸ்வாசார்யாங்க்ரி ஸரோஜயுக்ம மகமத் வாநாத்ரி யோகீச்வர || என்பதாகும்

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம (முனறுவது) செணடலஙகார ராமாநுஜ ஜீயா. இவர் திருநக்ஷத்திரத் தனியன.

[2]பூர்வாஷாட பவம் கந்யா-மாஸி ஸித்தார்த்தி வத்ஸரே|

---

1 दुन्दुभ्याह्वयवत्सरे शशिदिने कृष्णे च पक्षे रवौ,
याते कर्कटकं वसौप्रथमयायुक्ते सदा सद्गुणैः ।
पूर्ण श्श्रीवरदाह्वय श्श्रुति शिरो युग्मार्थपारङ्गत,
स्स्वाचार्याङ्घ्रि सरोज युग्म मगम द्वानाद्रि-योगीश्वरः ॥

2 पूर्वषाढभवं कन्या-मासि सिद्धार्थिवत्सरे ।

[1]வாநாத்ரி செண்டலங்கார-முநிம்குணநிதிம்பஜே ||| கந்யா ஜலப ஸம்பூதம் செண்டலங்கார ஸம்ஜ்ஞகம் || வாநாசல முநிம் வந்தே ஞாநாதி குணஸாகரம் || ||

வைபவத் தனியன்

[2]ஸ்ரீராமாநுஜ யோகீந்த்ர பதபங்கஜ ஷட்பதம் ||
வாத்ஸல்யாதி குணாவாஸம் ராமானுஜ முநிம் பஜே||

என்பதாகும்.

சீராரும் வரமங்கை சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தெயவநா யகன்செல்வம் திருத்துவிப்போன் வாழியே
ஆராத வனபுடனே அழகான மடங்கட்டி
அரங்கநக ரப்பனருள் அடைந்தபிரான் வாழியே
ஏராரும் சடகோபன் எதிராச ரெழில்சேரும்
எந்தைவர யோகிபதம் ஏதுதுமவன் வாழியே
காராரும் பொழிற்களஊர் வரதமுனி தணணருள்சேர்
கருணை இராமாநுசமுனி கலந்தூழி வாழியே

வாழிதிருச் செண்டலங்கார் மாமுனிவன் பொற்பாதம்-
வாழி திருமுடியும் வணபுயமும்—வாழி
களஊர் வரதமுனி காரருளால் பூதூர்
வளநகரான் வாழ்வுரைக்கும் சீர்

---

[1] वानाद्रि-शेण्डलङ्कारमुनिं गुणनिधिं भजे ॥
कन्या जलभसम्भूतं शेण्डलङ्कार संज्ञकम् ।
वानाचलमुनिं वन्दे ज्ञानादि-गुणसागरम् ॥

[2] श्रीरामानुज-योगीन्द्र-पदपङ्कज-षट्पदम् ।
वात्सल्यादि-गुणावासं रामानुजमुनिं भजे ॥

இவர் செய்தருளின கைங்கர்ய வைபவங்கள்:—[1]"ஸஶெண்டலங்கார வியந்மஹீத்ர யோகீச்வரோ ரங்க நிதேர் விதாய || மடம் விசாலம் சயநாலயாக்யம் மஹாநஸம் யாக க்ருஹம்ச கோசம் || அநேக கைங்கர்ய மத ப்ரகுர்வந் வேதாந்தயுக்ம ப்ரவண . ப்ரவீண || ஸ்திர . பதவ்யாம் குருபுங்கவாநாம் ரக்ஷ தர்மேண மடம் ஸசிஷ்ய ||" என்கிறபடியே வானமாமலை செண்டலங்கார ராமாநுஜ ஜீயரும் அரங்க நகரப்பன் ஸந்நிதி திருமடைப்பள்ளி தநகோசங்களுடன் விசாலமாக மடத்தைக் கல்பித்துப் பின்னும் அநேக விதமான கைங்கர்யங்களைச் செய்தருளி, உபய வேதாந்த ப்ரவசநத்திலே அதி நிபுணராய்க்கொண்டு ஸாதுஸமாசார சீலராய் பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களையே அநுஷ்டித்துப் போந்து பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் தெய்வ நாயகன் ஸந்நிதி ஸ்ரீ கார்யங்களையும் மடத்து ஸ்ரீகார்யங்களையும் தர்மத்தில் நின்றும் நழுவாது பரிபாலித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்

ஒரு ஸமயம் ராஜா ஒருவர் ஜீயரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்று வார்த்தைசொல்லும் ப்ரஸ்தாவத்திலே [2]"புமாந் புமாம்ஸம் கிமு வாஞ்சதீதி ப்ருச்சந்த முர்வீபதி மித்யுவாச| பாஞ்சாலகந்யாம் கலு த்ருஷ்டவத்ய . பும்பாவ மீயுர் மநஸா புரந்த்ரய ||" என்கிறபடியே "புருஷன் புருஷனைக் காமிப்பதுண்டோ", என்று கேட்க, த்ரௌபதியைக்

---

1 स शेण्डलङ्कार वियन्महीध्र-योगीश्वरो रङ्गनिधे र्विधाय ।
मठं विशालं शयनालयाख्यं महानसं यागगृहं च कोशम् ॥
अनेककैङ्कर्य मथ प्रकुर्वन् वेदान्तयुग्मप्रवणः प्रवीणः ।
स्थितः पदव्यां गुरुपुङ्गवानां ररक्ष धर्मेण मठं सशिष्यः ॥

2 पुमान्पुमांसं किमु वाञ्छतीति पृच्छन्त मुर्वीपति मित्युवाच ।
पाञ्चालकन्यां खलु दृष्टवत्यः पुंभाव मीयु र्मनसा पुरन्ध्र्यः ॥

கண்ட பெண்களெல்லாம் அவள் ஸௌந்தர்யத்திலே மோஹித்து மநஸ்ஸிலே புருஷனுடைய பாவத்தை அடைந்ததாயிருப்பதாலே அப்படியே புமானுக்கும் உண்டென்று அருளிச்செய்ய ராஜாவும் கேட்டு ஸந்துஷ்டனாய் [1]"ப்ரீதஸ்தத க்ஷ்மாபதி ரஸ்ய வாக்யாத் க்ஷேத்ராணி ஸாராணி ஸமர்ப்ய மங்க்ஷு| தோதாத்ரிநாதஸ்ய வராம்பராணி ப்ரக்ருஷ்டரத்நாபரணாந்ய கச்சத்" என்கிறபடியே ஸாரக்ஷேத்ரமான பூமிகளை ஸமர்ப்பித்து தெய்வநாயகப் பெருமாளுக்கு உத்தமமான பீதாம்பரங்களையும் உத்க்ருஷ்டரத்நபூர்ணமான திருவாபரணங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஸந்துஷ்டனாய் ஸ்வநகரமேறப்போய்ச் சேர்ந்தான். அநந்தரம் சிறிது காலம் சென்றவாறே ஜீயருக்கும் திருமேனி தளர்ந்து ஆர்த்தராய் அயர்வறும் அமரர்களோடு நித்ய கைங்கர்யத்திலே த்வரையுண்டாகி, [2]"ஸ்தாநே ததாநீம் ககநாத்ரியோகீ நியுஜ்ய ரங்காதிப யோகிநாதம்" என்கிறபடியே தம்முடைய திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையராய் அத்யந்தம் ப்ரவணராய் ஸாத்விக சிரோமணியாய் ஜீயராயிருப்பாரொருவரைத் தமக்கு ப்ரதிநிதியாக ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராக்கி அரங்க நகரப்பன் திருநாமத்தைக் கொண்டு இவருக்கு ரங்கப்ப ராமாநுஜ ஜீயர் என்று திருநாமம் சாத்தி, இப்படி பதினெட்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தை வாழ்வித்தருளினார். இவர் சரம ச்லோக மிருக்கும்படி [3]"ஸ்ரீமத் விக்ரமவத்ஸரே சசிதிநே கும்பே நவம்யாம் திதௌ ஜ்யேஷ்டாபே மதிபக்தி ஸத்குணநிதி: பக்ஷே வளக்ஷேதரே| ஸ்ரீமத்வேத சிரோ

1 प्रीतस्ततः क्ष्मापतिरस्य वाक्यात्क्षेत्राणि साराणि समर्प्य मङ्क्षु ।
तोदाद्रिनाथस्य वरांबराणि प्रकृष्टरत्नाभरणान्यगच्छत् ॥

2 स्थाने तदानीं गगनाद्रियोगी नियुज्य रङ्गाधिपयोगिनाथम् ।

3 श्रीमद्विक्रमवत्सरे शशिदिने कुम्भे नवम्यां तिथौ
ज्येष्ठभे मतिभक्ति सद्गुणनिधिः पक्षे वळक्षेतरे ।

[1]யுகார்த்த நிபுண ஸ்ரீ செணடலஙகாரக பராப ஸ்ரீகக நாத்ரி ஸம்யமிவர ஸ்வாசாரய பாதாம்புஜம் ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம் நானகாவது, ரஙகப்ப ராமாநுஜ ஸ்வாமி — இவர் ஸ்தாநததிற்கு வந்தமை முன்னமே சொலலிற்று,

இவர் திருநக்ஷத்ர தனியன :— [2]" ஸர்வதார்யாஹ்வயே வர்ஷே மீநே ம்ருக சிரோத்பவம் || வாநசைலமுநிம் நௌமி ரங்கப்பாக்யம் குணார்ணவம் || வந்தே ரங்கப்பநாமாநம் வாநசைலமஹாமுநிம || மீநே ம்ருகசிரோஜாதம ச்ருத்யந் தத்வய பாரகம || ||

வைபவத் தனியன :—[3]ஸௌம்யோபயந்த்ரு முநிவய பதாப்ஜப்ருங்கம், வாநாத்ரி - ஸம்யமி - பதாம்புருஹைக போகே। ராமாநுஜாஹ்வயமுநௌ க்ருதஸர்வபாரம் ராமாநுஜம் முநிவரம் சிரஸா நமாமி ||

வாழித திருநாமம—

தேனமருஞ செம்பதுமத திருததாளகள 'வாழியே
செக்காநிறத தெழிலாடை சேமருங்கும் வாழியே

---

1 श्रीमद्वेदशिरोगुणार्थ निपुण श्रीशेण्डलङ्कारकः
प्राप श्रीगगनाद्रि संयमिवरस्स्वाचार्य पादाम्बुजाम् ॥

2 सर्वधार्याह्वये वर्षे मीने मृगशिरोद्भवम् ।
वानशैलमुनिं नौमि रङ्गप्पाख्यं गुणार्णवम् ॥
वन्दे रङ्गप्पनामानं वानशैलमहामुनिम् ।
मीनेमृगशिरोजातं श्रुत्यन्तद्वयपारगम् ॥

3 सौम्योपयन्तृ-मुनिवर्य-पदाब्ज-भृङ्गं
वानाद्रि संयमि-पदाम्बुरुहैकभोगे ।
रामानुजाह्वयमुनौ कृतसर्वभारं
रामानुजं मुनिवरं शिरसा नमामि ॥

தானமருள் கைத்தலமும் முக்கோலும் வாழியே
தடம்புயத்தி லிலங்குமிரு சங்காழி வாழியே
ஞானமன்பு வடிவாகும் நங்களிரா மானுசனும்
நன்முனிவர் தாளிணைகள் நவிலபவளம் வாழியே
ஈனமற எனையாளும் இராமாநுச முனிவனறன்
எழிற்கனக முடிவாழி இனிதூழி வாழியே.

வாழி யரங்கப்ப மாமுனிவன் பொற்பாதம்
வாழி வரைமார்பும் கண்ணிணையும்—வாழியே
செண்டலங்கார் மாமுனிவன பேரருளால சீர்மாறன்
தண்டமிழின் ஈடுரைக்குஞ் சீர்

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்யங்கள் -[1]"ரங்கபபவாநாசல யோகிபாலோ தநாநி ஸம்பாத்ய பஹூநி தீமாந்|| க்ராமாம்ச்ச தோதாத்ரிபதே ரதீவ நைவேத்யஹேதூந் விததே மஹாதமா ||" என்கிறபடியே வானமாமலை ரஙகப்பராமாநுஜ ஜீயருமபஹூ தரவயஙகளை ஸம்பாதித்து தெயவநாயகன திருவாராதனத்திறகு விசேஷமாய பூமிகளை வாங்கி வைத்தும, [2]"ஸாலம் மஹாந்தம் வரகோபுரம் ரதம், ஸமுந்நதாநாயத மணடபாந் மஹாந| விதாய கோதாஞ்ச விமாநமுத்தமம் பரம்புரோஸ்யா ச சகார மணடபம் || [3]" மடேவிசாலம் விரசயய மண்டபம், ச்ரிய பதே ரத்ர வரார்ஹ பூஜயா || மஹேஷு-வாநாத்ரி மஹாமுநேரபூத் ப்ரியம்கரோ ரங்கமஹீபஸம்யமீ " || என்கிறபடியே தெய்வநாயகன் ஸங

---

1 रङ्गप्पवानाचल-योगिपालो धनानि संपाद्य बहूनि धीमान् ।
ग्रामांश्च तोदाद्रिपते रतीव नैवेद्यहेतून्विदधे महात्मा ॥

2 सालम्महान्तं वरगोपुरं रथं समुन्नता नायतमण्डपान्महान् ।
विधाय गोदांच विमानमुत्तमं परं पुरोस्याश्च चकार मण्डपम् ॥

3 मठं विशालं विरचय्य मण्डपं श्रियःपतेरत्र वरार्हपूजया ।
महेषु वानाद्रिमहामुने रभूत्प्रियङ्करो रङ्गमहीपसंयमी ॥

ஙிதியில் பெரிய திருமதிள், பெரிய கோபுரம், சிறிய திரு மதிள, சிறிய கோபுரங்களேயும் அழகாகக் கட்டியருளி, தெய்வநாயகனுக்குத் திருத்தோ கட்டுவித்து, ஆண்டாளுக் குத் தனிக்கோயில் விமானங்கள் கட்டியருளி ப்ரதிஷ்டிப் பித்து, அந்த ஸந்நிதியின முன பாகததில் விசாலமான திரு மண்டபமும் கடடியருளி, மடத்திலும் கல்யாண மண்டபம் என்ற திருநாமததுடன் ஒரு திருமண்டபததைக கட்டி யருளி, அதன் ஸ்தம்பத்திலே தமது ஆசார்யரான செண் டலங்கார ராமானுஜ ஜீயரையும் ஸதா ஸேவிக்கும்படி ப்ரதிஷ்டிப்பிதது, அந்தத திருமண்டபத்திலே உத்ஸவ காலங்களில ச்ரீவரமங்கை தெயவநாயகன இருவரையும் எழுநதருளப் பண்ணி விசேஷமாகப் பெரிய வானமாமலே ஜீயர் கொண்டாடும கைங்கர்யங்களேயெலலாம் கொண்டாடி அவர் திருவுளளத்தை உகப்பித்தருளினா. மேலும் [1]"உத் யாநபூமீ குஸுமாட்ய மலலிகா: ஸசம்பகா கேஸரகேத காந்விதா ||" இத்யாதிபபடியே தெய்வநாயகன் சிரீவரமங்கை திருவுளளத்துக்குப பாங்காக புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாய மல்லிகை, முல்லே, இருவாட்சி, செணபகம், வகுளம், கேதகீ, புந்நாகம், குரவகம, ஜாதி முதலியவை நிறைந்த செடி கொடி வ்ருக்ஷங்களால பூர்ணமான நந்தவநததை உண்டு பண்ணியும், சேற்றுத தாமரை மததியில் "[2]தடாகமத்யே வ்யகநத் ஜலாசயம், பேயம்ஹி கர்மே த்விபதாம் சதுஷ்ப தாம் |" என்கிறபடியே ஜலமில்லாத கோடைகாலததிலும் உதவும்படி ஒரு தடாக நிர்மாணம் பண்ணியருளி, அதன் கரையிலே தெய்வநாயகன் அவப்ருதோத்ஸவம கொண்ட

---

[1] उद्यानभूमीः कुसुमाढ्यमल्लिकाः ससचंपकाः केसर-केतकान्विताः ।

[2] तडागमध्ये व्यखनज्जलाशयं पेयंहि घर्मे द्विपदां चतुष्पदाम् ।

ருளும்படி திருமண்டபமும் படிக்கட்டுகளும் கட்டியருளி ஞர், இந்தத் தடாகநதான் கோடைகாலத்திலே தபித்திருக் கும் பசுபக்ஷி மனுஷ்யர்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் ஜீவாது வாயாயிற்று இருபபது

இபபடி மஹாப்ரபாவரான வானமாமலை ரங்கப்ப ராமானுஜ ஜீயர் திருவடிகளிலே [1]"நாதாஹ்வய. கச்சந யோகிபுங்கவ: பாதாம்புஜம் தஸ்ய ஸமாச்ரிதோ முநே | வேதாநதயுக்மம் ஸமதீதய ஸுவ்ரதோ திசம் ஹயுதீசீம பஜத பஜந் ஹரீந்||" என்கிறபடியே நாதன்ஜீயர் என்று திரு நாமமுடைய ஒரு ஜீயர் ஆச்ரயிதது அவரிடத்திலேயே உபய வேதாந்தங்களையும் அதிகரித்து மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களையும் பெற்றவராய, வடதிசையிலுள்ள திவயதேசத்து எம்பெரு மானகளையெல்லாம் மங்களாசாஸநம் பணணவேணு மென்ற திருவுளளமுடையராய், ஸ்வாமி நியமனததையும் பெற்றுப் புறபபட்டருளி, க்ரமேண திவய தேசஙகளை மங்களாசாஸநம் செயதுகொண்டு வருகையில காவிரிக் கரைக் குடந்தையுள கிடநதானை மஙகளாசாஸநம் செய் தருளி சுற்றியுளள திவயதேசஙகளை மஙகளாசாஸநம் செய் யும் க்ரமத்திலே [2]"நாதஸதலே நாதமயம ததர்ச சசந்நம்ஹி குல்மை ரதிஜீர்ணகேஹே| விமாநமாரபய ஹரே ரகார்ஷீத் நாதாலயம் நந்திபுரே ஸயோகீ" என்கிறபடியே நநதி க்ஷேதரநாதனை| நாதனை மங்களாசாஸநம் செயதருளின வாறே ஸந்நிதி யெலலாம் ஜீர்ணமாய காடும் செடியுமாய்

---

1 नाथाह्वयः कश्चन योगिपुङ्गवः
पादाम्बुजं तस्य समाश्रितो मुनेः ।
वेदान्तयुग्मं समधीत्य सुव्रतो
दिशंह्युदीची मभजद्भजन्हरीन् ॥

2 नाथस्थले नाथमयं ददर्श च्छन्नंहि गुल्मै रतिजीर्णगेहे ।
विमानमारभ्य हरेरकार्षी न्नाथालयं नन्दिपुरे स योगी ॥

மூடியிருக்கக் கண்டு காடுகளையெல்லாம் களைந்து, ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்தருளி, பின்னும் அத்யுந்நதமாகத் திருமதிள்களையும் திருமண்டபங்களையும் கோபுரங்களையும் கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளித் திருவாராதனங்களும் நித்யமாகக் கொண்டருளப் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கையில், கைங்கார்யார்த்தமாய பூமிசோதனம் பண்ணுமிடத்தில் நாதன் உத்ஸவபேரன் முதலானர்களும் பூமியிலிருந்து ஸேவை ஸாதிக்க அவர்களையும் எழுந்தருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, திருத்தேரும் கட்டுவித்து நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களையும் கண்டருளப்பண்ணி நாதன் ஸந்நிதிக்கு தென்னஞ்சோலைகளையும் வளர்த்தருளி ஸசிஷ்யராய் காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினர் நாதன் ஸந்நிதிக்கு இந்த ஜீயர் எழுந்தருளியிருந்த காலம் முதல் ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களை நிர்வஹித்து வருவதற்கு வானமாமலை மடத்திலிருந்து ஒரு ஜீயரை நியமித்தனுப்புவது வழக்கமாயிற்று.

அநந்தரம் [1]"ஸ்வாமீ ஸரங்கப மஹாமுநீந்த்ரோ விஜ்ஞாய காலம் பரஸமீக்ஷ்யகாரீ| காரீந்த்ரஸூனோ: க்ருபயாபிஜாதம் ததர்ச குந்தீபுரநாத சிஷ்யம்|| [2]தம் திம்மயாக்யம் நிஜசங்கசக்ர ஸம்சிஹ்நிதம் ஸ்தாநவரே நியுஜ்ய| ப்ரஸாத்ய மந்த்ராதி ரஹஸ்யடீகாம் பராம் கதிம் ப்ராப பதிர்யதீநாம||" என்கிறபடியே வானமாமலையிலே ரங்கப்ப ராமாநுஜ ஜீயரும் தமது திருமேனி தளர்ந்தமையைக் கண்டு ஸ்தானத்துக்காவாரைத் தேடி, மஹா ஸாத்விகராய், வைராக்யநிதியாய், ஆழ்வார் கடாக்ஷத்திற்கு பாத்ரபூதராய் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடை

1 स्वामी सरङ्गप्प-महामुनीन्द्रो विज्ञायकालं प्रसमीक्ष्यकारी।
कारीन्द्रसूनोः कृपयाभिजातं ददर्श कुन्तीपुरनाथशिष्यं॥

2 तं तिम्मयाख्यं निज शङ्खचक्र, सञ्चिह्नितं स्थानवरेनियुज्य
प्रसाद्य मन्त्रादिरहस्यटीकां परां गतिं प्राप पति र्यतीनाम्॥

பராயிருக்கிற திம்மையங்கார் ஸ்வாமிக்கு ஸமாச்ரயணாதி களை ஸாதித்து, மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களையும பகவத விஷ யங்களையும் ப்ரஸாதிதது, உத்தமாச்ரமத்தையும் க்ருபை செய்தருளித் தமக்கு ப்ரதிநிதியாக வானமாமலை ஜீயர் ஸம்ஸ்தானத்தில அபிஷித்தராக்கியருளி திருவேங்கட ராமானுஜ ஜீயரென்று திருநாமம் ஸாதித்து க்ருபைசெய தருளி இப்படி ஆறு ஸம்வதஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தை வாழ வித்தருளினார்.

இநத ரங்கபப ராமானுஜ ஸ்வாமியின் சரமச்லோகம் [1]" வயயாக்யே வர்ஷேஸ்மிந ஸவிதரிஸமாயாதி மிதுநம், ஸிதேபக்ஷே மூலே ரவிதிநயுதே பாஷ்யநிபுண || சதுர்தச்யாம் வாநக்ஷிதிதரமுநிர் மங்களகுணைர் யுதோ ரங்கப் பாக்யஸ் ஸ்வகுரு சரணாம்போஜமகமத்"

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநநதரம ஐந்தாவது திமமையஙகார என்னும திருவேஙகட ராமாநுஜ ஸவாமி

இவர் திருநக்ஷத்ரத தனியன :—

[2]ஸர்வஜித் யுத்தராஷாடே சாபமாஸி க்ருதோத்பவம் |
வந்திஷீய வியதசைல திம்மயார்ஹவ மஹாமுநிம ||
உத்தராஷாடபே ஜாதம் சாபே வாநாத்ரி யோகிநம|
ஜ்ஞாந பக்த்யாதி ஜலதிம் திம்மயார் யார்ஹவயம சரயே||

---

1 व्याख्ये वर्षेस्मि न्सवितरि समायाति मिथुनं,
सितेपक्षे मूले रविदिनयुते भाष्यनिपुणः ।
चतुर्दश्यां वानक्षितिधरमुनि र्मङ्गलगुणैः र्युतो
रङ्गप्पाख्य स्स्वगुरुचरणांभोज मगमत् ॥

2 सर्वजि त्युत्तराषाढे चापमासि कृतोद्भवम् ।
वन्दिषीय वियच्छैलतिम्मपार्ह महामुनिम् ॥
उत्तराषाढभे जातं चापे वानाद्रियोगिनम् ।

இவா வைபவத் தனியன்—

[1]" ஸ்ரீமத் வ்யோம மஹாசைல-ராமானுஜமுனிப்ரியம் |
ராமானுஜமுநிம் வந்தே ஜ்ஞாநாதி குணஸாகரம்" ||

வாழித் திருநாமம :

சீராரும் செம்பதுமத் திருத்தாள்கள் வாழியே
சிறந்ததிருச் சேலையமர் திருவரையும் வாழியே
ஏராருந் திருமார்பும் புரிநூலும் வாழியே
இலங்கியமுக் கோல்கரமும் இருதோளும் வாழியே
பாராரும் தமிழ்மறையைப் பகர்பவளம் வாழியே
பைம்பொன்முடி பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழியே
ஆராமஞ் சூழ்மங்கைக் கனைத்தழகுங் கண்டிட்டோன்
ஆதரவால் அருள்முனிவன் அனைத்தூழி வாழியே.

அன்னவயல் குந்திநகர் அவதரித்தோன் வாழியே
அருளதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யடிபணிவோன்வாழியே
பன்னுகலை வேதாந்தம் பயின்றிடுவோன் வாழியே
பதின்மர்கலைப் பொருளனைத்தும் பரிந்துரைப்போன் வாழியே
மன்னுபுகழ் வரமங்கை வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமா மலைமுனிதாள் மனம்வைப்போன் வாழியே
என்னையுமிப் பவத்தினின்று மெடுத்தளிப்போன் வாழியே
எங்களிரா மானுசமுனி யினிதூழி வாழியே.

வாழி வரமங்கை மாமுனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழி யவன்கருணை வாழ்விழிகள்—வாழி
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால் மாறன்
திருவாய மொழியுரைக்குஞ் சீர்.

ज्ञानभक्त्यादिजलधिं तिम्मयार्यद्वयंश्रये ॥
1 श्रीमद्व्योम-महाशैल-रामानुजमुनि-प्रियं ।
रामानुजमुनिं वन्दे ज्ञानादिगुणसागरम् ॥

இவர் செயதருளின கைங்கர்ய வைபவஙகள —[1] "ஸஸ்ரீநி வாஸாபித வாநபூப்ருத் யதீச்வரோ ராதபுரம் ஜகாம| தத தத்த விததைஸ் ஸமசீக்லிபத் தந்நாம்நீம் ஸபாம் விஷ்ணவ வதார நாம்நீம்||" எனகிறபடியே ஜீயரும் தெய்வநாயகன் ஸ்ரீவரமஙகை ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களை யெல்லாம் வெகு விமரிசையாக நடககும்படி பராமர்சித்துக்கொணடு மடத் தில் நித்யததீயாராதந உபயவேதாந்த காலக்ஷேபங்களையும் சிஷ்யாபிவருத்தியையும் மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தமாம்படி செயதருளி பூர்வர்களுடைய உக்த்யநுஷடாநங்களை யெல் லாம் தமது உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே வெகுவாக ப்ரகாசிப பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும காலத்தில் ஒருக்கால் ராதாபுரம் எனகிற ராஜஸ்தாநம் ஏறளழுந்தருளி அத் தேசாதிபனுன ராஜாவாலே வெகுவாக ஸம்மாநிதராய ராஜவாலே ஸமர்ப்பிக்கபபட்ட பஹுதரவயங்களையும் கொண்டு மீணடும் வானமாமலை யேறவெழுநதருளி அநத ராஜாவின நாமத்தை இட்டு குலசேகரன் திருமண்டபத்தை யும் தசாவதாரத் திருமண்டபத்தையும் கட்டியருளிப் பின் னும் வானமாமலைப் பெருமாளுக்கும் சீவரமங்கைக்கும் அநேக ரதநாலஙக்ருதமான திருவாபரணங்களும் படடு பீதாம்பரங்களும் ஸமர்ப்பித்து ரஜதமயமாகக் கஜேநத் ராழ்வானையும் பண்ணி ஸமர்ப்பிததருளினுர். அநநதரம் [2]"ஸநிர்மமே ஸுந்தரதாருபிர் த்ருடம் ஸபாவரம் ஸௌம்ய வரப்ரதாஹவயம்|" என்கிறபடியே பெரிய வானமாமலை ஜீயர் திருநாமததை யிட்டு அழகியவரதன் என்று அத்யந்தம் அழகியதாய் ஒரு திருமண்டபத்தையும் கட்டியருளி அதிலே தாம் குருகுலவாஸமாக எண்ணி நித்யமாக ஸேவித்துப் போந்திருப்பர்.

---

[1] स श्रीनिवासाभिध-वानभूभृद्यतीश्वरो राधपुरं जगाम।
तद्दत्तवित्तैः स्समचीक्लिपत्तन्नाम्नीं सभां विष्णववतारनाम्नीं ॥

[2] सनिर्ममे सुन्दरदारुभिः दृढं सभावरं सौम्यवरप्रदाह्वयम् ॥

பின்னும் [1]"ரதாக்ருதிம் ரங்கபதேச டோலிகாம காரயத் யாகமஹீம் மநோஹராம்" என்கிறபடியே அரங்க நகரப்பனுக்கு ஸந்நிதி வாய்ப்புக்களையும் அழகாகக் கட்டி ரதாகாரமான ஒரு டோலையையும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்து ப்ரபந்தாநு ஸந்தாநார்த்தமாக ராமானுஜன என்கிற திரு மண்டபததையும் கட்டியருளினார். அநந்தரம் ஆழ்வார் திருநகரியிலே [2]"காரீந்த்ரஸூநு-நகரேபி மடம் விசாலம் நிர்மாய வாநகிரிமாதவதேவநாதௌ" என்கிறபடியே ஒரு மடத்தையும் கட்டி அதில் வானமாமலைப் பெருமான் தெய்வ நாயகன் அரங்கநகரப்பன் இவர்களை ப்ரதிஷ்டிப்பிதது பெரிய வானமாமலை ஜீயர் முதல நாலு திருநாமங்களையும் அர்ச்சாரூபேண ப்ரதிஷ்டிப்பித்து அந்தமடத்தில் நித்ய திருவாராதநார்த்தமாக பூர்ணமாம்படி க்ராமத்தையும் ஸம் பாதித்து அந்த மடத்திலேயிருந்து நித்ய திருவாராதனங் களையும் ஸ்ரீகார்யங்களையும் நிர்வஹிக்கும்படி திருவடிகளில் அநதரங்கரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரையும் நியமித்தருளி னார் இபபடி இநத ஸ்வாமி கைங்கர்யச்ரீயாலே உஜவல ராய எழுநதருளியிருக்கிற காலத்திலே [3]"அத விஞ்ஜபுரேச் வரக்ஷமீ ஸமுபாகம்ய தநேசிதுர் திச | வியதத்ரி மஹாமுநீச் வரம் சகமே ஸம்ச்ரயிதும் மஹாமதி" என்கிறபடியே வட தேசம் விஞ்சமூரில நின்றும் ராமானுஜன் என்னும் திரு நாமத்தையுடைய ஒரு ப்ருஹமசாரி எழுந்தருளி வான மாமலை திம்மையங்கார் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து திருநகரியில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருநது ப்ரபந்

1 रथाकृतिं रङ्गपतेश्च डोलिका मकारय यागमहीं मनोहरां ।

2 कारीन्द्रसूनु-नगरेपि मठं विशालं निर्म्माय वानगिरिमाधव-देवनथौ ॥

3 अथ विञ्जपुरेश्वरक्षमी समुपागम्य धनेशितु र्दिशः ।
वियदद्रिमहामुनीश्वरं चकमे संश्रयितुं महामतिः ॥

தாத்யயநம் முதலாக சாஸ்தராப்யாஸமும் செய்தருளி அநு கைபுகுந்தவாறே வானமாமலை ஜீயர் ஸந்நிதியில் காலக்ஷேபங்களையும் செய்தருளி மஹாசாந்தராய் வைராக்யநிதியாய் எழுந்தருளியிருக்க [1]"ஸச வாநமஹீத்ர-ஸம்யமீ ப்ரியமாஹ்வய துரீயமாச்ரமம்| ஸமதத்த ஸமஸ்த மஸ்தக ஸ்தபநோ ஸ்மை க்ரி(ஶ்ரீ)ணி மக்நயே யதா ‖ என்கிறபடியே வானமாமலை திம்மையஙகார் ஜீயரும் பதினெட்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தாந பரிபாலனம செய்தருளி தம திருமேனி தளர்ந்திருக்கக் கணடு இவர் ஸ்தாநததுக்கு அர்ஹர் என்று திருவுளளம்பற்றி ஸந்யாஸதான பூரவகமாக ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராக்கி எம்பெருமானார் ராமாநுஜஸ்வாமி என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார்.

திமமையஙகார் ஸவாமி சரமச்லோகம்:—[2]அபதே க்ரோதி ஸமாஹ்வயேச மகரே சுக்லதரிதீயாநவிதே மாஸே பாஸ்கர வாஸரே சதபிஷக்நக்ஷத்ரயுகதே யயௌ| த்ரயயந்தார்த்த விசாரநித்யநிரதச் 'ஶ்ரீ திம்மயங்காஹவய ஶ்ரீவைகுண்ட மகுண்ட வைபவயுதம் வாநாத்ரியோகீச்வர ‖

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம ஆருவது எமபெருமானார ஸவாமி —இவர் ஸ்தாநத்திற்கு எழுநதருளிய வரலாறு கீழே கூறப்பட்டது.

---

1 सच वानमहीध्रसंयमी प्रिय माहूय तुरीय माश्रमम् ।
समदत्त समस्त मस्तग स्तपनोस्मै घृणि मग्नये यथा ॥

2 अब्दे क्रोधिसमाह्वये च मकरे शुक्लतृतीयान्विते,
मासे भास्करवासरे शतभिषङ्नक्षत्रयुक्ते ययौ ।
त्रैयन्तार्थ विचारनित्यनिरत श्श्रीतिम्मयङ्गाह्वयः,
श्रीवैकुण्ठ मकुण्ठवैभवयुतं वानाद्रियोगीश्वरः ॥

இவர் திருநக்ஷத்திர தனியன் —[1]"பூர்வாஷாடபவம் வர்ஷே விக்ரமே மாஸி வ்ருச்சிகே| ஈடீமஹி வியத்சைல ராமானுஜ மஹாமுநிம்"|| [2]பூர்வாஷாடப ஸஞ்ஜாதம் கார்த்திகே குணஸாகரம்| ஸ்ரீராமானுஜ நாமாநம் நௌமி வாநாத்ரியோகிநம்||

வைபவத் தனியன் —[3]ஸ்ரீமத் வரமுநீந்த்ராங்க்ரி வாநாசலமுநிப்ரியம்| யதீந்த்ர சடஜித்பக்தம் ராமனுஜமுநிம் பஜே||"

இவர் வாழித் திருநாமம் —

எட்டெழுத்தின் மூன்றுபொரு ளெமக்குரைத்தோன்
வாழியே
இன்னமிதுக் குட்பொருளு முண்டென்றான் வாழியே
மட்டவிழும் பொழிலமங்கை வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமா மலையடிகள் வாழத்துமவன் வாழியே
தெட்டபுகழ்க் கணணனுரை தேர்ந்துரைப்போன்
வாழியே
செம்மையினு லறுபதத்தின் திறமுறைப்போன்
வாழியே
அட்டதிக்கெண குநதிமுனி யடிபணிவோன் வாழியே
அநவரத மிராமானுச முனிவாழி வாழியே.

---

1 पूर्वाषाढभवं वर्षे विक्रमे मासि वृश्चिके ।
ईडीमहि वियच्छैल रामानुज महामुनिम् ॥

2 पूर्वाषाडभसंजातं कार्तिके गुणसागरम् ।
श्रीरामानुजनामानं नौमि वानाद्रि योगिनम् ॥

3 श्रीमद्वरमुनीन्द्राङ्घ्रि-वानाचलमुनिप्रियम् ।
यतीन्द्र शठजिद्भक्तं रामानुजमुनिं भजे ॥

தேசுபொலி திருமௌலி திருநுதலும் வாழியே
சிறந்ததிருக் கண்ணிணையும் திருமூக்கும் வாழியே
வாசமலி பவளமுடன் வெணமுததும் வாழியே
வார்குழையும் வரைப்புயமும் மணிவடமும் வாழியே
வீசுபுகழ் மணிமார்பும் மணிவயிறும் வாழியே
மிக்கநலஞ் சேரமருங்கும் விரியுடையும் வாழியே
மாசில்குணமாா மருஙகும் முழநதாளும் வாழியே
வானமாமலை முனிவன் மலரடியும் வாழியே.

வாழி வரயங்கை மாமுனிவன மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் சீர்பரவும் வாயமொழிகள—வாழியே
குநதிநகர் மாமுனிவன் கூரருளால மாறனிசைச்
செநதமிழைத் தோந்துரைக்கும் சீர்

இவர செயதருளிய கைஙகர்ய வைபவஙகள் —"வரமண டப மாதநோத் பஹிா விபுலம் கோபுரதோரணாத் பஹி | ஸ்வமடஸ்ய புரஸ் ஸுஸுந்தரம் சரித தாபாபஹ மநத மாருதம்|| என்றிதயாதிப்படியே தெயவநாயகன் ஸந்நிதி கோபுரவாசலுக்கு வெளிப்பக்கமாய மடத்துவாசலுககு எதிரிலே ஸமஸ்ததாபஙகளையும் போக்கும்படியாயும் பெரிய தாயும் அழகியதாயுமிருக்கிற திருமணடபத்தைக் கட்டி யருளியும் பினனும மடத்திலே ராமானுஜவிலாஸமென்கிற திருமண்டபததையும் விசாலமாயக் கட்டியருளியும் திருமஞ்சன மண்டபததையுங் கட்டுவிததும சேற்றுததாமரை மேடிட்டிருந்ததை ஆழங்கால்பட வெடடிச சீர்திருத்தியருளியும் அதன் கரைகளையெல்லாம் சிலைகளாலே தாலப்ரமாணத்திற்குக் கட்டி த்ருடமாககியருளியும் இப்படி அஸாதாரணமான கார்யங்களையெல்லாம எளிதாகச் செய்து முடித்துக்கொணடு ஆஜாநசுததராய அஸ்பருஷ்டஸம்ஸார

---

[1] वरमण्डप मातनो द्रुहि विंपुलं गोपुरतोरणा द्रुहिः ।
स्वमठस्य पुर सुसुन्दरं श्रिततापापहमन्दमारुतः ॥

கந்தராய் ஸம்ஸ்தானத்தில் பெரியராமானுஜ ஜீயர்போலே அலங்கார பூதராய் பூர்வாசார்யர்களின் வசநாநுஷ்டாநங்களை தம்முடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களால் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் ஸதாகாலக்ஷேபபரராய் தெய்வநாயகன் ஸீவரமங்கை மங்களாசாஸநபரராய் எழுந்தருளியிருந்து ஐம்பத்தைந்து ஸம்வத்ஸரம் ஸ்தானத்தை வாழவித்தருளினார்

இவர சரமச்லோகம — [1]"கர்க்கிஸ்தே திக்மரச்மௌ ப்ருகுதநயதிநே கருஷ்ணபக்ஷே விகாரி-ப்ரக்யாதாப்தே ச்வி தாரே சுபகரணயுதே ஸப்தமீதித்யுபேதே| ஸ்ரீமாந ராமானுஜாக்யோ நிஜகுரு சரணத்வந்த ஸேவாநுரக்தச் ஸ்ரீமத் வாநாத்ரியோகீ ககநகிரிஹரே பாதமூலம் ஜகாம||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநநதரம ஏழாவது பெரியதிருவேஙகட ஸ்வாமி — [2]"அந்தே ஸ்வஸாம்யம் பரததௌ மஹாமுநே ஸ்ரீவெங்கடாக்யஸ்ய விபசிதாம்பதே |" என்கிறபடியே எம்பெருமானார் ஸ்வாமி தமது திருமேனியும் தளர்ந்து அந்தகாலமும் ஸமீபித்தவாறே இவரை ஸ்வஸ்தானத்திலே அபிஷிக்தராக்கினார்

இவர திருநக்ஷத்ரத தனியன — [3]"நளாப்தே பரணீ ஜாதம் ஸிம்ஹே ச்ருத்யந்தபாரகம| ஸ்ரீவெங்கடாஹ்வயம்

---

1 कर्किस्थे तिग्मरश्मौ भृगुतनयदिने कृष्णपक्षे विकारि-
प्रख्याताब्दे ऽश्वितारे शुभकरणयुते सप्तमीतिथ्युपेते ।
श्रीमा न्रामानुजाख्यो निजगुरुचरणद्वन्द्वसेवानुरक्त-
श्श्रीमद्वानाद्रियोगी गगनगिरिहरेः पादमूलं जगाम ॥

2 अन्ते स्वसाम्यं प्रददौ महामुने श्श्रीवेङ्कटाख्यस्य विप-
श्चितांपतेः ।

3 नळाब्दे भरणीजातं सिंहे श्रुत्यन्तपारगम् ।
श्रीवेङ्कटाह्वयं वन्दे वानाचलं यतीश्वरम् ॥

வந்தே வாநாசல-யதிச்வரம்||" [1]"ஸிம்ஹே பரண்யாம் ஸம் ஜாதம் ஸ்ரீவெங்கடஸமாஹ்வயம்| வேதாந்த த்வய வேத் தாரம் வாநாத்ரிமுநி மாச்ரயே||

வைபவத தனியன:—[2]"ஸ்ரீமத்யதீந்த்ர சடஜித் சரணாரவிந்த ப்ரேமாம்புராசி வரயோகி பதாப்ஜப்ருங்கே| வாநாத்ரி யோகிநி ஸதா ப்ரணயப்ரவீணம் ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி நித்யம்|

வாழித் திருநாமம

செஞ்சொல்மறைத் தமிழ்மாறன் திறமுரைப்போன் வாழியே
சீபெரும்பூதூர் முனிதாள்சிந்தை செய்வோன் வாழியே
அஞ்சொல் மண வாளமுனி யருளுடையோன் வாழியே
அரங்கநக ரப்பணிகிணை யடிபணிவோன் வாழியே
விஞ்சைமுனி தாள்பணியும் வேதியர்கோன் வாழியே
வேதாந்தப் பொருளனைத்தும் விளக்குவித்தோன் வாழியே
மஞ்சுலவு மங்கைநகர் வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமாமலை முனிவன் மலரடிகள் வாழியே.

ஆவணியில் பரணிதனி லவதரித்தோன் வாழியே
ஆழவார்க ளனைவர்கலை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே
பூவுலகில் வரமுனிதாள் போற்றுமவன் வாழியே
பூதூரன டியிணையைப் புகழுமவன் வாழியே

---

1 सिंहे भरण्यां सञ्जातं श्रीवेङ्कटसमाह्वयं ।
वेदान्तद्वयवेत्तारं वानाद्रिमुनि माश्रये ॥

2 श्रीमद्यतीन्द्र शठजिच्चरणारविन्द
प्रेमाम्बुराशि वरयोगि पदाब्ज भृङ्गे ।
वानाद्रियोगिनि सदा प्रणयप्रवीण
रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि नित्यम् ॥

தாவளமா விஞைச முனிதாளதொழுவோன வாழியே
    ததுவமாமெடடெழுததைத தந்தருளவோன வாழியே
மேவிவர மங்கைநகர் விளஙகுமவன் வாழியே
    வேங்கடமா முனிவனிநத மேதிலியில வாழியே.

வாழி வரமங்கை மாமுனிவன் வைபவங்கள்
வாழி கமல மலர்த்தாளகள்—வாழியே
விஞைச வரமுனிவன மெயயருளி ஞல்மாறன்
செஞ்சொலநூல் தேர்நதுரைக்கும் சீர்

இவர் செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள —[1]"ஸரதந தாடங்கயுதம் கிரீடம் ஹைமம ஹரேரா காதரவராங்கி பங்கிம| மாணிக்யபாணிமச சகார ரெளப்ய பாதாவநீம ஸ்கந்த ஸுகாக்யபீடம் ||" எனகிறபடியே சீவரமஙகை நாயச்சியாருககு ரதநகசிதமான தாடங்கமும ரதநகிரீடமும ஸமர்ப்பிதது தேவநாயகபபெருமாளுககும் ஸ்வர்ணத்தாலே கவசம் ஸமர்பபித்து சுத்தரஜதத்தாலே அலங்கார பீடமும் தோளுக்கினியானும டணணி ஸமர்ப்பிதது சிஷயாபிவ்ருத்தியையும் செயதருளி பூர்வாகளின அனுஷடானங்களையும் பாலனம் செயதுகொணடு ஸதா காலக்ஷேபபரராய மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொணடு எடடு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருநது ஸம்ஸ்தாநததை வாழவிததருளினர்

இவா சரமசலோகம —[2]அப்தே பலவங்கே மகரங்கதேர்க்கே பக்ஷே ஸிதே பாநுதிநே பரணயாம| யயெள நவம்யாம சடஜிதபதாபஜம் ஸ்ரீவெஙகடாகயோ வியதத்ரியோகீ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

---

1 सरत्नताटङ्कयुतं किरीटं हैमं हरेर्गात्रवराङ्गिभङ्गिम् । माणिक्यपाणिश्च चकार रैप्यपादावनीं स्कन्धसुखाख्य-पीठम् ॥

2 अब्दे प्लवङ्गे मकरं गतेऽर्के, पक्षे सिते भानुदिने भरण्याम् । ययौ नवम्यां शठजित्पदाब्जं श्रीवेङ्कटाख्यो वियदद्रियोगी ॥

அநந்தரம் எட்டாவது [கோனப்பஸ்வாமி—[1]"கோநப்பநாமாந மதோயதீந்த்ரம் ஸ்தாநே ப்ரதிஷ்டாப்ய குருர் மஹாத்மா| ஸ்ரீவெங்கடாக்யோ வியதத்ரியோகீ ஜகாம தோதாத்ரிபதே: பதாப்ஜம் ||" எனகிறபடியே இவர் பெரிய திருவேங்கட ஸ்வாமியாலே ஸம்ஸ்தாநத்திலே அபிஷிக்தராகி வாழ்ந்தருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் —[2]"விபவாப்தே ஸிம்ஹ மாஸி சித்ராநக்ஷத்ரஸம்பவம்| கருணாப்திம் ச்ரயே வாநபூப்ருத-கோநப்பயோகிநம்||" [3]ஸிம்ஹே சித்ரர்க்ஷ-ஸம்ஜாதம் வந்தே கோநபபஸம்ஜ்ஞகம்| ஸ்ரீமத்வ்யோம மஹாசைல முநீந்த்ரம் கருணாநிதிம்||

இவர் வைபவத் தனியன் — [4]"ஸ்ரீமசசடாரி யதிராட் வர யோகி பக்தம் வாநாத்ரியோகி சரணம் விலஸத்குணாட்யம்| விஜ்ஞாத வேதசிகரோபய ஸாவபாவம ராமாநுஜம் யதிவரம் சிரஸா நமாமி ||

---

1 कोनप्पनामान मथो यतीन्द्रं स्थाने प्रतिष्ठाप्य गुरुर्महात्मा ।
श्रीवेङ्कटाख्यो वियदद्रियोगी जगाम तोदाद्रिपतेः पदाब्जम् ॥

2 विभवाब्दे सिंहमासि चित्रानक्षत्रसंभवम् ।
करुणाब्धिं श्रये वानभूभृ-त्कोनप्पयोगिनम् ॥

3 सिंहे चित्रर्क्षसञ्जातं वन्दे कोनप्पसंज्ञकम् ।
श्रीमद्व्योम-महाशैल-मुनीन्द्रं करुणानिधिम् ॥

4 श्रीमच्छठारि-यतिराड्वरयोगिभक्तं
वानाद्रियोगि-शरणं विलसद्गुणाढ्यं ।
विज्ञात वेदशिखरोभयसर्वभावं
रामानुजं यतिवरं शिरसा नमामि ॥

வாழித் திருநாமம்

மாமலராள்தனத்துள்ளான் மதிக்கவந்தோன் வாழியே
மாறனெழிற் றமிழ்மறைகள் மருவுமவன் வாழியே
சேமமெதி ராசருரை செபபவல்லோன் வாழியே
சீயர்பொன் னடியிணையைச் சிநதைசெய்வோன் வாழியே
தூய வேங்கடமுனியைத் தொழுதவத்தோன் வாழியே
தொண்டர்குழா மமுது செயத்துதிக்குமவன் வாழியே
மாமலராள தனையிறைஞ்சும் மனசசீலன் வாழியே
வானமாமலை முனிவன் மலரடிகள் வாழியே

வாழி திருவேஙகட மாமுனிவன் மாதகவால்
வாழும வரமஙகை மாமுனிவன்—வாழியே
எநதையெதி ராசர்க் கிறைவனும் மாறனிசைச்
செந்தமிழைத் தேர்ந்துரைக்கும் சீர்.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவங்கள :—"[1]*ஸஸர்வவித்யாநிதி ராதிராஜ்யம் கதோ யதிஸ்ஸம்விததே வ்யவஸ்தாம்| தேவாலயே ஸ்வஸ்ய ததார்ச்சகாநாம் ஸ்வதந்த்ரதநத்ராதிஷு மநதரதீர ||*" என்றித்யாதிப்படியே ஸகல விதயைகளும் கைபுகுந்தவராகையாலே தேவாலய பூஜா விதிகளிலும் மந்தர தந்த்ரவிதிகளிலும் ஸமர்த்தராய்க் கொண்டு வானமாமலைப் பெருமாள திருவாராதன விஷயத்தில் அர்ச்சக ஸ்வதநத்ரவ்யவஸ்தையும் திருவாராதன க்ரமவ்யவஸ்தையும் செய்தருளி துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரி

---

1 ससर्वविद्यानिधि राधिराज्यं
गतो यति स्संविधधे व्यवस्थाम् ।
देवालये स्वस्य तथार्चकानां
स्वतन्त्रतन्त्रादिषु मन्त्रधीरः ॥

பரிபாலனம்செயது கொண்டும் பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷடாநஙகளை நன்ருகப் பரிபாலநம் செயதுகொண்டும் பத்து ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தை வாழவித் தருளிஞர்

இவரது சரமச்லோகம —[1]"அப்தே பிஙகளநாமகே திநமணௌ மீநஙகதே பாணடரே பக்ஷே ஸ்ரீஹரிவாஸரே ரவிபுவோ வாரே மகாக்யோடுநி | ஸ்ரீமலலக்ஷமண யோகிவர்ய சடஜித்-வயாஹார - ஸாராம்புதி கோநப்பாஹவய - வாநசைல யதிராட பராபாாயபாதாமபுஜம்||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநநதரம் ஒனபதாவது சின்ன ரஙகப்பஸவாமி —

இவர் [2]"ஸ்ரீரங்கநாதஸய நியோகத ஸ்ரீரஙகப்ப யோகீநத்ர மயம் முநீநத்ர | ஸ்தாநே நியுஜ்யா தமதுரம்ச தஸ்மிந் நிக்ஷிப்ய தூர்ணம் குதுகம் ப்ரபேதே" என்கிற படியே கோனப்பஸ்வாமிக்கு அரங்கநகரப்பன் ஸ்வப்நத்தில் நியோகித்தபடியே இந்தவானமாமலை ஸம்ஸ்தானத்திலே நியமிக்கப்பட்டவராயிற்று இவர் இவர் திருவேங்கடராமாநுஜ ஸ்வாமி திருவடிகளி லாச்ரயித்து, கோனப்ப ஸ்வாமி திருவடிகளில அந்தரங்கராயிருப்பர்

---

1 अब्दे पिङ्गलनामके दिनमणौ मीनंगते पाण्डरे पक्षे
श्रीहरिवासरे रविभुवो वारे मखाख्योडुनि ।
श्रीमल्लक्ष्मणयोगिवर्य-शठजिद्व्याहार-साराम्बुधिः
कोनप्पाह्वय-वानशैल-यतिराट् प्रापार्यपादाम्बुजम् ॥

2 श्रीरङ्गनाथस्य नियोगत श्श्रीरङ्गप्पयोगीन्द्रमयं मुनीन्द्रः ।
स्थाने निज्यात्मधुरश्च तस्मिन्निक्षिप्य तूर्णं कुतुकं प्रपेदे ॥

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன:—[1]துலாநுராதாஸம்பூதம் ரங்கப்பாக்யம் குணார்ணவம்| ச்ருத்யந்த யுகநிஷ்ணாதம் வாந சைலமுநிம் பஜே [1]அநூராதாபவம் மாஸி துலாக்யே பஹு-தான்யகே| நௌமி வாநாத்ரி-ரங்கப்பகுரும் சுபகுணார்ணவம்||

வைபவத தனியன —[2]ஸ்ரீமதசடாரி யதிராட்பதபத்ம பக்த-வாநா த்ரியோகிவர-லப்தமஹாப்ரஸாதம்| ஸம்ப்ராப்த வேதசிகரோபய-தத்வபோதம் ராமாநுஜம் குருவரம் முநி மாச்ரயாமி||

வாழித திருநாமம

தருவளரும் வரமங்கை தழைக்கவந்தோன வாழியே
தமிழமறையி னுட்பொருளைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
மருவளரும் பாடியததை மகிழ்ந்துரைப்போன் வாழியே
வளர் திருவேங்கடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
அருள்வளரும் கோனபப முனிக்கன்பன் வாழியே
அணியரங்க நகரப்பர்க்காட்செயவோன் வாழியே
இருள்வளரும் மனததவர்தம் இடர்கடிந்தோன் வாழியே
அரங்கப்ப மாமுனிவன் இனிதூழி வாழியே.

---

[1] तुलानुराधासंभूतं रङ्गप्पाख्यं, गुणार्णवं ।
श्रुत्यन्तयुगनिष्णातं वानशैलमुनिं भजे ॥
अनूराधाभव म्मासि तुलाख्ये बहुधान्यके ।
नौमि वानाद्रि-रङ्गप्पगुरुं शुभगुणार्णवम् ॥

[2] श्रीमच्छठारि-यतिराट्-पदपद्मभक्त
वानाद्रियोगिवर-लब्धमहाप्रसादम् ।
संप्राप्त-वेदशिखरोभय-तत्वबोधं
रामानुजं गुरुवर म्मुनि माश्रयामि ॥

வாழி யரங்கப்ப மாமுனிவன் மாமலர்த்தாள
வாழியவன் சோதி மதிமுகமும்—வாழியே
ஓங்குதிரு வேங்கடமா யோகியரு ளால்பொருளகள
தேங்குதமி ழீடுரைக்கும் சீர்.

இவர செயதருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்— [1]"வாநாசல பதேர் நித்ய மாராதநகுதூஹலீ| பூஷணாநி ப்ரக்ருஷ்டாநி சகார யமிநாம் பதி.||" எனறித்யாதிப்படியே வானமாமலைப் பெருமாள திருவாராதனததிலே நித்யோதஸூகராய அத்யுத்கருஷ்டமான திவயாபரணஙகளையும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்து அநநதரம [2]"ஸந்நிதௌ ரஙகநாதஸ்ய யாகயோக்யாநி யாநிஹி| பாதராணி தநதாநயாநி தவிகுணாந் யகரோந் முநி |" என்கிறபடியே அரங்கநகரப்பன ஸந்நிதியிலே திருவாராதநாததம் பாத்ரஙகளையெல்லாம் புதுப்பித்தருளிப் பினனும தநங்களையும் தான்யங்களையும தவிகுணமாக விருததி செயதருளினா. மேலும் அநதரஙகர்களோடு பூர்வீகர்களின அநுஷ்டானங்களைப் பினசென்று காலக்ஷேபங்களை நடத்திக்கொண்டு அத்யுதஸூகராய் ததீயாராதனங்களையும் செய்தருளி ஜீர்ணோததாரண காரய துரநதரராய அதை நடததியருளி தேவநாதன் ஸந்நிதியிலும் மடததிலுமுளள குறைகளையெல்லாம் பூரிததுக்கொண்டு ஜீயர் தடாகாபிவ்ருததியும செயதருளி [3]"காம்ஸ்யபாத்ராணய நேகாநி வஸத்ராணயாபரணாநிச" என்கிறபடியே தெய்வநாயகன் ஸந்நிதிக்குக் காம்ஸ்ய (வெண்கலம்) பாதரங்கள்

---

1 वानाचलपते र्नित्य माराधनकुतूहली ।
भूषणानि प्रकृष्टानि चकार यमिनां पतिः ॥

2 सन्निधौ रङ्गनाथस्य यागयोग्यानि यानिहि ॥
पात्राणि धनधान्यानि द्विगुणान्यकरोन्मुनिः ॥

3 कांस्यपात्राण्य नेकानि वस्त्राण्याभरणानि च ।

அநேகங்கள் செய்வித்தருளிப் பின்னும் அநேகம் வஸ்த்ரங்களும் திருவாபரணங்களும் ஸமர்ப்பித்தருளி [1]"அகல்பயத் ஸ்தலம் ஹ்யந்த குட்டிமம் மணிதோரணாத்|கட்டம் பூதாதி ஸூரீணாம் கட்டஞ்ச வரயோகிந |" என்கிறபடியே மணி வாசலுக்குள்ளே முதலாழ்வார்கள் முதலாக ஆழ்வார்களுக்கும் மணவாளமாமுனிகள் பர்யந்தமான ஆசார்யர்களுக்கும் ஸந்நிதி கட்டுவித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார். திருநகரி மடத்தையும் ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணி ஸுத்ருடமாக்கியருளி அத்யந்த ஸாத்விக சாயையாலே திக்குற்றகீர்த்தியராய் எழுந்தருளியிருந்து இருபது ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தான பரிபாலனம் செய்தருளினார்.

இவர் தீர்த்த திவஸமிருக்கும்படி — [2]"அப்தே ஸ்மிந் நீச்வராக்யே சகந்ருபகணிதே மாஸி சுக்லே வளக்ஷே பக்ஷே ஸ்வாத்யாக்ஷயுக்தே தசமதிதியுதே காவ்யவாரே பராஹ்நே| ஸ்ரீமத்வ்யோமாத்ரிநேது பதகமலயுகம் வந்திதம் ஸுரிப்ருந்தை: ஸ்ரீமாந் வாநாத்ரியோகீ சமதமகுணவாந் ப்ராப ரங்கப்பநாமா||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் பதினாறாவது திருவேங்கடஸ்வாமி.—இவர் [3]"ஜ்ஞாத்வா புராணபுருஷம் த்யாத்வாத்மாநம் நிரந்தரம்

---

1 अकल्पयत् स्थलं ह्यन्तः कुट्टिमं मणितोरणात् ।
घट्टं भूतादि सूरीणां घट्टंच वरयोगिनः ॥

2 अब्दे ऽस्मिन्नीश्वराख्ये शकनृपगणिते मासि शुक्ले वळक्षे
पक्षे स्वात्यर्क्षयुक्ते दशमतिथियुते काव्यवारेऽपराह्णे ।
श्रीमद्व्योमाद्रिनेतुः पदकमलयुगं वन्दितं सूरिबृन्दैः
श्रीमान्वानाद्रियोगी शमदमगुणवान्प्राप रङ्गप्पनामा ॥

3 ज्ञात्वा पुराणपुरुषं ध्यात्वात्मानं निरन्तरम् ।
स्थाप्य स्थानेऽतिसत्वस्थं श्रीवेङ्कटयतीश्वरम् ॥

ஸ்தாப்ய ஸ்தாநே திஸத்வஸ்தம் ஸ்ரீவேங்கடயதீச்வரம்'' | என்கிறபடியே சின்னரங்கப்பஸ்வாமி தம்முடைய திருவடிகளில் அந்தரங்கராய இருந்த இவரைத் தம் ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராக்க இவர் அந்த ஸம்ஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன்:—[1]''ஈச்வரே வத்ஸரே மாஸி கார்த்திகே க்ருத்திகாபவம்| வாநாத்ரி - வெங்கடகுரும் ஸேவே ஸத்குணஸாகரம்|| [2]''கார்த்திகே க்ருத்திகாஜாதம் ஸ்ரீவெங்கடஸமாஹ்வயம்| தீபக்த்யாதி - குணாம்போதிம் ஸேவே வாநாத்ரியோகிநம்||''

இவர் வைபவத தனியன —[3] ''ஸ்ரீவாநாசல யோகிவர்யக்ருபயா ஸம்ஸித்தபோதோஜ்வலம் ஸ்ரீரங்கப்ரபு கேஸராங்க்ரி கலிஜித ராமானுஜாங்க்ரயாச்ரயம| வேதாநதத்வய தத்வஸார ஸுரபிவயாக்யா கலித்வம்ஸிநம் ஸ்ரீராமானுஜ யோகிராஜ மநகம் கல்யாணபூர்ணம் பஜே||

இவா வாழித திருநாமம

திருமஙகைவரும் செல்வம் சீர்தழைததோன் வாழியே
சீர்பாடிய முறையிடு தினமுரைபபோன் வாழியே

---

1 ईश्वरे वत्सरे मासि कार्त्तिके कृत्तिकाभवम्।
वानाद्रिवेङ्कटगुरुं सेवे सद्गुणसागरम्॥

2 कार्तिके कृत्तिकाजातं श्रीवेङ्कटसमाह्वयम्।
धीभक्त्यादिगुणांबोधिं सेवे वानाद्रियोगिनम्॥

3 श्रीवानाचले-योगिवर्यकृपया संसिद्धबोधोज्वलं
श्रीरङ्गप्रभुकेसराङ्घ्रि कलिजिद्रामानुजाङ्घ्र्याश्रयम्।
वेदान्तद्वय तत्वसार सुरभिव्याख्या कलिध्वंसिनं
श्रीरामनुजयोगिराज मनघं कल्याणपूर्णं भजे॥

வரமங்கைப்புரம் வளர வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமாமலையடிகள் வாழ்த்துமவன் வாழியே
திருமங்கை ரங்கப்பயதி பதத்தோன் வாழியே
சங்காழி சார்ந்தவர்க்குச் சாத்துமவன் வாழியே
சிரமங்கை வைததவர்கள் சேர்தாளான் வாழியே
சீர்திருவேங்கடமுனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

வாழி திருவேங்கடமுனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழி யவனமுத வாய்மொழிகள்—வாழியே
சீமான் அரங்கப்ப தேசிகனார் பேரருளால்
சேமமுட வீடுரைக்குஞ் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள் .—[1]"ஸ்ரீமாந் வேங்கடவாநாத்ரியோகீந்த்ரோ தேஹநிஸ்ப்ருஹ:| ஜ்ஞாந பக்த்யாதிஸம்பூர்ணஸ் ததீயாராதநே ரத ||" என்கிறபடியே இவர் மஹாவைராக்யசாலியாய் தேஹநிஸ்ப்ருஹராய் எழுந்தருளியிருந்து ததீயர்களை ஆராதிப்பதிலே அத்யுத்ஸுகராயும் பகவத்விஷய காலக்ஷேப தத்பரராயும் [2]"நித்யம்த்ருப்த பராம் கந்தும் கதிம் மநஸி ஸத்வர." என்கிறபடியே அயர்வருமமரர்களோடு சென்று நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகையிலே சிந்தையுடையராயிருக்கும் காலத்திலே [3]"க்ருத்வா மஹாநஸம் ரம்யம் ச்ரீபதே ப்ரீதி மாவஹத்| என்கிறபடியே தெய்வநாயகன் மடைப்பள்ளிகளை ஸவிஸ்தாரமாகக் கட்டிவைத்துப் பூர்வர்களுடைய உக்த்யநுஷ்டானங்களைப் பின்சென்று மூன்று ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்

---

1 श्रीमा न्वेङ्कटवानाद्रियोगीन्द्रो देहनिस्पृहः ।
ज्ञानभक्त्यादि संपूर्ण स्तदीयाराधने रतः ॥

2 नित्यं दृप्तः परां गन्तुं गतिं मनसि सत्वरः ।

3 कृत्वा महानसं रम्यं श्रीपतेः प्रीति मावहत् ।

தைப் பரிபாலித்து [1]"வஸத ஸ்தஸ்ய கல்வேவ மார்த்தி ருநமஸ்தகோ பவத்| தாஸ்யத்ருஷ்ணாஸுஸத்ருசீ மவஸ்தா மகமத் ததா||" என்கிறபடியே நித்யவிபூதியில் செல்ல வேண்டு மென்கிற ஆர்த்தி விஞ்சி தத்காலம் ஸமீபத்தி லிராதே வய்வஹிதராய எழுந்தருளியிருந்த தம்முடைய திருவடிகளில் அந்தரங்கரான தெய்வநாயகஸ்வாமியை ஸ்தானத்தில் நியமிக்கும்படி ஸமீபவர்த்திகளான அடியார் களுக்கு நியமித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்

இவர் சரமச்லோகம.—[2]"ஆரூடே கடகம் ப்ரபாபரிப்ருடே ஸம்வத்ஸரே விக்ரமே தர்சே ப்ராபதபுநர்வஸௌ ஜஷவரே ஸாரே குரோர் வாஸரே| ஸ்ரீவாநாத்ரி முநீச்வ ராங்க்ரிமுகுட ஸ்ரீவெங்கடார்யோ மஹாந் ஸ்ரீவாநாசல யோகிராட் நிஜகுரு ஸ்ரீபாதஸேவா மகாத||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம 11-வது பெரிய தெய்வநாயக ஸ்வாமி —இவர் [3]"ஸம்பூய ஸர்வே சிஷ்யாஸ்து தேவநாயகயோகிநம்| ஸம்ஸ்தாநே ஸ்தாபயாமாஸு தத்ப்ரஸாதைகபாஜநம்|| என்கிற படியே திருவேங்கட ராமானுஜ ஸ்வாமி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினவுடன் அடியார்களெல்லாருமாக ஸ்வாமிநிய

---

1 वसत स्तस्य खल्वेव मार्ति रुन्मस्तकोऽभवत् ।
दास्यतृष्णा सुसदृशी मवस्था मगम त्तदा ॥

2 आरूढे कटकं प्रभापरिबृढे संवत्सरे विक्रमे
दर्शे प्राप्तपुनर्वसौ झषवरे सारे गुरोर्वासरे ।
श्रीवानाद्रि मुनीश्वराङ्घ्रिमुकुटः श्रीवेङ्कटार्यो महान्
श्रीवानाचल योगिरा ण्णिजगुरु-श्रीपादसेवा मगात् ॥

3 संभूय सर्वे शिष्यास्तु देवनायकयोगिनम् ।
संस्थाने स्थापयामासु स्तत्प्रसादैकभाजनम् ॥

மித்தபடியே தெய்வநாயகஜீயரை அழைப்பித்து ஸ்வாமி சரம விக்ரஹத்தின் முன்பாகவே ஸம்ஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்க ஸ்வாமி கைங்கர்யம் நடக்கும்படி அவர் ஸம்ஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தரானுர்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன —[1]"துலார்த்ரா தார ஸம்பூதம் நந்தநாஹ்வய வத்ஸரே| தேவேசாஹவய - வாநாத்ரிமுநிம் குணநிதிம் ச்ரயே|| வந்தே தேவேசநாமாநம் துலார்த்ரா தார ஸம்பவம்| கல்யாணகுணவாராசிம் ககநாத்ரிமுநீச்வரம்||

வைபவத் தனியன் —[2]"ஸ்ரீமத்வாநாத்ரி - யோகீந்த்ர பதபங்கஜ-ஸம்ச்ரயம்| ஸ்ரீராமானுஜயோகீந்த்ரம் வந்தே வாத்ஸல்யவாரிதிம் ||

வாழித திருநாமம

பூவிருநத செங்கமலப் பொன்னடியோன் வாழியே
புகழுத திருவேங்கடமுனியைப் போற்றிசெய்வோன் வாழியே
காவிருந்த சங்கநிதிக் காருணிகன் வாழியே
காரிமாற னிந்தமிழின் கருததுரைப்போன் வாழியே
மாவிருந்த வரமுனியை வணஙகுமவன் வாழியே
வண்பெரும்பூ தூர்முனிதாள மனத்துவைப்போன் வாழியே
தேவிருந்த வரமங்கை சிறக்கவநதோன் வாழியே
தெய்வநாயகமுனிவன் திகழ்தலததில் வாழியே.

---

1 तुलार्द्रा तारसंभूतं नन्दनाह्वय वत्सरे।
देवेशाह्वय-वानाद्रिमुनिं गुणनिधिं श्रये॥
वन्दे देवेशनामानं तुलार्द्रा-तारसंभवम्।
कल्याणगुणवाराशिं गगनाद्रि मुनीश्वरम्॥

2 श्रीमद्वानाद्रि योगीन्द्र-पदपङ्कजसंश्रयम्।
श्रीरामानुजयोगीन्द्रं वन्दे वात्सल्यवारिधिम्।

வாழி யுயாதெய்வ நாயகனும் மாமுனிவன்
வாழியவன் செம்மொழிசேர் செம்பவளம்—வாழியே
எநதைதிரு வேஙகட முனிவனரு ளால்மாறன்
செந்தமிழி னீடுரைக்குஞ சீர்.

இவர் செயதருளிய கைஙகர்ய வைபவஙகள் :—இவர் ஸம்ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய தம்முடைய ஆசார்யரான திருவேங்கட ராமானுஜஸ்வாமியினுடைய சரமகைங்கர்யங் களை எல்லாம் செயதருளிப் பெருக்க திருவதயயநமும் நடத்தி யருளி, அநந்தரம் பூர்வீகாசரணைகளில ஒனறும் தப்பாதபடி நடத்திக்கொண்டு [1]' பத்யு ச்ரிய ப்ரீதிமவாப நித்யம் '' என்று ச்ரீவரமங்கை தெய்வநாயகன் திருவுளளத்துக்குப் பாங்காக எழுந்தருளியிருநது பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் காலக்ஷேபபரராய் எழுநதருளியிருந்து கைங்கர்ய துரூஹலி யாய [2]"நாநாவித த்ருமாராமை ரம்யாராமம் விநிர்மமே| பலைஸ் ஸம்ருதத மாஸ்வாத்யைஸ் ஸுகநதைர் க்ராண தர்ப்பணம்|'' என்றித்யாதிப்படியே அத்யநதம் பரிமளவத் தான புஷபங்களையும் அதி ருசியுள்ளதான பழங்களையும் உடையதான சம்பக புந்நாகாசோக கிம்சுக பலாச பாடலீ பாரிஜாதாதிகளான புஷ்பவ்ருக்ஷங்களாலும் பலகதலிச் சோலைகளாலும் ஜம்பீர ஆமலக பநஸ க்ரமுக ஆம்ர ஆம்ல நாளிகேர நாரங்காதி பலவ்ருக்ஷங்களாலும் அதிலே சுகங்கள் மயில்கள்எலலாம் காதுக்கின்பமாக சப்திக்க நாநா புஷ்பங்களாலே சூழப்பட்டு த்ருஷ்டிப்ரியமாயும் ப்ருங்க ஜாதிகளெல்லாம் மதுபானம பணணும்படியாயும் பஹுரம்யமாய ஒரு ஆராமததைக்கல்பித்து அதிலே [3]"வர

---

1 पत्युःश्रियः प्रीति मवाप नित्यम् ।

2 नानाविध द्रुमारामै रम्यारामं विनिर्ममे ।
फलैस्समृद्ध मास्वाद्यै स्सुगन्धै घ्राणतर्पणम् ॥

3 वरमङ्गासमुद्राख्यां सरसी मसृजन्मुनिः ।

மங்காஸமுத்ராக்யாம் ஸரஸீமஸ்ருஜந முநி ||" என்கிற படியே அநேகபக்ஷிஜாதகங்களுக்கும் கலஹார பத்ம குமுத நீலோத்பலாதி புஷ்பஜாதிகளுக்கும் ஹம்ஸ ஸாரஸ காரண்டவ சக்ரவாகாதி பக்ஷிஜாதிகளுக்கும் தாரகமாயிருக்கும்படி வெகுருசியுள்ள ஜலத்தோடு வரமங்காஸமுத்ரமென்று ஒரு ஸரஸ்ஸைக் கல்பித்து அதன் பரிஸரத்திலே [1]"மஹாயாமபரீணாஹம் மண்டபம் சைஷ நிர்மமே| ச்ரமாபஹம் ரமாநேது துங்கமங்களமஞ்ஜுளம்|| என்கிறபடியே ச்ரிய:பதியான தெய்வநாயகப் பெருமாளுக்கு யாத்ரோத்ஸவங்களிலே ச்ரமாபநோதநார்த்தமாக விசாலமாகவும் உந்நதமாகவும் ஒரு திருமண்டபம் கட்டியருளினார் [2]"புஷ்பகஞ்சாபி நிர்மாய நிர்மலம் கநகப்ரபம்|| ராஜிதம் ராஜதைர் தண்டைஸ் ஸூர்யபட்டநிகேதநை ||" என்கிறபடியே ஸ்வர்ணமயமாயும் ரஜதமயமான ஸ்தம்பங்களையுடையதாயும் அதிரம்யமாயும் தெய்வநாயகனுக்கு ஒரு புஷ்பகமும் செய்வித்தருளினார். மேலும் ஸந்நிதி திருவாராதனத்துக்கு பாத்ரங்களெல்லாம் ரஜதத்தாலும் ஸ்வர்ணத்தாலும் செய்தருளி சுத்தஸ்வர்ணத்தாலே தெய்வநாயகனுக்கு அபேத்ய கவசமும் செய்தருளினார். பின்னும் ச்ரேஷ்டங்களான ரத்னங்களாலே தெய்வநாயகனுக்குக் கிரீடமும் கேயூராங்கத கண்டிகாதிகளும் ஸமர்ப்பித்து நாச்சியாருக்கு தாடங்க குண்டலங்களும் ஸ்வர்ணத்தில் ரத்னகசிதமாய் ஜடையும் அரைச்சலங்கைகளும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்தருளினார். பின்னும் [3]"பாணிபாதசிர கண்டகர்ணசக்ராம்புஜாநபி| தீப்

---

1 महायामपरीणाहं मण्डपं चैष निर्ममे ।
श्रमापहं रमानेतु स्तुङ्गमङ्गलं मञ्जुलम् ॥

2 पुष्पकञ्च विनिर्माय निर्मलं कनकप्रभम् ॥
राजितं राजतै र्दण्डै स्सूर्यपट्टनिकेतनैः ॥

3 पाणिपादशिरः कण्ठ कर्ण चक्रांबुजानपि ।
दीप्रांस्तोदाद्रिनाथस्य कृत्वा हैमान दान्मुनिः ॥

ராம் ஸ்தோதாதரிநாதஸ்ய க்ருத்வா ஹைமமாக தாந்முநி ||
என்கிறபடியே வானமாமலைப் பெருமாளுக்கு திருக்கைகள் திருவடிகள் திருமுடிகள் இவை எல்லாவற்றையுமே ஸுவர்ணத்தாலே கவசமாக்கிச் சாத்தியருளினார். மேலும் கர்ணபத்ரங்களும கண்டஸரமும் திருவாழி திருச்சங்குகளும் ஸுவர்ணததாலே கவசமாகப பண்ணிச் சாத்தியருளினார். இத்துடன் நாநாவிதங்களாய உத்தமமான பட்டு வஸ்தரஙகளும் பீதாம்பரங்களும் விசேஷமாக ஸமர்பபித்து தெயவநாயகன் வானமாமலைப்பெருமாள் ஸ்ரீவரமங்கை இவர்களுக்கு நிதயமாக எழுந்தருளியிருக்குமிடததில் பஞ்சவர்ணலங்க்ருதமான மேல்கட்டிகளும் மஞ்சங்களும் ஹம்ஸதூலிகாபூர்ணமான அணைகளும் மெத்தைகளும் அவற்றுக்கு உத்தமமான மேல்விரிப்புக்களும் ஸமர்ப்பிதத [1]"வாஹநம் சதபதராட்யம் ப்ரபாபோகீநத்ர பாஸ்வரம்| சாமரக்ராஹிணீயுக்தம் சந்த்ரமணடலவாஹநம்" எனகிறபடியே அநேகதளங்களாலே பூர்ணமாயும் ப்ரபையினாலும் போகீந்தரர்களாலும் சாமரக்ராஹிணிகளாலும் அலங்கரிககபபெற்ற சநதரமண்டலவாஹநம் செயது ஸமர்பபித்தும், தருணீத்வய ஸம்வாஹிதமான ஆளும்பல்லக்கையும் ஸமர்ப்பித்தும் கமலாகாரமாயும் ரம்யமாயுமிருக்கிற ஒருரதத்தைபபண்ணியும் தெயவநாயகனுக்கு ஸமாப்பித்தருளினார். பின்னும் சதசலாகமாய ருசிரமான தண்டத்தையுடைய ஒரு சத்ரத்தையும் உத்தமமான சாமரத்வயத்தையும் அவருக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினா.

அநந்தரம் [2]"மடே வாபீஸமீபேது ம்ருத்ஸநா தாநோத்ஸவாயச| தாருபி சாருபி சக்ரே ஸேநாநீமண்டபம்

---

[1] वाहनं शतपत्राढ्यं प्रभाभोगीन्द्रभास्वरम् ।
चामरग्राहिणीयुक्तं चन्द्रमण्डलवाहनम् ॥

[2] मठे वापीसमीपेतु मृत्स्नादानोत्सवायच ।
दारुभिश्चारुभि श्चक्रे सेनानी-मण्डपं मुनिः ॥

முநி ||" என்கிறபடியே ம்ருத்ஸங்க்ரஹணார்த்தமாக மடத்தில வாபீஸமீபத்தில் தாருமயமாய ஸேநாநீ மண்டபமென்று ஒரு திருமண்டபம் கல்பித்தருளினர் பின்னும் ஸந்நிதிக்குள்ளே அத்யயநோத்ஸவார்த்தமாக அதி விசாலமாயும ரமயமாயும ஒரு திருமண்டபம் கல்பித்தருளினா மேலும் [1]"ஆதாய தாந்தம் சதுரந்தயாந த்வயம் முநீந்த்ரஸ்ஸ ரமாபதேர் ததௌ| ஏகம் ஸமாருஹ்ய ஜகத்பதி ஸ்வயம் ஸம்மாநபூர்வம் முநயே ந்யதாதிசத்||" என்கிற படியே தந்தமயமான இரண்டுதிருப்பல்லக்குச் செய்தருளி தெய்வநாயகனுக்கு ஸமர்ப்பிக்க, தெய்வநாயகனும் தாம் தமக்கொரு திருபபல்லக்கைத் திருவுள்ளம்பற்றி மற்றொரு திருப்பலலக்கை தமக்குஅபிமதரான ஜீயருக்கு ஸம்மான மாக ஸாதித்து க்ருபைசெயதருளினர். இப்படி இவர் முப் பத்திரெண்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தில் மஹாஸாத் விகராய் எழுந்தருளியிருந்த காலத்திலே இவர்செயதருளின கைங்கர்யங்களையெல்லாம் சொல்லவென்றால் ஆயிரம் பைந் தலைய அநந்தனுகவேணும் அநந்தரம் [2] " ரங்கேச வாநாத்ரி முநீந்த்ரபாத கஞ்ஜாத ப்ருங்காதிப வேங்கடார்ய | தேவேச வாநாத்ரி முநிப்ரஸாதாத் வேதாந்த வேத்தாச யதித்வ மாப||" எனகிறபடியே ரங்கப்பஸ்வாமி திருவடிகளி லாச்ர யித்து இந்த தெய்வநாயகஸ்வாமி ஸந்நிதியில் மந்த்ர மந்த்ரார்த்த பகவத்விஷய காலக்ஷேபங்களும் செய்தருளி திரு வடிகளி லந்தரங்கரா யிருக்கிற வெங்கடாசார்யர் என்கிற ஒருவரை தெய்வநாயக ஸ்வாமியும் அவருடைய ஜ்ஞான

---

[1] आदाय दान्तं चतुरन्तयानद्वयं मुनीन्द्रस्स रमापते र्ददौ । एकं समारुह्य जगत्पति स्स्वयं सम्मानपूर्वम्मुनये न्यदादिशत् ॥

[2] रङ्गेशवानाद्रि-मुनीन्द्रपाद-कञ्जातभृङ्गाधिप-वेङ्कटार्यः । देवेश-वानाद्रिमुनि-प्रसादा द्वेदान्तवेत्ताच यतित्व माप ॥

பக்தி வைராக்யாதிகளைக் கண்டு "ஆம் முதல்வனிவன்" என்ற ஆளவந்தாரைப்போலே ஸ்தானத்துக்காவர் இவர் என்று கடாக்ஷித்தருளி பூர்வாங்கமாக இவருக்கு ஸந்யாஸ தானத்தைச் செய்தருளிக் கடாக்ஷித்து திருவேங்கட ஜீயர் என்று திருநாமத்தையும் சாத்தியருளினார். ' இந்தத் திரு வேங்கட ஜீயரும் ஒருக்கால் ஆழ்வார ஸேவார்த்தமாக ஸ்வாமி நியமனம் பெற்றுப் புறப்பட்டு திருநகரி ஏற வெழுந்தருளி ஆழ்வாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி நிற்க [1]"தீர்த்தம்ச துளஸீம் சேஷாம் லக்ஷ்மணாக்யாம்ச பாதுகாம்| தத்வா ரஜதபாத்ரஸ்த மாதூகர மநுத்தமம்| ஸந்துஷ்ட ஸ்ரீ சடாராதி ரத்ரைவாஸ்வேதி சாஸநம்| அகரோத்யமிந ஸ்ஸோபி ததைவேதி ததோப்ரவீத்||" என் கிறபடியே ஆழ்வாரும் இவருக்கு தீர்த்தம் திருமாலை திருப் பரிவட்டம் ராமானுஜனையும் ஸாதித்து ரஜதபாத்ரத்தில் மாதூகரம் ப்ரஸாதித்து திருப்பவளச் சோதிவாய்திறந்து ஜீயரை அழைத்தருளி நீர் இங்கே நம்முடைய ஸந்நிதியில் காலக்ஷேபபரராய் இருமென்று நியமித்தருள ஜீயரும் ஓமறைந்து அங்கே காலக்ஷேபபரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படிச சிலகாலம் சென்றவாறே வானமாமலை தெய்வ நாயக ராமானுஜ ஜீயர் ஆழ்வாரை மஙகளா சாஸநம் செய் தருளிப் பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்வதில் திரு வுள்ளமாய் திருவேங்கட ஜீயரைக் குறித்து ஜீயரே நாம் கோயிலுக்குப் போகிறோம் நீரும் வாரும் என்று அழைத்துக் கொண்டு எழுந்தருளி பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்குள்ள ப்ரபுவாலே ஆதரிக்கப்பட்டவராய்

---

[1] तीर्थंच तुलसीं तेषां लक्ष्मणाख्यांच पादुकां।
दत्त्वा रजतपात्र-थ-माधूकर मनुत्तमम्॥
सन्तुष्ट श्श्रीशठाराति रत्रैवास्वेति शासनम्।
अकरोद्यमिन स्सोपि तथैवेति ततो ब्रवीत्॥

தம்முடைய மடத்திலே எழுந்தருளியிருக்க திருவேங்கட ஜீயரும் பெரிய பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஆழ்வாருக்கு மஹாரதம் நட க்கும்படி க்ருபை செய்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, இதைக் கேட்ட பாணடய ராஜாவும கோயி லில் இருககிற திருவேங்கட ஜீயர் முகமாக தம்முடைய ப்ருத்யர்களுக் கறிவித்து பஹுதரவயங்களை ஆழவாருடைய ரதார்த்தமாகக கொடுக்குமபடி உத்தரவு அனுப்ப, அப் படியே அநத ராஜப்ருத்யாகளும் அநத ஸ்ரீரஙகம் திருவேங் கட ஜீயரிடததிலே பஹுத்ரவ்யங்களைக் கொடுத்துவிட, ஜீயரும் அந்த தநத்தைக் கொண்டுவந்து வானமாமலை திரு வேங்கட ஜீயரிடத்திலே சோப்பித்தார். பிறகு [1] "ஸோபி வாநாத்ரி யோகீந்த்ரம் ப்ரணம்ய ஸஹஸா முதா| தஸ்ய சாநுக்ரஹம் ப்ராப்ய ப்ரதஸ்தே குருகாம் ப்ரதி||" என்றி த்யாதிப்படியே அநதத் திருவேங்கட ஜீயரும் வானமாமலை ஜீயரை தணடம் ஸமர்ப்பித்து ஆழவாா திருததேருககு நிய மனமபெற்றுக்கொண்டு பஹுதனத்துடன் திருநகரி ஏற எழுநதருளி ஆழவாரை தணடம் ஸமர்ப்பிதது திருமுன்பே சென்று பெரிய பெருமாள நியமனத்தின்படியே திருத்தேர் கொணடருளத் திருவுள்ளம் பற்றவேணுமெனறு பராாத் திததுக்கொண்டு நியமனம் பெற்றுப புறப்பட்டு தார்வர்த்த மாக கேரள ராஜாவுக்கு அறிவிக்க அவரும் ஆழவார் மஹா ரதாாத்தமாக தாருக்களைக் கொடுத்தனுப்ப ஜீயரும் பெற் றுககொணடு திருநகரி ஏற எழுநதருளி ஸாவாலங்கார பூர்ணமாக விதிப்படியே மஹாரததைக் கல்பிதது முடித்து ஸ்வாசார்யரான வானமாமலை ஜீயரை ரதோத்ஸவார்தத மாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்வாமியை முனனிட்டு ஆழ் வார் திருததோ கொணடருளபபணணி அவபருத மான

---

[1] सोपि वानाद्रियोगीन्द्रं प्रणम्य सहसा मुदा ।
तस्यचानुग्रहं प्राप्य प्रतस्थे कुरुकांप्रति ॥

வாறே திருவேங்கட ஜீயரும் [1]"தத ப்ரதஸ்தே யோகீந்த்ரோ ரங்கதாம்நே சடத்விஷ:| ரதோத்ஸவ: ஸுநிஷ்பந்ந: இத்யாக்யாதும் த்வராயுத:| எனகிறபடியே ஆழ்வார் திருததேர் வலங்கொணடருளின விஷயத்தைப் பெரிய பெருமாள் ஸந்நிதியிலே விணணபபம் செய்கைக்காகப் புறபபட்டு கோயிலேற எழுந்தருளி பெரிய பெருமாளை திருமுன்பே சென்று ஆழவார் மஹாரதம் கொண்டருளின ஸந்தோஷத்தை விண்ணப்பம செயது சிலநாள் அஙகேயே எழுநதருளியிருநதார்

வானமாமலையிலே வானமாமலை ஜீயரும் [2]"கால்யமுத்தாய யோகீநத்ரஸ் ஸ்வாநுஷடாநா தநநதரம்| ப்ருத்யேப்யோ ப்ருதகம் ததவா ஸ்நாதவா பயஞ்ஜ நபூர்வகம்|| [3]"ஸ்வாராத்ய ரங்கநாதாக்ய ஹரே ராராதநா தநு|அநுயாகம் யதாபூர்வம் க்ருதவாகாத் பரமம்பதம்|| என்கிறபடியே ப்ராத காலததிலே எழுந்திருநது நித்யகாமாநுஷடாநங்களை யதாகரமமாக முடிததுக்கொணடு "அபிகமய நிஜம் ப்ரபும்" எனகிறபடியே தம்முடைய திருவாராதன எம்பெருமான் திருமுனபே சென்று திருவடிவிளக்கி க்ரமேண ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து அடியார்களுக்கும் ப்ரஸாதித்து மங்களாசாஸந காலக்ஷேபஙகளானவாறே அரங்கநகரப்பன் திருவாராதனம் பண்ணியருளி ததீயாராதநாநந்தரம் எம்பெருமான திருமுன்பே ஸ்வாசார்யர் திருவடிகளை தயா

---

1 " ततः प्रतस्थे योगीन्द्रो रङ्गधाम्ने शठद्विषः ।
रथोत्सव-स्सुनिष्पन्न इत्याख्यातुं त्वरायुतः ॥

2 काल्यमुत्थाय योगीन्द्र स्स्वानुष्ठाना दनन्तरं ।
भृत्येभ्यो भृतकं दत्वा स्नात्वा भ्यञ्जनपूर्वकम् ॥

3 स्वाराध्य रङ्गनाथाख्य हरेराराधनादनु ।
अनुयागं यथापूर्वं कृत्वाऽगात्परमंपदम् ॥

ணித்துக்கொண்டு ஸுகாஸீநராயிருக்க அப்போது நித்ய விபூதிநாதனும் லீலாவிபூதியோ நித்யவிபூதியோ என்னும் படி தர்சனம் நிர்வஹித்துச் செய்தருளின கைங்கர்யத்திலே உகந்து ப்ரீத்யதிசயத்தாலே விநதைசிறுவன் மேல்கொண் டெழுந்தருளி முகங்காட்ட ஜீயரும் அப்ராக்ருத திவ்யமங் கள விக்ரஹத்தை அனுபவித்து ஸமாதியாகவிருந்து ஸுஷும்நா நாடிமார்க்கமாய் சிர கபாலம் பேதிக்க ஈச்வர னும் இவரை மடியிலேவைத்து எழுந்தருளப்பண்ண திரு நாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

இவர சரமச்லோகமிருக்கும்படி [1] "அப்தே பரீதாப்யபிதே மதௌச மாஸே ஜலர்க்ஷே ஹ்யஸிதே சபக்ஷே | ஷஷ்ட்யமா காத ஸௌம்யதிநே ஸுரேச - வாநாத்ரியோகீ குருபாத பத்மம்||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் பன்னிரண்டாவது சின்ன திருவேங்கட ஸ்வாமி --இவர் ஸ்தாநத்துக்கு எழுந்தருளின க்ரமம் [2] "ததோவாநாத்ரியோகீந்தரோ தேவேச பதமந்வகாத்| பத் ரிகா மாகதாம் த்ருஷ்ட்வா க்லிஷ்ட. ஸ்ரீசைலயோகிராட்|| என்றித்யாதிபடியே தெய்வநாயக ராமானுஜஜீயர் திரு நாட்டுக்கெழுந்தருளின ஸ்ரீமுகம் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருவேங்கடஜீயருக்கு அனுப்ப அவரும் திரு முகத்தை ஸேவித்து ஆசார்யவிச்லேஷ துக்கிதராய்ப் போரக்லேசித்துத் தேறி ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனாதிகளைச் செய் தருளி ஸ்வாமி கைங்கர்யார்த்தமாக வானமாமலைக்கு

---

[1] अब्दे परीताप्याभिधे मधौच मासे जलर्क्षे ह्यसितेच पक्षे ।
षष्ठ्यामगात्सौम्यदिने सुरेश-वानाद्रियोगी गुरुपादपद्मम् ॥

[2] ततो वानाद्रियोगीन्द्रो देवेशपदमन्वगात् ।
पत्रिका मागतां दृष्ट्वा क्लिष्ट श्रीशैलयोगिराट् ॥

எழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் பெரிய பெமாருள் நியமநம்
பெறுகைக்காக திருமுன்பேநின்று விண்ணப்பம் செய்
யப் பெருமாளும் [1]"ரதநிர்மாண ஸநதுஷ்டோ ரங்கேச
ஸ்தஸ்யமூர்த்தநி। ததோ வாநாத்ரியோகீதி ப்ரோச்ய
சேஷாம் பபநத ஸ"॥ என்றித்யாதிப்படியே அத்யந்தம்
ஹ்ருஷ்டராய இவருககுத் தீர்த்தம் ஸாதித்துத் திருமாலை
திருபபரிவட்டம் முதலியவைகளையும் ஸாதிதது வானமா
மலை ரமானுஜஜீயர் என்று அருளப்பாடிட்டருளி சட
கோபனையும ஸாதிதது அனுப்பியருள ஜீயரும் அததேசத்து
ப்ரபுவாலே ஆதரிககப்பட்டவராய்ப புறபபட்டு வானமா
மலையேற எழுநதருள அங்கே சீவரமங்கை தெய்வநாயகனும்
ஜீயரெழுந்தருளுவதைக்கேட்டு [2]"ஆநீதம் தேவநாதஸ்ய
திவ்யம் சேஷாதிகம் தத। அர்ச்சகேநாத யோகீந்த்ர ப்ர
ணம்ய சிரஸா தததௌ" என்றித்யாதிப்படியே ஜீயரை
எதிர்கொண்டழைக்கத் திருவுளளமாய அடியார்களை அரு
ளப்பாடிட்டு அழைக்க நியமிக்க அவர்களுமப்படியே திரு
மாலை திருப்பரிவட்டம் ப்ரஸாதங்களும் கொண்டு ஜீயரை
எதிர்கொணடு சத்ரசாமர வாத்யங்கள உடன் செல்ல
ஜீயரும் ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டன்ஸமாப்பிதது நிற்க அடி
யார்களும திருமாலை திருபபரிவட்டம் அபயஹஸ்தம் ப்ர
ஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து ஜீயரைப் பெருமாள் நியமனப்
படியே ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளப் பணணிக்கொண்டுபோக
கோபுரதவாரததிலே சென றவாறே [3]"ஸ்ரீவேங்கடயதி.

---

[1] रथनिर्माणसन्तुष्टो रङ्गेशस्तस्यमूर्धनि ।
ततो वानाद्रियोगीति प्रोच्य शेषां बबन्धसः ॥

[2] आनीतं देवनाथस्य दिव्यं शेषादिकं ततः ।
अर्चकेनाथ योगीन्द्रः प्रणम्य शिरसाऽऽ ददे ॥

[3] श्रीवेङ्कटयतिः प्राप्यगोपुरद्वारमादरा ।
ननाम शठकोपन्तं पुरतोपागतं हरेः ॥

ப்ராப்ய கோபுரத்வார மாதராத்| நாம சடகோபம் தம் புரதோபாகதம் ஹரே| என்கிறபடியே இவரை எதிர் கொண்டழைக்க ஸ்ரீசடகோபன் எழுந்தருள ஜீயரும் ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டம் ஸமர்ப்பித்து சிரஸா வஹித்துக் கொண்டு க்ரமேண உள்ளே சென்று தெய்வநாயகனை மங்களாசாஸநம் செய்தருள தெய்வநாயகனும் தமக்கபிமதரான தெய்வநாயக ஸ்வாமி, ஸம்ஸ்தானத்திற்குரியரென்று உகந்த விஷயமாகையாலே தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரிவட்டம் ஸாதித்து வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயரென்று அருளப்பாடிட்டருளி சடகோபனையும் ப்ரஸாதித்து ப்ரஸாதங்களையும் க்ருபைசெய்து நம் வானமாமலைமடத்திலே நித்யவாஸமாயிருந்து ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களையும் தர்சனத்தையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு போரும் என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்து அடியார்களை அருளப்பாடிட்டு அழைத்து நம் வானமாமலை ஜீயரை நம்முடைய ஸகலவிருதுகளுடன் மடத்திலே விட்டுவாரும்கோள் என்று நியமித்தருள அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளப்பண்ணி ஜீயராலே ஸம்மாநிதராய் யதாகதம் எழுந்தருளினார்கள்.

இவர் திருநக்ஷத்ர தனியன் —[1]விபவே கர்க்கடே மாஸி குரும் ம்ருகசிரோபவம்| குணாம்போதிம் வாநசைல வெங்கடாக்யமுநிம் பஜே|ம்ருக சீர்ஷஸமுத்பூதம் கர்க்கடே வேங்கடாஹ்வயம்| ஸ்ரீமத்வாந மஹாசைல முநிநாயக மாச்ரயே||"

---

[1] विभवे कर्कटे मासि गुरुं मृगशिरोभवम् ।
गुणांबोधिं वानशैल-वेङ्कटाख्य-मुनिं भजे ॥
मृगशीर्ष समुद्भूतं कर्कटे वेङ्कटाह्वयः ।
श्रीमद्वान महाशैल-मुनिनायक-माश्रये ॥

இவர் வைபவத தனியன்—[1]"வாநாசல யதீந்த்ராங்க்ரி-ஸரஸீருஹ ஷட்பதம்| வேதாநதவாஸித-ஸ்வாந்தம் ராமாநுஜ முநிம் பஜே||

வாழித் திருநாமம

திருவிருந்த மலர்க்கமலச் சேவடிகள் வாழியே
திருவாயமொழிப் பொருளைத் தோநதுரைப்போன் வாழியே
மருவலரும் வரமங்கை வாழவந்தோன் வாழியே
வாழ்தெய்வ நாயகன்தன மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே
இருள்கடியும பெரியோர்களைத்து மவன வாழியே
எதிராசன் கலைப்பொருளை இனிதுரைப்போன் வாழியே
திருமாலி னுருவமெனச் சிறந்துதித்தோன் வாழியே
திருவேங்கடமுனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

வாழி திருவேங் கடமுனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் செம்பவள வாய்மொழிகள—வாழியே
எநதை உயர்தெய்வ நாயகன்தன் னின்னருளால்
செந்தமிழி னீடுரைக்குஞ் சீர்

இவர் செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள் —இவர் ஸ்வாசார்யரான தெயவநாயகஸ்வாமி கைங்கர்யஙகளை யெலலாம் செவ்வனே செய்தருளி ஸம்வத்ஸராநத தீர்த்ததையும் பெருக்கச்செய்தருளி அநந்தரம [2]"புக்த்யை ச்ரீஸூக்தய பிஜ்ஞாநாம் பரகாலாபிதம் த்ருடம்| த்ருஷத்பிர் மண்டபம்

---

[1] वानाचल-यतीन्द्राङ्घ्रि-सरसीरुह षट्पदम् ।
वेदान्तवासितस्वान्तं रामानुजमुनिं भजे ॥

[2] भुक्त्यै श्रीसूक्तयभिज्ञानां परकालाभिधं दृढम् ।
दृषद्भिर्मण्डपं चक्रे वानाद्रिमुनिनायकः ॥

சக்ரே வாநாத்ரிமுநிநாயக:||" என்கிறபடியே காலக்ஷேப பரர்கள் எழுந்தருளியிருந்து ததியாராதன காலத்தில் அமுது செய்தருளும்படி முதல் திரையாய பரகாலவிலாஸமென்கிற பெயரையுடையதான ஒரு திருமண்டபத்தைச் சிலைகளாலே த்ருடமாயிருக்கும்படி கட்டியருளினர். பின்னும் [1]"அபூப பாயஸாதீநாம் பாகம் கர்த்தும் மஹாநஸம்| அகரோத் ப்ரஸ் தரேணாஸௌ லக்ஷ்மீநாராயணபரபோ ||" என்கிறபடியே அரங்கநகரப்பனுக்கு திருப்பணியார மடைப்பள்ளியும் த்ருடமான கற்களாலே கட்டியருளினர். மேலும் சேற்றுத் தாமரை மேல்கரையிலிருக்கிற திருவரசைச் சுற்றி திருமதிள் களை ஆவரணமாகக் கட்டியருளி அதன் மத்தியிலே தெய்வ நாயகன் திருவடிகளாலே அஞ்சிதமாம்படி ஒரு திருமண்ட பத்தையும் கட்டியருளினர். பின்னும் தெய்வநாயகப் பெரு மாள் நாய்ச்சிமார்களுடன் நித்யமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் படி ஸுவர்ணமயமாய ஒரு ஸிம்ஹாஸநம் செய்தருளினர். அநந்தரம் உத்ஸவ காலங்களிலே புறப்பட்டு எழுந்தருளு கைக்கு உபயுக்தமாம்படி ஒரு திருச்சிவிகை ஸுவர்ணமய மாய் பரகாசமானமாய்ச் செய்தருளினர் மேலும் [2]"ஹே மாத்ரி சிகராகாரம் ரதனை: மரகதாதிபி | சக்ரே கிரீடம் யோகீந்த்ரோ விவிதாபரணாநிச||" என்கிறபடியே தெய்வ நாயகனுக்கு மரகதம் முதலான நாநாரத்நங்களாலே அலங்க் ருதமான கிரீடம் பண்ணி ஸமர்ப்பித்தருளி தெய்வநாயக னுககு உத்தமஸுவர்ணத்தாலே ஒரு திருப்பல்லாக்கும் அழ கியதாய்ச் செய்தருளினா.

---

[1] अपूपपायसादीनां पाकं कर्तुं महानसम् ।
अकरो त्प्रस्तरेणासौ लक्ष्मीनारायणप्रभोः ॥

[2] हेमाद्रि शिखराकारं रत्नै र्मरकतादिभिः ।
चक्रे किरीटं योगीन्द्रो विविधाभरणानिच ॥

அநந்தரம் [1]"விமாநத்வய மேதேந சயாநாஸீநபூர்ணயோ:| ஸ்ரீகுருங்கே ததா சக்ரே ஸ்ரீமத்வாநாத்ரி-யோகிராட்||" என்று திருக்குறுங்குடியில் கிடந்தநம்பி இருந்தநம்பிகளுக்கு இரண்டு விமானங்களையும் சுத்தஸுவர்ணத்தாலே அலங்கரிப்பித்தருளி நின்றநம்பியின் திருமேனிக்கு ஒத்தபடி ஸுவர்ணத்தாலே கவசம் பண்ணிச் சாத்தியருளி உத்தமஸுவர்ணத்தால் கிரீடமும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்து திருக்கைகளில் திருவாழி திருச்சங்குகளுக்கும் ஸுவர்ண கவசம் பண்ணிச் சாத்தியருளினார். இப்படி அனேக கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு தெய்வநாயகமுநியாலே போல பெரியபெருமாள் தெய்வநாயகன் இருவராலும் ஸம்ஸ்தானத்துக்கு உரியர் என்று க்ருபைசெய்யப்பட்டவராய ஆழ்வார் கடாக்ஷத்திற்குப் பூர்ணபாத்ரராய நிதயததீயாராதனங்களையும் சிஷ்யாபிவ்ருத்திகளையும் செய்துகொண்டு மஹாஸாத்விகச்ரேஷ்டராய பூருவர் அநுஷ்டானங்களை ஒன்று தப்பாதே அநுஷ்டித்துக்கொண்டு திருமாலினுருவமெனச் சிறப்புடையராய ஸதா காலக்ஷேபபரராய இருபத்தைந்து ஸம்வத்ஸரம் தர்சனத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

இவர் தீர்த்த திவஸமிருக்குமபடி எஙஙனே எனனில்

[2]"ஸம்ப்ராப்தே மேஷமாஸே சடஜிதமலதருக் கோசரோங்யை ரத்ருஷ்டாநர்த்தாந் த்ரய்யநதகூடாந் பரமகருணயா ஸம்ச்ரிதேப்ய ப்ரதாய| பஞ்சம்யாம் க்ருஷ்ண

---

[1] विमानद्वय मेतेन शयानासीन पूर्णयोः ।
श्रीकुरुङ्गे तदा चक्रे श्रीमद्वानाद्रि-योगिराट् ।

[2] संप्राप्ते मेषमासे शठजिदमलदृग्गोचारो ऽन्यैरदृष्टान
र्थांस्त्रय्यन्तगूढा न्परमकरुणया संश्रितेभ्यः प्रदाय ।
पञ्चम्यां कृष्णपक्षे गगनगिरिमुनि र्ब्रध्नवारे जलर्क्षे
प्राप्तेऽस्मिन्नीश्वराब्दे परममपद मगाद्वेङ्कटाख्यो मुनीन्द्रः ।

'பக்ஷே ககநகிரிமுநிர் ப்ரத்நவாரே ஜலர்க்ஷே ப்ராப்தேஸ்மிந் நீச்வராப்தே பரமபத மகாத் வெங்கடாக்யோ முநீந்த்ர !

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் பதின்மூன்றுவது சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி.— இவர் ஸம்ஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளிய க்ரமம் [1] "ஸ்ரீசைலே சாக்யயோகீ விபுதபதிமுநிம் கூர்மஸிம்ஹாஸநேஸ்மிந்நா ரோப்ய ஸ்வாங்க்ரிபத்ம ப்ரமரபதி மஸௌ நிர்ப்பரோ பூத் ப்ரஹ்ருஷ்ட" என்கிறபடியே சின்னத் திருவேங்கட ஸ்வாமி தம்முடைய திருவடிகளிலந்தரங்கரான இந்த சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமியை ஸம்ஸ்தானத்தில் அபி ஷிக்தராக்கி ப்ரஹ்ருஷ்டரானார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் :— [2]"பவாக்யே வத்ஸரே மாஸி கர்க்கடே க்ருத்திகாபவம்| குணாப்திம் தேவநாதாக்ய வியத்சைலமுநிம் பஜே|| கடகே க்ருத்திகாஜாதம் தேவநாதா பிதம் குரும்| கலயே ஸ்ரீவாநசைல-யோகிராஜம் குணார் ணவம் ||

இவர் வைபவத் தனியன் —[3] ஸ்ரீமத்வ்யோம மஹாசைல யதிராட் பதஸம் ச்ரயம்| ச்ருதச்ருத்யநதயுகளம் வந்தே ராமானுஜம் முநிம்||

---

[1] श्रीशैलेशाख्ययोगी विबुधपतिमुनिं कूर्मसिंहासने ऽस्मि-
न्नारोप्य स्वाङ्घ्रिपद्मभ्रमरपतिमसौ निर्भरोभू त्प्रहृष्टः ।

[2] भवाख्ये वत्सरे मासि कर्कटे कृत्तिकाभवम् ।
गुणाब्धिं देवनाथाख्य-वियच्छैलमुनिं भजे ॥
कटके कृत्तिकाजातं देवनाथाभिधं गुरुम् ।
कलये श्रीवानशैल योगिराजं गुणार्णवम् ॥

[3] श्रीमद्व्योम महाशैलं यतिराट् पदसंश्रयम् ।
श्रुत श्रुत्यन्तयुगळं वन्दे रामानुज म्मुनिम् ॥

வாழித் திருநாமம் —

திகழ்கின்ற செங்கமலச் சேவடியோன் வாழியே
தெய்வநாயகமுனியைச் சிந்தைசெயவோன் வாழியே
மகிழ்மாறன் மறைப்பொருளை வளர்த்திடுவோன வாழியே
வாழ் திருவேங்கடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
புகழ்கின்ற பாடியநூல் பகர்ந்திடுவோன் வாழியே
பூதூரன் மலர்ப்பதத்தைப் புகழுமவன் வாழியே
இகழ்வின்றி எண்டிசையும் இறைஞ்சுமவன் வாழியே
எழில் தெயவநாயகனார் இருநிலத்தில் வாழியே.

வாழி முனிதெயவ நாயகன்றன் மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் முக்கோல் முகிழுமுறுவல—வாழியே
துன்னுபுகழ் வேங்கடவன் தொலலருளால் மாறன்தன்
பன்னுதமி ழீடுரைக்குஞ் சீர்,

இவர் செயதருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள் —"ததீயாராதநம் குர்வந வேதாந்தத்வயபாரக | காலக்ஷேபம்ததோ திஸ்ம ஸர்வவேதார்த்த-தத்வவித்||" என்கிறபடியே இவர் நித்ய ததீயாராதன நிரதராய் உபயவேதாநதார்த்தங்கள் கை புகுந்தவர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடன் ஸதாகால க்ஷேபபரராய் பூர்வர்களுடைய வசநாநுஷ்டானங்களைத் தன் உக்த்யநுஷ்டானங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே [1]"நிக்ஷிப்தம தநமாதாய க்ருத்வா ஸ்வாணமயீம் ததா| ஸ்ரீவக்ஷஸ்தல லக்ஷ்மீம்ச தேவேசாய ஸமார்ப்பயத்" என்கிறபடியே தெய்வநாயகப் பெருமாளுக்கு திருமார்பில சாத்திக கொள்ளும்படி ஸுவர்ணத்தாலே லக்ஷ்மீபதக்கம் பணணி சாத்தியருளினார். அநந்தரம் ஆழ்வார் மங்களாசாஸநார்த்தமாக திருநகரிக்கு எழுந்

निक्षिप्तं धनमादाय कृत्वा स्वर्णमयीं तदा ।
श्रीवक्षस्तललक्ष्मींच देवेशाय समार्पयत ॥

தருளி [1]“மங்களாசாஸநம குர்வந ஸ்ரீமத்காரிஜயோகிந |
பூர்ணஸ்ய லோகநாதஸ்ய லக்ஷ்மீமார்ப்பய தாதராத்||” என்கிறபடியே ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி பொலிந்து நின்றபிரானுக்குத் திருமார்பில் லக்ஷ்மீப்பதக்கம் ஸுவர்ணத்தாலே சாத்தியருளினார். அநந்தரம் [2]“குருங்கேசஸ்ய பூரணஸ்ய க்ருதவா ருக்மமயீமபி ஸ்ரீவக்ஷஸ்தலலக்ஷ்மீம்ச ஸாதரந்த்வஸமர்பபயத||” என்கிறபடியே திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கும் ஸுவர்ணத்தாலே திருமார்பில் லக்ஷ்மீபதக்கம் சாத்தியருளினார். இப்படிக் கைங்கர்யம் செயது கொணடு மூன்று ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தைப் பரிபாலித்தருளினா

இவா சரம ச்லோகம —[3] ‘ஸ்ரீமாந்வயோமாத்ரி யோகீ ஸவிதரிச துலாம் ஸாதரம் ஸேவமாநே நக்ஷத்ரேஸோம தேவே ஸகலஜநஸுஹ்ருச் சந்த்ரவாரே மஹீயாந்||
க்ருஷ்ணே பக்ஷே சதுர்த்யா மதிநிபுணமதிர் பாஷ்யமுக்ய ப்ரபந்தே ப்ராப்தேஸ்மிந விக்ரமாபதே பரமபதமகாத் தேவநாதோ முநீந்த்ர ||”

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம பதினைகாவது கூரததாழவான் ஸவாமி —

இவா ஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தரான க்ரமம் பின்வரு

---

[1] मङ्गळाशासनं कुर्वन्श्रीमत्कारिजयोगिनः ।
पूर्णस्य लोकनाथस्य लक्ष्मी मार्पय दादरात् ॥

[2] कुरुङ्केशस्य पूर्णस्य कृत्वा रुक्ममयीमपि ।
श्रीवक्षस्थललक्ष्मींच सादरन्त्वसमर्पयत् ॥

[3] श्रीमान्व्योमाद्रियोगी सवितरिच तुलां सादरं
सेवमाने नक्षत्रे सोमदेवे सकलजनसुहृ चन्द्रवारे महीयान् ।
कृष्णे पक्षे चतुर्थ्यां मतिनिपुणमतिर्भाष्य मुख्यप्रबन्धे
प्राप्ते ऽस्मिन्विक्रमाब्दे परमपद मगा द्देवनाथो मुनीन्द्रः ॥

மாறு—[1]"ஸது கூரேச யோகீந்த்ரம் ஸ்தாநரத்நே நிவேச்ய ச|" என்கிறபடியே சின்னத் திருவேங்கடஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி திருவடிகளில் அந்தரங்கராயிருந்த இவரை சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி ஸ்வஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தராக்கியருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் —[2] 'ச்ராவணே மாஸி பரணீஸம்பவம் ஜயவத்ஸரே| வியத்கிரிமுநிம் வந்தே ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் குணாம்புதிம்|| ஸிம்ஹே பரண்யா முத்பூதம் ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸமாஹ்வயம்| ககநாசலயோகீந்த்ரம் குணார்ணவ மஹம்பஜே "||

வைபவத் தனியன ;—[3]" ஸ்ரீமத்வயோமாத்ரி யோகீந்த்ர பாதபத்ம மதுவ்ரதம்| வேதாந்தயுகநிஷ்ணாதம் ராமாநுஜ முநிம் பஜே"||

வாழித் திருநாமம்

பூவலர்தென் பொழிலமங்கைப்போற்றவந்தோன் வாழியே
புகழ்திருவேங்கட முனிதாள் புகழ்ந்துய்ந்தோன் வாழியே
பாவலரும் பாடியத்தைப் பரிந்துரைத்தோன் வாழியே
பராங்குசனார் சொற்பொருளைப் பகருமவன் வாழியே
தேவனெனப் புகரவந்த தேசிகனார் வாழியே
தெய்வநாயகமுனியைச் சிந்தைசெய்வோன் வாழியே

---

[1] सतु कूरेशयोगीन्द्रं स्थानरत्ने निवेश्यच ।

[2] श्रावणे मासि भरणीसम्भवं जयवत्सरे ।
वियद्गिरिमुनिं वन्दे श्रीवत्साङ्कं गुणाम्बुधिम् ॥
सिंहे भरण्यामुद्भूतं श्रीवत्साङ्क समाह्वयः ।
गगनाचलयोगीन्द्रं गुणार्णव महंभजे ॥

[3] श्रीमद्व्योमाद्रि योगीन्द्रपाद पद्म मधुव्रतम् ।
वेदान्तयुगनिष्णातं रामानुजमुनिं भजे ॥

மூவுலகும் போற்றிடமுக் கோல்தரித்தான் வாழியே
முனிகூரத் தாழ்வான்தன் மொய்கழல்கள வாழியே.

வாழியவே கூரேச மாமுனிவன் செவ்வடிகள்
வாழி அவனுரைக்கும் வாய்மொழிகள்—வாழியே
எந்தை திருவேங் கடனருளால் மாறன்தன்
செநதமிழி னீடுரைக்குஞ் சீர்.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவங்களா —[1] ' ஹிரண்மயம் ககேசாக்யம் வாஹநம் ப்ரதெதள ததா| தேவநாதாய தீர்த்தேச பங்கதாமரஸாபிதே|| மதயே யதீந்த்ர ஸரஸ. சிலாபிர் பஹுபிஸ் ததா||ஸோபாந மகரோத் ஹ்ருஷ்ட: சதுரச்ரதயா சுபம்"|| என்கிறபடியே உத்ஸவங்களில் தெய்வ நாயகனேறி உலாவியருளும்படி அழகிய லக்ஷணத்தோடு பெரிய திருவடியை வாஹநமாய ஸுவர்ணத்தாலே செய்து ப்ரதிஷ்டிப்பிததருளினுர் அநநதரம் சேற்றுத்தாமரையில் ஜீயர் தீர்ததத்திற்குச் சுற்றிலும் நிரந்தரமாயப் படிக் கட்டுகளா தருடமாகக் கட்டியருளினுர். அநநதரம் பதேபதே (அடிக்கடி) திருநகரிக்கு ஆழவார் மங்களாசாஸநார்த்த மாக எழுந்தருளி உதஸவங்களில் ததீயாராதநங்களை விம ரிசையாக நடத்தியருளி ஸ்ரீவைஷணவர்களாலே கொண டாடப்பட்டவராய நிதய ததீயாராதனங்களையும் சிஷ்யாபி விருத்திகளையும் செயதுகொண்டு ஸதா காலக்ஷேபபரராய் முன்னோா மொழிந்த முறை தப்பாமல தர்சனத்தை வாழ் வித்துககொண்டு பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந் தருளினுர்

---

[1] हिरण्मयं खगेशाख्यं वाहनं प्रददौ तदा ।
देवनाथाय, तीर्थेच पङ्कतामरसाभिधे ।"
मध्ये यतीन्द्रसरस श्शिलाभि र्बहुभि स्तदा ।
सोपानमकरोद्धृष्ट श्चतुरश्रतया शुभम् ॥

இவர் சரம ச்லோகம்

[1]"அப்தே நந்தநநாமகே ரவிதிநே புஷ்யே ச தாரே சுபே சைத்ரே மாஸி வளாக்ஷ பக்ஷஸஹிதே புண்யே நவம்யாம் திதௌ| ஸ்ரீமாந் நைகமயுக்ம தத்வநிபுணோ வாநாத்ரியோகீ யயௌ ஸ்ரீதேவோத்தம யோகி-பாதயுகளம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நாபித:||"

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம் பதினைந்தாவது ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நஸ்வாமி —

[2]"ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந யோகீந்த்ரம் ஸ்வஸ்தாநே விநிவேச்யச" என்கிறபடியே கூரத்தாழ்வானஸ்வாமியாலே இவர் ஸம்ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன — [3]"துர்முக்யப்தே வ்ருச்சிகாக்ய மாஸே புஷ்யர்க்ஷஸம்பவம்| சாந்தம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நாக்யம் வியத்கிரிமுநிம் பஜே|| [4]கார்த்திகே புஷ்யபே ஜாதம் சமாதிகுணஸாகரம்| ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந நாமாநம் ககநாத்ரி முநிம்பஜே"||

---

[1] अब्दे नन्दननामके रविदिने पुष्येच तारे शुभे चैत्रे
मासि वळक्षपक्षसहिते पुण्ये नवम्यां तिथौ ।
श्रीमा न्नैगमयुग्म तत्वनिपुणो वानाद्रियोगी ययौ
श्रीदेवोत्तम योगिपादयुगळं श्रीवत्सचिह्नाभिधः ॥

[2] श्रीवत्सचिह्न योगीन्द्रं स्वस्थाने विनिवेश्यच ॥

[3] दुर्मुख्यब्दे वृश्चिकाख्यमासे पुष्यर्क्ष संभवम् ।
शान्तं श्रीवत्सचिह्नाख्यं वियद्गिरिमुनिं भजे ॥

[4] कार्त्तिके पुष्यभेजातं शमादिगुणसागरम् ।
श्रीवत्स चिह्ननामानं गगनाद्रिमुनिं भजे ॥

இவர வைபவத் தனியன்.—[1]"ஸ்ரீ வெங்கடேச கருணுபத ஸமஸ்தவித்யம் வாநாத்ரியோகி பதபங்கஜ ப்ருங்கராஜம்| வேதாந்தயுக்ம விசதீகரண ப்ரவீணம் ராமானுஜம் முநி வரம் சிரஸா நமாமி||"

வாழித் திருநாமம

பூமாதினருள் மருவப் புரிந்திடுவோன் வாழியே
புகழ்திரு வேங்கடத்தானைப் போற்றுமவன் வாழியே
மாமாது மங்கைநகர் வாழவந்தோன் வாழியே
வரமுனி கூரத்தாழ்வான் மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே
பாமருவின் பாடியத்தைப் பரிந்துரைப்போன் வாழியே
பராங்குசனுர் சொற்பொருளைப் பரிந்தளிப்போன்வாழியே
தேமொழி சேரெட்டெழுத்தைச் செப்பவல்லோன் வாழியே
சிரீவதஸ சின்னமுனி சேவடிகள் வாழியே.

வாழியவே சீவத்ஸ சின்னமுனி மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் பேரும் பெரும் புகழும்—வாழியே
கூரேச மாமுனிவன் கூரருளால மாறன்தொல்
சீரத்தமிழி னீடுரைகளுஞ் சீர்

இவர் செயதருளிய கைங்கரய வைபவங்கள் —[2]" ஸ்ரீரங் காதி மஹாக்ஷேத்ர வாயேஷு நிகிலேஷுச| மங்களாசாஸ நம் க்ருத்வா விதவத்பி ரபிபூஜித | ஸ்ரீசைலேசம் ப்ரணம்

---

[1] श्रीवेङ्कटेश करुणाप्त समस्तविद्यं
वानाद्रियोगि पदपङ्कज भृङ्गराजम् ।
वेदान्तयुग्म विशदीकरण प्रवीणं
रामानुजं मुनिवरं शिरसा नमामि ॥

[2] श्रीरङ्गादिमहाक्षेत्र वर्येषु निखिलेषु च ।
मङ्गलाशासनं कृत्वा विद्वद्भि रभिपूजितः ॥
श्रीशैलेशं प्रणम्याथ श्रीनिवासंच सादरम् ।
तस्मा द्देशादपाक्रम्य श्रीकूर्मंच जगाम सः ॥

யாத ஸ்ரீநிவாஸம்ச ஸாதரம்| தஸ்மாத் தேசாதபாக்ரம்ய ஸ்ரீ கூர்மம்ச ஜகாமஸ ||" என்கிறபடியே ஸ்ரீரங்காதி திவ்ய தேச மங்களாசாஸநார்த்தமாக யாத்திரை எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்து மற்றுமுண்டான திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாசாஸநம் செய்து ஆங்காங்குள்ள ஜ்ஞாதாக்களாலே ஸம்மாநிதராய்ப் புறப்பட்டுத் திருமலையேற எழுந்தருளி அப்பனை மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளி அங்குநின்றும் வடமுகமாய் எழுந்தருளி ஸ்ரீகூர்மம் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அநந்தரம் [1]"ராமதீர்த்தம்ச கத்வாது வெங்கடாசார்ய ஸேவித| ராஜ்ஞாபி ஜயராமேண ப்ரஸித்தேந ஸுபூஜித| கஜாச்வைர் விவிதை ரதநை தநேநச ததாத்ருத|" என்கிறபடியே ராமதீர்த்தத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள மஹாஜ்ஞாதாவான வெங்கடாசார்யராலே ஸுபூஜிதராயிருக்க அத்தேசத்துக்கு ராஜாவான ஜயராமனும் இதைக்கேட்டு ஸ்வாமி ஸந்நிதியைக் கிட்டி தண்டம் ஸமர்ப்பித்து பஹு வித்தராயிருந்து கஜாச்வங்களையும் பின்னும் அனேகம் ச்ரேஷ்டமான ரத்நாபரணங்களையும் பஹு தநங்களையும் பட்டுபீதாம்பரங்களையும் ஸ்வாமி திருவடிகளிலே பஹுப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக ஸமர்பபிக்க, ஸ்வாமியும் அவைகளையெல்லாம் க்ருபையாலே பெற்றுக்கொண்டு அந்த ராஜாவையும் கடாக்ஷிததருளி அவனாலே ஆத்ருதராய்ப் புறப்பட்டு வதரி சாளக்கிராமம் வைகுநதம் துவரை அயோத்தி முதலாக எல்லாவற்றையும் மங்களாசாஸநம் செயதருளி [2]"ஜகந்நாதாக்ய மோக்ஷைக

---

[1] रामतीर्थंच गत्वातु वेङ्कटाचार्यसेवितः ।
राज्ञापि जयरामेण प्रसिद्धेन सुपूजितः ।
गजाश्वैर्विविधै रत्नै र्धनेनच सुपूजितः ॥

[2] जगन्नाथाख्यमोक्षैकक्षेत्रं गत्वा महायशाः ।
तत्र श्रीवैष्णवेभ्यश्च त्रय्यन्तार्थान्प्रसाद्य सः ॥

க்ஷேத்ரம் கத்வா மஹாயசா | தத்ர ஸ்ரீ வைஷ்ணவேப்யச்ச த்ரய்யந்தார்த்தாந் ப்ரஸாத்ய ஸ ||" என்கிறபடியே ஜகந்நாதமேற எழுந்தருளி தோதாத்ரி ராமாநுஜ ஸ்வாமி என்று திகந்த விச்ராந்த நாமாவாய் அங்கே சிலகால மெழுந்தருளி யிருந்து அங்கு வந்து ஆசரயித்தவர்களுக்கெல்லாம் ஹிதத்தைச் செய்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு வேதாந்தார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார், அப்போது வானமாமலையில் சீவரமங்கை நாய்ச்சியார் விஷயமாய ஒரு ஸூசகங்கண்டு உடனே ஜகந்நாதத்தை விட்டு விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு [1] 'தஸ்மாத் தேசாதபக்ரம்ய ஸ்ரீ வெங்கடகிரிம் புந | ஆகதய தம் ஹரிம் நத்வா ப்ரதஸ்தே தக்ஷிணாமுக ||" என்கிறபடியே மறுபடியும் திருவேங்கடமுடையானை மங்களாசாஸநம செய்தருளிப் புறப்பட்டு, உடையவர் பார்த்தஸாரதி பெரிய பெருமாள புல்லாணி எம்பெருமான், என்றிப்படியாக க்ரமேண பயண கதிகளிலே மங்களாசாஸநம் செய்தருளி வானமாமலை ஏற எழுந்தருளினார்

அநந்தரம் [2]"ஜடிபந்தந முக்யாநி கர்மாணி விவிதாநிச| க்ருத்வாத வரமங்காயா சாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந கர்மணா| வித்வதப்யோ நிகிலேப்யோயம் க்ருத்வா ஸம்மாந மாதராத||" என்கிறபடியே சிதிலமாயிருந்த சீவரமங்கை ஜடிபந்தங்களை எல்லாம் புதுப்பித்து தேசதேசங்களிலுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை யெல்லாம் அழைப்பித்து வெகுவிமரிசையாக ஸம்ப்ரோக்ஷண மஹோத்ஸவம் கொண்டருளப் பண்ணி அங்கே எழுந்தருளியிருந்த வித்வான்களையெல்

---

[1] तस्माद्देशादपक्रम्य श्रीवेङ्कट गिरिं पुनः ।
आगत्य तं हरिं नत्वा प्रथस्थे दक्षिणामुखः ॥

[2] जडिबन्धन मुख्यानि कर्माणि विविधानिच ।
कृत्वाथ वरमङ्गाया श्शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
विद्वद्भ्यो निखिलेभ्योयं कृत्वा सम्मान मादरात् ॥

லாம் அத்யாதரத்துடன் பஹுத்ரவ்யங்களாலே ஸம்மா நித்து அவர்களாலே பூஜிக்கபபட்டவராய எழுந்தருளி யிருநது தெயவநாயகனுக்கு கஜங்களையும் அச்வங்களையும் அநேக ரத்நாபரணங்களையும் பட்டுப் பீதாம்பரஙகளையும் ஸமர்ப்பித்தருளி அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் ஸர் வதா காலக்ஷேபபரராய பூருவாசாரியர்கள போதமநுட்டா னங்கள கூறுவாராய பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் எதிராச னினனருளுக்கிலக்காகி சதிராக தர்சநததை வாழவித்தருளி பத்து ஸமவத்ஸரம ஸம்ஸ்தானத்தையும் வாழவித் தருளினா.

இவா சரம ச்லோகம் —

[1]"ஆஷாடே மாஸி பக்ஷே சுபக்ருதி தவளே பௌமவாரெ பராஹநே ஹஸ்தர்க்ஷேசாபி ஷஷ்ட்யாம் க்ஷிதிவித தயசா ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தவக்தா| நிக்ஷிப்ய ஸ்தாநரத்நம் ஸமுசிதவிஷயே வாநபூப்ருத் யதீந்த்ர ஸ்ரீ வத்ஸாங்க: ஸுபோக்யம் சடமதநமுநே பாதபதமம் ப்ரபேதே||"

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம பதினுருவது திருநகரி திருவேஙகட ஸ்வாமி —

இவர் [2]"கதாசித் குருகாபுர்யாம் ஆலோக்யாதரதஸ் ததா| ஸ்ரீமத்வேங்கடயோகீந்த்ரம் பஹுமாந புரஸ்ஸரம்|

---

[1] आषाढे मासि पक्षे शुभकृति धवळे भौमवारे पराह्णे
हस्तर्क्षेचापि षष्ठ्यां क्षितिविततयशा स्सर्वशास्त्रार्थवक्ता ।
निक्षिप्य स्थानरत्नं समुचितविषये वानभूभृद्यतीन्द्रः
श्रीवत्साङ्क स्सुभोग्यं शठमथनमुनेः पादपद्मं प्रपेदे ॥

[2] कदाचि त्कुरुकापुर्या मालोक्यादरत स्तदा ।
श्रीमद्वेङ्कट योगीन्द्रं बहुमानपुरस्सरम् ॥
तमानीय मठे स्वस्य स्थानरत्ने निवेश्यच ।
आन्दोलिक्रायां संस्थाप्य गच्छन्नग्रे मुनिस्तदा ॥

தமாநீய மடே ஸ்வஸ்ய ஸ்தாநரத்நே நிவேசயச| ஆந்தோளிகாயாம் ஸம்ஸ்தாப்ய கசசநகரே முநிஸ் ததா||" என்கிற படி ஆசாரயரான ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நஸ்வாமி ஒருநாள் திருநகரிக்கு எழுந்தருளியிருக்கையில அங்கே திருவேங்கட ஜீயரைக் கண்டு இவருடைய ஜ்ஞான பக்தி வைராக்யாதி குணகணங்களால் மிகவுகநது அவரை ஸ்வஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தராக்கித் தனியே ஒரு பல்லக்கிலே அவரை வைத்து தம்முடன்கூட அழைததுக்கொணடு வானமாமலை ஏற எழுந்தருளி அவருக்குப் பெருமாள மங்களாசாஸநம் மர்யாதை முதலியன செய்வித்து ஸம்ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்தருளினார். இவர் வானமாமலை சின்னத் திருவேஙகட ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆசரயித்தவா

இவர் திருநக்ஷதரத் தனியன் —

[1]"க்ருத்திகா ஸம்பவம் சாபே ப்ரமாதீசாக்ய வத்ஸரே| சடாரிபக்தம் வாநாதரி வெங்கடாக்ய முநிம் பஜே| சாபே ஸ்ரீக்ருத்திகாஜாதம ஸ்ரீ வெஙகட ஸமாஹ்வயம்| சடாரி கருணா பாத்ர மம்பராத்ரி முநிம் பஜே|| "

வைபவததனியன் —

" ஸ்ரீமத் சடாரி சரணாம்புஜ ராஜ ஹம்ஸம் ஸ்ரீ வாநசைலமுநிவர்ய பதாப்ஜப்ருங்கம்| ஆம்நாயசீர்ஷ யுகபோதந ஸம்ப்ரவீணம் ராமானுஜம் யதிவரம் சிரஸா நமாமி|| "

---

1 कृत्तिकासंभवं चापे प्रमाथीचाख्यवत्सरे।
शठारिभक्तं वानाद्रि-वेङ्कटाख्यमुनिं भजे॥
चापे श्रीकृत्तिकाजातं श्रीवेङ्कटसमाह्वयः।
शठारिकरुणापात्र मम्बराद्रिमुनिं भजे॥

2 श्रीमच्छठारि चरणाम्बज राजहंसं,
श्रीवानशैलमुनिवर्यपदाब्ज भृङ्गम्।
आम्नायशीर्ष-युगबोधन संप्रवीण
रामानुजं यतिवरं शिरसा नमामि॥

வாழித் திருநாமம் :—

வரமங்கை நகர்வாழ வந்துதித்தோன் வாழியே
வாழ்திரு வேங்கடவன் மலரடியோன் வாழியே
மருள்கடியும் பெரியோர்கள் வாழ்த்துமவன் வாழியே
மகிழ்மாற னடியிணையை மருவுமவன் வாழியே
அருள்புரியு மெதிராச ரடிதொழுவோன் வாழியே
ஆழ்வார்கள் பதினமர்கலை ஆய்ந்துரைப்போன் வாழியே
திருமகள்தன் சீரருளாற் சிறந்தசெல்வன் வாழியே
திருவேங்கட மாமுனிவன் திருவடிகள் வாழியே

வாழி திருவேங்கட முனிவன் பங்கயத்தாள்
வாழி குருகையெனும் மாநகரம்—வாழியே
எந்தை திருவேங்கட முனிவ னின்னருளால்
செந்தமிழை யாய்ந்துரைக்குஞ் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்—

ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நஸ்வாமி சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் வெகு விமரிசையாகச் செய்தருளி பெருக்கத் திருவத்யயனமும் செய்தருளி ஸம்ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்து தெய்வநாயகப்பெருமாள் ஸ்ரீகார்யங்களையு மாராய்ந்து கொண்டு நித்யததீயாராதன காலக்ஷேபாதிகளையும் பஹு சிஷ்யஸம்ஸேவி தராய நடத்திப்போருகிற காலத்திலே [1] "தத கதாசித்ப்ரஸ்தாய ராமராஜாபிதோ மஹாந|| கேரளாதிபதி ஸ்ரீமான ஸேதுஸ்நாநாப

---

[1] ततः कदाचित्प्रस्थाय रामराजाभिधो महान् ।
केरळाधिपति श्श्रीमा न्सेतुस्नानापदेशत ॥
तोताद्रिं प्राप्य राजातु वानाचलमुनिं तथा ।
नत्वा तोदाद्रिनाथं च बहुमानपुरस्सरम् ॥

தேசத | தோதாத்ரிம் ப்ராப்ய ராஜா து வாநாசலமுநிம் ததா | நத்வா தோதாத்ரி நாதம்ச பஹுமான புரஸ்ஸரம்" என்கிறபடியே கேரளாதிபனான ராமராஜா ஸேது ஸ்நாநம் செய்து திரும்பியவன், வானமாமலை ஏறவந்து ஸ்வாமியை தண்டம் ஸமர்பபித்து தெயவநாயகனையும் ஸேவிக்க, ஸ்வாமியும் ராஜாவைப பார்த்து தெய்வநாயகனுக்கு ரத்னகசிதமான கவசம் பண்ணி ஸமர்ப்பிக்கவேணுமென்று நியமிக்க ராஜாவும் அப்படியே ஸம்மதிதது ஸ்வாமி பத்மநாபனை மங்களாசாஸநம் செயய எழுநதருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திதது்கொணடு ஊரேறப போய்ச்சேர்நதான

ஸ்வாமியும சிலகாலம் கழிநதவாறே பத்மநாபன் மங்களாசாஸநார்த்தமாக திருவநநதபுரமேற வெழுந்தருள ராஜாவும் பஹுஸம்பரமததுடன் ஸ்வாமியை எதிர்கொணடு அழைத்து ஸ்நிதி மர்யாதைகளை யெல்லாம் வெகு விமரிசையாக நடத்திவைத்து பஹுமாநிக்க, ஸ்வாமியும் பெற்றுக் கொண்டு பத்மநாபனை மங்களாசாஸநம் செயது மீளும் காலத்திலே ராஜாவும உததமமான ஜாம்பூநதமெனகிற ஸுவர்ணத்தாலே செயதததாயும் ரத்னகசிதமாயும் ஸித்தமாய்ச் செயதுவைத்திருநத அபேத்ய கவசத்தை தெயவநாயகனுக்குச சாததும்படி ஸமாப்பிக்க ஸ்வாமியும் பெற்றுக் கொணடு ஊரேற வெழுந்தருளி ஸகலவாத்ய வேதகோஷ ஸமந்விதராக வீதி வலம்வநது ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் செய்வித்து அதைத் தெய்வநாயகப் பெருமாளுக்குச சாத்தியருளினார்

அநந்தரம் [1]"ஸ்ரீவைசாகோதஸவே ப்ராப்தே சடாராதேஸ ஸிஷேவயா | ஸ்ரீநகாயபிதாநம்ஹி திவயதேசம் மஹாயசா || கதவா வாநாத்ரியோகீநத்ர ஸ்தாநரத்நம் ச்ரீ

---

1 श्रीवैशाखोत्सवे प्राप्ते शठाराते स्सिषेवया ।
श्रीनगर्यभिधानं हि दिव्यदेशं महायशाः ॥
गत्वा वानाद्रियोगीन्द्र स्स्थानरत्नं श्रियांनिधिः ।

யாம்நிதி | ஸப்தமோத்ஸவ ஸாயாஹ்நே த்வர்ஜுநோத்யாந மாயயௌ| எனகிறபடியே ஆழ்வார் திருவைசாகோத்ஸவம் ப்ராப்தமானவாறே ஸ்வாமியும் ஸேவார்த்தமாகப புறப்பட்டு ஏழாம் உத்ஸவம் ஸாயங்காலத்திலே அர்ஜுநோத்யாநத்தருகே எழுந்தருளினவாறே அங்கே ஆழ்வாரும் பஹுமாந புரஸ்ஸரமாய் எதிர்கொண்டு ப்ரஸாதம் முதலாக அனுப்பி அழைத்துவிட ஸ்வாமியும் மர்யாதைகளைப பெற றுக்கொண்டு இருவகை வாதயங்கள் விருதுகளுடன் தநத மயமான திருப்பலலககிலே எழுந்தருளி வீதிவலம்வநது க்ரமப்படி மடமேற வெழுநதருளி மறுநாள் காலையில் ஆழ வார் வேத்ரபாணியை இடுவித்து அழைததருளி ஸம்மாநிக்க மங்களாசாஸநம் செயதருளினா. இப்படி உதஸவ ஸமாப்தி பர்யந்தம் ஆழவார் ஸம்மாநிக்க திருத்தேர் ஸம்மாநத் தையும் பெற்று விடைபெற்றுகெகொண்டு வானமாமலை ஏற எழுநதருளி தெய்வநாயகப் பெருமாள க்ருபையாலே ஸம்மானிக்கப் பட்டவராய காலக்ஷேபபரராய் தர்சந ஸாம் ராஜ்யததை வளர்ததுககொண்டு அடிக்கடி வைசாகோத் ஸவததிறகெழுநதருளி மங்களாசாஸநம் பண்ணிவருகையில் ஜீயரும் [1]"வஜ்ரவைடூர்யமாணிக்ய முக்யரத்நவிபூஷிதம்| கிரீடம் திவ்யமாச்சர்யம் கோடிஸூர்யப்ரபாந்விதம்| ப்ருஹத்வீதயாம ஸுரம்யாயாம் வாத்ய கோஷைஸ ஸமந்வித || கஜஸ்கந்தே முநிவர ஸ்தாபயித்வா மஹாமதி | ப்ரதக்ஷிணேந கதவாஸௌ சடகோபமஹாகுரோ | அர்ப்பயாமாஸ

सप्तमोत्सव सायाह्ने त्वर्जुनोद्यान माययौ ॥

1 वज्रवैडूर्यमाणिक्य मुख्य रत्नविभूषितम् ।
किरीटं दिव्यमाश्चर्यं कोटिसूर्यप्रभान्वितम् ॥
बृहद्वीथ्यां सुरम्ययां वाद्यघोषै स्समन्वितः ।
गजस्कन्धे मुनिवरः स्थापयित्वा महामतिः ॥
प्रदक्षिणेन गत्वासौ शठकोपमहागुरोः ।

தத்ரத்ய ப்ரபுணாபி ஸமாத்ருத| மங்களாசாஸநம் க்ருத்வா மடமேவஸமாகத| என்கிறபடியே ஒருஸமயம் வைசாகோத்ஸவத திருததேரிலே ஆழவார் எழுந்தருளியிருக்கையில ஸ்வாமியும் வஜ்ரவைடூர்ய மாணிக்ய கசிதமாய மேரு சிகரதுங்கமான ஒரு கிரீடம் பண்ணுவிதது அதை யானையிலேத்தி ஸகலவாதய கோஷததுடன பெரிய திருவீதி வலம் வந்து திருததேரிலே எழுநதருளியிருக்கிற ஆழவாருக்கு ஸமர்பபிதது அஙகுளள ஸ்வாமி ஸம்பந்திகளான ஆததான திருவம்சஸ்தர்களாலே சூழநது ஸேவிக்கபபட்டவராய ஆழவாராலே ஸம்மாநிக்கபபடடு மஙகளாசாஸநம் செயதருளி அங்கு வநதிருநத பரபுவாலே பூஜிக்கபபட்டு யதாகரமமாக மடமேற வெழுநதருளினார்.

பின்பு ஒருக்கால் [1]"ஸ்ரீதநவிபுர மாஸாதய நதவா கோதாம்ச மாதரம்||" எனகிறபடியே ஸ்ரீவிலலிபுத்தூரில ஆண்டாளை மஙகளாசாஸநம் பண்ணத் திருவுளளமாயப புறப்படடுச சென்று விலலிபுததூரருகே க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதி யேற எழுநதருள, ஆணடாளும் அடியாாகளை இடுவிதது ப்ரஸாதஙகளை ஸகல விருதுகளுடன அனுபபி எதிர் கொணடழைத்தருளி கரமமாக ஸம்மாநித்து க்ருபை செயதருள ஸ்வாமியும மஙகளாசாஸநம் செயதருளி ஆநநத பரிதராய அஙகுளள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் க்ருபாகடாக்ஷததாலே ஸம்மாநித்துக் கொணடாடி மூன்று தினங்கள் ஆண்டாள மர்யாதையுடன் மங்களாசாஸநம் செயதருளி ஆணடாள் நியமனம் பெற்று வானமாமலை ஏற எழுநதருளினா.

அநநதரம் ஒருக்கால் பெரிய பெருமாள் மஙகளாசாஸநததிலே திருவுளளமாயப் புறபபட்டு அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ண

अर्पयामास तत्रत्य प्रभुणापि समादृतः ॥
मङ्गलाशासनं कृत्वा मठमेव समागतः ॥

1 श्रीधन्विपुर मासाद्य नत्वा गोदांच मातरम् ।

வர்களுடனும் ஸகல விருதுகளுடனும் பஹு ஸம்ப்ரமத் துடனும் திருப்புல்லாணி எழுந்தருளி புல்லாணி எம்பெரு மானை மங்களாசாஸநம் செய்தருளிப் புறப்பட்டுச் சென்று ராஜமன்னாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி மன்ன னார் மர்யாதைகளையும் க்ரமமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டு அங் குள்ள அடியார்களாலும் ப்ரபுக்களாலும் அநேகம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாலும ஸம்மாநிக்கப்பட்டவராய்ப் புறப் பட்டு தஞ்சைமாமணிக்கோவில் முதலாக மங்களாசாஸநம் செய்தருளி தஞ்சை மஹாராஜாவாலே ஸம்மாநிதராயப் புறப்பட்டு குடந்தையுட் கிடந்தமாலையும் நாதன் ஸந்நிதியில் நாதனையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி மற்றும் சோள தேசத்திலுள்ள எம்பெருமான்களை யெல்லாம் மங்களாசாஸ நம்செய்து தில்லைநகர்த் திருச்சித்திரகூடமேற எழுந்தருளி கூத்தாடும் கொன்றைச்சடையானாலே வந்திதராய சயனித் திருக்கும் கோவிந்தராஜனையும் மங்களாசாஸநம் செய் தருளிப் பின்பு சிங்கபெருமாளகோவில் ஏற எழுந்தருளி மங்களாசாஸநம்செய்து புறப்பட்டு "பார்த்தன் தன்தேர் முன்னின்ற திருவல்லிக்கேணிக்கண்டு" மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கு மூன்று மாஸ மெழுந்தருளியிருந்து அங் குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலும் அநேகம் வைச்ய ப்ரபுக்க ளாலும் மற்றைய ப்ரபுக்களாலும் அன்புடனும் ஆதரத்துட னும் தநங்களாலும் ரதனங்களாலும் ஸம்மாநிக்கப்பட்டு அவர்களாலே ஸம்மானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆந்தோ ளிகா (பல்லக்கு) தரயத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு புறப் பட்டுத் திருவேங்கடமுடையான், தேவப்பெருமாள், எம் பெருமானார் முதலியோரை க்ரமேண மங்களாசாஸநம் செய் தருளி கோயிலேற எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளையும மங் களாசாஸநம் செய்தருளி அங்குள்ள பட்டர் முதலானோர் களாலே ஸம்மாநிதராயப் புறப்பட்டு மீளவும தஞ்சை மாமணிக்கோயிலேற எழுந்தருளி ப்ரபுபூஜிதராய ஸம்ப காரணயம மீண்டுமெழுந்தருளி மங்களாசாஸநம் செய்தருளி

மன்னனாலே ஸம்மாநிதராய்ப் புறப்பட்டு வானமாமலை ஏற எழுந்தருளினார்

அநந்தரம் ஆழ்வார்திருநகரியில் ஆழ்வாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி[1] "அந்த ப்ரவிச்ய யோகீந்த்ர க்ருத்வா ஸேவாம் சடத்விஷ | ச்வேதச்சத்ரே உபேசாபி சாமரௌ சாஸமர்ப்பயத்| ருக்மதண்டஸமாயுக்தௌ பீதமம்பரமேவச||" என்கிறபடியே ஆழ்வாருக்கு இரண்டு ச்வேதச்சத்ரங்களும் ஸுவர்ணதண்டயுக்தமான இரண்டு சாமரங்களும் பட்டுபீதாம்பரங்களும் ஸமர்ப்பித்து வெகுவிமரிசையுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதனங்களும் செய்தருளி வானமாமலை ஏற எழுந்தருளினார்

அநந்தரம் வானமாமலையில்[2] "ததோ வாநாசலேசஸ்ய கைங்கர்யம் கர்த்துமுத்ஸுக | ஸந்நிதௌ தேவநாதஸ்ய மண்டபம் க்ருதவாம்ஸ் ததா || என்கிறபடியே தெய்வநாயக கைங்கர்யத்திலே நிரதராய ஸந்நிதி ஸமீபத்திலே உத்ஸவார்த்தமாக ஒரு திருமண்டபம் கட்டியருளி பின்பு ஆக்நேயதிக்கில பெரியதிருவடிக்கு திருவாராதநார்த்தமாக சுற்றும் மதிள கட்டுவித்து உத்ஸவங்கள் செய்தருளியிருக்கும் காலத்திலே[3] "ஸ்வாத்மஸம்பந்திநம் ஜ்ஞாத்வா ப்ராப்தம் கஞ்

---

1 अन्तः प्रविश्य योगीन्द्रः कृत्वा सेवां शठद्विषः ।
श्वेतच्छत्रे उभेचापि चामरौ चासमर्पयत् ।
रुक्मदण्डसमायुक्तौ पीत मम्बरमेवच ॥

2 ततो वानाचलेशस्य कैङ्कर्यं कर्तुमुत्सुकः ।
सन्निधौ देवनाथस्य मण्डपं कृतवां स्तदा ॥

3 स्वात्मसबन्धिनं ज्ञात्वा प्राप्तं कञ्चिद्यतिं तदा ।
स्थानर·ोचितदति मतिरस्य व्यजायत ॥

சித் யதிம் ததா| ஸ்தாநரத்நோசிதஇதி மதிரஸ்ய வ்யஜா யத ||" என்கிறபடியே தம்முடைய திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையராய ஜ்ஞாநாதிகராயிருக்கிற ஒரு ஜீயரைக் கண்டு ஸ்வாமியும் இவா தம் ஸ்தாநத்திற்கு அாஹரென்று திரு வுள்ளம் பற்றி அவருடைய திருநாமமும் திருவேங்கடஜீயர் என்றிருக்கக் கண்டு உகந்து தம் ஸ்தாநத்தில அபிஷிக்த ராக்கி யருளினர்

அநந்தரம் தாம் புறப்பட்டு பெரியபெருமாள் ஸேவார்த் தமாக எழுந்தருளி க்ரமேண திவ்யதேசங்களை யெலலாம் மங்களாசாஸநம் செய்து மீண்டும் வானமாமலை ஏற எழுந் தருளி தெய்வநாயகனுக்கும் ஸ்ரீவரமங்கைக்கும் அநேகம் திரு வாபரணங்களைப் பண்ணி ஸமாபபித்தருளினர், இவவாருக கைங்கர்ய ஸ்ரீயுடன் பூருவர்களுடைய அநுஷ்டாநங்களை எலலாம் தம்முடைய அநுஷ்டானங்களாலே ப்ரகாசிப்பித் துக்கொணடு பஹு ஸிஷ்யாபிவருத்தியுடன் பத்தொன்பது ஸம்வதஸரம் எழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸ்தாநத்தை வாழ் வித்தருளினா,

இவா சரம ச்லோகம்—[1]துர்மதயப்தே மாஸி யுக்மே சதுர்க்ஷே க்ருஷ்ணே பக்ஷே பஞ்சமீபௌமவாரே | ஸ்ரீவா நாத்ரி ஸ்ரீநிவாஸோ யதீந்த்ரஸ் ஸ்வாசார்யாங்க்ரி தவநத்வ மத்வந்த்வ மாகாத் ||

அநநதரம பதினேழாவது திருவேஙகடராமாநுஜஸவாமி (கோயில்):—இவர் ஸம்ஸ்தானத்திற்கு எழுநதருளிய க்ரமம் முன்னமே சொல்லப்பட்டது,

---

1 दुर्मत्यब्दे मासि युग्मेशतर्क्षे कृष्णे पक्षे पञ्चमी भौमवारे ।
श्रीवानाद्रि श्रीनिवासो यतीन्द्र स्स्वाचार्याङ्घ्रि द्वन्द्व
मद्वन्द्वमागात् ॥

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன்:—[1] "துலாச்ரவணஸம்பூதம் ப்ரபவே ஸத்குணார்ணவம்|| வியதத்ரி யதீசாநம் வேங்கடாக்ய மஹம் பஜே || துலாச்ரவண ஸஞ்ஜாதம் ஸ்ரீவெங்கடஸமாபிதம்| வேதசீர்ஷ யுகார்த்த ஜ்ஞம் வியதத்ரிமுநிம் ச்ரயே ||

வைபவத் தனியன்:—[2] "ஸ்ரீவாநாத்ரிமுநீந்த்ர பாதஜலஜ த்வந்த்வாசரயா துல்லஸத் திபக்த் யாதி குணாம்புராசி மநகம் தீநாத்ம ஸஞ்ஜீவநம்| ஸ்ரீவாக்பூஷண கூடபாவ விசதீகார ப்ரவீணம் ஸதா ஸ்ரீராமாநுஜயோகிவர்ய மதுலோதாரஸ்வபாவம் பஜே ||

வாழித் திருநாமம்:

தார்புரிந்த தாமரையாள் தாள்தொழுவோன வாழியே
  தமிழ்மறையினுட பொருளைத தந்தருள்வோன் வாழியே
மார்புதனில் புரிநூலும் மணிவடமும் வாழியே
  வளா திருவேங கடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
பார்புகழ ஈபாடியத்தைப பகருமவன் வாழியே
  பற்றியவர்க்கினி தமரும் பதமருள்வோன் வாழியே
சீரபுனையும வரமங்கை சிறக்கவநதோன் வாழியே
  திருவேங்கடமாமுனிவன திருவடிகள் வாழியே.

---

[1] तुलाश्रवणसम्भूतं प्रभवे सद्गुणार्णवः ।
वियदद्रि-यतीशानं वेङ्कटाख्य महं भजे ॥
तुलाश्रवण सञ्जातं श्रीवेङ्कटसमाभिधम् ।
वेदशीर्ष युगार्थज्ञं वियदद्रिमुनिं भजे ॥

[2] श्रीवानाद्रिमुनीन्द्र पादजलज द्वन्द्वाश्रया दुल्लस-
द्भीभक्त्यादि गुणाम्बुराशि मनघं दीनात्मसञ्जीवनम् ।
श्रीवाग्भूषणगूढभाव विशदीकार प्रवीणं सदा
श्रीरामानुज योगिराज मतुलोदारस्वभावं भजे ॥

வாழி திருவேங் கடமுனிவன் தாளிணைகள்
வாழி அவனமுத வாய்மொழிகள்—வாழியே
எந்தை திருவேங் கடமுனிவ னின்னருளால
செந்தமிழ் நீடுரைக்கும் சீர்,

இவர் செயதருளின கைங்கர்ய வைபவங்கள் :

இவா ஸமஸ்தாநத்தி லெழுநதருளியிருந்து தெய்வநாய கன் சீவரமங்கை திருவுளளத்திற்குப் பாங்காக ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களை நிர்வஹித்துக்கொண்டு ஸதா காலக்ஷேபப ராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தர்ச னம் நிர்வஹித்துப்போரும் காலததிலே ஆழ்வாா வைசா கோத்ஸவம் ப்ராபதமாகப் புறப்பட்டருளி ஸப்தமோத்ஸவ ஸாயாஹ்நததிலே திருநகரி எழுந்தருளி யதாபூர்வம் ஆழ்வா ராலே ஸம்மாநிதராயிருக்கையில [1] *" நவமேசோத்ஸவே' ப்ராபதே சடாரே ஸ்யந்தநோததமே|| தசப்ரஸ்தமிதம் ஸூப சாக்கரா க்ருதஸம்யுதம்| அந்நம் நிவேதயித்வாத ஸாவேப்ய பரததௌ முநி || ஸஹி தேஷு ப்ரஸாதேஷு துர்யபாகம் முநீச்வர || க்ருஹீத்வா பரிவாரை ஸ்வை மட மேவமுதா யயௌ| என்கிறபடியே நவமோத்ஸவதினத்திலே ஆழவார் திருத்தேரில் எழுநதருளியிருக்கும் காலததிலே ஸம்ஸ்தானததில வழக்கமாக நடத்திவருகிறபடியே தசப் ரஸ்தஸம்மிதமாயும் சர்க்கராக்ருதஸம்யுக்தமாயும் ஸூபாந் நம் தளிகை ஸமர்ப்பித்தருளி க்ரமப்படியே ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியிலே விநியோகித்தருளி தளிகையில பரிகரப்ர ஸாதத்தையும் ஸம்ஸ்தாநமர்யாதை வழக்கப்படி பெற்றுக் கொண்டு ஆழ்வார் நியமனத்தின்பேரில மடமேற வெழுந்*

---

[1] नवमचोत्सवे प्राप्ते शठारे स्स्यन्दनोत्तमे। दशप्रस्थमितं सूप शर्कराघृतसंयुतं। अन्नं निवेदयित्वाथ सर्वेभ्यः प्रददौ मुनिः॥ सहि तेषु प्रसादेषु तुर्यभाग म्मुनीश्वरः॥ गृहीत्वा परिवारै स्स्वै र्मठमेव मुदा ययौ॥

தருளினார். அநந்தரம் தசமோத்ஸவத்திலே ஆழ்வார் அவப்ருதம கொண்டருளினவாறே ஆழ்வாராலே ஸம்மாநிதராய் நியமனம் பெற்று வானமாமலைஏற எழுந்தருளினார்.

பின்பு சிலகாலம் சென்றவாறே ஆண்டாளை மங்களாசாஸநம் செய்யத் திருவுள்ளமாய்ப் புறப்பட்டு நாய்ச்சியார் திருமாளிகை ஏற எழுந்தருளி ஆண்டாளாலே யதாபூர்வம் ஸம்யக் ஸம்மாநிதராய மங்களாசாஸநம் செய்தருளி பின்பு ஸ்ரீரங்க மங்களநிதியான பெரியபெருமாளை மங்களாசாஸநம் பண்ண எழுந்தருளி அரங்கேசா ப்ரஸாதாத்யாபிமுக்யத்தாலே ஸம்மானித்து அழைத்து க்ருபைசெய்தருள எழுந்தருளி பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்து அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மத்யே திவ்யதேசங்களையெல்லாம் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி பரனசென்றுசேர் திருவேங்கடத்தையுந் தொழுது அப்பனாலே ஸமமாநிதராயப் புறப்பட்டு ஸ்ரீபூதபுரி ஏற எழுந்தருளி ராமாநுஜனாலே அபிமானபூர்வகமாய ஸம்மாநிக்கப்பட்டவராய எம்பெருமானாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளிப் புறப்பட்டு திருக்கோவலூர் முதலாக ஸேவித்துக்கொண்டு மார்க்கமத்தியில் நாதமுனி மன்னனார் ஸந்நிதி ஏற எழுந்தருளி நாதமுனிகளையும் ஆளவந்தாரையும் மன்னனாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி [1] "கோபாலநகராத்யக்ஷம் ராமாநுஜயதிம் த்ருசா| நிரீக்ஷ்ய தஸ்மை யதயே ப்ராஹ வேதசிரோயுகம்||" என்கிறபடியே நாதமுனி ராமாநுஜஜீயராலே ப்ராத்திதராய அவருக்கு பகவத்விஷயம் ஸ்ரீபாஷ்யங்களும் காலக்ஷேபம் ஸாதித்தருளிப் புறப்பட்டுச் சித்திரகூடத்தை மங்களாசாஸநம்செய்து மத்யேமார்க்கம் திவ்யதேசங்களெல்லாம் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி நந்திபுரவிண்ணகரம்

---

[1] गोपालनगराध्यक्षं रामानुजयतिं दृशा ।
निरीक्ष्य तस्मै यतये प्राह वेदशिरोयुगम् ॥

நண்ணி நந்திபுரநாதனை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கே ஜீர்ணமாயிருந்த மடத்தையும் புதுப்பித்து த்ருடமாகக் கட்டியருளிப் புறப்பட்டு ராஜமன்னனுரையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கே திருவடிகளில் அந்தரங்கர்களான அடியார்களாலே ப்ரார்த்திதராய் [1] "தக்ஷிணத்வாரகாநாத கோபுரத்வாரபார்சவத |கல்பயாமாஸ யோகீந்த்ர. மடம் தஸ்ய ப்ரியம் பரம்| பால்குநாஷ்டாதசதிந மஹோத்ஸவசதுர்த்தகே| யஸ்மிந நாகத்ய யோ ராஜகோபாலோ மோததே ப்ருசம்'|| என்றும் [2] "சம்பகாரண்யநாதஸ்ய கோபாலஸ்ய யமீச்வர | சகார பஹுபிர த்ரவ்யைஸ் ஸ்யந்தநம் லோகமண்டநம்''| என்றும் சொல்லுகிறபடியே சம்பகாரணய க்ஷேத்ரத்திலே கோபாலன் கொணடருளும் பங்குனித திருநாளில நான்காவது திருநாளன்று கோவர்த்தநோத்தரணம் பணணி ஆச்ரிதாகளுக்கு அபயப்ரதாநம் பண்ணியருளிய அபதாநததுடன எழுந்தருளியிருக்கும்படி விசாலமாய மடததைக் கட்டியருளிப பின்னும் அந்த மஹோத்ஸவத்திலே கடைசி தினமான ரோகிணி அன்று கொணடருளும்படி பஹு த்ரவ்யததாலே ஒரு மஹாரதமும் செய்தருளி பரதிஷ்டிப்பித்து மன்னனுராலே உகந்து ஸம்மாநிக்கப்பட்டுப புறப்பட்டு வானமாமலையேற எழுந்தருளினா

---

[1] दक्षिणद्वारकानाथ गोपुरद्वारपार्श्वतः।
कल्पयामास योगीन्द्रो मठं तस्य प्रियं परम्॥
फाल्गुनाष्टादशदिन महोत्सवचतुर्थके।
यस्मिन्नागत्य यो राजगोपालो मोदते भृशम्॥

[2] चंपकारण्यनाथस्य गोपालस्य यमीश्वरः।
चकार बहुभिर्द्रव्यै स्स्यन्दनं लोकमण्डनम्॥

அநந்தரம் [1] "தத ஸ்ரீவரமங்காயை சிபிகாம் கநகாத்மிகாம்| அர்ப்பயாமாஸ யோகீந்த்ர ஸ்ஸக்ருதம்ச குளோதநம்|| சடாராதி முநீந்த்ராய கோதாயை. சமஹாயசா || அர்ப்பயாமாஸ சிபிகாம் ப்ருதக் கநகபாஸ்வராம்" என்கிற படியே வானமாமலையில் ஸ்ரீவரமங்கை நாய்ச்சியாருக்கும் ஆழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு திருப்பல்லக்கு ஸுவர்ணத்தாலே செய்தருளி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து ஸமர்ப்பித்தருளி விசேஷமாக "நூறுதடாநிறைந்த வக்காரவடிசில" எனனும்படி தளிகையும் ஸமாப்பித்தருளினார். பின்னர் [2] "தேவநாதாய திவ்யாபம் துரகஞ் சாஸமர்ப்பயத் || தப்தஹேமாநுலிப்தஞ்ச முக்தாவைடூர்யமண்டிதம்" எனகிறபடியே தெய்வநாயகனுக்கு ஸ்வர்ணாநுலிப்தமாயும் முக்தாவைடூர்யாலங்க்ருதமாயும ஒரு குதிரை நம்பிரான் பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார் அநந்தரம் [3] "தத ஸ்ரீரங்க முத்திசய ரங்கநாதநிஷேவயா || சிலா தடாகமார்க்கேண கத்வா ஸ்ரீரங்கமாயயௌ" | எனகிறபடியே மறுபடியும் கோயிலுக்கு யாத்ரையாய எழுநதருளின காலத்திலே [4] "தஸ்மிந மடம்ச ஜீர்ணம்து க்ருத்வா நூதநமத்

---

[1] तत श्श्रीवरमङ्कायै शिबिकां कनकात्मिकां ।
अर्पयामास योगीन्द्र स्सघृतंच गुळोदनम् ॥
शठाराति मुनीन्द्राय गोदायैच महायशाः ।
अर्पयामास शिबिकां पृथ क्कनकभास्वराम् ॥

[2] देवनाथाय दिव्याभं तुरगञ्चा समर्पयत् ।
तप्तहेमानुलिप्तंच मुक्तावैडूर्य मण्डितम् ॥

[3] तत श्श्रीरङ्ग मुद्दिश्य रङ्गनाथनिषेवया ।
शिलातडाकमार्गेण गत्वा श्रीरङ्गमाययौ ॥

[4] तस्मिन्मठञ्च जीर्णन्तु कृत्वा नूतनमद्भुतम् ।

புதம் ||" என்கிறபடியே கோயிலிலே ஜீர்ணமாக இருந்த மடத்தை முற்றிலும் புதுப்பித்து பஹுவிசாலமாயக் கட்டியருளினார். அநந்தரம் [1] " ஆமோதஸ்தம்பயுகளம் கநகேந விராஜிதம் || கவாக்ஷவத் கவாடஞ்ச கோடிஸூர்யஸமப்ரபம்|| விதாய தஸ்மை யோகீசோ தாபயாமாஸ ஸாதரம்|" என்கிறபடியே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில திருமணத் தூணுக்கு ஸ்வாணத்தாலே கவசம் பண்ணிச்சாத்தியருளி அந்தவாசலில் ஸ்வாணத்தகடுகளாலே பதிக்கப்பட்டதாய் பலகணிக்கதவும் ஸமர்ப்பிதது அழகிய மணவாளனுக்கு விசேஷமாகத தளிகைகளும் ஸமர்ப்பித்தருளினா

அநந்தரம் வானமாமலைககு எழுந்தருளி [2] " கநகாங்கித ஸர்வாங்கம் நூபுராதிஸமந்விதம் | ஸர்வாபரணஸம்வீதம் ஸர்வரத்நவிபூஷிதம் | மராளவாஹநம் தேவ்யா அர்ப்பயாமாஸ ஸாதரம் ||" என்கிறபடியே சிவரமங்கை நாய்சசியாருக்கு ஸ்வர்ணத்தாலே ஹம்ஸவாஹநம் பண்ணி பாதச் சிலம்புகளாலும் பல ஆபரணங்களாலும் மேலும் சில அவயவ விசேஷங்களில ரத்னஙகளாலும் அலஙகரிதது ஸமர்ப்பித்தருளினார்

அநந்தரம் [3] " ஹிரண்மயீம் சடஜிதே ஸ்ரீமநமஜஜந வேதிகாம்| திநே ஸமர்ப்பயாமாஸ வைசாகோத்ஸவஸப

---

[1] आमोदस्तम्भयुगळं कनकेन विराजितम् ।
गवाक्षवत्कवाटञ्च कोटिसूर्यसमप्रभम् ।
विधाय तस्मै योगीशो दापयामास सादरम् ॥

[2] कनकाङ्कितसर्वाङ्गं नूपुरादिसमन्वितम् ।
सर्वाभरणसंवीतं सर्वरत्नविभूषितम् ।
मराळवाहनं देव्या अर्पयामास सादरम् ॥

[3] हिरण्मयीं शठजिते श्रीमन्मज्जनवेदिकाम् ।
दिने समर्पयामास वैशाखोत्सवसप्तमे ॥

தமே"| என்கிறபடியே திருநகரியில ஆழ்வாருக்கு வைசாக ஸப்தமோத்ஸவததிலே ஸ்வர்ணததாலே திருமஞ்ஜன வேதிகை பண்ணி ஸமர்பபித்தருளினர். இபபடி மஹா ஸாதவிகாக்ரேஸராய பஹுகைங்கர்யங்களையும் செய் தருளி பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்திகளையும் செய்துகொண்டு ஸதா ஸத்க்ரந்த காலக்ஷேபபரராய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆநந்திபபித்துககொணடு பூர்வசாரயாகளின உக்தயநுஷ் டானங்களை தம்முடைய உக்தயநுஷ்டானங்களாலே எல் லாருமறிநது அநுஷ்டிக்குமபடி ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு சீவரமஙகை தெயவநாயகன ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களையும் குறைவற நடததிக்கொணடு போருகிற காலததில் திரு மேனி தளர்ந்திருக்க "[1]கிஞ்சித்காலமுஷித்வாஸ ஸ்தாநரத் நோசிதம் ததா| விசார்யைநம ஸ்வபுத்யாச ஸத்வரம்।வீக்ஷ்ய ஸாதரம் || சடகோபமுநீசாநம் ஸ்தாநே ஸ்வஸ்ய நிவேச் யச|| க்ருதக்ருத்யஸ் ததா யோகீ விஜ்வர ப்ரமுமோதஹ||" என்கிறபடியே ஸ்தாநத்திற்குத தகுந்தவர் ஆர் என்று பார்த்து திருவடிகளிலந்தரஙகராய் எழுநதருளியிருநத சடகோப ராமாநுஜ ஜீயரை அவருடைய குணகணஙக ளாலே ஸ்தாநார்ஹராகச சிந்திதது அவரை ஸ்மஸ்தா நத்திலபிஷிக்தராக்கியருளி தம்மாசார்ய விஷயததில் க்ருத க்ருதயராய நிர்ப்பரராக எழுநதருளியிருநது "[2]ஸ்வேநா பிஷிக்தம் ஸ்வஸ்தாநே நிரீக்ஷ்ய முமுதே ஸதா" என்கிற படியே தம்முடைய பாரத்தை வஹிக்கும்படி தம்மாலே அபிஷிகதரான சடகோபராமநுஜ ஜீயரைக் கடாக்ஷித்துக்

---

1 किञ्चित्कालमुषित्वा स स्थानरत्नोचितं तदाः।
विचार्यैनं स्वबुध्याच सत्वरं वीक्ष्य सादरम्॥
शठकोपमुनीशानं स्थाने स्वस्य निवेश्यच।
कृतकृत्य स्तदा योगी विज्वरः प्रमुमोदह॥

2 स्वेनाभिषिक्तं स्वस्थाने निरीक्ष्य मुमुदे सदा।

கொண்டு ஹ்ருஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்து "[1]ஸ்ரீ தந்வி நகரேசாநாம் கோதா முத்திச்ய வாஹநம் ॥ ஹம்ஸம் கநக சார்வங்கம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ॥ க்ருத்வா யோகீச! பக்த் யாஹி தாபயெத்யப்ரவீத ஸுதீ, | ஏவம ஸ்த்விதி தம் ப்ராஹ சடகோபமஹாமுநி ॥" என்கிறபடியே ஜீயரே! ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில ஆண்டாளுக்கு ஸர்வாபர்ண ஸமப்ருத மாய ஸ்வர்ணத்தாலே ஹமஸவாஹநம பணணி ஸமர்ப்பியு மென்று நியமித்தருளினார்.

பிறகு "[2]ஆந்தோளிகாம் தநதமயீம் ஸ்வாணாலங்கார சோபிதாம் | விதாய தஸயா மாருஹ்ய ஸதயோ வேஙகட ஸம்யமீ | தததவா துஷடேந மநஸா சடகோபாயயோகிநே" எனகிறபடியே சுதத தநதமயமாய திருப்பலலாக்குச செய தருளி ஸுவாணஙகளாலே அலங்கரிதது அதிலே தாமேறி யருளி தம்முடைய ப்ரஸாதமாக சிஷ்யரான சடகோப ராமானுஜ ஜீயருக்கு ஸாதிததருளினா. பின்னும் மடத்திலே கிணற்றுக்கு உததர பார்சவததிலே அழகிய மணவாளன் திருமணடபம் எனறு ஒரு திருமண்டபததைக் கட்டியருளி அதிலே அழகிய மணவாளனையும் பரதிஷ்டிபபித்து நிதய மாக ஸேவிததுககொணடு வேதாநத த்வய காலக்ஷேப பர ராய ஸம்ஸ்தாநததில பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் எழுந் தருளியிருநது வாழவித்தருளினார்

---

1 श्रीधन्विनगरेशानां गोदामुद्दिश्य वाहनम् ।
हंसं कनकचार्वङ्गं सर्वाभरणभूषितम् ॥
कृत्वा योगीश ! भक्त्याहि दापयेत्यब्रवी त्सुधीः ।
एवमस्त्विति तं प्राह शठकोपमहामुनिः ॥

2 आन्दोलिकां दन्तमयीं स्वर्णालङ्कारशोभिताम् ।
विधाय तस्या मारुह्य सद्यो वेङ्कटसंयमी ।
दत्त्वा तुष्टेन मनसा शठकोपाययोगिने ॥

இவரது சரம ச்லோகம் இருககுமபடி —" [1]ஸ்ரீ ஸ்ரீமுகாப்தே மகராக்யமாஸே பக்ஷே த்விதீயாஸஹிதே வளர்க்ஷே| ஸ்ரீ வேங்கடாக்யோ ககநாத்ரியோகீ ஸ்வாசார்யபாதௌ ஸமகாத் யதீந்த்ர ||"

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம பதினெட்டாவது பெரிய சடகோபராமானுஜ ஸவாமி — இவர் ஸம்ஸ்தானததிற்கு எழுநதருளிய க்ரமம் கீழே சொலலப்படடது- இவரது திருநக்ஷத்ரத் தனியன்- " [2]கந்யாமாஸி லஸத் ப்ரமாதிசரதி ப்ராபதாசவிநீஸம்பவம் சுத்தம் ஸ்ரீ சடகோப ஸம்யமிகுரும் வேதாந்த யுக்மார்ததம் || ஸ்ரீலோகார்ய ரஹஸ்யதத்வ நிபுணம் ஸேவே ஸதா த்யுஜ்வலம தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ஸுமநஸம் ஸ்ரீவாந பூப்ருந்முநிம் ||

வைபவத தனியன — ' [3]வித்யாஜ்ஞாந ஸுப்ருக்த மங்களகுணை பூர்ணஸ்ய கோப்து ஸ்ஸதாம் பாதாப்ஜே ஸுதராம் நிவிஷ்டஹ்ருதயம் வாநாத்ரியோகீசிது |வேதாந்தத்வய பாரகம் சுபகுணைர் ஜுஷ்டம் ஸுசீலாந்விதம் வந்தே லக்ஷ்மணயோகிவர்ய மமலம் வாநாசலேச ப்ரியம் ||

---

1 श्रीश्रीमुखाब्दे मकराख्यमासे पक्षे द्वितीयासहिते वळर्क्षे ।
श्रीवेङ्कटाख्यो गगनाद्रियोगी स्वाचार्यपादौ समगा द्यतीन्द्रः

2 कन्यामासि लस-प्रमाथिशरदि प्राप्ताश्विनीसंभवं,
शुद्धं श्रीशठकोप संयमिगुरुं वेदान्त युग्मार्थदम् ।
श्रीलोकार्य रहस्यतत्व निपुणं सेवे सदा त्युज्वलं,
धीभक्त्यादि गुणार्णवं सुमनसं श्रीवान भूभृन्मुनिम् ॥

3 विद्याज्ञान सुपृक्त मङ्गळगुणैः पूर्णस्य गोप्तु स्सतां,
पादाब्जे सुतरां निविष्टहृदयं वानाद्रियोगीशितुः ।
वेदान्तद्वयपारगं शुभगुणै र्जुष्टं सुशीलान्वितं
वन्दे लक्ष्मणयोगिवर्य ममलं वानाचलेश प्रियम् ॥

வாழித் திருநாமம்

வரமங்கை மாநகரில வநதுதிததோன் வாழியே
வாழ திருவேஙகடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
சிரமங்கை வைத்தவர் தாம்சேர்பததோன் வாழியே
தெயவநாயகன் செலவம திருத்திவைபபோன் வாழியே
கருணையிஞ லுபதேசக கதியளிப்போன் வாழியே,
காரிமாறன் தமிழின கருத்துரைபபோன் வாழியே
சரணுகதிதன்னைத் தநதருளவோன் வாழியே
சடகோப மாமுனிவன் தாளிணைகள வாழியே.

மங்குலதவழ பொழிலமஙகை வாழவநதோன் வாழியே
மாலகூரத் தாழ்வான்தன மலரடியோன் வாழியே
பொங்கிய செநதமிழமறையின பொருளுரைபபோன வாழியே
புரட்டாசி அசுவினியிற் பொலிநதுதித்தான வாழியே
செஙகமல மாமாதின சீர்தழைத்தோன வாழியே
திருவேங்கட முனியைச சிந்தைசெயவோன் வாழிவே
தங்குமடியாரககாழி சஙகருள்வோன் வாழியே
சடகோபவரமுனிவன தாளிணைகள் வாழியே.

சீர்மருவும் செங்கமலச சேவடிகள வாழியே
செம்பொனெழில சேலையமா திருவரையும் வாழியே
ஏாமருவுந திருமார்பும் புரிநூலும் வாழியே
எழிறகையமர் முக்கோலு மிருதோளும் வாழியே
பார்புகழும் பாடியததைப பகாபவளம் வாழியே
பஙகயக் கணணிணையழகும் பலலாணடு வாழியே
தார்புனையுந் திருமுடியுந திருமுகமும் வாழியே
சடகோப மாமுனிவன தாளிணைகள வாழியே

வாழி சடகோப மாமுனிவன தாமரைத்தாள
வாழியவன் செம்பவள வாய்மொழிகள—வாழியே

திருவேஙகடமுனி சீரருளால மாறன
திருவாய மொழி உரைககும சீா
இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்—

[1]"ஸவாசாாயஸய கரியாம ஸாவாம யதாவிதி சகார ஸ:" எனகிறபடியே சடகோப ராமாநுஜ ஜீயரும ஸவாசாாய ரான திருவேஙகட ராமாநுஜ ஜீயருககுச சரம கைஙகாயங களை எலலாம நனருகச செயதருளி, பெருககத திருவதய யனமும நடததி, கருதகருதயராய எபபொழுதும ஸத ஈரநத காலகேஷபபரராய சீவரமஙகை தெயவநாயகன கைங காயஙகளை மிகுநத பரீதியுடன செயது கொணடு அநேகம சிஷயாகளாலும ஸேவயமானராய எழுநதருளியிருநதாா. அபபோது திருநகரியில ஆழவாருடைய வைசாகோத் ஸவம அணிததாக, ஸவாமியும

[2]"ஸ்ரீ வைசாகோதஸவே பராபதே காரிஸுநோ: ஸிஷேவயா। ஆருஹய சிபிகாம யோகி பரிவாரை: ஸமநவித:"

எனகிறபடியே ஆழவாரை ஸேவிகக விருமபியவராய பஹு சிஷய பரிவாரஙகளுடனும கஜதுரகோஷடரஙகளுட னும வாதயஙகள முழஙக' தநதமயமான திருபபலலககிலே புறபபடடுத திருநகரி ஏற எழுநதருளினா அபபொழுது அஙகுளளாா ஸவாமி எழுநதருளுவதைக கேடடு ஆழ வாா திருமுனபே விணணபபம செயது நியமனமும பெறறு திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதஙகள பரஸாதஙகளை பொறதடடில அமைபபிதது ஸநநிதியைச சோநத ஸகல விருதுகளுடனும ஸவாமியை எதிர் கொணடு ஊரருகேயுளள ஆஜஞந வருகஷததடியளவும

---

1 स्वाचार्यस्य क्रियां सर्वा यथाविधि चकार सः ।

2 श्री वैशाखोत्सवे प्राप्ते कारिसूनो स्सिषेवया ।
आरुह्य शिबिकां योगी परिवारै स्समन्वितः ॥

எழுநதருளினார. முனனரே அஙகு எழுநதருளியிருககும வானமாமலை சடகோப ராமாநுஜ ஜீயரும ஆழவார பரஸாத மெனறு ஸாஷடாஙகமாக தணடனிடடு நிறக, சடகோபன அடியாரகளும திருமாலை திருபபரிவடடம ப்ரஸாதஙகள அபயஹஸதஙகளைத தோளிணை மேலும சூடாமுடி மேலும திருககைகளிலும கரமேண ஸமமான பூரவமாய பரஸாதிககப பெறறுக கொணடார பிறகு ஸவாமியும திருபபலலககிலே இருவகையான ஸகல வாதயஙகளும முழஙகப புறபபடடு எழுநதருள இருவகை விருதுகளும முன செலல திருவடிககு அநதரஙகரகளான ஸ்ரீவைஷணவரகள, "பாஷணடதருமஷணட" இதயாதி பதயஙகளையும "சிஷயாசாரய தநுதவயீம" இதயாதி பதயஙகளையும ஸேவிதது விருது கூற பல திருசசினனங கள பணிமாற ஆழவார பெரிய திருவீதி முதலாக வலம வநது ராததிரி மடமேற எழுநதருளினார,

[1] "தத பரதயுஷஸி ஸநாதவா கருதவா பௌர வாஹணிகீ: கரியா·"

எனகிறபடியே ஸவாமியும உஷ காலததில எழுநது நீராடி அநுஷடானஙகளைச செயது முடிததுககொணடு எழுநதருளியிருநதவளவிலே ஆழவார திருவடிவாரததில நினறும வேதரபாணிகள வநது ஸமயம விணணபபம செயதனர. உடனே ஸவாமியும ஆழவார ஸேவாரதத மாக அஷடாதச வாதயஙகளும முழஙக ஸகல விருது களுடனும புறபபடடு எழுநதருளி, கோபுரவாசலில இனவாயாதலைவனைத தணடனிடடு உளளே புகு மதயம கோபுரவாசலில "சடகோபர தேமலரததாளேநதிய பாது கமா மெநதையிராமாநுசன" எதிரகொணடு திருககை தலததிலே எழுநதருளககணடு ஸாஷடாஙகமாக தணட னிடடு ராமாநுசனையும சிரஸா வஹிதது இரடடைத

1 ततः प्रत्युषसि स्नात्वा कृत्वा पौर्वाह्णिकीः क्रियाः ।

திருமாலைகளாலும் திருப்பரிவட்டத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற திருமேனியை உடையராய் ஆழ்வார் திருமுன்பே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆழ்வாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். ஆழ்வாரும் மிகவும் உகந்தருளி "நம் வானமாமலை ராமாநுஜஜீயர்" என அருளப்பாடிட்டு தீர்த்தம் மாலைகள் பரிவட்டம் அபயஹஸ்தங்கள் இவைகளையும் ஸ்ரீராமாநுஜனையும் ப்ரஸாதித்தருளி ஸ்வாமியை பஹுமாநித்தருளினார். ஸ்வாமியும் விடைபெற்றுக்கொண்டு இடையே மற்றுமுள்ள ஸந்நிதிகளிலும் மங்களாசாஸநம் செய்து சந்மாநிக்கப்பெற்றவராய் அறுதித் திருப்பரிவட்டத்துடன் மடமேற எழுந்தருளினார். அநந்தரம் க்ரமமாக ஆழ்வார் உத்ஸவ மர்யாதைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு உத்ஸவம் கழிந்தவாறே வானமாமலைக்கு எழுந்தருளினார். அங்கு தெய்வநாயகனுடைய சத்ரசாமரங்கள் ஜீர்ணமாயிருந்ததைக் கண்டு,

[2] "சத்ரஞ்ச ராஜதம் க்ருத்வா ருக்மதண்டஸமந்
விதம் । சாமர த்விதயம் நூதநமர்ப்பயாமாஸ யோகிராட் ॥"

என்கிறபடியே ஸ்வர்ணதண்டத்துடன் கூடிய ரஜதச்சத்ரத்தையும் புதிய சிறந்த இரண்டு சாமரங்களையும் ஸமர்ப்பித்தருளினார். அநந்தரம் ரஜதபட்டங்களாலும் ஸ்தம்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்று உத்தமமான ஸ்வர்ண ஸூத்ர பரிஷ்க்ருதமான விதாநத்துடன் கூடிய திருமஞ்சன வேதிகையையும், நித்யமாய் எழுந்தருளியிருக்கும்படி ஸ்வர்ணமயமாய் மேலே சிறந்த விதாநத்துடன் கூடியதாய் பூபாலராயன் என்னும் திருநாமத்துடன் கூடிய ஸிம்ஹாஸநத்தையும் செய்வித்துத் தெய்வநாயகனும் ஸ்ரீவரமங்கையும் இருவரும் எழுந்தருளி

---

2 छत्रञ्च राजतं कृत्वा रुक्मदण्डसमन्वितम् ।
चामरद्वितयं नूतनमर्पयामास योगिराट् ॥

யிருககுமபடி ஸமாபபிததருளிஞா. சிவரமஙகை நாயசசி யாருககு வெளளியாலே ஒரு தோளுககினியான பணணி ஸமாபபிததாா தெயவநாயகன எழுநதருளுமபடி கஜ லக்ஷமீ வாஹநம ஒனறு ஸமாபபிததாா இபபடிச சிறிது காலம சென றவளவிலே தொலபாவை பாடியருள வலலாளான சூடிககொடுதத சுடாககொடியை மஙகளா சாஸநம செயயததிருவுளள மாய

1 "ஸ்ரீ தநவிநவயநகரம பரஸதித ஸமயமீசவர । ததபுரஸய ஸமீபேது நயவஸத கருஷணஸநநிதௌ । பரே ஷிதம கோதயா பரேமணா பரஸாதம சிரஸா கரஹீத ॥ மாலாதவயேந ஸஹிதாம சேஷாமபயஹஸதயோ । யுகமம கருஹீதவா சிபிகா மாருஹய பரவிவேச ஸ ॥"

எனகிறபடியே ஸவாமியும ஸகல பரிவாரஙகளுடனும பிருதஙகளுடனும புறபபடடு அடைவே விலலிபுததூரேற எழுநதருளி ஊரருகேயுளள கணணன ஸநநிதியில எழுந தருளியிருநதாா. அபபொழுது ஆணடாள அடியாா களும ஸவாமி எழுநதருளியிருபபதைக கேடடு ஆணடாள திருமுனபே விணணபபம செயது அவள நியமனததாலே திருமாலை அபயஹஸதஙகள முதலிய பரஸாதஙகளைக கொணடு ஸநநிதியின ஸகல வாதயஙகளுடனும விருது களுடனும அனைததுககொததுப பரிகரஙகளும ஸ்ரீவைஷ ணவாகளுமாய எதிாகொணடு கணணன ஸநநிதி ஸமீப மாய எழுநதருளினா. அபபொழுது ஸ்ரீசடகோபராமானுஜ ஜீயரும இவை ஆணடாள ஸமபரமமெனறு ஸாஷடாஙக

---

1 श्रीधन्विनव्यनगरं प्रस्थित स्संयमीश्वरः । तत्पुरस्य समीपेतु न्यवस त्कृष्णसन्निधौ ॥ प्रेषितं गोदया प्रेम्णा प्रसादं शिरसाऽग्रहीत् । मालाद्वयेन सहितां शेषामभयहस्तयोः ॥ युग्मं गृहीत्वा-शिविका मारुह्य प्रविवेश सः ॥

மாக பரஞுமம செயது நிறக, நாயசசியாா பரிகரஙகளுும
திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதஙகள பரஸாதங
களை பஹுமான பூாவமாய ஸவாமிககு ஸமாபபிததனா-
ஜீயருும அவைகளைப பெறறுக கொணடு இருவகை
வாதயஙகள முழஙக இருவகை விருதுகளுடனும யதா
கரமமாக எழுநதருளித திருவீதி வலம வநது ஆணடாளை
மஙகளாசாஸநம செயய உளளே தவஜஸதமபம ஸமீபமாக
எழுநதருளிஞா அபபொழுது ஆணடாளும எதிா
கொளளாத திருவுளளமாய அடியாாகளை நியமனமசெயய,
அவாகளும ஸ்ரீசடகோபனைத திருககைத தலததிலே
எழுநதருளப பணணிக கொணடு தவஜஸதமபததடிககு
வநது சோநதவளவிலே ஜீயருும அதயநதம விஸமிதராய
ஸாஷடாஙகமாக தணடனிடடு ஸ்ரீசடகோபனைச சிரஸா
வஹிததது ஸமமாநிதராய உளளே எழுநதருளிஞா பிறகு
ஆணடாளையும ரஙகமனனாரையும நனறாய ஸேவிதது
ஸநதுஷடராய வாயார வாழததி மஙகளாசாஸநம
செயதருள ஆணடாளும போரவுகநது அருளிப பாடிடடு
தீாததம திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதஙகளை
யும ஸ்ரீசடகோபனையும பரஸாதிததருளிஞா ஜீயருும
விடை பெறறுப புறபபடடு வடபெருங கோயிலுடையா
னையும பெரியாழவாரையும மஙகளாசாஸநம செயது
ஆதர பூாவமாக ஸமமாநிககப பெறறவராய விடைபெற
றுககொணடு மடமேற எழுநதருளிஞா. இபபடிச சில
நாடகள அஙகே எழுநதருளியிருநது மஙகளாசாஸநம
செயது, ஆணடாள நியமனம பெறறு வடமுகம நோக
கிப புறபபடடு ராஜமனனாரை ஸேவிககத திருவுளள
மாய நேராக அவவிடம எழுநதருளி திருககாவேரியின பிரி
வாய ஹரிதராநதிககு ஸகியாய பரவஹியாநினற காவே
ரிககாலிலே நீராடி யதோசிதம அநுஷடானஙகளையும
செயதருளி ராஜமனனாா கொணடருளும புனனைவாஹநத
திருமணடபததடியை ஸவாமி அடைநதருளிஞா அஙகே
யுளள மனனாரடியாாகளும ஜீயா எழுநதருளுவதைக

கேடடு மனனனுா திருமுனபே விண்ணபபம செயது நிய மனம பெறறு அவன மாாபணிநத இரு வனமாலைகளையும உடுததுககளைநத பீதகவாடையையும அபயஹஸதஙகளை யும பொறதடடிலே ஏநதி ஸநநிதி அாசசகாகள பரிசாரகா கள முதலான அனைததுப பரிகரஙகளுடனும ஸ்ரீவைஷ ணவா குழாததுடன பெருஙகூடடமாய ச்தரசாமராதிக ளான ஸகல ஸநநிதி விருதுகளுடனும அனைதது வாத யஙகளுடனும எதிாகொணடு திருமணடபததருகே எழுந தருளினா

ஜீயரும அதுகணடு மனனனுா அருளெனறு, ஸாஷடாஙகபரணுமம செயது நிறக, மனனனுா அாசசகா களும, இரடடைத திருமாலைகளைத தோளிணைமேல ஸமாபபிதது திருபபரிவடடம முடிசூடடி அபயஹஸதங களையும பரசாதஙகளையும ஸமமான பூாவமாக பரஸாதித தனா ஸவாமியும அவைகளைப பெறறுககொணடு தநதமயமான திருபபலலககிலே அமாநது இருவகுபபு வாதயஙகளும முழஙக இருவகை விருதுகளுடன ராஜ வீதியோடே எழுநதருளி ஸநநிதிவாசலையடைநது பினபு நானகு பெரிய திருவீதிகளையும வலம வநது உளளே புகுகுப பெரிய பலிபீடததருகே எழுநதருளினா அவவள விலே ராஜமனனனுரும "குடியடியாரிவா கோவிநதன தனககெனறு" உகநது எதிாகொளளுமபடி அடியாாகளை நியமிததருள, அவாகளும ஸ்ரீசடகோபனைத திருககைத தலததிலே எழுநதருளப பணணிககொணடு "முடியுடை வானவா முறைமுறை எதிாகொளள" எனகிறபடியே எதிாகொணடு பெரிய பலிபீடததருகே செலல, ஜீயரும மனனனுருடைய ஸமபரமததைக கணடு உகநது ஸாஷடா ஙகமாகத தணடனிடடு சடகோபனையும சிரஸா வஹிதது உளளே புகுநது நாயசசியாா ஸநநிதிககு எழுநதருளினா அஙகு செஙகமலவலலி நாயசசியாரை தணடனிடடு ஸவாமி மஙகளாசாஸநம செயதருள நாயசசியாரும மிகவும உகநதருளி அருளிபபாடிடடுத தீாததம திருமாலை அபய

ஹஸதஙகள பரஸாதஙகள பரஸாதிககப பெறறுக கொணடு பிராடடி புருஷகாரமாக மனனனாரை மஙகளாசா ஸநம செயய எழுநதருளினார பிறகு மனனனார ஸநநிதியில தணடனிடடு உளளே புகுநது ஸவாமியும பெருமாளை மங களாசாஸநம பணணிககொணடு நிறகிறவளவிலே மனன னாரும மிகவும உகநது "வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர்" எனறு அருளிபபாடு இடடருளித தீாததம திருமாலை திருபபரிவடடஙகளும பரஸாதஙகளும பரஸாதிககப பெறறுககொணடு ஹருஷடராய விடைபெறறு வெளியே எழுநதருளி மணவாளமாமுனிகள ஆழவாா உடையவா முதலானோாகளையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநித ராய மடமேற எழுநதருளினார. பிறகு அஙகு கூாமாஸநத தில எழுநதருளியிருநது ஸநநிதியைச சோநத அனைததுப பரிகரஙகளுககும சாததுபபடி அடைககாய முதலியன பரஸாதிதது பஹுமாநிதது விடை கொடுததருளினார

அநநதரம ஸவாமி திருவடிகளில வநது ஆசரயிகக விருமபிய அடியாாகளுககுப பஞச ஸமஸகாரஙகளை பரஸா திததும, ரஹஸயாாததஙகளைக கேழகக விருமபும அடி யாாகளுககு ரஹஸயாாததஙகளை அருளிசசெயதும நெடு மாலடியாா எனனுமபடி அததலைககு மஙகளாசாஸநபர ராக கருபை செயதருளினார அநநதரம ஸ்ரீவைஷணவா குழுவுககுத ததீயாராதனததையும சிறபபாகச செயதருளி ஹிதாபேகஷிகளான திருவடி ஸமபநத மிலலாதாருககும ஹிதஙகளை உபதேசிததருளினார பிறகு ஸாயஙகால மானவாறே அநுஷடாநஙகளைச செயது முடிததுக கொணடு ஸவாமி ஸநநததராய இருநதவளவிலே மனன னாரும வேதரபாணிகளை நியமிகக அவாகளும ஸவாமி ஸநநிதிககு திருமுனபநதஙகளுடன வநது ஸமயம விண ணபபம செயது கொணடனர

வானமாமலை ஜீயரும அவாகள வழிகொணடு முனனே செலல ஸகல வாதயஙகளும முழஙக சதர சாமர தாளவருநதாதி உபசாரஙகளுடன உளளே எழுநதருளி

நாய்ச்சியாரை மங்களாசாஸநம் செய்து ஸம்மாநிதராய் அவள் புருஷகாரமாய் மன்னனாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்து யதாக்ரமம் ஸம்மாநிதராய் விடைபெற்று மட மேற எழுந்தருளினார். இவ்வாறு மூன்று தினங்கள் மன்னனாராலே ஸம்மாநிக்கப்பட்டவராய் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே அங்குள்ள மிகுந்த அன்பு பூண்ட அடியார்கள் அந்த மன்னனார் ஸந்நிதிமட்டத்தில் நித்ய ததீயாராதனம் நடத்திவருவதற்குப் பூர்ணவருமானம் வரக்கூடிய சில பூமிகளை மருதூர் என்னும் க்ராமத்திலுள்ளவற்றை தாநசாஸந பூர்வமாக ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தனர். மேலும் வெகு த்ரவ்யங்களையும் ஸ்வாமிக்கு ஸம்மானமாக ஸமர்ப்பித்தனர். ஸ்வாமியும் உகப்போடு அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை விசேஷமாகக் கடாக்ஷித்து க்ருபை செய்தருளி சில நாட்கள் எழுந்தருளியிருந்து மன்னனார் நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு வானமாமலை ஏற எழுந்தருளினார். ஆங்காங்குள்ள ஸ்வாமியின் அடியார்கள் யாவரும் இப்படி ராஜமன்னார் ஸந்நிதிக்கு ஸ்வாமி நேரே எழுந்தருளி யாத்ரை செய்தருளியது சம்பகாரண்ய வாஸிகளான அடியார்கள் செய்த பாக்யபலமே எனக்கொண்டாடினார்கள்.

பிறகு ஸ்வாமி.

[1] "ஹேமபட்டஸமாயுக்தம் தாந்தம் பரமமாஸநம் ।
அர்ப்பயாமாஸ யோகீந்த்ரோ கோதாயை துங்கமத்புதம்॥"

என்கிறபடியே நடு நடுவே தங்கத்தகடுகள் பதிக்கப் பெற்று மிகவும் அழகிய தந்தமயமான ஸிம்ஹாஸநம் ஒன்று செய்வித்து வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளுக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார். திருநகரியில் ஆழ்வார் ஸந்நிதியில்

---

1 हेमपट्टसमायुक्तं दान्तं परममासनम् ।
अर्पयामास योगीन्द्रो गोदायै तुङ्गमद्भुतम् ॥

மணிவாசலில ஸ்வாணததகடுகள பதிதது வாதாயந சதயுகதமாய பலகணிககதவுகள செயது ஸமாபபித தருளினா மேலும தெயவநாயகன பாதுகையில ஆழ வாரை ஏறியருளபபணணி பரதிஷடிபபிததருளினா தெயவநாயகனுககும ஸ்ரீவரமஙகைககும தனிததனியே கஜ தநதமயமான திருபபலலககுகள செயது ஸமாபபித தருளினா பினனும

2 "ஹேமபடடஸமாயுகதம தாநதம ஸிஹமாஸநம ததா। ராஜதமச மஹாபீடம ஸிஹமாநநயுதம யமீ ||"

எனகிறபடியே

தஙகததகடுகள பதிதது அலஙகரிககபபெறற தநத மயமான ஸிஹமாஸநம ஒனறையும ரஜததால செயயப பெறறு ஸிஹமலலாடடததோடு கூடிய ஒரு தோளுககினி யானையும ஸவாமி தெயவநாயகனுககு ஸமாபபித தருளினா ராமானுஜமபூதூரில விசாலமாயும உநந மாயும ஒரு மடம கடடியருளினா தெயவநாயகன ஸநநிதி பலகணிககதவுகளையும தஙகததகடுகள பதிதது அலஙகரிதது ஸமாபபிததருளினா. பினனா அததாழ நலலூரில கஜேநதர வரதருககு ஒரு ஸநநிதி தருடமா யிருககுபடி கடடுவிதது அவவிடததிலே ஒரு மடமும கடடுவிததருளினா மேலும தெயவநாயகன வஸநத ருதுவில கொணடருளும உதஸவததில அவா எழுந தருளுமபடி ஸிஹமம, பெரியதிருவடி, திருவநதாழவான, சநதரபரபை, கஜேநதரன, சிறிய திருவடி, கிளி, கமலம, இநத வாஹநஙகளை யெலலாம ஸ்வாணமயமாயச செயது தெயவநாயகனுககு ஸமாபபிததருளினா அநத உதஸவததிறகாகச சிறநத மரஙகளாலே வஸநதமணடப

2 हेमपट्टसमायुक्तं दान्तं सिह्मासनं तथा ।
राजतं च महापीठं सिह्माननयुतं यमी ॥

மென்ற திருநாமம் வாய்ந்த மண்டபம் ஒன்றையும் கட்டி யருளினார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ரங்கமன்னாருக்கு ஸ்வர்ணத்தாலே ஒரு ஸிம்ஹ வாஹநம் செய்து ஸமர்ப்பித்தார் திருநகரியில் ஆழ்வாருக்குத் தங்கமயமாய்ச் சிறந்த ஹம்ஸ வாஹநம் ஒன்று செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார் அநந்தரம் ஸ்வாமி திவ்யதேசங்களை மங்களா சாஸநம் செய்ய விருப்பமுற்று திருமலை வரையிலுள்ள திவ்யதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் மங்களாசாஸநம்செய்து எழுந்தருளுகையில் ஆங்காங்கு வந்து ஆச்ரயித்த அடியார்கள் ஸமர்ப்பித்த திருவாபரணங்களை எல்லாம் வர மங்கை நாய்ச்சியாருக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார் இவ்வாறு அநேக கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு சிஷ்ய ஸம்பத்திகளால் குறைவின்றி ஸதா வேதாந்த க்ரந்த கால க்ஷேப பரராய் ஸாத்விகச்ரேஷ்டராய் பூர்வர்களின் உக்தாய நுஷ்டானங்களைப் பேணுமவராய் ஆஸ்திகாக்ரேஸரராய் அபேக்ஷையுடையவர்களுக்கு தாசந் தாத்பர்யங்களை உப தேசித்து தாசந்தத்தை வளர்த்துக்கொண்டு போருமவராய் வெகு காலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம் ஸ்வாமியும் தம் திருமேனி தளர்ந்து நித்ய விபூதியில் கைங்கர்யம் செய்யத் திருவுள்ளம் சென்ற வளவிலே தமது ஆசார்யர்கள் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதையாலே தம் ஸ்தாநத்திற்குத் தகுதிவாய்ந்தவரான ஒருவரை நியமனம் செய்யத்திருவுள்ளமாய் ஆராய்ந்து,

1 "ஸ்ரீரங்கேசபுரே வஸந்தமதுலம் ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தாஹ்வயம் யோகீந்த்ரம் த்வரயா ஸமாஹ்வயதஸௌ ஜ்ஞாநாதி பூர்ணம் முநி. ॥"

---

1 श्रीरङ्गेशपुरे वसन्तमतुलं श्रीविष्णुचित्ताह्वयं,
योगीन्द्रं त्वरया समाह्वयदसौ ज्ञानादिपूर्णो मुनिः ॥

எனகிறபடியே அபபொழுது கோயிலில பெரிய பெருமாள திருவடிகளில அநதரஙக கைஙகாயஙகளை நிதயமாயச செயது கொணடு ஸ்ரீரஙகநாராயண ஜீயராய எழுநதருளியிருககும படடாபிரான ஜீயரை மிகுநத தவரை யுடன அழைபபிததருளினா அநத ஜீயா பூாவம ஸவாமி திருவடிகளில ஆசரயிதது அநதரஙகராயும பெரிய பெருமாள கருபைககுப பாதரராயுமிருநதும, இநத ஸதாநததில எழுநதருளியிருநது ஸமஸதாநததையும தாசநததையும நிாவஹிதது நடததவேணடுமே எனறு இவா விஷயததில ஸநதேஹாகராநதராய ஸவாமி சிநதிததுககொணடே எழுநதருளியிருநதாா.

அனறு ராதரி ஸவபநததிலே ஆணடாள சடகோப ராமானுஜ ஜீயரைககடாக்ஷிதது “நாமனறோ இவராக வநதோமெனறு படடா பிரான ஜீயரைத தொடடுககாடடி இவா நனறுக தாசநம நிாவஹிதது ஸமஸதானததையும வாழவிததருளுவா இவரை உமது ஸதாநததில அபிஷிக தராககி வையும” எனறு நியமிததவளவிலே, சடகோப ராமானுஜ ஜீயரும விழிததெழுநது ஸவபநததைச சிநதிதது விஸமிதராய, படடாபிரான ஜீயரை ஆணடாள அவதாரமெனத திருவுளளம பறறி அவரைத தம ஸமஸ தானததில அபிஷிகதராககி யருளினா இவவாறு இநத ஸவாமி அபிஷிகதராகியது விகாரிஸமவதஸரம் வருசசிக மாஸததிலேயாகும இநதப படடாபிரான ஸவாமியும பெரிய ஸவாமி திருவடிகளில அதயநதம பராவணய முடையவராய ராஜயததில அபிஷேகம செயவிககபபெறற பெருமாளை இளவரசான பரதாழவான அநுவாததிததாப போலே ஸவாசாாயரான சடகோப ராமானுஜ ஜீயரைப பினசெனறு எழுநதருளியிருநதாா

இவவாறு நானகு ஸமவதஸரஙகள கழிநதவளவிலே பெரிய சடகோப ராமானுஜஸவாமியும திருமேனி மிகவும தளாநது ஆாததிவிஞசி ஸவாசாாயா திருவடிகளை தயா

ணிததுககொணடு ததேக சிததராய எழுநதருளியிருகக ஸுஷுமநாநாடி மாாககததாலே சிர கபாலம பேதிததுத திருநாடடுககு எழுநதருளிஞா இநத ஸவாமி ஸமஸ தானததை அலஙகரிதது அடியாாகளை வாழவிததருளி யது முபபது ஸமவதஸரஙகளாகும. இவா தீாதத திவ ஸம இருககுமபடி—

(1) " அபதே சோபகருதாஹவயே சசிதிநே கருஷ ணதவிதீயாநவிதே ஜயேஷடாபே வருஷபமகதே திந கரே வாதஸலய வாராம நிதி । வேதாநத தவயபாரக சடாிபுா வாநாதாி யோகீசவர சாீமாந ஸவாாய பதார விநத யுகளம பராபயம பரபேதே முதா ॥ ॥ 18 ॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம பததொனபதாவது பெரிய படடாபிரான ஸவாமி.

இவா ஸம்ஸதானததிறகு எழுநதருளின பரகாரம கீழே சொலலபபடடது. இவா ஸவாசாாய விஷயததில மிகுநத பாீதியை யுடையராய அவா சரம கைஙகாயஙகளை நனறுயசசெயது பெருககத திருவததயயநதததையும நடததி யருளிஞா.

---

(1) अब्दे शोभकृदाह्वये शशिदिने कृष्णद्वितीयान्विते
ज्येष्ठाभे वृषभङ्गते दिनकरे वात्सल्यवारां निधिः ।
वेदान्तद्वयपारग श्शठरिपु र्वानाद्रियोगीश्वरः
श्श्रीमान्स्वार्य-पदारविन्दयुगलं प्राप्यं प्रपेदे मुदा ॥

இவா திருநக்ஷதரத தனியன—

(1) "கடகே பூாவபலகுநயாம விரோதிகருதி வத்ஸரே । ஜாதம ஸ்ரீவிஷ்ணுசிததாகய வியதகிரிமுநிம பஜே ॥"

(2) "காககடே பூாவபலகுநயாம ஜாதம ஸதகுண ஸாகரம । ஸ்ரீவிஷ்ணுசிதத வாநாதரி ராமாநுஜமுநிம பஜே ॥"

வைபவத தனியன—

(3) ஸ்ரீவாநசைல முநிவாய கடாக்ஷலபத வேதாநத யுகம விசதீகரணபரவீணம । ஸ்ரீரஙகராஜ பதபஙகஜ பருங கராஜம ராமாநுஜம குணநிதிம குருமாசரயாம ॥

வாழித திருநாமம—

அரஙகேச ரடியிணையை அடைநதுயநதோன வாழியே
ஆடிதனில பூரததி லவதரிததோன வாழியே

---

(1) कटके पूर्वफल्गुन्यां विरोधिकृति वत्सरे ।
जातं श्रीविष्णुचित्ताख्य-वियद्गिरिमुनिं भजे ॥

(2) कर्कटे पूर्वफल्गुन्यां जातं सद्गुणसागरम् ।
श्रीविष्णुचित्त-वानाद्रि-रामानुजमुनिं भजे ॥

(3) श्रीवानशैल-मुनिवर्य-कटाक्षलब्ध,
वेदान्तयुग्म-विशदीकरणप्रवीणम् ।
श्रीरङ्गराज-पदपङ्कजभृङ्गराजं
रामानुजं गुणनिधिं गुरुमाश्रयामः ॥

வரமஙகை நகா தழைகக வநதுதிததோன வாழியே
சடகோப மாமுனியை வணஙகுமவன வாழியே
சுருதியநதபபொருள தனனைச சொலலுமவன வாழியே
தொணடாகளுக குபதேசம தொகுததுரைபபோன [வாழியே

பரமனெதிராசனடி பணியுமவன வாழியே
படடாபிரான மாமுனிவன பதமலாகள வாழியே

வாழிய படடாபிரான மாமுனிவன சேவடிகள
வாழியவன செஙகமலக கணணிணைகள—வாழியே
எநதைசடகோபமுனி இனனருளால மாறநதன
செநதமிழைத தோநதுரைககும சீா

இவர் செய்தருளிய கைங்காய வைபவங்கள்.

அநநதரம ஸ்ரீஸவாமி வானமாமலையில வரமஙகை மணாளனது கைஙகாயஙகளை மேலமேலென அபிவருததி செயதுகொணடும, அருளிசசெயலகளின சீரியபொருள களை அழகியதாக உபநயஸிதது அடியாாகளை இனபக கடலில ஆழததியும ததீயாகளை ஆராதிததுககொண டும ஸவாசாாயரான சடகோபராமாநுஜ ஸவாமியின ஸம வதஸர தீாததம முடியுமவரை அஙகு எழுநதருளியிருந தாா தமது ஆசாாயனின தீாதத மஹோதஸவததை அரஙகநகரபபன ஸநநிதி திருமுனபே தொடஙகியருளி பதது தினஙகளிலும செவிககினிய செஞசொறகளான திவயபரபநதஙகளை அடியாாகள ஒருமிடராக ஸேவிகக அமுதமனன திவயததீயாராதனஙகளாலும விசேஷ ஸம பாவனைகளாலும அவவடியாாகளைக களிபபெயதச செயது விசேஷ விபவததுடன நனருகச்செயது முடிததருளினா,

பிறகு ஸவாமி திவயதேசஙகளை யெலலாம மஙகளா சாஸநம செயயவேணு மெனறு சிநதிததுககொணடிருநத வளவிலே தேசாநதரஙகளிலிருநது சில சிஷயவாககஙகள விணணபபபபததிரிகைகள மூலமும நேரிலும "ஆஸேது

ஹிமாசலம உளள அடியாரகள உஜஜீவிககுமபடி யாத ரையாக எழுநதருளிக கடாகஷிதது ஸ்ரீபாததீரததததால எஙகளைப பரிசுததராககவேணும" என பராரததிததனர- ஸவாமியும அடியாரகளின பராரததனை தமது மநோரதா நுகுணமாக அமைநததைக குறிதது மிகவும ஸநதுஷட ராகி அதை அஙகீகரிதது யாததிரைககு வேணடிய ஸம விதாநஙகளைச செயயுமபடி அடியாரகளை நியமிததரு ளினா

பிறகு சிவரமஙகையை முனனிடடு தெயவநாயகனை ஸேவிததுத தமது மநோரததததை விணணபபம செயயப பெருமாளும இவருககு விசேஷமாயாதைகளைச செயது விடை கொடுததருளினா - ஸவாமியும ஸபரிவாரராய வடககு திககை நோககிபபுறபபடடு,

(1) "தநவிநவய புரேசாநாம மாதரம ஜகதாம முநி । பரணமய தத்கருபாம லபதவா பரதஸதே ரஙக தாம ஸ ।"

எனகிறபடியே முநதுற ஸ்ரீவிலலிபுததூர ஏற எழுந தருளி ஆணடாளை மஙகளாசாஸநம செயது அவள அநு மதி கொணடு கோயிலில ஸ்ரீரஙகநாதனை மஙகளாசாஸநம செயயததிருவுளளமாய எழுநதருளுகையில மாரகக மததி யில திருமாலிருஞசோலையில அழகரையும திருமோகூரில காளமேகததையும கோடடியூரில அரியையும மெயய மலை யாளனையயும திருவடிதொழுது மிகுநத தவரையுடன ஆராமஞ சூழநத அரஙகததுககு எழுநதருளினா

அஙகு கஙகையில புனிதமாய திருபபொனனியிலே நீராடி அநுஷடானஙகளைச செயது முடிததவளவிலே அரஙகன மெயயடியாரகளான ஸ்ரீவைஷணவாகள—

---

(1) घन्विनव्यपुरेशाना म्मातरं जगतां मुनि. ।
प्रणम्य तत्कृपां लब्ध्वा प्रतस्थे रङ्गधाम सः ॥

ஸ்ரீஸவாமி எழுநதருளியிருபபதைப பெரிய பெருமா
ளிடம விணணபபம செயது பெருமாள நியமநபபடி
உடுததுக களைநத பீதகவாடை சூடிககளைநத துழாய
மலாமாலைகள அபய ஹஸதஙகள பரஸாதஙகளை பொற
தட்டிலே அமைதது அரசசக பரிசாரகாதிகளும மற்றும
அரையா உததமநமபிகள முதலிய ஸ்ரீவைஷணவாகளும
சதரசாமராதி விருதுகளுடன அஷடாதச வாதயஙகளும
முழஙக ஸவாமியை எதிாகொணடனா ஸவாமியும
இவவளவு ஸமபரமஙகளும பெரியபெருமாளுடைய கருபை
யனறோ வெனறு ஸாஷடாஙகமாக தணடனிடடாா
அபபொழுது ஸ்ரீரஙகநாதன அடியாாகள திருமாலை திருப
பரிவடடம அபயஹஸதஙகள பரஸாதஙகளை கரமேண
தோளினை மேலும சுடா முடிமேலும மலாககரஙகளிலும
ஸமாபபிககப பெறறு கருதாாததராஞா பிறகு தநதப
பலலககிலே ஏறியருளி அநேகவாதயவிருதுகளுடன திரு
வீதி வலம வநது ஸநநிதி கோபுரவாசலில இறஙகித
தணடனிடடு “தேவீகோதாயதிபதி” எனற சலோகத
தின அடைவிலே ஆணடாள உடையவா முதலியோரை
மஙகளாசாஸநம செயது ஸ்ரீரஙகநாதன ஸநநிதிககு எழுந
தருளிஞா பிறகு பெருமாள நியமனபபடி அரசசகா திருக
கைததலததிலே ஸ்ரீசடகோபனை எழுநதருளபபணணி
ககொணடு வர ஸவாமியும ஸாஷடாஙகமாக பரணமம
செயது ஸ்ரீசடகோபனை சிரஸாவஹிதது “திருபபொலிநத
சேவடி என சென்னியில மேற பொறிததாய” எனறு
அநுஸநதிதது ஸமமானிககபபெறறு உளளே எழுந
தருளிஞா அஙகு கடியரஙகததரவணையிற பளளி
கொளளும காயாம பூமலாபபிறஙகலனனமாலை மணத
தூணே பறறி நினறு வாயார வாழததி மலகு நீா
ககணணினராய அமலனாதிபபிரானிறபடியே ஆபாத சூட
மநுபவிதது மஙகளாசாஸநபரராய ஸவாமி எழுநதருளி
யிருநத வளவிலே பெருமாளும போரபரீதராய “வானமா
மலை ராமாநுஜ ஜீயா” எனறு அருளிபபாடிடடு பரிவட
டம திருமாலை அபயஹஸதஙகளைபரஸாதிககப பெறறுக

கொணடு, ஸமமாநிதராய விடைபெறறுககொணடு மட மேற வெழுநதருளினா

பினனா இரணடு மூனறு தினஙகள அஙகே எழுநத ருளியிருநது பெரிய பெருமாள நியமநம பெறறுககொணடு கிழககு நோககிப புறபபடடு சோளதேசததில உளள திவயதேசஙகளை எலலாம மஙகளாசாஸநம செயதருளி ஆஙகாஙகுவிசேஷமாக ஸமமாநிககப பெறறு வடககுநோக கிப புறபபடடு திருவலலிககேணி ஏற எழுநதருளினா. அஙகு "பாாததன தன தோமுன நினறுனை" மஙகளா சாஸநம செயதருளி அஙகுளள ஸ்ரீவைஷணவபரபுககளா லும தரைவாணிகபரபுககளாலும விசேஷமாக ஆராதிக கபபடடு எழுநதருளியிருநதாா அஙகு பரபு ஒருவா ஸ்ரீ ஸவாமியை ஸேவிதது அவரது திவய தேஜஸையும பாஷணஸாமாதயததையும கணடு வியநது பஹுபரீதி யையுடையனாய திருவடிகளில தணடன ஸமாபபிதது பராாததிதது ஸலலக்ஷணஙகள பொருநதிய ஒரு யானை யை ஸவாமி ஸநநிதிககு அலஙகாரமாயிருககுமபடி ஸமா பபிததாா ஸவாமியும அதை கருபையுடன அஙகீகரித தருளினா

அநநதரம ஸவாமி திருவலலிககேணியில எழுநதருளி யிருபபதை அறிநத ஸ்ரீ பெருமபூதூரிலுளள ஸ்ரீவைஷண வாகள ஸவாமி ஸநநிதிககு எழுநதருளித தணடனிடடு ஸ்ரீ பெருமபூதூரில எமபெருமானாருககு தறகாலததில நடககபபோவதாயிருககிற திருபரதிஷடை மஹோதஸவ ததை ஸவாமி எழுநதருளியிருநது நடததிவைககவேணு மெனறு பராாததிததனா ஸவாமியும "விசிஷடாதவைத மததததை ஸதாபனம செயது உலகமெலலாம பரததவம இனனதெனறு அறிநது உஜஜீவிககுமபடி உபகரித தருளிய எமபெருமானா விஷயததில இபபடி ஒரு கைங கரயம செயயுமபடி நியமிககபபெறுவதே எனன பாககயம" எனறு ஸநதுஷடராய ஸ்ரீ பூதபுரிககு எழுநதருளினா. பிறகு

[1] "ததோ பூதபுரீம் ப்ராப்ய நத்வா லக்ஷ்மணயோகிநம் |
ப்ரதிஷ்டாம் பஹுபிர் த்ரவ்யை காரயாமாஸ யோகிராட் ||

எனகிறபடியே ஸ்வாமியும் எம்பெருமானாரை மங்களாசாஸநம் செய்து பெரும்பூதூர் மாமுனிவன் ஜடிபந்தந ப்ரதிஷ்டையை மந்த்ரதந்த்ர லோபமின்றி மிகவும் சிறப்பாய்ச் செய்விக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி வடமொழி தென்மொழி மறைகளை ஓதி உணர்ந்த நான்மறையாளரின் வேதகோஷங்கள் பரவைத்திரை போல முழங்க இதிஹாஸ புராணங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் பகவத்விஷயம் முதலிய க்ரந்தங்கள் இவைகளை ஸாத்விகாக்ரேஸராகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணஞ்செய்ய, மந்த்ரதந்த்ரவைகல்யம் முற்றுமில்லாது, எழுந்தினங்கள். ப்ரதிஷ்டையைச் செய்வித்து அடியார்களை அறுசுவை அடிசிலால் மகிழ்வித்து ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயாத்யதிகாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் வேதம் ப்ரபந்தங்கள் பாராயணம் செய்த ப்ராஹ்மண ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் தக்கபடி த்ரவ்யங்களாலும் வஸ்த்ரங்களாலும் ஸம்மாநித்து அவர்களை ஸந்துஷ்டராக்கியருளினார். பரமஹம்ஸாசார்யரான உடையவருக்கு ஸ்வர்ணமயமான ஹம்ஸவாஹநமும் ஒன்று செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். இப்படி உடையவர் திருப்ரதிஷ்டையை எல்லாரும் கொண்டாடும்படி செய்வித்துத் திக்குற்ற கீர்த்தியரான பட்டர்பிரான் ஸ்வாமியை உத்தரதேசங்களிலிருந்து வந்திருந்த அடியார் குழாங்கள் வடதேசங்களுக்கு எழுந்தருளி திக்விஜயம் செய்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தனர். ஸ்வாமியும் அவர்களின் ப்ரார்த்தனையைச் செவிசாற்றி ஸந்துஷ்டராய் "வடதிசை மதுரை ஸாளக்கிராமம் துவரை அயோத்தி" முதலிய திவ்ய தேசங்களை மங்களா

---

(1) ततो भूतपुरीं प्राप्य नत्वा लक्ष्मणयोगिनम् ।
प्रतिष्ठां बहुभिर्द्रव्यैः कारयामास योगिराट् ॥

சாஸநம் செய்யத் திருவுள்ளமாய் உடனே திருமலை ஏறப் புறப்பட்டருளினார். அங்கு கீழ்த்திருப்பதியில் கோவிந்தராஜனை மங்களாசாஸநம் செய்து திருமலை ஏறியருளி வேங்கடத்துறையும் அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பனையும் மங்களாசாஸநம் செய்து அங்கு வழக்கம்போல் ஸம்ஸ்தான மர்யாதையாக ப்ரஸாதிக்கப்பெற்ற குடையையும் பெற்றுக்கொண்டு மற்றும் அங்குள்ள பெரிய ஜீயர் சின்ன ஜீயர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரபுக்கள் முதலியோரால் ஸம்மானிக்கப் பெற்றவராய் த்வரையுடன் நேரே பாக்யபுரம் (ஹைதராபாத்) ஏற எழுந்தருளினார்.

அங்கு பூர்ணன் என்ற ப்ரபு கஜாச்வ பதாதிகள் புடைசூழ ஸ்வாமியை எதிர்கொண்டு எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டுபோய் ஆராதிக்க, அங்குள்ள மற்ற வைச்ய ப்ரபுக்களும், அநேக ரத்னங்களாலும் தனதான்யாதிகளாலும் சிறந்த பீதாம்பரங்களாலும் ஸ்வாமியை ஆராதித்தனர். இப்படிச்சிலநாள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் அவர்கள் ப்ரார்த்தனைக்கிணங்க உஜ்ஜீவநோபாயங்களான சாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களை ஸுலபமாகவும் அழகாகவும் தெளிவுற அருளிச் செய்வதைக்கேட்டு மிகுந்த ஸந்துஷ்டர்களாய் அவர்கள் ஸ்வாமியை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதிருந்தனர். முற்கூறிய பூர்ணன் ஸுவர்ண தண்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற சந்த்ரமண்டலம் போன்ற இரு வெண்குடைகளையும் சிறந்த இரு சாமரங்களையும் மற்றும் அநர்க்கமான ரத்னங்களையும் ஸமர்ப்பித்து பஹுமானித்தான். பிறகு ஸ்வாமியும் வடதிசையில் கண்ணன் அவதரித்து லீலைகள் புரிந்த வடமதுரை கோவர்த்தனம் ப்ருந்தாவனம் முதலிய விடங்களை ஸேவிக்க வேணுமென்கிற அவா மீதூர்ந்து அவர்களுக்கு தம் மநோரதத்தை அறிவித்தருளினார். அப்பொழுது பூர்ணன் என்ற ப்ரபுவும், ஸ்வாமியின் ஸஹாயார்த்தமாகவும் திருமேனி காவலாகவும் சக்திவாய்ந்த நூறு படர்களை ஸ்வாமியோடு கூட அனுப்பலானான். ஸ்வாமியும் விச்லேஷ பீருக்களான அங்

தப பூரணன முதலியவாகளை ஒருவாறு தேறறுவிததுப புறபபடடு எழுநதருளுகையில ஆஙகாஙகு மாாகக மததியில விசேஷிதது ராஜாககளாலும பரபுககளாலும ஸ்ரீவைஷணவாகளாலும ஆசரயிதது ஆராதிககபபெறறு உததேசிததபடி பருநதாவனம எழுநதருளலானா. அபபொழுது ஸவாமி அஙகு எழுநதருளபபோவதைக கேளவியுறறு பருநதாவனததில ஆணடாளையும ரஙகமனனாரையும பரதிஷடிபபிதத கோவாததன பீடாதிபதியான ஸ்ரீ ரஙகாசாாய ஸவாமியும அவா திருவடிகளான ஸ்ரீராதாகருஷணன எனற சரேஷடியும நேரில ஸவாமியின ஞாநாநுஷடானஙகள பாணடிதயம உததுஙகமான ஆசரமம இவைகளை நனகறிநதவாகளாகையாலே பருநதாவநததில நூதநமாய பரதிஷடை செயவிககபபடட ஸநநிதியில ஸவாமியின தீாதத பரிகரஹததால விசேஷவைபவமும மஹாஜநபரிகரஹமுமஏறபடும என நிசசயிதது நூறு கரோசதூரததிறகு முனனரே எதிாகொணடு ஸவாமிஸநநிதிககு வநது தணடனிடடுப பராாததிததனா. மேலும அவாகள அவவிடததிலிருநதே மடததின நிதயததியாராதனம யாததிரை முதலியவறறின செலவையும ஏறறு கொணடு ஸவாமியை பருநதாவனததிறகு எழுநதருளபபணணிக கொணடு போனாாகள-ஸவாமியும கடுக பருநதாவநததிறகுஎழுநதருளி இவைகளெலலாம ஆணடாளின திருவருளே எனச சிநதிதது ஆணடாளுககும ரஙகமனனாருககும தகுமபடி படடுபீதாமபராபரணதயுபஹாரஙகளுடன ஸநநிதிககு எழுநதருளி இருவரையும மஙகளாசாஸநம செயது மகிழநதாா. அபபொழுது அவாகளால திருமாலை பீதாமபரம அபயஹஸதஙகள முதலியவறறால விசேஷமாக ஸமமாநிககபபெறற ஸவாமியும கோவாததன பீடாதிபதியான ஸ்ரீரஙகாசாாயராலும ராதாகருஷண சரேஷடியாலும பராாததிககபபெறறு ஆறுமாஸஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநதாா அபபொழுது ஸநநிதியில ஸகல கோஷடிகளிலும தீாததம் திருமாலை திருப்பரிவடடம ஸ்ரீ சடகோபன முதலிய முதல மாயாதை

களால் ஸ்வாமி புரஸ்கரிக்கப்பட்டு எழுந்தருளியிருந்தார். ப்ரதிதினமும் ஸ்வாமி ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளும் பக்தசிகாமணிகளுக்கு அருளிச் செயல்களின் அர்த்த விசேஷங்களை ஸரஸமாயும் மதுரமாயும் ஸுகமாக க்ரஹிக்கும்படியும் அருளிச்செய்யும் ஸ்வாமியின் ஆற்றலைக்கண்டு ராதாக்ருஷ்ண ப்ரபுவும் மற்றுமுள்ளோரும் பரவசரானார்கள் இப்படி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் போது

1 "கோவர்த்தநோ கிரிவரோ யமுநாநதீஸா
ப்ருந்தாவநஞ்ச மதுரா ச புரீபுராணீ ||
அத்யாபி ஹந்த ஸுலபா: க்ருதிநாம் ஜநாநாம்
ஏதே பவச்சரணசாரஜுஷ: ப்ரதேசா ||"

என்ற ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே ப்ருந்தாவனத்தோடு ஸஹபடிதங்களான கண்ணன் உலாவிய அடிச்சுவட்டோடு கூடிய இடங்களெல்லாம் ஸ்வாமி சென்று ஸேவித்து க்ருதார்த்தராய் எழுந்தருளியிருந்தார்

இவ்வாறு ஆறு மாஸங்கள் கழிந்த பின்னர் புஷ்கரத்துக்கு எழுந்தருளி தீர்த்த ரூபியான எம்பெருமானை ஸேவிக்க ஸ்வாமி விருப்பமுற்று ப்ரபு ராதாக்ருஷ்ணன் முதலியோருக்கு தமது யாத்ரையை அறிவித்தருளினார் ராதாக்ருஷ்ணனும் தன் பக்தியதிசயத்தாலே ஸ்வாமி திருவடிகளில் எண்ணிறந்த த்ரவ்யங்களையும் சரேஷ்டமான ரத்னங்கள் பட்டுபீதாம்பரங்கள் முதலியவற்றையும் ஸமர்ப்பித்தான் ஸ்வாமியும் அவைகளை க்ருபையுடன்

---

(1) गोवर्धनो गिरिवरो यमुना नदी सा,
वृन्दावनं च मधुरा च पुरी पुराणी ।
अद्यापि हन्त सुलभा· कृतिना जनाना-
मेते भवच्चरणचारजुषः प्रदेशाः ॥

பெறறுககொணடு அநுகரஹிததுப புஷகரததிறகுப புறபபடடருளிஞா. மாாகக மததியில ஜயபுரம ராஜா இதைககேடடு கஜதுரக பதாதிகளுடன எதிாகொண டழைதது தன நகரததில ஸவாமியை வெகுவாக ஸமமா நிததான ஆனல அவன ஸவாமியோடு ஸமமாக ஙா ஆஸநததில உடகார விருமபினன அதை அறிநத ஸவாமியும இவன துாவருததனும அஙகாரியுமா வான இவன நகரததில ஜலபானமும பணணுவதிலலை என்று ராஜாவை தருணீகரிதது வெளியே புறபபட டருளிஞா இநத வருததாநததைக கேடட ஸாதவிகை யான ராஜமாதா மிகவும பீதையாய மஹாபசாரம விளைநதுவிடடதே என்று வருநதித தானே நேரில புறப படடு ஸவாமி திருவடிகளில வநது விழுநது தணடனிடடு புதராபராததைப பொறுததருள வேணுமென்றுபராாத திதது கஜாசவஙகளையும பஹுதரவயஙகளையும ரதனங களையும ஸமாபபிததாள ஸவாமியும தம திருவுளததை பரகாசிபபிதது க்ஷமிததருளி புஷகரததிறகு எழுநதரு ளிஞா

அஙகுளள பூாண மலலு என்னும வைசய பரபு ஸவாமியை செவவனே ஆதரிததுப பூஜிததான ஸவாமி யும இரணடொரு தினஙகள தஙகியிருநது புஷகரததை ஸேவிததருளிப புறபபடடு அயோதயைககு எழுநதருளி ஸேவிததுக கொணடு மாாகக மதயததில அநேக இடங களையும ஸேவிததுக கொணடு கஙகைககரை வழியே வாராணஸிககு எழுநதருளலாஞா இதையறிநத காசிநகர வாஸிகளான விதவானகள எலலோரும ஸவாமி விருதுக ளோடும வாதயஙகளோடும எழுநதருளுவதைக கணடு பொறாமையாலே தடுதது வாதம பணணவர ஸவாமியும வெகுவாக விசிஷடாதவைத மததை உபநயஸிதது அவாகளை வாயமாளச செயதவளவிலே காசி ராஜாவும ஸவாமியின பாணடிதயததை மிகவும மெசசிப பூஜிகக லாஞன அஙகு மஹாராஜாவின ஆதரவோடு இரண

டொரு தினங்கள் தங்கியிருந்து அந்த வித்வான்களுக்கும் விசேஷமாக ஸம்மானம் செய்தருளி அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுச் சித்ரகூடமேற எழுந்தருளினார்

1"ஸுபக சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி ।
யஸ்மிந் வஸதி காகுஸ்த குபேர இவ நந்தநே ॥"

எனகிறபடியே பெருமாள் எழுந்தருளியிருந்த விடமான அந்தச் சித்ரகூடத்திலே இரண்டுமாஸங்கள் எழுந்தருளியிருந்து சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை அங்கே நடத்தியருளினார் அது முடிந்தவாறே புறப்பட்டு ஜகந்நாத க்ஷேத்ர மெழுந்தருளி புருஷோத்தமமுடையாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மார்க்கமத்தியில் அநேகம் ராஜாக்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து பூஜிக்க அவர்களைக் கடாக்ஷித்து க்ருபைசெய்து க்ரமேண க்ருஷ்ணவேணீ, கோதாவரீ மத்ய தேசத்திற்கு எழுந்தருளினார் அப்பொழுது அந்த தேசாதிபதி ஸ்வாமியினுடைய ப்ரபாவங்களைக் கேட்டு ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் ஸபரிவாரனாய் ஆச்ரயித்து பஹுவாக ஸம்மானித்தான். பிறகு ஸ்வாமி ஸபரிவாரபேடைக்கு எழுந்தருள, அந்த தேசத்தின் அரசனும் ஸ்வாமியின் வைபவங்கேட்டு குடும்பஸஹிதனாய் ஆச்ரயித்து ஸ்வாமிக்கு ஒரு க்ராமத்தையும் ஸமர்ப்பித்தான். ஸ்வாமியும் அவனை விசேஷமாகக் கடாக்ஷித்து ஆசி கூறிப்புறப்பட்டு க்ரமேண ஹஸ்திகிரிக்கு எழுந்தருளி பெருந்தேவித் தாயாரையும் தேவப்பெருமாளையும் மங்களாசாஸநம் செய்து ஸம்மாநிதராய் விடைபெற்று நேராகச் சோளதேசமேற எழுந்தருளினார் அங்கு முதலில் திருநகரியில் கலியனை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அவர் மங்க

(1) सुभग श्चित्रकूटोसौ गिरिराजोपमो गिरिः ।
यस्मिन्वसति काकुत्स्थः कुबेर इव नन्दने ॥

ளாசாஸநம் செய்த மற்றும் பல திவ்ய தேசங்களையும் மங்க
ளாசாஸநம் செய்து, நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணி, நாதனை
மங்களாசாஸநம் செய்து சிலநாள் அங்கு எழுந்தருளி
யிருந்தார் பிறகு சம்பகாரண்யத்திற்கு எழுந்தருளி ராஜ
மன்னாரை மங்களாசாஸநம் செய்ய, அங்குள்ள அடியார்
கள் ஸாதரமாக ஸம்மாநிக்க, மற்றுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களும் ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக ஸத்கரிக்க, அவர்களைக் கடாக்ஷி
த்தருளி மன்னாராலே ஸம்மாநிதராய் விடைபெற்று
புல்லாணி ஏற எழுந்தருளினார் அங்கு ஆதி ஜகந்நாதனை
யும் தர்ப்பசாயியான சக்ரவர்த்தித்திருமகனையும் ஸேவி
த்து ஸம்மாநிதராய்ப் புறப்பட்டுத் திருநகரிக்கு எழுந்தரு
ளினார் அங்கு நதியிற் சிறந்த தாம்ரபர்ணியில் நீராடி
அநுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு ஆழ்வாரையும்
பொலிந்துநின்ற பிரானையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளிப்
புறப்பட்டு ராமாநுஜம்பூதூர் மார்க்கமாக வானமாமலை
யருகே ஸ்வாமி எழுந்தருளாநிற்க, வரமங்கை நாய்ச்சியா
ரும் தெய்வநாயகனும் தேசாந்தர கதனான புத்ரனுடைய
வரவைக்கேட்ட மாதா பிதாக்களைப் போலே உள்ளடங்
காத ஹர்ஷத்தையுடையராய் அடியார்களை யிடுவித்து
தம் மார்பணிந்த வனமாலை, களைந்த பீதகவாடை, அபய
ஹஸ்தங்கள் ப்ரஸாதங்களுடன் எதிர்கொள்ளும்படி நிய
மித்தருளினார். அவ்வடியார்களும் அவைகளைப் பொற்றட்டு
களிலே அமைத்து அத்தட்டுகளை சிரஸாவஹித்துக்
கொண்டு சத்ரசாமர தாளவ்ருந்தங்கள் முதலிய விருதுக
ளுடன் அஷ்டாதசவாத்யங்களும் முழங்க வைஷ்ணவர்
குழாங்கள் புடைசூழ எதிர்கொண்ட வளவிலே ஸ்வாமி
யும் இந்த ஸம்ப்ரமங்களைக்கண்டு தெய்வநாயகனின்னருள்
என்று மகிழ்ந்து தண்டனஸமர்ப்பித்துக் கைகுவித்து
நிற்க, தெய்வநாயகனடியார்களும் திருமாலை திருப்பரிவட்
டம் அபயஹஸ்தங்களை ப்ரஸாதித்தனர். அவைகளைப்
பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வாமியும் தந்தப்பல்லக்கில் எழுந்த
ருளி அப்பேரோலக்கத்தோடு திருவீதிகள் வலம் வந்து
மடத்துக்கு எழுந்தருளி அரங்கநகரப்பன் அடிவணங்கி

ஆசார்யர்களின் திருவடிநிலைகள் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகியவரதன் என்ற ஆஸ்தான மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி தண்டனிட்டு அங்குள்ள கூர்மாஸநத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். பிறகு அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் கோஷ்டிக்குச் சுருள் சாத்துப்படி விநியோகம் செய்வித்தருளினார்

பிறகு தமது யாத்ரையில் ஆச்ரிதர்கள் ஸமர்ப்பித்த விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள் பீதாம்பரங்கள் முதலியவற்றை ரஜதமயமான தட்டுகளிலே வைத்து அடியார்கள் எடுத்து வர சங்கபேரீகாஹளாதி வாத்யங்கள் முழங்க அடியார்கள் புடைசூழ தெய்வநாயகன் ஸந்நிதிக்கு மங்களாசாஸநார்த்தமாக எழுந்தருளினார். அங்கு தாம் கொண்டு வந்த உபாயநங்களை ஸமர்ப்பித்து சிவா மங்கை நாய்ச்சியாரையும் தெய்வநாயகனையும் கண்களாரக்கண்டு கைகளாரத் தொழுது மங்களா சாஸநம் செய்து ஆநந்தாச்ருபூரிதராய் ஸ்தப்தராய் ஸ்வாமி நிற்கிற வளவிலே பெருமாளும் அருளப்பாடிட்டு தீர்த்தம் திருப்பரிவட்டம் திருமாலை ஸ்ரீசடகோபன் அபயஹஸ்தங்கள் ப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தரானார். பிறகு மடத்திற்கு எழுந்தருளி முன்போலவே தெய்வநாயகன் அரங்கநகரப்பன் கைங்கர்யங்களில் குறைவின்றி நித்யததீயாராதன காலக்ஷேபாதிகளையும் நடத்தியருளினார்.

அநந்தரம் தெய்வநாயகனுடைய த்வஜஸ்தம்பம் ஜீர்ணமாயிருந்ததை அறிந்த ஜீயர் ஸ்வாமி த்ருடமாய நூதனமான மரத்தைக் கொண்டு த்வஜஸ்தம்பத்தைச் செய்வித்து முழுதும் தங்கமுலாம் பூசிய தகடுகளால் கவசமும் செய்வித்து ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து ப்ரதிஷ்டையை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்வித்தருளினார்

பின்னும் வானமாமலைப் பெருமாள் திவ்ய விமானம் ஜீர்ணமாயிருந்தமையால் அதைப் பரிஷ்கரித்து ஸ்வர்ண லேபநம் செய்து ஸ்வர்ணமயமான ஸ்தூபியையும் ஸமர்ப்

பிததும. அவவாறே ஸ்ரீவரமஙகைநாயகியார ஆணடாள எமபெருமானார ஸந்நிதி விமானஙகளும ஜீரணமாயிருநதமையால அவைகளையும பரமுஷித பிமபஸதாபந பூரவமாய ஸுதாலேபனம செயது வாணவிசிதரிதமாககி ஸதூபிகளும ஸமாபபிததும பரிஷகரிதது விமாந பரதிஷடா மஹோதஸவததை சிறநத முறையிலே செயவிததருளினார

பினனர ஒரு நாள ஸவாமியின ஸவபநததிலே ஸ்ரீவரமஙகையும தெயவநாயகனும எழுநதருளி "ஜீயரே தேவர பல கைஙகாயஙகளைச செயதிருககிறீர. தேவரீர திருமகளாரான வரமஙகைககும நமககும பஞசபாவம முதலான மஹோதஸவஙகளில மழை வெயயிலால ஏறபடும விகநமினறி அவவுதஸவஙகள நடைபெறுமபடியும வாஹநாதிகளுடன உலலாஸமாய நாம உலவிவருமபடியும பெரிய திருமதிளை அடுதது வனபபுமிகக மணடபம ஒனறை நிரமாணம செயயககடவீர" எனறு நியமிததருளினார. ஸவாமியும உடனே பரபுததராய "கரியதாமிதி மாமவத" "முகபபே கூவிபபணி கொளளாய" எனறு இளைய பெருமாளும நமமாழவாரும பராரததிததுப பெறறது, நமககுப பெருமாளுடைய அவயாஜகருபயா லபிககப பெறறதே" எனறு ஈடுபாடுடையராய அபபொழுதே நூறறுககணககான சிலபிகளை வரவழைதது சிறநத கறகளை யாததிரையில தமககு சில ராஜாககள ஸமாபபிதத யானைகளைக கொணடு கொணடுவரச செயது இருநூறறைமபது ஸதமபஙகள கொணடதாய வேலைபபாடுகளுடன குலைகளோடு கூடிய கதலீஸதமபஙகளும ஸிஹமஙகளும குதிரைகளும படாகளுமான பரதிமைகளால அலஙகரிககபபடடதாய தருடமாய மிகுநத விசாலமான மணடபம ஒனறை நாறபுறமும அமைததருளினார. மிகுநத வேலைபபாடுகளோடு அமமணடபததைச சீககிரம முடிததுததநத சிறபிகளுககும ஸநமானஙகளை வழஙகி ஸநதுஷடராககியருளினார.

அநந்தரம் வானமாமலை ஸந்நிதியில் எழுந்தருளி யிருந்த திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தனியே ஒரு கோயில் கட்டிவைத்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார். இவ் வாறிருக்க ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளும் ரங்கமன்னா ரும் திருமணக்கோலத்துடன் ஸ்வாமியின் ஸ்வப்நத்தில் ஸேவை ஸாதித்து "ஜீயரே நம்முடைய வைபவத் துக்குத் தகும்படி பெரிய திருத்தேர் ஒன்று செய்வித்து நாமும் நாச்சியாரும் வீதியார வரும்படி செய்யக் கடவீர்" என்று நியமிக்க உடனே ஸ்வாமியும் திருவநந்தபுரம் மஹா ராஜாவுக்கு ஸ்ரீமுகம் அனுப்பிச் சிறந்த த்ருடமான மரங் களைப் பெற்று யானைகளைக்கொண்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத் தூருக்கு அனுப்பித் தகுதிவாய்ந்த பல தக்ஷாக்களைக் கொண்டு சாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரகாரத்தாலே பெரிய மஹாரதத்தைச் செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். வில்லி புத்தூரில் பட்டர்பிரானுக்கு ஸுவர்ணமயமான பாமாஸ் நம் ஒன்று ஸமர்ப்பித்தருளினார். திருநாராயணபுரத் திலே செல்வப்பிள்ளைக்கு ஸுவர்ணத்தாலே செய்யப்பட் டதாய் விசாலமான திருப்பல்லக்கு ஒன்று செய்தருளி அதில் ஒருபுறத்தில் அரங்கநகரப்பனுடைய பிம்பத்தை யும் மற்றைப் பக்கத்தில் பிம்பரூபமாக அஞ்ஜலிஹஸ்த ராய் தம்மையும் அமைப்பித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். மேலும் காஞ்சீபுரத்திலும் திருவல்லிக்கேணியிலும் மடங் களைக் கட்டுவித்தருளினார். திருநெல்வேலியில் சக்ரவர்த் தித் திருமகனும் பிராட்டியுமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒரு மடத்தை ஸம்பாதித்தருளினார். அரங்கநகரப்பனுக்கு ரஜதமயமாய் பஹுசித்ர சித்ரிதமாய் டோலை ஒன்று செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். கோயிலில் பெரிய பெரு மாளுக்கு ஒரு மஹாகஜம் ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

• பிறகு சில நாட்கள் கழிந்தவாறே திருநாராயண புரம் செல்வப்பிள்ளையைத் திருவடி தொழுதுகொண்டு சில நாட்கள் அங்கே வாழவேணுமென்ற குதூஹலமுடை யராய் ஸ்வாமி யாதராஸநநாஹங்களை இரண்டொரு தினங்

க்ளிலே செய்து முடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் கோயில் முதலிய திவ்ய ஸ்தலங்களை மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு மிகுந்த த்வரையுடன் திருநாராயண புரமேற வெழுந்தருளினார். அங்கு ஸ்வாமி திருக்கல யாணியிலே நீராடி அநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஸந்நிதியை நோக்கிப் புறப்படாநிற்கச் செல்வப்பிள்ளையும் தமது பரிகரங்களைக்கொண்டு திருமாலை திருப்பரிவட்டம் அபயஹஸ்தங்கள ப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதித்து ஸம்மா நிக்க ஸ்வாமியும் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி மங்களாசாஸந க்ரமத்திலே பெருவிலையனை பீதாம்பராதி உபஹாரங் களுடன் திருநாராயணனையும் நாய்ச்சிமார்களுடன் செல் வப்பிள்ளையையும் திருவடி தொழுது மங்களாசாஸநம் செய்து நிற்கப் பெருமாளும் தீர்த்தம் பரிவட்டம் ஸ்ரீசட கோபன் முதலியவை ப்ரஸாதித்து ஸ்வீகரிக்க அவை களைப்பெற்று யதிராஜன் மணவாளமாமுனிகள் மற்று முள்ள ஆசார்யர்களையும் திருவடிதொழுது தமது மடத் துக்கு எழுந்தருளி அறுசுவை அடிசிலால் ததீயர்களை அமுது செய்வித்தருளினார்.

இப்படிச் சில நாள் அங்கு எழுந்தருளியிருக்குங்கால் நியதமான அநுஷ்டானங்கள் முடிந்ததும் ஆராதிக்கும் அடியார்களுக்கு பாவநமான ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் ஆச்ர யிக்க விரும்பும் அடியார்களுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டும் அருளிச்செயல்களின் வ்யாக்யா னங்களை விசதமாக அருளிச்செய்துக்கொண்டும் ததீயாரா தனம் முடிந்தபிறகு ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ரகாசிகாதி க்ரந்தங் களை ப்ரவசனம் செய்துகொண்டும் செல்வப்பிள்ளையின் மங்களாசாஸந பரராய் எழுந்தருளியிருந்தார் இப்படி இரு க்கும்பொழுது ஸ்வாமியின் சமதமாதி ஆத்மகுணங்களை யும் வித்யாப்ரகாஷ்டத்தையும் ப்ரவசன ஸாமர்த்யத்தை யும் செவியுற்ற காருடகராஜா ஸ்வாமியைத் தம்முடைய ராஜதானிக்கு எழுந்தருளுவித்து ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் பெற்று உஜ்ஜீவநோபாயங்களான தத்வஹித புருஷார்

ந்,நஙகளை பரதிபாதிககும அருளிச செயலகளின அரதத விசேஷஙகளைக கேழககவேணடு மெனறு நினைதது ஸவாமியை பராாததிககுமபடி தன மநதிரியை அனுபபி வைததான. அமமநதிரியும வநதுபராாததிததவளவிலே பரமவைராககயநிதியான ஸவாமி சேதனலாபம ஸவலாப மெனககருதித திருநாராயணனிடம விடை பெறறுக கொணடு ஸ்ரீரஙகபட்டணம வழியாய மஹிசூரபுரம ஏற எழுநதருளினா

அஙகு ஸவாமி நகரின ஸமீபமாக எழுநதருளும போதே பூாணகுமப ஹஸதாகளான பூஸுராகளை முனனிட்டு ராஜா எதிா கொணடழைதது விவிகதமான ஒரு ஸதலததிலே ஸகல ஸாதனஙகளுடனும ஸவாமி பரிகரஙகளுடனும எழுநதருளியிருககுமபடி சில கருஹங களையும, ஏறபாடு செயது தானும பததீஸஹிதனாய ஸவாமி ஸநநிதிககு வநது ஸாஷ்டாஙக பரணாமம செயது நிறக அவனுககு ஸ்ரீபாத தீாததம ஸாதிததருளினா. பிறகு அவன இநதச சேதனன ஸமஸாரததில நினறும உததீாணனுமபடி ஹிதம அருளிச செயய வேணு மெனறு பராாததிகக ஸவாமியும மிக உகநது அாதத பஞசகஸவரூபததை இதிஹாஸ புராணபரகரியையாலும ஆழவாரகளின பாசுரஙகளாலும ஸாரதமமாயும ஸரஸ மாயும கமபீரமாகவும ஐநதாறு தினஙகளில உபநயஸிகக அமருதபரவாஹம போனற ஸவாமியின உபநயாஸ பரகாரததைக கேட்டு ஆநநத பரிதனாய எனது ஜனமம ஸபலமாயிறறு எனறு கூறி தணடனிட்டு தன பததியை நோககியவளவில அவளும் இஙகிததததை அறிநதவளா கையாலே வஜரமயமாய அநாககமான ஒரு மகரகணடி கையை தன கழுததிலிருநது கழறறி அரசன கையிலே கொடுகக அவன விலையுயாநத ஒரு முகதாஹாரததையும சோதது ஸமாபபிதது ஸவாமி திருமேனியை அலங கரிககச செயது மேலும அனேக ரதனஙகளையும தனங களையும ஸுவாணஙகளையும ஸமாபபிதது ஸநதுஷ்ட னானான. ஸவாமியும பரீதியுடன ஸமாபபிதத அவை

கஃளப பெறறு ராஜாவை ஆசீரவதிதது பஹுமானித்து ராஜகரததிலிருககும வித்வானகஃள அழைதது யதாஹம ஸமமானிததருளினார். பிறகு யாததிரைககு ஸவாமி ஸநநாஹம செயது அரசனுககு அறிவிததவாறே அவனும ஸவாமியுடன சிறிது தூரம வநது தணடனிடடு விடைபெறறுச சென்றான.

பிறகு ஸவாமியின வைபவஙகஃள நேரில அறிநது கொணட வனபபருததி ஸமஸதானததுககு அதிபனான ராமேசவரன என்ற அரசன ஸவாமி திருவடிகளில ஸகுடுமபமாக ஆசரயிகக விருபபமுறறு மாரகக மததியில ஸவாமியைத தணடனிடடு பராரத்திததான ஸவாமியும கருணையுடன அவனுடைய பராரததஃனயை ஏறறு ஸமாசரயணம செயது ஸகுடுமபனாக அவஃனத தம திருவடிகளுககு அநதரஙகனாக ஆககிக கொணடார அவனும திருவடிகளில ஆசரயித்தத தநயனாய தனங கஃளயும பீதாமபரஙகஃளயும ரதனஙகஃளயும விசேஷமாக ஸமாபபிதது ஸதகாரம செயததோடு ஒன்றிரணடு கிராமங கஃளயும ஸவாமிககு ஸமாபபிதது கருதாரததனானான.

அநநதரம பாகயநகர (ஹைதராபாத்) ததிலிருககும கோடயதிபரகளாய ஸவாமியின திருவடி ஸமபநதிகளான கிருஷணசரேஷடி முதலானோர தஙகள நகரததுககு ஸமீபமான வனபபருததியில ஸவாமி எழுநதருளியிருப பதை அறிநது தஙகள நகருககு அழைதது ஸவாமியை ஆராதிகக விருமபி ஸவாமியின திருவடிகளில வணஙகித தஙகள அபிமததஃதை விணணபபம செயதனர ஆசரித பரதநதரரான ஸவாமியும சீவரமஙகைததாயாரைத தொழ வேணடுமென்று தவரை மிககிருநதும அவரகளுடைய விருபபபபடியே பாகயநகரமெழுநதருளி அஙகு சில நாளெழுநதருளியிருநது ஸதகரிககபபெறறவராய தவரையுடன சீரீவர மஙகல நகரை நோககிப புறபபடடருளினார.

மாரகக மத்தியில வடமாமஃல உசசியில காளமேகத தையும பூதூரில அவதரிதத புணணியஃனயும திருவடி

தொழுது சோள தேசத்திலுள்ள திருப்பதிகளையும் அரங்கத்து மாமணியையும் ஸேவித்து க்ருதார்த்தராய் மைத்தெழுந்த கார்முகிலே பார்த்து உருவிக்கிடக்கும் பைங்கூழ்கள்போலத் தம்மையே ப்ரதீக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கும் சீரீவரமங்கலத்தவர்களான அடியார்களின் ஆர்த்தியைத் தீர்த்தருளத் திருவுள்ளங்கொண்டு வான மாமலைக்கு எழுந்தருளினார்.

அங்கு ஸ்வாமி தமது யாத்திரையில் ஆச்ரிதர்கள் ஸமர்ப்பித்த திருவாபரணங்கள் பீதாம்பரங்கள் முதலியவற்றை நாய்ச்சியாருக்கும் பெருமாளுக்கும் ஸமர்ப்பித்து மங்களாசாஸநம் செய்தருளி க்ருதக்ருத்யராய் ஸாத்விக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் உபயவேதாந்த காலக்ஷேப பரராய்ச் சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்தார். பிறகு பாக்ய புரத்திலிருந்து க்ருஷ்ணச்ரேஷ்டி என்பவன் க்ஷேத்ராடனம் செய்துகொண்டு ஸகுடும்பனாய் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து பஹுதநங்களையும் ரத்நங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாமி ஸம்பந்தம் பெற்று அதிஸந்துஷ்டனாய்த் தன் நகரம் சென்றான்.

பிறகு பட்டர்பிரான்ஸ்வாமி தமக்குத் திருநாடு அணித்தாவதற்கு முன்னரே மற்றுமோர் முறை வடதேச யாத்திரை செய்யவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது வனப்பருத்தி அரசன் தனது ப்ரதான அதிகாரியின் மூலமாக ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் தேச க்ஷேமார்த்தமாகவும் ஆத்மோஜ்ஜீவனார்த்தமாகவும் தனது ஊரில் ரங்கநாதன் ஸந்நிதி ஒன்று புதிதாகக் கட்டி அதில் பள்ளி கொண்ட பெருமாளை ப்ரதிஷ்டை செய்ய விரும்புவதாகவும் ஸ்வாமி எழுந்தருளி ப்ரதிஷ்டையை நடத்திவைத்துத் தீர்த்தப்ரிக்ரஹம் பண்ணி ஸர்வோபஜீவ்யமாகச் செய்யவேணுமென்றும் ஸ்வாமி அங்கு எழுந்தருளி மீண்டும் வானமாமலை எழுந்தருளுமளவும் ஏற்படக் கூடிய யாத்திரைச் சிலவைத் தானே ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் அவசியம் எழுந்தருளித் தனது ப்ரார்த்த

த்தனையை ஸபலமாக்க வேணுமெனவும் ப்ரார்த்தித்தார். ஸ்வாமியும் அவனது ப்ரார்த்தனை தம் திருவுள்ளக் கருத்தோடு ஒத்திருந்ததைக் கண்டு அதை அங்கீகரித்தருளி யாத்ராஸங்க்ராஹமும் செய்யும்படி கைங்கர்ய பரர்களை நியமனம் செய்தார்.

அநந்தரம் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் புடைசூழ ஸகல பரிகரங்களுடனும் புறப்பட்டருளி, ஆழ்வார் திருநகரி எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் நவ திருப்பதிகளில் எம்பெருமான்களையும் திருவடி தொழுது வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளையும் ரங்கமன்னாரையும் மாலிருஞ்சோலை நின்ற சுந்தரனையும் திருவரங்கப் பெருநகருள் கருமணியையும் கண்குளிரக் கண்டு களித்து மார்க்கத்திலுள்ள மற்றைத் திருப்பதிகளையும் கைகளாரத் தொழுது மதுரமங்கலம் எழுந்தருளி எம்பாரையும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் எம்பெருமானாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்து திருமலை வேங்கடத் துறைவனையும் இணையடி தொழுது இறைஞ்சி க்ரமேண வநப்பருத்திக்கு எழுந்தருளினார். அங்கு நூதனமாய் அந்தஸந்நிதி கட்டப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு ஸ்ரீரங்கபுரம் என்று திருநாமம் சாத்தித் திருப்ரதிஷ்டையை மிகுந்த விதரணையுடன் செய்வித்து நித்யோத்ஸவ மாஸோத்ஸவாதிகளை நன்கு நடைபெறும்படி ஏற்பாடு செய்தார். தாமும் சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்து பின்பு பாக்யநகரத்திய ப்ரபுக்களின் ப்ரார்த்தனையை அங்கீகரித்து அங்கேற எழுந்தருளினார்.

அங்குள்ளார்க்கு ஹிதம் அருளிச்செய்து கொண்டு ஸ்வாமி சிலநாள் ஸீதாராம புரத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கும்போது திருமேனியில் நோவுசாத்தி யிருந்து திருமேனி மிகத் தளர்வெய்தியது. அப்பொழுது பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி தமது ஸ்தாநத்துக்கு உரியார் யார்' எனச் சிந்தை செய்து ஸ்வாமி ஸம்பந்திகளிலே ஒருவராய மஹாஸாத்விகராய வைராக்யாதி குணபூஷிதராய ஜ்ஞாநாதிகராய துரீயாச்ரமத்தை முன்னமே பெற்றவராய யாத்ரையில்

கூடவே எழுநதருளுகிற கலியன ராமானுஜஸவாமி இநத ஸதானததிறகுத தகுதிவாயநதவா என நிரதாரணம செயது கொணடு அநத ஸவாமியை அழைபபிதது ஸவஸதாநததில அபிஷிகதராககியருளினா. இபபடிப பட்டாபிரான ஜீயா ஸவாமி பதது ஸமவதஸரம ஸமஸதாநததில எழுநதருளியிருநது ஒருவராலும மநோரதிக்கவும முடியாத பல பெருதத கைஙகாயஙகளைச செயதருளி நிதய கைஙகாயததைப பெற ஸஙகலபிதது ஸீதாராமபுரததிலேயே திருநாடடுக கெழுநதருளினா

பிறகு அஙகுளள ஸ்ரீவைஷணவாகளும பரபுகக ஸவஸவாமியின கலயாண குணஙகளில ஈடுபடடவாகளாகையால ஸவாமியைப பிரிநது வேரறற மரமபோல விழுநது புரலாபிதது கலேசிதது கரமேண தனனிலே தேறலுறறனா. பிறகு கலியன ராமானுஜ ஸவாமியும பரமதுக்கியாய சோகிகக அஙகுளளவாகள தேறறத தேறியவராய தம ஆசாாயரான பட்டாபிரான ஸவாமியின சரமகைஙகாயஙகளை யெலலாம வெகு விதரணையுடன செயதருளித திருவதயயநததையும பெருகக நடததியருளினா. கைஙகாயஙகள முடிநதவாறே வானமாமலை ஏற எழுநதருளினா.

பட்டா பிரான ஸவாமியின சரமானுஸநதானம—

(1) ஆதிதயே வருசசிகஸதே திநமணிதிவஸே ஸ்ரீபரமாதிசவாஷே சுகலே பக்ஷே சதுாதயாம சுபகுணஜலதோஹயுததராஷாடதாரே। ஸ்ரீமத வேதாநதயுகம பரவசநநிபுண ஸ்ரீசகைஙகாயபுதயா ஸ்ரீமதவாநாதரி யோகி பரமபதமகாத படடநாதா முநீநதர: ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

---

(१) आदित्ये वृश्चिकस्थे दिनमणिदिवसे श्रीप्रमादीचवर्षे
शुक्ले पक्षे चतुर्थ्यां शुभगुणजलधि र्ह्युत्तराषाढतारे ।
श्रीमद्वेदान्त युग्म प्रवचननिपुण श्श्रीशकैङ्कर्यबुध्या
श्रीमद्वानाद्रियोगी परमपद मगाद्भट्टनाथो मुनीन्द्रः ॥

அநந்தரம இருபதாவது கலியன ராமாநுஜ ஸவாமி

இவா ஸதாநததுககு எழுநதருளிய க்ரமம முனனமே சொலலபபடடது.

இவா திருநக்ஷதாந தனியன —

(2) சரீதேவேச கடாக்ஷ பாதர மமலஜஞாநாதிபி ஸநதகுணை ஸமபூரணம வருஷபோஜவலத சதபிஷங நக்ஷதர ஜாதம குரும। வாஷே ஸ்ரீபஹுதாநயநாமநி விலஸத வேதாநத யுகமாதுல பராசஸதயம ககநாதரி ஸமயமிவரம வநதே கலிதவமஸிநம ॥

வைபவத தனியன:—

சடரிபு யதிராட ஸ்ரீரமயஜாமாதரு யோகிபரவர ககந பூபருத யோகி ஸஞஜாத பகதிம। சமதமகுண பூரணம நௌமி ராமாநுஜாகயம பரிசித நிகமாநத தவநதவ மாாயம யதீநதரம ॥

---

(२) श्रीदेवेश कटाक्षपात्र ममलज्ञानादिभि स्सद्गुणै-
स्संपूर्णं वृषभोज्ज्वलच्छतभिषङ्नक्षत्रजातं गुरुम् ।
वर्षे श्रीबहुधान्यनाम्नि विलसद्वेदान्त युग्मातुल-
प्राशस्त्यं गगनाद्रि संयमिवरं वन्दे कलिध्वंसिनम् ॥

(३) शठरिपु यतिराट्च्छ्रीरम्यजामातृ योगि-
प्रवर गगनभूभृद्योगि सञ्जातभक्तिम् ।
शमदम गुणपूर्णं नौमि रामानुजाख्यं
परिचितनिगमान्तद्वन्द्वमार्यं यतीन्द्रम् ॥

வாழித திருநாமம —

வரமஙகை மாநகரில வநதுதிததோன வாழியே
வைகாசிச சதயமதை வாழவிததான வாழியே
பரனுமபா பிரானடியைப பறறுமவன வாழியே
படடாபிரானமாமுனியைப பணிநதெழுவோன வாழியே
தருமமுறைப பொருளுலகில தழைகக வநதோன வாழியே
சடகோபயோகி யிருதாள தொழுவோன வாழியே
மருவியனபாக கெடடெழுததின வகையுரைபபோன வாழியே
வாளககலிய னிராமானுச முனிவன வாழியே

அனபாகளுக கினபளிககு மமபுயததாள வாழியே
அழகுலவு கணை முழநதாளரையுடையும வாழியே
பொன புரிநூல மணிவடமும புணைமாாபும வாழியே
புகராழி சஙகளிககும புயமுககோல வாழியே
நன பெரிய வீராறு நாம மெழில வாழியே
நளிா மதியை வெலவன நகைமுறுவல வாழியே
இன புருவ விழியிணை கடகோ மௌலி வாழியே
எநதைமுனி கலிகனறி இணையடிகள வாழியே

வாழி கலிகனறி மாமுனிவன மாமலாததாள
வாழியவன செஙகமல வாய விழிகள—வாழியே
எநதை முனிபடடாபிரானி னனருளால மாறனுரைச
செநதமிழைத தோநதுரைககும சீா.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள:—

(1) தத: கலிரிபு யோகீ புரம வாநாதரிநாமகம। ப்ராபய வாநாசலேசஸய பரஸாதம முதம பயகாத॥ ததோ மடம பரவிசயாசு ரஙகநாதம பரணமய ஸ.। பரவிசய ஸௌமய

---

(१) ततः कलिरिपु योगी पुरं वानाद्रिनामकम् ।
प्राप्य वानाचलेशस्य प्रसाद म्मुद मभ्यगात् ।

வரதம நதவா ஸநமுபாகமத ||" எனகிறபடியே ஸெமஸ தாநததிலே அபிஷிகதரான கலியன ராமாநுஜ ஸவாமி ஸவாசாரய கைகாரயஙகளை நனறுயச செயதருளி ஸீதாராம புரததிலிருநது வானமாமலைககு எழுநதருளி வானமாமலைப பெருமாள பரஸாதஙகளையும பெறறு ஸநதுஷடராய மடத திறகு எழுநதருளினா. அஙகு உளளேபுகது அரஙகநகரப பனை மஙகளாசாஸநம செயதருளி அழகிய வரதனையும கணடனிடடு அஙகு கூாமாஸநததில எழுநதருளி அடியா ரகளின குழுவை யதோசிதம ஆலாபநாவலோகநாதிகளா லே ஸதகரிததுப பிறகு அககுழாததுடன வானமாமலைப பெருமாளை மஙகளாசாஸநம செயய எழுநதருளினா.

தெயவநாயகனும கலிகனறி மாமுனிவன எழுந தருளுவதை அறிநது சதர சாமராதி ஸகல விருதுச ளுடன ஸ்ரீ சடகோபனையும எழுநதருளுவிததுககொணடு போய ஸகல மாயாதைகளையும செயது நம ராமாநுஜ முனிவரை அழைததுவாருஙகோள எனறு தம அடியாா களுககு நியமிகக அவாகளும அவவாறே செயய ஸவாமி யும அமமாயாதைகளைப பெறறுககொணடு தாம உபா யநமாயக கொணடுவநத படடு பீதாமபரஙகளை ஸமாப பிதது "எனமாய நிலஙகீணட எனனபபனே கணணு எனறு மெனனையாளுடை வானநாயகனே !" எனறு வாயார வாழததி மஙகளாசாஸநம செயது பரவச ராய ஸேவிதது நிறகப பெருமாளும அருளபுரிநது "நம வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயா" எனறு அருளப பாடு இடடு தீாததம சடகோபன திருமாலை பரிவடடம பரஸாதஙகளை பரஸாதிககப பெறறு விடைபெறறுக கொணடு மறறுமுளள ஸநநிதிகளையும மஙகளாசாஸநம செயது மடமேற எழுநதருளி தெயவநாயகன ஸநநிதி

ततो मठं प्रविश्याशु रङ्गनाथं प्रणम्य सः ।
प्रविश्य सौम्यवरदं नत्वा सन्मुपागमत् ॥

கைங்கர்யங்களிலும் அரங்கநகரப்பன் கைங்கர்யங்களிலும் குறைவின்றி நடத்தியருளினார்.

[1]" வேதாந்தயுக மந்த்ரார்த்தாந் ப்ரணதாநாம் ப்ரஸாத்ய ஸ.
ஸ்ரீ வைஷ்ணவௌகாந் ஆராத்ய ச்ரியா விருருசே மஹாந் ||"

என்கிறபடியே ஸ்வாமி தம் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அந்தரங்கர்களான அபேக்ஷிப்பவர்களுக்கு உபய வேதாந்தங்களையும் மந்த்ரார்த்தங்களையும் அருளிச்செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஆராதித்துக் கொண்டும் அநுஷ்டானங்களால் குறைவின்றி பூர்வாசார்யர்களோடு துல்யரான சிஷ்யாபிவ்ருத்தியையும் செய்து கொண்டு தர்சனத்தை வளர்த்தருளினார்

சில நாட்கள் கழிந்தவாறே ஸ்ரீ ஸ்வாமி, கைங்கர்ய ருசியாலே திருநாராயணபுரத்தில் செல்வப்பிள்ளை உத்ஸவங்களில் ஏறி உலவும்படி தங்கமயமான குதிரை வாஹநம் ஒன்று செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார் அநந்தரம்

[2] "கஞ்சித்காலமதீத்யாஸௌ திவ்யதேசாடநோத்ஸுக: |
ப்ரயயௌ சோளமார்க்கேண ப்ரபுஸங்கை: ஸபாஜித: ||"

என்கிறபடியே சிறிது காலம் சென்ற பிறகு ஸ்வாமி திவ்ய தேசங்களை எல்லாம் மங்களாசாஸனம் செய்யவேண்டுமென்று அவர் உடையவரான ஸபரிவாரரான அநேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் புடைசூழ யாத்திரையாக எழுந்தருளி பாண்டியநாடு சோழவளநாடு தொண்டைநாடு இவைகளிலுள்ள திவ்யதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் மங்களாசாஸ

---

(१) वेदान्तयुगमन्त्रार्थान्प्रणतानां प्रसाद्य स·
श्रीवैष्णवौघानाराध्य श्रिया विरुरुचे महान् ।

(२) कञ्चित्कालमतीत्यासौ दिव्यदेशाटनोत्सुक.
प्रययौ चोलमार्गेण प्रभुसङ्घै स्सभाजित ॥

நம செயது கொணடு ஆஙகாஙகு இருககும அநேகம பரபுககளாலும ஸ்ரீ வைஷணவாகளாலும ஆராதிககப படடு ஸமமானிககபபடடவராய அவாகள உபாயநமாக ஸமாபபிதத பல பொருளகளோடும ஸ்வாண ரதனாதிக ளோடும மீணடும வானமாமலை ஏற எழுநதருளினா. அஙகு தமககு யாதரையில கிடைதத அநாககமான ஆபரணஙகளையும படடு பீதாமபரஙகளையும தெயவநாயக னுககும சீவரமஙகை நாயசசியாருககும ஸமாபபிதது கருதககருதயராய மஙகளாசாஸநபரராய தாசநம நிாவ ஹிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதாா. சில நாடகள சென்ற பிறகு உததமமான ஸ்வாணததாலே செயயப படடு சிறநத ரதனஙகள பதிதத திருயஜ்ஞோபவீதம செயது பரதிஷடிபபிதது தெயவநாயகனுககுச சாததி ஸேவிதது உகநதருளினா. திருநகரியில நம்மாழவாருககு ஸ்வாணததாலே சிறநததும பெரியதுமான பாமாஸநம ஒன்று செயது ஸமாபபிததருளினா. பிறகு அவவாழ வாருககு ஸ்வாணததாலே அபேதயகவசம செயவ ததறகு பஹுதரவயஙகள பரஸாதிததாா. அவவாழவாா திருபபலலககுககு ஸவாணாலஙகிருதமாய பஹுமூல்ய மான பநநாஙகு ஸமாபபிததருளினா. மேலும திருக குறுஙகுடியில விசாலமாயும உனனதமாயும தருடமாயும ஒரு மடததைக கடடியருளினா.

ஸ்ரீ பெருமபூதூரிலும விசாலமாய மஹோநநதமான மடம ஒனறைக கடடுவிததருளினா. சோளதேசததில பரகாலன சநநிதி பராகாரஙகள மதிளசுவரெடுகக விசேஷ மாக தரவயஙகளை ஸஹகரிததருளினா. மேலும வான மாமலையில

“ வரமஙகாபதே தேவநாதஸய யதிபுஙகவ
பலவோதஸவம காரயிதவா முமுதே ஸஹ ஸஜ்ஜநை ”

(१) वरमङ्गापते र्देवनाथस्य यतिपुङ्गवः ।
प्लवोत्सवं कारयित्वा मुमुदे सह सज्जनैः ॥

எனகிறபடியே வரமஙகாவல்லபனான தெயவனாயகனுககுச சிறபபாகத தெபபோதஸவம செயவிதது ஸாதவிகாளோடு தாமும மகிழசசியை யடைநதாா. மேலும ஸவாமி படடாபிரான ராமானுஜஜீயா ஸவாமி திருவடிகளிலாசரயிதது அவருடைய கடாக்ஷம பெறறவராய ஸகல சாஸதரஙகளையும அறிநதவராய தமமுடைய திருவடிகளுககு அநதரஙகராய மநதராாததஙகளையும பாஷய பகவத விஷயஙகளையும தமமிடம காலக்ஷேபம செயது சிறநத ஞாநவாநுமாய எழுநதருளியிருநத ஸ்ரீ வைஷணவா ஒருவா ஸமஸார கநதததையும ஸஹியாது வைராகய சாலியாய கைஙகாயபரராய இருகக அவரைக கடாக்ஷிதது துரீயாசரம ஸவீகாரம செயவிதது நாதனஜீயா எனறு திருநாமம சாறறி நாதன ஸநநிதி கைஙகாயஙகளை எலலாம நனகு ஆராயநது நடததி வருமபடி அவரை நியமிததருளினா. அவரும ஸவாமி நியமித்தபடியே நாதன ஸநநிதிககு எழுநதருளி கைஙகாயஙகளைக குறைவினறி நடத்தியருளினா.

இபபடிப பல கைஙகாயஙகளையும செயது கொணடு மநதர மநதராாததஙகளினாலும அருளிசசெயல வியாகயானஙகளினாலும காலக்ஷேபஙகளும நடததியருளும காலததில ஸவாமிககு தனது ஆசாரியரான படடாபிரான ஸவாமியின சரமஸதலததை ஸேவிதது மததியிலுளள மறறைய திவய தேசஙகளையும ஸேவிதது மஙகளாசாஸநம செயயவேணும எனற மனோரதம மேலிடடது

பிறகு கலியன ராமானுஜ ஸவாமியும ஸபரிகரராய ஸ்ரீ வைஷணவாகள புடைசூழ திவய தேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு பாகயபுரமேற எழுநதருளி ஸீதாராமபுரததில தமது ஆசாாயனுடைய சரம ஸதானததை ஸேவிதது ஸவாமியின ஞாநாநுஷடானஙகள ஸமருதி விஷயமாக போர கலேசிதது தனனிலே தேறி எழுநதருளியிருநதாா அஙகுளள திருவடி ஸமபநதிகள

சிறிது காலம அஙகே எழுநதருளி யிருககுமபடி பராரத திகக ஸவாமியும அதறகு இசைநதருளினா. அஙகு எழுநதருளியிருககச செயதே ஆசரயணருசியோடு வரும அடியாாகளுககுப பஞசஸமஸகாரஙகளும பாவனமாய ஸ்ரீபாத தீரததமும ஸாதிததும ஸாபேக்ஷராய வரும அடியாாகளுககு ஹிதஙகளை உபதேசிததும அருளிச செயலி லமுதஙகளைப பருகுவிததும லோகோஜஜீவந பரராய எழுநதருளியிருநதாா. அஙகுளள அடியாாகளும பரபுக களும ஸவாமியிடம மிகுநத பகதியுடையராய அரதத விசேஷஙகளைக கேட்டு மகிழுநது ஸ்வாணரதன பீதாமப ராதிகளால வெகுவாக ஸமமாநிததனா. சில மாஸஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநது விசலேஷ பீருககளான அவா களை ஆசவஸிபபிததுப பிறகு வானமாமலைககு யாததை யாகப புறபபட்டருளினா. பிறகு மாாககமததியில கருஷணா வேணீ கோதாவரீ மததியில அநேக பரபுககளாலும ஸ்ரீ வைஷணவாகளாலும ஸேவிககபபட்டு எழுநதருளு கையில வீரபததநமெனகிற தோட்டவலலூா எழுந தருளாநிறக அவவூருககு அதிபதியான பரபு ஸவாமி திருவடிகளிலாசரயிததது அநேகம ரதனஙகளையும பட்டு பீதாமபரஙகளையும தனஙகளையும ஸவாமிககு ஸமாப பிததது ஸநமானம செயதான பிறகு சனிவாரப பேட டைககு ஸவாமி எழுநதருளின வளவிலே இரணடு வருஷ காலமாய ஸவாமியை விட்டுபபிரிநத நாதன ஜீயரும அவ விடம வநது சோநது ஸவாமியைத தணடனிட்டு ஆாததிதிரச சில நாட்கள ஸவாமியுடன கூட இருந்து பிறகு பாகயபுரததிறகு எழுநதருளி பட்டாபிரானஜீயா ஸவாமியின சரமஸதலததைத ஸேவிததுவிட்டுத திருமபப போவதாகச சொலலி ஸவாமியினிடம நியமனம பெறறுக கொணடு பாகயபுரம எழுநதருளினா. அதன பிறகு கலியன ராமானுஜஸவாமியும மாாககமததியில ஆஙகாங குளள ஸ்ரீ வைஷணவாகளின பராாததநாநு குணமாகத தஙகி கரமேண திருமலையில வேஙகடவனை மஙகளாசாஸ நம செயய எழுநதருளினா

இவ்வளவிலே நாதன் ஜீயரும் பாக்யபுரம் எழுந்தருளி ஸீதாராமபுரத்திலே ஆசார்யனுடைய சரமஸ்தலத்தை ஸேவித்து க்ருதக்ருத்யராய் அங்கு சில் நாள் தங்கியிருந்து மீண்டும் நாதன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளுமவராய் மார்க்கமத்தியில் மின்னி மழைத்தவழும் வேங்கடத்து வித்தகனை” மங்களாசாஸநம் செய்ய நினைத்து திருமலைக்கு எழுந்தருளலானார். அப்பொழுது ஸ்ரீ கலியன் ராமானுஜ ஸ்வாமியும் யாத்திரை செய்தருளித் திருமலை மங்களாசாஸநார்த்தமாக அங்கு எழுந்தருளியிருப்பதைக் கண்ட நாதன் ஜீயர் அசிந்திதமாக ஸ்வாமியின் ஸமாகமமும் வாய்த்து, “ஸ்வாமி புருஷகாரமாக அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பன் அடிபணியும் பாக்யமும் கிட்டப்பெற்றதே என்று மிகவும் விஸ்மிதராய் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஸாஷ்டாங்கமாய் தண்டனிட்டு தமக்கு நேர்ந்த பாக்ய பரிபாகத்”தையும் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்.

கலியன் ஸ்வாமியும் சிஷ்யரான நாதன் ஜீயரைக் கண்டு தேசாந்தரத்தில் நின்றும் வந்த புத்ரனைக் கண்ட பிதாவைப் போல மிகவும் ஸந்தோஷித்து தம் க்ருபா கடாக்ஷ விஷயமாக்கி அவரையும் கூட்டிக் கொண்டு அடிவாரத்தில் கோவிந்தராஜனையும் அலர்மேல் மங்கையையும் மங்களாசாஸநம் செய்து திருமலையேறியருளி திருவேங்கடவனாலே புரஸ்கரித்து அழைக்கப்பட்டவராய் திருக்கோபுரம் முதலாக எல்லாவற்றையும் க்ரமேண ஸேவித்துக் கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளி ஸசிஷ்யராய் மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். அப்பொது திருவேங்கடமுடையானும் அருளப்பாடு இட்டருளி “ஜீயரே! பெரிய ஜீயரையும் வானமாமலை ஜீயரையும் சேர்த்துக் கண்டாப்போலே காணும் உங்களிருவரையும் இன்று கண்டது” என்று அருளிச் செய்து திருப்பரிவட்டம் தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபன் முதலியவை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் விடை பெற்று எழுந்தருளினார் பிறகு ஸ்ரீபூதபுரி எழுந்தருளி யதிராஜனை மங்களாசாஸநம் செய்து புறப்பட்டு அந்தகிரி

அருளாளன் அடி வணங்கி மற்றுள்ள திவ்ய தேசங்களையும் ஸேவித்துக் கொண்டு க்ரமேண சோளதேசம் எழுந்தருளினார். அங்கு "காரார்புயற்கைக் கலிகன்றியை"க் கைதொழுது மற்றுள்ள திவ்ய தேசங்களிலும் எம்பெருமான்களைத் திருவடிதொழுது வரும்போது திருமேனி மிகவும் தளர்வெய்த, ஸ்வாமியும் நாதன் ஸந்நிதியில் சிலநாட்கள் எழுந்தருளியிருந்து ச்ரமபரிஹாரம் செய்து திருமேனியின் இளைப்பைப் பரிஹரித்துக் கொள்ள நினைத்தருளினார். ஆனால்

"ததோ நந்திபுரம் ப்ராப்ய ப்ரணம்ய கமலாபதிம் ।
ஸ்வசரீரஸ்திதிம் புத்வா சிந்தா பரவசோ பவத்॥"

என்கிறபடியே அங்கு சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்தும் தம் சரீரத்தில் க்ரமேண அதிகமாக ஏறிவரும் அஸ்வாஸ்த்யத்தை உணர்ந்து சிந்தாக்ராந்தரானார். பிறகு அங்கிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸ்வாமியின் திருமேனியின் நிலையையறிந்து இனி அடியார்களுக்கு ஒரு அபாச்ரயம் கல்பிக்கவேணுமே என்று ப்ரார்த்திக்க ஸ்வாமியும் நன்றாய்ச் சிந்தித்து

"தத்ரத்ய தேவநாதாக்ய யதிவர்யம் மஹாமுநி: ।
ஸ்வஸ்தாநே ஸ்தாபயாமாஸ சிஷ்யை ஸம்ப்ரார்த்தித: ததா[1] சகார நாம மதுரகவிரித்யஸ்ய யோகிந ॥

---

(१) ततो नन्दिपुरं प्राप्य प्रणम्य कमलापतिम् ।
स्वशरीरस्थितिं बुद्ध्वा चिन्तापरवशो ऽभवत् ॥

(२) तत्रत्यदेवनाथाख्य-यतिवर्यं महामुनिः ।
स्वस्थाने स्थापयामास शिष्यै स्सम्प्रार्थित स्तदा ।
चकार नाम मधुरकविरित्यस्य योगिन ॥

எனகிறபடியே அநருகு நாதனஸநநிதியில ஸ்ரீகாரயஙகளை நமமால நியமிககபபடடு நிரவஹிதது வருமவரும, தம மிடம உபயவேதாநதஙகளையும-அதிகரிததுப பாரஙகதரு மான நாதன ஜீயரைத தம ஸதானததிறகுத தகுதிவாயந தவராக நிரததாரணம செயது அவரை அழைதது தம ஸதானததிலே அபிஷிகதராககி அவருககு **"மதுரகவி ராமாநுஜ ஜீயர்"** எனத திருநாமமும சாததியருளி கருத கருதயராய நிரபபரராய எழுநதருளி யிருநதார பிறகு சில தினஙகளிலே திருமேனியில ஆரததி விஞசினவளவில கலியன ராமனுஜ ஸவாமியும ஆஸதிகய மிகுதியால மதுர கவி ஸவாமியையும மறறுமுளள ஸ்ரீவைஷணவாகளையும கருபை செயது ஸ்ரீபாததீரததம ஸாதிகக வேணுமென பராாததிகக ஜகத ஸவாமியான தேவரீருககோ அடியாா களான அடியோஙகள அபபடிச செயவது. ஆகையால அவவாறு நியமிததருள வேணடாமென்று அவாகள் பராாததிதது நினறனா அபபொழுது கலியன ஸவாமியும மேலமேலென ஆரததி விஞசிப படடாபிரான ஸவாமி திருவடிகளையே கணகளிலும நெஞசிலும தேககிக கொணடு ஸதபதராயத திருநாடடுக கெழுநதருளினா.

இவா பல கைஙகாயஙகளையும சிஷயாபிவருததியையும செயது கொணடும உபயவேதாநதஙகளையும பரவசனம செயது கொணடும தாசனபரவாததகராய ஸமஸதானத தைத வாழவிததருளியது பதினனகு ஸமவதஸரஙகளாகும். மதுரகவி ராமானுஜ ஸவாமியும ஆசாாயவிசலேஷததைப பொறுககாது துககாகராநதராய அடியாாகள தேறறுவிக கததேறி ஸவாமியின சரம கைஙகாயஙகளை அடியாாகளு டன கூடிச செவவனே நடததியருளி திருவதயயனததை யும சரததாபகதியுடன விபவாநுகுணமாக நடததியருளி னா.

கலியன் ராமானுஜ ஸ்வாமியின் சரமாநுஸந்தானம் —

(1) அப்தேஸ்மிந் ப்ரபவாஹ்வயே திநகரே யுக்மம் கதே ச்யாமளே, பக்ஷே ஸௌம்யதிநே ஜலோடுநி சுபே ப்ராதர் த்விதீயாதிதௌ । ஸ்ரீமத்வ்யோமகிரீச ஸம்யமிவர ஸ்ரீமாந் கலித்வம்ஸக ஸ்வாசார்யஸ்ய பதத்வயம் ஸமகமத் பத்மம் யதா ஷட்பத ॥ 20

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம்-இருபத்து ஒன்றாவது - மதுரகவி ராமானுஜ ஸ்வாமி

இவர் பால்யத்திலேயே சாஸ்த்ரங்களை நன்றாய்க் கற்று அபிஜ்ஞராய்ப் பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அவர் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரராய் இருந்தார். பின்னர் கலியன்ராமானுஜ ஸ்வாமி திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராய் அவரிடம் மந்த்ரார்த்த பாஷ்ய பகவத்விஷயங்களைக் காலக்ஷேபம் செய்து வைராக்யசாலியாய்த் தம் இருபத்தொன்பதாவது திருநக்ஷத்திரத்திலேயே ஸந்யஸித்துக் கலியன் ஸ்வாமியால் நாதன்ஜீயர் என்ற திருநாமம் சாற்றப்பெற்று, நந்திபுர விண்ணகரத்தில் நாதன் ஸந்நிதியின் கைங்கர்யங்களை நிர்வஹிக்கும்படி நியமனம் பெற்று அக்கைங்கர்யங்களை நன்கு செய்து நாதன் கைங்கர்யங்களைத் திருத்திப் பணிகொண்டவர் ஆவார். பிறகு யாத்திரையில் கலியன் ஸ்வாமியோடு இவர் ஸந்தித்தது முதலியன கீழேயே கூறப்பட்டன. இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன்—

---

(१) अब्देऽस्मिन्प्रभवाह्वये दिनकरे युग्मं गते श्यामले,
पक्षे सौम्यदिने जलोडुनि शुभे प्रात र्द्वितीयातिथौ ।
श्रीमद्व्योमगिरीश-संयमिवर-श्रीमान्कलिध्वंसक-
स्वाचार्यस्य पदद्वयं समगमत्पद्मं यथा षट्पदः ॥

(1) மநமதாபதே தநுாமாஸே கருததிகாயாம் கருதோத பவம | வநதே வாநாதரியோகீசம கவிம மதுர பூாவகம ||

வைபவத தனியன

(2) "காநதோபயநதரு முநிவாய கருபாநிவாஸ ஸ்ரீவாந சைல யதிராட பதபதம ஹமஸம | தரயயநதயுகம விசதீ கரண பரவீணம ராமாநுஜம யதிபதிம சிரஸா நமாமி ||

வாழித திருநாமம —

சீவரமங கைபபதியில சிறககவநதோன வாழியே
தெயவ நாயகாக கடிமை செயயுமவன வாழியே
மாவருள நஙகலியமுனி மலாபபததோன வாழியே
மாாகழியில காாததிகை நாள வநதுதிதநான வாழியே
பாவையாகள தருமிருபப பழிததிடடான வாழியே
படடாபிரான யதிபததைப பணியுமவன வாழியே
மாவளரும நநதிபுர மாலருளோன வாழியே
மதுரகவி மாமுனிவன மலரடிகள வாழியே
வாழி மதுரகவி மாமுனிவன தாளிரணடும
வாழியவன முககோலும வாயமுறுவல—வாழியே

---

(१) मन्मथाब्दे धनुर्मासे कृत्तिकायां कृतोद्भवम् ।
वन्देवानाद्रियोगीशं कवि म्मधुरपूर्वकम् ॥

(२) कान्तोपयन्तृमुनिवर्य-दयानिवास-
श्रीवानशैलयतिराट्-पदपद्महंसम् ।
त्रय्यन्तयुग्म-विशदीकरण प्रवीणं
रामानुजं यतिपतिं शिरसा नमामि ॥

எநதை கலிகனறிமுனி இனனருளால மாறனதன
செநதமிழசசெந நாவுரைககும சீா.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள —

இவா நாதன ஸநநிதியில திருநாடடுககு எழுநதருளின ஸவாசாாயனுககுச சரம கைஙகாயததைச செவவனே செயதருளிப பெருககத திருவதயயனமும செயது முடிததுப பின வானமாமலைககு தவரையுடன எழுநதருளினுா அஙகு தெயவநாயகன, மதுரகவி ராமானுஜ ஜீயா எழுநதருளுவதை அறிநது தமமடியாாகளுககுத திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதம திருததுழாய பரஸாதஙகளோடு ஜீயரை எதிாகொணடு அழைககுமபடி நியமிகக, அவாகளும அநேகம விருதுகளுடனும ஸ்ரீவைஷணவாகளுடனும வாதய கோஷஙகள கோஷிகக ஸவாமியை எதிாகொணடவாறே ஸவாமியும தெயவநாயகனினனருள இவை எனறு தணடனிடடாா. அவாகளும திருமாலை திருபபரிவடடம முதலிய பரஸாதஙகளை ஸமாபபிககப பெறறுககொணடு மதுரகவி ஸவாமியும நேரே மடததிறகு எழுநதருளி அரஙக நகரபபனை மஙகளாசாஸநம செயது அழகிய வரதனைத தணடனிடடு கூடமாஸநததிலே அமாநதாா அஙகு எழுநதருளியிருநத பெரியோாகளான அடியாாகளைக குசலபரசநம செயது கோஷடிககு சாததுபபடி அடைககாய முதலியன விநியோகம செயவிததுப பிறகு சீவரமஙகை தெயவநாயகன இருவரையும மஙகளாசாஸநம செயய எழுநதருளினுா. அபபொழுது தம ஆசாாயன யாததரையில ஆாஜிதமான திருபபீதாமபரஙகள திருவாபரணஙகள முதலியவறறைப பெருமாளுககும பிராடடிககும ஸமாபபிததுப பெருமாளை ஸேவிததுப பலலாணடு பாடி நிறகப பெருமாளும இனனருள சுரநது “நம வானமாமலை ராமானுஜஜீயா” எனறு அருளபபாடிடடுத திருமாலை திருபபரிவடடம தீாததம ஸ்ரீ சடகோபன முதலியன பரஸாதிககப பெறறு கருதாாததராய மறறைய ஸநநிதிகளையும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு மடமேற எழுந

தருளி அடியாாகளை வழககம போல பஹுமானிதது இனனடிசிலாலும அவாகளை உகபபிததருளினா.

பின தம முனனோாகளான ஆசாாயாகளை அடியொறறி தெயவநாயகன சீவரமஙகை ஸநநிதி ஸ்ரீ காாயங களை நிாவஹிதது வநததுடன மடததில நிதயததீயாரா தனததையும உபய வேதாநத காலக்ஷேபாதிகளையும குறைவறச செயது சிஷயாபிவருததியையும தந தானயாபி வருததியையும மேல மேலெனச செயவிதது மஹா வைராகயசாலியாய ஜஞாநாநுஷடானஙகளால பூாணராய தாசனம நிாவஹிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதாா.

அபபொழுது தெயவநாயகனுககு ஸுவாணபடட பூஷிதமான வஹநதணடஙகளை (வாரை) உடையதான ஸுவாண மயமான தோளுககினியான ஒனறு செயது அதை நாறபுரஙகளிலும சடகோப ராமாநுஜ ஸவாமி படடாபிரான ஸவாமி கலியன ஸவாமி இவாகளுடைய திருவுருவுகளால பொலிவுபெறச செயது ஸமாபபிததருளி னா ஆழவாா திருநகரியில ஜீாணமாயிருநத மடததை விசாலமாகவும உநநதமாகவும கடடிப புதுபபிததருளினா. அநநதரம கோயிலில திருவேஙகட ராமாநுஜஸவாமி செய தருளிய கைஙகாயமான திருமணத தூணகள நீணடகால மாகியதால ஸுவாணம அழிநது போக, அதை பஹுதர வயம செலவு செயது மறுபடியும புதுபபிதது ஸுவாணத் தால பரகாசிககச செயதாா.

அநநதரம மதுரகவிஸவாமியும திவயதேசஙகளை மங களாசாஸநம செயயத திருவுளளமாய யாததரையாகப புறப படடருளி ஆணடாளை மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநித ராய ஸமஸதானததிறகுரிய பரிகரஙகளுடன எழுநதருள மாாகக மததியிலுளள ஸ்ரீ வைஷணவாகளாலும பரபுக களாலும ஆராதிககபபடடு சமபகாரணயம ஏற எழுநதரு ளினா. அஙகு யதாகரமமாக மனனனால ஸமமாநிககப் பெறறு மனனனா பஙகுனிமாஸததில கொணடருளும

பதினெட்டு நாட்கள் கொண்ட மஹோத்ஸவம் முழுவதும் அங்கெழுந்தருளியிருந்து மன்னனாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். அவ்வுத்ஸவத்தில் கடைசி நாளான ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தில் வானமாமலை திருவேங்கட ராமானுஜ ஜீயர் கைங்கர்யமாய் ஸமர்ப்பித்த மஹாரதத்திலே ராஜமன்னார் எழுந்தருளிப் பெரிய திருவீதிகளை எல்லாம் ஒரே தினத்தில் வலம் வந்து திருத்தேர் நிலைக்கு எழுந்தருளின அளவிலே ஸ்வாமியை எழுந்தருளப்பண்ணி "நம் வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர்" என்று அருளப்பாடிட்டருளி தீர்த்தம் திருமாலை பரிவட்டம் சடகோபன் அப்ய ஹஸ்தம் முதலியன ப்ரஸாதித்தருளினார். மேலும் கருணை கூர்ந்து தம்மடியார்களுக்கு அருளப்பாடிட்டு "நம் வானமாமலை ஜீயரை நம்முடைய ஸகலவிருதுகளுடன் மடத்திலே விட்டு வாருங்கோள்" என்றும் நியமித்தருளினார். அவர்களும் அப்படியே ஸகலவாத்யங்களும் கோஷிக்க வெண் கொற்றக் கொடைகள் ஏந்தி திருவெண்சாமரை வீச ஆலவட்டம் பணிமாற வேத்ரபாணிகள் கட்டியம் கூற மிகுந்த ஸம்ப்ரமத்துடன் ஸ்வாமியை மடத்திலே கொண்டு விட்டு, "கருணைமேவு மிராமாநுசமுனி கனகமௌலி கலந்தூழி வாழியே" என வாழ்த்தலானார்கள். ஜீயர்ஸ்வாமியும் ஸந்நிதி பரிகரங்களை யதோசிதமாக ஸம்மானித்து சாத்துப்படி அடைக்காய்களும் விநியோகம் செய்விக்கச் செய்ய அவர்கள் ஸந்துஷ்டர்களாய் யதாகதம் சென்றார்கள்.

பின்பு மன்னனார் உத்ஸவம் பூர்ணமானவாறே விடைபெற்றுப் புறப்பட்டருளி சோளதேசத்திலுள்ள திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். நடுவே "நந்திபணி செய்தநகர்"ன் நந்திபுரவிண்ணகரை நண்ணி நாதனை வழுத்தி மங்களாசாஸநம் செய்து தாம் முன்பு பணி செய்து போந்தவிடமாகையால் சில தினங்கள் எழுந்தருளியிருந்து பிறகு வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டருளி க்ரமேண பூதபுரிக்கு எழுந்தருளி "திக்குற்றகீர்த்தி ராமானுசனை" மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். அங்கு முன்பு

பட்டாபிரான ராமானுஜஜீயர் ஸ்வாமி உடையவருக்குச் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளிய ரஜதமயமான ஹம்ஸவாஹநம் ஜீர்ணமாயிருந்ததைக் கண்டு அதை ஸ்வர்ணத்தாலே செய்து புதுப்பித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து உடையவர் நியமனம் பெற்றுக் கொண்டு க்ரமேண தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதிகளை மங்களாசாஸனம் செய்து கொண்டு பாகயபுரமேற எழுந்தருளினார் அங்குள்ள அன்பார்ந்த அடியார்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கச் சில மாஸங்கள் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து ப்ரபுக்களாலும் மற்றுமுள்ள அடியார்களாலும் விசேஷமாக ஸத்கரிக்கப் பெற்று மீண்டும் திரும்பி எழுந்தருளுகையில் க்ருஷ்ணகோதாவரீநதிகளின் மத்ய தேசத்திற்கு எழுந்தருளினார். அங்கு மீட்டாபுரத்திற்கதிபதியாய் புவனமெங்கும் ப்ரஸித்தனான கங்காதர ராமராஜா என்னும் அரசன் ஸ்வாமியை ஸத்கார பூர்வமாய் எதிர்கொண்டு ஸ்வாமி திருவடிகளில் தண்டனிட்டுத் தனது ஆச்ரயணருசியைத் தெரிவிக்க ஸ்வாமியும் க்ருபையுடன் அவனுக்குத் தாபாதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை ப்ரஸாதித்தார். அவனும் ஸ்வர்ணங்களையும் ரத்னங்களையும் பட்டு பீதாம்பரங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாமிக்கு ஒரு க்ராமத்தையும் ஸமர்ப்பித்தான ஸ்வாமியின் பெருமைக்குத் தகும்படி ஒரு சிறந்த யானையையும் ஸமர்ப்பித்தான். ஸ்வாமியும் அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அவனை அநுக்ரஹித்து அங்கு ஸமீபத்திலுள்ள மற்ற அரசர்களாலும் ப்ரபுக்களாலும் நன்கு ஸம்மானிக்கப் பெற்றுப் புறப்பட்டருளித் திருமலைக்கு எழுந்தருளினார். அங்கு "சீரார் திருவேங்கடமாமலைமேய ஆராவமுதை"க் கண்களாலாரப் பருகிக் களித்து விடை பெற்று நேராகக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி அரங்கநகர் எம்பிரானைத் திருவடி தொழுது வாயார வாழ்த்திப் பரவசராய் மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீர் கொண்டு திருமுற்றம் சேறு செய்து நிற்கப் பெருமாளும் அன்புடன் கடாக்ஷித்து அருளப்பாடு இட்டு ஸகல மர்யாதைகளையும் செய்யப் பெற்றுக் கொண்டு விடை பெற்று தவரையுடன் வானமாமலைக்கு எழுந்தருளினார்.

அஙகு தெயவநாயகனும தமமடியாரகளையிட்டுத திருமாலை திருபபரிவட்டம அபயஹஸதம பரஸாதஙகளை ஸமாபபிதது ஸவாமியை ஸமமானிகக 'ஸவாமியும அவைகளைப பெறறுக கொணடு நேரே மடததிறகு எழுநதருளி அரஙக நகரபபனை மஙகளாசாஸநம செயது ஸஞசாரகாலததில தமககுக கிடைதத திவயாபரணஙகளையும பட்டு பீதாமபரஙகளையும உபஹாரமாக எடுபபிததுக கொணடு எழுநதருளி நாயசசியாருககும பெருமாளுககும ஸமாபபிதது மஙகளாசாஸநம செயதருளினார. பிறகு பெருமாள நாயசசியார இருவராலும ஸமமானிககப பெறறு மடமேற எழுநதருளினார ஸஞசாரகாலததில தமககு ஸமாபபிககபபட்ட யானைகளில ஒனறை ஸ்ரீ பெருமபூதூரில உடையவருககும மறறொனறை விலலிபுததூரில ஆணடாளுககும வேறொனறைத திருநகரியில நமமாழவாருககும ஸமாபபிதது ஸ்ரீவைகுணடம எமபெருமானுககும ஒரு யானையை ஸமாபபிததருளினார பிறகு எபபோதும போலவே தெயவநாயகன ஸநநிதியிலும மடததுககைஙகாயஙகளிலும குறைவினறி உபயவேதாநத காலக்ஷேப கைஙகாயஙகளையும நடததிவநத காலததிலே ஸவாமி—

(1) தத ஸ்ரீதேவநாதஸய ரதம ரமயம மஹாதநம
விதாது மைசசத யோகீநதர ஸாவலக்ஷணலக்ஷிதம ||

எனகிறபடியே தெயவநாயகனுககு அழகியதும மிகுநத விலையுளளதும எலலாலக்ஷணஙகளுமமையப பெறறதுமான ரதம ஒனறைச செயது ஸமாபபிககவேணடும எனறு விருமபியருளினார. அபபொழுது பெரியதான இபபணியை முடிபபதறகு ஸஹாயபூதராய நிரவஹிககக கூடியவர யார? எனறு ஆராயாநிறக, சடகோபராமானுஜ ஸவாமி

---

(१) तत श्श्रीदेवनाथस्य रथं रम्यम्महाधनम् ।
विधातु मैच्छद्योगीन्द्र स्सर्वलक्षणलक्षितम् ॥

யின திருவடிகளில ஆசரயிதது அது முதல பரம வைராக யசாலியாய நைஷ்டிக பரஹமசாயததோடு இருககுமவராய திருவடிகளுககு மிகவும அநதரஙகருமாயிருககிற திருககுறுஙகுடி திருவேஙகடாசாரியாா எனபவா ஸமருதி விஷயமாக உடனே அவரை அழைபபிததுத திருததேரக கைஙகாயததின நிாவாஹததை அவரிடம ஒபபடைததுச சீககிரமாகக கைஙகாயததை முடிககும படியும நியமித தருளினா. அநத திருவேஙகடாசாாயரும ஸமபநநராயும லௌகிக ஸாமாதயம வாயநதவவராயுமிருநதபடியால சீககிரமே மிக அழகிய திருததேரைச செயது முடிததாா. ஸவாமியும மிகவும திருவுளள முகநதருளினா.

திருககுறுஙகுடி திருவேஙகடாசாரியரும மதுரகவி ராமானுஜ ஜீயரின கைஙகாய விஷயமான அபிருசியைக கணடு மகிழநது ஜீயரிடம பராவணயம மிகுநது தாம வைராகய நிதியாகையாலே தமமுடைய ஸாவ சொததுககளையும ஸவாமி திருவுளளததிறகு உகபபாகக கைஙகாயஙகளிலே விநியோகிககுமபடி செயய வேணு மெனறு தமமனதில முதலில தருடமாக நிசசயித்துக கொணடாா பிறகு அவா ஸவாமியை அணுகி ஸநநிதியில தணடனிடடு தமமபிஸந தியையும விணணபபம செயதருளினா ஸவாமியும உகநது உமது அபிபபிராயபபடியே செயயும என நியமித தருளினா பினபு அநதத திருவேஙகடாசாரியரும தனககு பரதிவாஷமும வருமபடியைக கொடுககும திருககுறுஙகுடி மலைமேலுளள தோடடததை ஸவாமி நியமிதத கைஙகாயஙகளைக குறிபபிடடு அததோடடததின வருஷவாரி வருமபடியைக கொணடு அககைஙகாயஙகளை நடததிவர வேணடுமாக தாநசாஸந பூாவமாக ஸவாமியிடமே ஸமாபபிததாா அநத சாஸநததில வருஷவாரியாக நடததிவருமபடி கணடுளள கைஙகாயஙகளாவன —

(1) தெயவநாயகனுககுப பஙகுனி உதஸவததைப பூாணமாய தனததைச செலவு செயது நனருய நடைபெறச செயவது.

(2) வானமாமலை மணவாள மாமுனிகளின ஐபபசி யில திருமூலத திருநக்ஷததிர உதஸவததை சாசவதமாய பதது தினஙகளிலும நனகு செலவு செயது நடததுவது.

(3) தை மாஸம தெபபோதஸவததில தாம ஏற கனவே செயதுவநத ஒருநாள உதஸவததை சாசவத மாய நனறுயச செயது வருவது

(4) அநதத தோடடம இருககுமிடமான திருககுறுங குடி மலையில, மலைமேல நமபிககுப புரடடாசி மாஸம தான நடததிவநத திருமஞசனம தளிகை ததீயாராதனம இவைகளைக குறையாமல சாசவதமாயச செயவது.

(5) வானமாமலையில தெயவநாயகனுககு திருநநத வன கைஙகாயமும நிதயாாசசனையும தளிகையும சாசவத மாய நடைபெறச செயவது

(6) நாதன ஸநநிதியில நிதய திருவாராதனததிற கும பருஹமோதஸவததிறகும உபயோகபபடுமபடி ஸவாமி திருவுளளப பிரகாரம தனவயயம செயது அவறறை நடததுவது.

(7) தம ஆசாாயரான சடகோப ராமானுஜ ஸவாமி தீரததம திருநக்ஷதரஙகளில திருபபணியாரததுடன ததீ யாராதனம தொடககம ஸமபாவனைகளை சாசவதமாக நடததுவது.

(8) மாாகழி மாஸம பெரிய திருவதயயநோதஸவம ஏகாதசி தினததனறு சயநோதஸவ ஸமயததிலும, அநத உதஸவததில ஐநதாவது தினமான நோறற நோனபு உதஸவதினததிலும "செநநெலரிசி சிறுபருபபுச செயத வககாரம நறுநெய பாலாலா"கிய வடிசல அமுது செயயும படி தெயவநாயகனுககு ஸமாபபிபபது

(9) கோயிலில் பெரிய பெருமாளுககுத திருததுழாய நநதவனம ஏறபடுததி பெருமாளுககு நிதயாாசசனை நடத

துமபடியும அவவாசசனை காலததில அணியரஙகன "கோவலனுய வெணணெயுணட வாயன"கையாலே நவ நீதம அமுது செயயுமபடி ஸமாபபிபபது இவைகளாகும.

இவைகளை சாசவதமாய ஆசநதராரககம நடததிவர வேணுமாயும அநத சாஸநனததில கணடு அதை ஸவாமி திருவடிகளில ஸமாபபிததாா. இபபடி வருஷாவருஷம ஆயிரககணககில வருமானமுளள தம சொததுககள முழுவதையும கைஙகாயததில விநியோகம செயத திரு வேஙகடாசாரியரின ஔதாாய விசேஷததையும மநோ நிலையையும கணடு ஸவாமியும உளளமுருகிஞா. எலலை கடநத பரேமததையும அவாபால வைககலாஞா. அது கணடு பேரல சீவரமஙகையும தெயவநாயகனும கைஙகா ய ரஸிகரான அநதத திருவேஙகடாசாரயா விஷயததில உவநத உளளததினராய நிதய விபூதியில நிதய கைஙகா யைகரஸராய வாழுமபடி அவரைக கடாக்ஷிததருளினா.

அநநதரம மதுரகவி ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமியும இபபடிச சிறநத கைஙகாயஙகளிலே தம ஸாவ ஸவததை யும விநியோகிதத பெருமை வாயநத அநதத திருவேஙக டாசாாயருடைய விரலேஷததாலே துககததையுடைய ராய அவருடைய சரம கைஙகாயஙகளை அடியாாகளை இடு விதது தரவயததைபப பூாணமாக வயயம செயது நனறு நடைபெறுமபடி செயதருளினா.

பினனா சிறிது காலம சென றவாறே ஸ்ரீ ஸவாமி யும திருமேனியிலே நோவுசாததியிருநது அதன அநிதயதையையும திருவுளளம பறறி அநத ஸமவத ஸரததில பஙகுனிமாஸததில உதஸவததை நனருய நடததத திருவுளளஙகொணடு புரமெஙகும தோரணம நாட்டிப பாளைகமுகு பரிசுடைபபநதலகள எஙகும திகழத திருவீதிகளை அலஙகரிததுப பலவகை வாதயஙகள கோஷிகக தவஜாரோஹண பூாவமாய உதஸவததை உபகரமிததருளிஞா மிகுநத ஸமபரமததுடன ஒனறு ஒம

குறைவினறி சிறபபாய எடடு உதஸவஙகள முடிநதன. ஒனபதாவது திருநாளனறு ஸவாமியின திருமேனியில ஆாததி விஞசியிருநதது அதையறிநத அடியாாகள ஸவாமி திருமுனபே கூடினினறனா. ஸவாமியும நீஙகள வநத காாயம எனன? என வினவினா. அவாகளும ஸவாமி திருமேனியில ஆாததி மிகாநினறது அடியோஙகளுககு கதியாது' எனககேழகக' ஸவாமியும அவாகளுககு ஸமாதானம சொலலி அனுபபிவிடடாா ஆனால ஸவாமியும தம ஸதானததிறகுத தகுதியுளளாா ஆா? என முறகூடடியே சிநதிதது ஸ்ரீவிலலிபுததூாில மணவாள மாமுனிகள ஸநநிதியில ஜீயராய எழுநதருளியிருநத ராமானுஜஜீயரை அழைபபிததுத தமததணடையிலே வைததிருநதமையால பததாம திருநாளனறு ராததிாி திருமேனியில ஆாததி அதிகாிககவே அநத ஸவாமியை அழைதது அபபோதே அவரைத தம ஸதானததிலே அபிஷிகதராககியருளினா. அபபோது அவருககு நியமிததது "நாம இஙகிருநத காலததில தெயவநாயகனும சிவரமஙகையும கொணடருளிய கைஙகாயஙகளெலலாம நம ஆசாாயரான கலியன ராமானுஜஸவாமி செயத கைஙகாயஙகளெனறே அதயவஸிதது இருநதோம இனி தேவாீாகாலததில பணணபபோகிற கைஙகாயஙகளை எலலாம நமமுடைய கைஙகாயஙகளாகவே அதயவஸித திரும செயயும விசேஷகைஙகாயஙகளைச சிவரமஙகை தெயவநாயகன இவாகள திருவுளளமுககுமாறு செயய வேணடும, தறபொழுது ஏறபடட பஙகுனி உதஸவம மணவாளமாமுனிகள ஸமவதஸரோதஸவம முதலியவறறையும மிகச சிறபபாக நடததவேணடும" எனபதாம.

இவவாறு ராமானுஜஜீயருககு அருளிசசெயது அஙகே குழுமியிருககும ஸ்ரீவைஷணவாகளைக குறிதது அருளிசசெயலகளை ஒருமுறை கேழகக வேணடு மெனறு அவா மேலிடாநினறது அதை நீஙகள பூாததி செயய வேணுமென அருளிசசெயதாா.

அவாகளும ஸவாமியின நியமனபபடி தொடஙகி ஸேவிததுச சாறறினவாறே ஸவாமி அவாகளை அழைதது உஙகள காாயம தலைககடடிறறு. அடியேன காாயம தலைககடடபபெறுவது தெயவநாயகன சீவரமஙகையின திருவருளாலே என்று அருளிசசெயது ஸதபதராய தயானபரராய இளைபபோடு எழுநதருளியிருநதாா சிறிது நேரம கழிநதவாறே "ஆதிமூலமே" என்றழைதத கஜேநதரனைபபோலே ஆாததராய உயாநத குரலோடு ஸ்ரீவரமஙகையே! என்றழைகக அவளும இவா ஆாததியை ஸஹிககமாடடாதவளாய தெயவநாயகனுடன ஏராாகருடன மேலவநது முகஙகாடட ஸேவிதது ஹாாததன வழி நடதத ஸுஷுமநா நாடிவழியே புறபபடடு சிர கபாலம பேதிதது பருஹமரநதரததாலே ஜீயா திருநாடடுக கெழுநதருளிஞா. இநத ஸவாமி ஸமஸதாநததில எழுநதருளியிருநது அதை வாழவிததருளிய காலம ஏழு ஸமவதஸரஙகளாகும,

இநத ஸவாமியின சரமாநுஸநதானம

(1) மீநம பாநௌ பவாபதே கதவதி திவஸே ஸௌரிண பலகுநீபே, பூாவெ பக்ஷே வளாக்ஷே மநுகணநதிதௌ ஸஜஜநசலாகநீய । வேதாநததவநத வேததா பரமத விஜயி ஸதகுணாநாம பயோதி ஸவாசாாயஸயாஙகரி யுகமம மதுரகவி ராகாத வாநபூபருத யதீநதர . ॥ 21

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

---

(१) मीनं भानौ भवाब्दे गतवति दिवसे सौरिणः फल्गुनीभे,
पूर्वे पक्षे वळर्क्षे मनुगणनतिथौ सज्जनश्लाघनीयः ।
वेदान्तद्वन्द्ववेत्ता परमतविजयी सद्गुणानां पयोधि
स्स्वाचार्यस्याङ्घ्रियुग्मं मधुरकवि रगा द्वानभूभृद्यतीन्द्रः

அநந்தரம் இருபத்திரண்டாவது-யோகி ராமாநுஜஸ்வாமி

இவர் பூர்வம் வானமாமலை பட்டர்பிரான் ராமானுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர். இவர் ஸம்ஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளிய விதம் கீழே சொல்லப்பட்டது.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன்

(1) 'கடகே திஷ்ய நக்ஷத்ரே துர்முக்யப்தே க்ருதோத்பவம் । நௌமி வாநாத்ரியோகீந்த்ரம் ராமாநுஜமஹாகுரும் ॥

வைபவத் தனியன் —

(2) ஸ்ரீமத்வ்யோம மஹாத்ரியோகி சரணத்வந்த்வார விந்தாச்ரயம், ஸ்ரீகோதாபதபத்மயுக்மவிலஸத் பக்திப்ரகர்ஷோஜ்வலம் ।

(3) த்ரய்யந்தத்வய கூட பாவ விசதீகார ப்ரவீணம் ஸதா
ஸ்ரீ ராமாநுஜயோகி ராஜமதுலம் சீலாதிபூர்ணம் பஜே ॥

வாழித் திருநாமம் —

வரமங்கை நகர் சிறக்க வந்துசெய்தவன் வாழியே
வாழ்தெய்வ நாயகனை வழிபடுவோன் வாழியே
அரியமுனி பட்டர்பிரானடி பணிந்தோன் வாழியே
ஆடிதனில் பூரத்தில் அவதரித்தான் வாழியே

---

(१) कटके तिष्यनक्षत्रे दुर्मुख्यब्दे कृतोद्भवम् ।
नौमि वानाद्रियोगीन्द्रं रामानुजमहागुरुम् ॥

(२) श्रीमद्व्योममहाद्रियोगि-चरणद्वन्द्वारविन्दाश्रयं,
श्रीगोदापदपद्मयुग्म-विलसद्भक्तिप्रकर्षोज्ज्वलम् ।

(३) त्रय्यन्तद्वयगूढभाव विशदीकारप्रवीणं सदा ।
श्रीरामानुजयोगिराजमतुलं शीलादिपूर्णं भजे ॥

திருமதுர கவியோகி சீரருளோன் வாழியே
தினமடியார்க் கிதமுரைக்கும் செவ்வித்தழோன் வாழி
உரியமலர் சூடியரு ளுகந்துவந்தான் வாழியே [யே
யோகியிராமானுசன் தாள் யுகமலர்கள் வாழியே

வாழியே யோகியிரா மானுசன் தாள் வண்ணமலர்
வாழி அவன் பார்வைதரும் வாழ்கருணை—வாழி
மதுரகவி யோகிமனத் தருளால் மாறன்
மதுரமொழி நாடுரைக்கும் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள் :

இவர் ஸ்வாசார்யரான மதுரகவி ராமானுஜ ஜீய ருக்குச் சரம கைங்கர்யங்களை யெல்லாம் யதிஸம்ஸ்கார விதிப்படி பக்தி புரஸ்ஸரமாகச் செய்தருளி அவப்ருதம் கொண்டாடி மடமேற எழுந்தருள

[1] "யஸ்யோத்ஸவாந்தே லோகாநாம்
மாதா சோகஸமந்விதா ।
பர்த்ரா நிஜேநா வப்ருதம்
சகார ஸ்வோத்ஸவச்சலாத் ॥"

என்கிறபடியே லோகமாதாவான ஸ்ரீவரமங்கையும் தெய்வ நாயகனுடன்கூட ஜீயர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபடி யால் அவர் வியோகத்துக்குத் துக்கித்து உத்ஸவாப்ருத மென்கிற வ்யாஜத்தாலே தானும் அவப்ருதம் கொண் டருளினாள்

அநந்தரம் ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியும், மற்று முண்டான ஸ்வாசார்ய கைங்கர்யங்களை நன்றாய்ச் செய்து திருவத்யயனத்தையும் யதாவிபவம் செவ்வனே செய் தருளினார். பின்பு ஸ்ரீவரமங்கையையும் தெய்வநாயகனை

---

(१) यस्योत्सवान्ते लोकाना माता शोकसमन्विता ।
भर्त्रा निजेनावभृथं चकार स्वोत्सवच्छलात् ॥

யும மஙகளாசாஸநம செயதருளி ஸமமாநிககபபடடவராய மடமேற வெழுநதருளித தெயவநாயகனுடைய கைஙகாயங களிலும அரஙக நகரபபனுடைய கைஙகாயஙகளிலும யாதொரு குறையுமினறிப பரிபாலிததது வநதார மேலும ஸவாசாரயரான மதுரகவி ஸவாமி நியமிததருளிய பஙகுனி உதஸவம முதலியவைகளை நனறுயச செலவு செயது, சிறபபாக நடததியருளி, நிதய காலக்ஷேப ததீயாராதனுதிகளையும குறைவறச செயது கொணடு சிஷயாபிவருததி தநதானயாதயபிவருததிகளைச செயது கொணடு எழுநதருளியிருநதார அபபொழுது

1 " ஸூரயாயுத-பரதீகாசாம ரமயாம மகரகணடிகாம।
ஸமாபபயாமாஸ ததா தேவநாதாய ஸமயமீ॥ "

எனகிறபடியே தெயவநாயகனுககு ஆயிரக கணககான ஸூரயனின பரகாசததோடு கூடியதாய அழகு பொருநதியதான மகரகணடிகையை ஸவாமி ஸமாபபிததருளினூர. பினனரும அநேக ரதனஙகளிழைததுதாய அதயுஜ்வலமாய உபயவிபூதிநாதன எனனுமதை ஸூசிபபிககவறருன உநநதமான கிரீடமொனறைத தெயவநாயகனுககு ஸமாபபிததருளினூர. அவவாறே

2 " ஸௌமயஜாமாதருயமிநே
ஹைமம ஹேமாத்ரி ஸநநிபம।
அாபபயாமாஸ யோகீநதர:
பீடம பரமபாஸுரம॥ "

எனகிறபடியே மணவாளமாமுனிகளுககுத தஙகமயமாய மேருமலைபோல துஙகமாயப பெரியதான ஒரு பீடம ஸமாப

(१) सूर्यायुतप्रतीकाशां रम्याम्मकरकण्ठिकाम् ।
समर्पयामास तदा देवनाथाय संयमी ॥
(२) सौम्यजामातृयमिने हैमं हेमाद्रिसन्निभम् ।
अर्पयामास योगीन्द्रः पीठं परमभासुरम् ॥

பித்தருளினார். மேலும் அவருக்கு ரத்னங்கள் இழைத்த யஜ்ஞோபவீதமும் தரித்தண்டமும் ஸமர்ப்பித்தருளினார். பின்னும் முதலாவது (ஒன்றான) வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு அஷ்டதிக்கஜங்களாலே அலங்க்ருதமாய ரஜதமயமான வாரையோடு கூடியதும் சுத்தரஜதமயமுமான தோளுக்கினியானும், அதன்மேல் எழுந்தருளியிருந்து எடுப்பாக ஸேவைஸாதிக்க வேண்டி சுத்தஸ்வர்ண மயமான திக்கஜங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற திவ்யமான பீடம் ஒன்றும் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். அதனுடன் பெரிய வானமாமலை ஸ்வாமிக்கு ரத்னமயமான கிரீடமும் உத்தமமான மகர கண்டிகையும் சிறந்த முக்தாஹாரமும் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார் முன்னம் மடத்தில் அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதி மேற்கு முகமாய் இருந்ததும் பழையதாய மடத்துக்கு மேற்புறம் இருள் சூழ்ந்திருந்ததுமான மண்டபத்தையும் பெரிய ரங்கப்பஸ்வாமி கைங்கர்யமான கல்யாண மண்டபத்தையும் சேர்த்து ஒன்றாக்கி உன்னதமாக எடுத்துக்கட்டித் தெற்கு முகமாய ஸந்நிதியும் வாசலும் அமையும்படி செய்துவித்தருளினார். இவ்வாறு இந்த்ரஸபைபோலே அலங்காரத்தோடு விசாலமான மண்டபத்தைக் கட்டியருளி அதில் கொல்லம் ஆண்டு ஆயிரத்து ஐம்பத்தைந்தாவதான விக்ரம ஸம்வத்ஸரத்திலே மேஷ மாஸத்தில் சுக்ரவாஸரத்துடன் கூடிய சுக்லபக்ஷ ஸப்தமீ திதியில் சுபமுஹூர்த்தத்திலே அரங்கநகரப்பனை எழுந்தருளச் செய்து ப்ரதிஷ்டையும் செய்வித்தருளினார். அந்த சுபதினத்திலேயே அம்மண்டபத்தில் சீவரமங்கையையும் தெய்வநாயகனையும் எழுந்தருளப்பண்ணி அரங்கநகரப்பனையும் ஏகாஸநத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி பக்ஷ்யாதிகளுடன் சிறந்த தளிகைகளையும் ஆதரபூர்வமாக ஸமர்ப்பித்து ஆராதித்தருளினார். சீவரமங்கை நாய்ச்சியாருக்கு ஜடாலங்காரமாய ரத்ந கசிதமான ஜடைநாகம் ஒன்று ஸமர்ப்பித்தருளினார். பிறகு மரத்தாலே ஏற்கனவே கட்டப்பட்டிருந்து ஜீர்ணமாகிய அழகியவரதன் ஸ்தானத்தை சிறந்த கருங்கற்களாலே அத்யுன்னதமாக

எடுததுககட்டியருளி அதன கிழககு பாகததில உயர முள்ள சிலைகளாலே தாஙகபபட்டதும திருடமாயும படிக கட்டிகளுடன கூடியதுமான மணடபஙகளையும கட்டிய ருளி சிதரபாநு ஸமவதஸரம ஸிஹம மாஸததில சுப முஹூாததததுடன கூடிய சுபதினததில குருபரம பரையை முனனிட்டு அநத மணடபததில பரவேசிததருளி னா அநநதரம ஸநாந சாலையையும காலக்ஷேபாாததமாக ராமானுஜ விலாஸததையும கோச கருஹததையும கட்டிய ருளினா மேலும தெயவநாயகன ஸநநிதி முறறிலும ஸ்வதாபலபநம செயவிதது பரகாசிககச செயதருளினா. ஒரு பததியாயிருநத அழகியமணவாளன திருமணட பததை விஸதாரமாகக கட்டியருளினா. மணவாளமாமுனி களுககு ஸ்வாணததாலே கணடபூஷணமும ரதநஙகள இழைதத அஞஜலியும ஸ்வாணகவசமும செயது ஸமாபபிததருளினா. மடததிறகுப பினபுறததிலும சுறறி லும மதிள சுவரெழுபபி மடததிறகு ஆவரண முணடாககி யருளினா. தாமும தமககுப பினபு இநத ஸதாநததிறகு எழுநதருளககூடிய ஸவாமிகளும காலக்ஷேப காலஙகளில எழுநதருளியிருநது அருளிசசெயவதறகு அநுகூலமாயத தஙகததிலும வெள்ளியிலும இரு பீடஙகள செயவிததரு ளினா. திருநகரியில நமமாழவாருககுத தஙகமயமான திரு மஞசன வேதிகை செயது ஸமாபபிததருளினா. அவவாழ வாருககு மகர கணடிகைககாக பஹு தரவயஙகளை அளித தாா. திருவாலி திருநகரியில திருமஙகை மனனனுககு ஸ்வாணமயமான பாமாஸநம ஒனறு செயது ஸமாப பித்தருளினா. திருவலலிககேணியில பாாததஸாரதிக குத தஙகபபலலககு ஒனறு செயது ஸமாபபிததருளினா காஞசிபுரததில மணவாளமாமுனிகள விஷயததில தா சன ஸதாபனாததமாகத தரவயமூலமாய மிகுநத ஸஹா யம செயதருளினா. திருநெலவேலியில கரியமாணிக்கப் பெருமாள ஸநநிதி பரதிஷ்டை செயவிததருளினா. நாதன ஸநநிதியில ஜீாணமாயிருநத திருமதிளகளை எலலாம இடிததுப புதுபபிதது ஜீாணோத்தாரணம செயவிதத

ருளினா. மேலும மடததுககு நநதானயாபிவருததி
கள ஏறபடசசெயததுடன வானமாமலைககு மேல திசையி
லுளளதும பூரணமான தானயம வரககூடியதுமான மஞ
சகுளம எனனும கிராமததை கரயத்துககு வாஙகி க்ஷேத்
ராபிவருததியும செயதருளினா. பருநதாவனத்திலே ஒரு
மடம ஸமபாதிததருளினா. வானமாமலையில் மணவாள
மாமுனிகளுககு தமமாசாரயன மதுரகவி ஸவாமி ஏற
படுததிய திருமூலம பதது தினஙகளில உதஸவஙகளை
யும அதிக தரவயம செலவழிதது மிகவும சிறபபாகச
செயவிததருளினா. இபபடி அநேக கைஙகாயஙகளைச
சிறபபாகச செயது வநததுடன சிஷயோஜஜீவனாதத
மாக மநதர மநதராாததஙகளையும உபய வேதாநதங
களையும அருளிசசெயதுகொணடு காலக்ஷேப பராய ததீ
யாகளை ஆராதிபபதிலும ததபராய ஸமஸதாநததில
எழுநதருளியிருநது உலகை வாழவிததருளினா இவ
வாறு ஒனபது ஸமவதஸரம கழிந்தவளவிலே ஸவாமி
திருமேனியில நோவு சாததியிருநது ஆாததி மிகுந்தவள
விலே தம ஸதானத்திறகுத் தகுதியுளளாா யாா
எனச சிநதிததுத திருவடிகளுககு அநதரஙகராய அண
டையிலே யிருந்த சடகோபஜீயரை ஸவஸதானததில அபி
ஷிகதராககி கருதகருதயராய ஸவாசாரயன திருவடிகளைத
தயானிததுக கொணடே திருநாடடுககு எழுநதருளினா.

இவா சரமாநுஸந்தானம

1 " சாபே மாஸே ஹிமகரதிநே கருஷணபக்ஷே ஸுபாநா
வேகாதச்யாம் சரதி விமலே ஜஞாநவைராகயராசி: ।

---

(१) चापे मासे हिमकरदिने कृष्णपक्षे सुभाना-
वेकादश्यां शरदि विमले ज्ञानवैराग्यराशिः ।

1 ஸவாதீதாரே ஸவகுருசரணௌ வேதசீரஷதவயாரதத
ஜ்ஞாதா வயோமாசலமுநிவர பராப ராமாநுஜாரய ||

ஜீயர திருவடிகளே சரணம

அநநதரம இருபத்து மூனறாவது சினன சடகோப ராமாநுஜ ஸவாமி

இவர பாலயததிலேயே ஸகல சாஸதரஙகளையும அபயஸிதது ஸாவஜ்ஞராய மஹா வைராகய சாலியாய ஸமஸார கநததையும ஸஹியாதவராய, " பதநாதரஸம வரீளம " என்கிறபடி நடுவிலுள்ள இரண்டு ஆசரமங களையும உபேக்ஷிதது, பருஹமசாயததில இருநதவாறே ஸநயஸிததுக கலியன ஸவாமி திருவடிகளில ஆசரயிதத வராயிருநது ராமாநுஜ ஸவாமியாலே ஸவஸதானததில அபிஷிகதரானா.

இவர திருநக்ஷதரத தனியன.—

2 " பரமாதீசாபதமிதுநே ஜயேஷடாதார ஸமுத பவம | சடகோப வயோமசைல ராமாநுஜமுநிம சரயே ||

---

(१) स्वातीतारे स्वगुरुचरणौ वेदशीर्षद्वयार्थ-
ज्ञाता व्योमाचलमुनिवरः प्राप रामानुजार्यः ॥

(२) प्रमाथीचाब्दमिथुने ज्येष्ठातारसमुद्भवम् ।
शठकोपव्योमशल रामानुजमुनि श्रये ॥

வைபவததனியன—

1 “ ஸ்ரீமதவாநமஹாதரிஸமயமி பததவநத்வாபஜ பருஙகாதிபம, ஸ்ரீமத விஷணு ஹருதாதமஜா பத யுகே விநயஸத பகதயுஜவலம| சருதயநததவய கூடபாவ விசதீகாரபரவீணம ஸதா ஸ்ரீ ராமாநுஜயோகிவாயமந கம ஸேவே குணமபோநிதிம ||

வாழித திருநாமம

சீர்திகழும வரமஙகைத திருபபதியோன வாழியே
திருவாணிக கேட்டைதனில சிறநதுதிததான வாழியே
ஏர்திகழும கலிகனறி யதிபததேதான வாழியே
இராமாநுச முனியை யேததுமவன வாழியே
பாரபுகழும பாஷியததைப பரிநதுரைததான வாழியே
பராஙகுசனதன பாவுரையைப பகாநதவன வாழியே
தாரபுகழும வரமஙகைத தகவுடையோன வாழியே
சடகோப மாமுனிதாள சநததமும வாழியே

வாழி சடகோப மாமுனிதாள சநததமும
வாழியவன மாரபும மதிமுகமும—வாழியே
எநதையிராமாநுசநதன னினனருளால மாறவெ
செநதமிழி னீடுரைககும சீர

இவர செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள—

இவர ஸவாசாரயனுடைய கைஙகாயஙகளை விப வததை யநுஸரிதது சிறபபாகச செயதருளி, தெயவ

(१) श्रीमद्वानमहाद्रि संयमिपदद्वन्द्वाब्जभृङ्गाधिपं,
श्रीमद्विष्णुहृदात्मजा पदयुगे विन्यस्तभक्त्युज्वलम् ।
श्रुत्यन्तद्वय गूढभाव विशदीकार प्रवीणं सदा,
श्रीरामानुजयोगिवर्यं मनघं सेवे गुणाम्भोनिधिम् ॥

நாயகன சீவரமங்கை இவர்களாலே ஸம்மாநிதராய் எப்
பொழுதும் அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களி
லேயே பொழுது போக்குமவராய் சிஷ்யாபிவ்ருத்தியை
யும் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். மேலும்
தெய்வநாயகன ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களைத் தம் முன்னோர்
களைப் போலவே ஆராய்ந்தருளி குறைவின்றி நடத்தி
யருளினார். இக்காலத்தில் இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ வில்லிபுத்
தூரில் ஆண்டாள் ஸந்நிதி வாசலில் வெகு விசாலமாயும்
மிக உந்நதமாயும் அழகு வாய்ந்ததாயும் ஒரு மடத்தை
வெகு தநம் செலவுசெய்து த்ருடமாய் இருக்கும்படி கட்டு
வித்தருளினார் ஆழ்வார், ஆண்டாள் திருவடிகளில் பரா
வண்யம் மிகுந்தவராய் அடிக்கடி எழுந்தருளி மங்களா
சாஸநம் செய்து வந்தார். பிறகு திவ்ய தேசங்கள்
எல்லாவற்றையும் மங்களாசாஸநம் செய்ய வேணுமென்று
திருவுள்ளத்திலே கருதி வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டு
ஆண்டாளை மங்களாசாஸநம் செய்து விடைபெற்றுப்
புறப்பட்டு, திருமோகூரில் காளமேகத்தையும் மாலிருஞ்
சோலை நின்ற சுந்தரனையும் திருவடி தொழுது புறப்பட்டு
சம்பகாரண்யம் ஏற எழுந்தருளி அங்கு "மன்னப்படும்
மறைவாணனை வண்துவராபதி மன்னனை ஏத்துமின்" என்
கிறபடியே ஏத்தி மன்னனாராலே யதாபூர்வம் ஸம்மாநித
ராய் மடமேற எழுந்தருளினார்.

அப்பொழுது அங்குள்ள அடியார்கள் சாதுர்மாஸ்ய
ஸங்கல்பத்தை அங்கேயே செய்தருள வேணுமென்று
ப்ரார்த்திக்க ஸ்வாமியும் இசைந்து அங்கேயே இரண்டு
மாஸங்கள் எழுந்தருளியிருந்து சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்
பத்தை நடத்தியருளினார். அது முடிந்தவாறே அடியார்
களையும் பஹுமாநித்து மன்னனாரை ஸேவித்து நியமனம்
பெற்று, நந்திபுர விண்ணகரில் நாதனை மங்களாசாஸநம்
செய்து இரண்டொரு தினங்கள் எழுந்தருளியிருந்து
பின் "கோலமாடநீடு தண்குடந்தைமேய கோவலனை'
யும் திருவடி தொழுது மற்றும் சோள தேசத்தில் உள்ள

திவ்ய தேசங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் எழுந்தருளி மங்களா சாஸநம் செய்து திருநகரியில் "மாடமாளிகைசூழ் திரு மங்கை மன்னனைத்" தொழுது "அணைத்த வேலும்" என்னும் மாமுனிகளின் பாசுரப்படியே அநுஸந்தித்து, ஆழ்வாரால் ஸம்மாநிதராய்ப் புறப்பட்டு மத்தியிலுள்ள திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு திருக்கோவலூர் ஏற எழுந்தருளினார். அங்கு ஆயனாராலே ஸம்மாநிக்கப்பட்டவராய் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கே ஒரு மடம் கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார். பிறகு எம்பெருமானார் மந்த்ரோபதேசம் பெற்ற மதுராந்தகத்தையும் மதுரமங்கலத்தில் எம்பாரையும் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் எம்பெருமானாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்து புறப்பட்டுத் திருமலை ஏற எழுந்தருளினார். அங்கு மலை அடிவாரத்தில் கோவிந்தராஜனைத் திருவடி தொழுது திருமலை ஏறியருளி ஸம்மாநிக்கப் பெற்று உள்ளே எழுந்தருளி "வடதிருவேங்கடம் மேய மைந்தனை" அடிபணிந்து "அகலகில்லேன்" என்று ஆரம்பித்து "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று அநுஸந்தித்து ஜீயர் ஸ்தப்தராய் நின்றவளவிலே அப்பனும் உகந்து அருளப்பாடிட்டு ஸ்ரீ சடகோபன் தீர்த்தம் முதலியன ப்ரஸாதிக்கப் பெற்றுக்கொண்டு விடைபெற்று எழுந்தருளினார்.

பின்னர் சோளஸிம்ஹபுரத்திற் கெழுந்தருளி "கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த அக்காரக்கனியை" அடைந்து அடிபணிந்து, பச்சை வாரணப்பெருமாள் ஸந்நிதி, திருமழிசை, பூவிருந்தமல்லி, மயிலை முதலிய இடங்களை மங்களாசாஸநம் செய்தருளித் திருவல்லிக் கேணிக்கு எழுந்தருளினார்.

அங்கு "பற்றலர் வீயக் கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன் தன் தேர் முன்னின்றானை"த் திருவடிதொழுது சில நாட்களெழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதியின் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை ஸேவித்தருளிப் பின்பு

ஸ்ரீபெருமபூதூருககு எழுநதருளி உடையவா உதஸ வததையும பூாணமாக ஸேவிததருளிஞா. பிறகு உதஸவம ஸமீபிததவாறே காஞசீபுரததிற கெழுநதருளி தேவப பெருமாளுடைய உதஸவமும ஸேவிததுப புறப பட்டருளித திருப்புட்குழியில விஜயராகவனை ஸேவிதது, திருநாராணனைத திருவடிதொழுத திருவுளளமாய மேறகு நோககி எழுநதருளிஞா. மாாககமததியில அநேக பரபுக களாலும ஸ்ரீவைஷணவாகளாலும ஸதகரிககபபெற்று மஹீசூரபுரியைச சோநத பஙகளூா நகருககு எழுநதருளி ஞா. அஙகு அசசமயம தறசெயலாய வநதிருநத காாணா டக தேசாதிபதியான ராஜா ஸவாமி எழுநதருளியிருப பதைக கேட்டு கஜதுரகபதாதிகளுடனும அநேகா விருதுகளுடனும ஸவாமியை எதிாகொணடழைதது, அர சாஙக வழககபபடியே ஆதரபூாவமாய ஸமமானிகக ஸவா மியும ஸமமானஙகளைப பெறறுககொணடு ஆசிாவதிதத ருளிஞா பிறகு அஙகுளள பரபுககளில சிலரும ஸ்ரீவைஷ ணவாகளும ஸவாமியைச சிறிதுகால மெழுநதருளியிருநது ஸ்ரீபாததீாததததாலும ஹிதோபதேசஙகளாலும எஙகளை உஜஜீவிபபிகக வேணுமெனறு பராாததிககச சிறிதுகாலம அஙகேயே எழுநதருளியிருநதாா. பிறகு செலவப பிள ளையை ஸேவிககத திருவுளளமானவாறே, ராஜாவும ஆத ரிகக அவனுடைய ஆதரவாலே ராஜயம முற்றிலும செலவாககுடையராய ஆஙகாஙகு பரபுககளாலே ஸம மாநிதராய ஸ்ரீரஙகபபட்டணம முதலான இடஙகள ஸேவித துககொண்டு அடைவிலே திருநாராயணபுர மேற எழுந தருளிஞா. அஙகு ஸவாமி திருககல்யாணியிலே நீராடி அநுஷடாநஙகளும முடிநது மஙகளா சாஸநததுக்கு உத யுகதராய இருகக, திருநாராயணனும அடியார்களைக கொணடு சததரசாமராதி விருதுகளுடன திருமாலை திருப பரிவட்டம அபயஹஸதம பரஸாதஙகளை யனுபபி ஸம மானிகக, அவைகளைப பெறறுககொணடு ஸவாமி ஸநநி திககு எழுநதருளிஞா. அஙகு செலவபபிளளையையும திரு நாராயணனையும யதுகிரி நாசசியாரையும மஙகளாசாஸந

செயது பிறகு யதிராஜனேயும மாமுனிகளேயும ஸேவித்து ஸமமாநிதராய தம மடமேற எழுநதருளினர். அப பொழுது இரணடு மூனறு தினஙகளில திருவாடிப பூரம கிடட, அவவுதஸவததிலே உபய நாயசசிமாரோடு செலவபபிளளே, ஆணடாள, உடையவா இவாகள எல லாரும மடததிலே எழுநதருளித திருமஞசனஙகண டருளி திவயபரபநத கோஷடியும நடநது விசேஷமாகத தளிகைகள திருபபணியாரஙகளுடன வழககமான சிறப புத தளிகைகளும அமுதுசெயது சாறறுமுறையும நடந்து ஸவாமியை ஸமமாநிதது திருவீதிபபுறபபாடும கணடருளி ஸநநிதிககு எழுநதருளினாகள. அநநதரம ஸவாமியும பெருமாள நியமனம பெறறு வடககு நோககிப புறபபடட வளவிலே ராஜபடாகள பினசெலல ராஜாவினுடைய ஆதரவினல மிகுநத செலவாககுடையவராய, ராஜய எலலேயான பெலலாரி வரையில எழுநதருளினா. அதன பினனா மாலயவான பரிஸரஙகளேயும துஙகபததரையை யும கருஷணவேணியையும கடநது வனபபருததி ராஜ யததிறகு எழுநதருளி ஸ்ரீரஙகராஜபுரததிறகு எழுநதருளி னா. அஙகே ஸ்ரீ ரஙகராஜரையும ஆணடாளேயும பெரி யாழவாரையும படடாபிரான ஸவாமியையும ஸேவிதது எழுநதருளியிருநத வளவிலே, அததேசததின அதிபதி சாதுாமாஸய ஸஙகலபததை அஙகேயே முடிததுக கொணடு எழுநதருள வேணுமென பராாததிகக ஸவாமி யும ஸமமதிதது ஸஙகலபததையும உபகரமிதது இரணடு மாஸஙக்ள எழுநதருளியிருநது பூாததி செயதாா. இந நாடகளில ஸ்ரீ விசிஷடாதவைத மதததில உளள பல விஷயஙகளே மநதமதிகளும தெரிநதுகொளளுமபடி உப தேசிததருளினா. ஸஙகலபம பூாததியானவாறே வனப பருததி ராஜாவும வனபபருததி ஸமஸதானததிறகு •எழுநதருளபபணணிக கொணடுபோய ராஜகரதது மாயாதைகளே மிகுநத பகதி சரததையுடன செயது ஸம மானிகக ஸவாமியும அவனே கருபையுடன கடாக்ஷித்து ஆசீாவதிததருளினா. பிறகு புறபபடடருளி மாாகக

மத்தியில ஆதமககூா ராஜா ஸவாமியை தணடனிடடு பராாததிதது எழுநதருளப பணணிக கொணடுபோய விசேஷ மாயாதைகளைச செயது ஸமமானிககவே அதைப பெறறுககொணடு பாகயபுரததிறகு எழுநதருளினா. அஙகு தேவபெருமாளையும படடாபிரான ஸவாமி சரம ஸதலததையும ஸேவிதது அஙகுளள பரபுககளாலே விசேஷமாக ஆராதிககபபடடுச சிலகாலம எழுநதருளி யிருநது கிழககு நோககிப புறபபடடருளினா. பினபு அறு மன கொணடா மடடவாடா மாாககமாய எழுநதருளி அநேக சிஷயாகளால ஸமமானிககப பெறறு நூஜவேடு ஸமஸதானததைச சோநத சோபநாதரி மாாககமாய எழுந தருளுகையில அஙகுளள அடியவாகள ஆராதிகக அவா களுககு அருள சுரநது நூஜவேடு ராஜயததிறகு எழுந தருளினா அநத ஸமஸதாநாதிபதி ஸவாமியை ஆதர பூாவமாய ஸதகரிதது ஸமமானஙகள செயய, அவறறைப பெறறுககொணடு அவனைக கடாக்ஷிததுப புறபபடடு சனிவாரபபேடடை நகரததிறகு எழுநதருளினா. அஙகு ராஜ ஸமஸதாந மாயாதைகளை அபபொழுதிருநத ராஜா முனனோா செயதபடியே விசேஷமாயச செயது, ஸவாமியை யும சிறிதுகாலம எழுநதருளியிருககுமபடி பராாததிதது ஆராதிதது வநதான. ஸவாமியும சிலகாலம அஙகு எழுநதருளியிருநது அவவரசனின வமசததினரான பூாவ ராஜாககளாலே மடததுககு ஆசாாய ஸமபாவனையாய விடபபடடு மடததின ஸவாதீனததிறகு வராமலிருநத கிரா மஙகளையும ஸவாதீனபபடுததிக கொணடாா. பிறகு அவ விடமிருநது புறபபடடருளி கோதாவரியைக கடந்து பீடா புரததிற கெழுநதருளின வளவிலே அதன அரசன ஸவா மியை எதிாகொணடழைதது ஆதரததுடன ஸமமானிதது வெகு தரவயஙகளையும இரணடு மதத கஜஙகளையும ஸவாமிககு ஸமாபபித்தான. ஸவாமியும அவறறைப* பெறறுககொணடு அவனை ஆசிாவதிதது நெலலூா மாாக்கமாயத திருவலலிககேணிககு எழுநதருளினா. அங்கு பாாததஸாரதியை மஙகளாசாஸநம செயதுகொண்டு இட

வெநதை எநதைபிரானையும கடனமலலையில தலசயநத துறைவாரையும மஙகளாசாஸநம செயதருளிப புறபபடடு அடியாரகள பலரால பராாததிககபபடடு புதுவை என கிற புதுசசேரிககு எழுநதருளினாா. அஙகு சிலநாடகள எழுநதருளியிருநது தருடமாயும விசாலமாயுமுளள ஒரு மடததையும ஏறபடுததியருளினாா. அங்கு நினறும புறப படடருளி கரமேண ஸ்ரீமுஷணம, நாதமுனி மனனா ஸநநிதி, நாதனஸநநிதி, ராஜமனனாஸநநிதி இவைகளை ஸேவிதது கொணடு தவரையுடன கோயிலேற எழுந தருளினாா. அஙகு பெரிய பெருமாளை மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநிதராயப புறபபடடு நேரே சிரீவரமஙகல நகா எழுநதருளி, தெயவநாயகன நியமநபபடி அவா பரிகரஙகள பகவத பரஸாதத்துடன எதிரகொணடு ஸதகரிகக, ஸவாமியும பெறறுக கொணடு யாததரையில தாம ஸமபாதிதத படடு பீதாமபரஙகள முதலிய உபாயநஙகளுடன மஙகளாசாஸநாாததமாக ஸநநிதிககு எழுந தருளினாா. அஙகு தெயவநாயகனையும சீவரமஙகை நாயசசியாரையும நெடுநாள ஸேவியாமையாலே தருஷையிறுல (தாஹம) பீடிககபபடடவன தணணீா பருகுமாபோலே ஸவாமி நிாநிமேஷராய நினறு ஸேவித்து கணணீாமலகி நிறகப பெருமாளும உகநது அருளபபாடிட்டு தீாத்தம ஸ்ரீ சடகோபன முதலியன பரஸாதிககப பெறறுககொணடு மடததுககு எழுநதருளினாா. அஙகு அரஙகநகரபபனை மஙகளாசாஸநம செயது உளளே எழுநதருளி அழகியவரதனைத தணடனிடடு அஙகு எழுந தருளியிருநது அஙகு கூடியிருநத அடியாா குழுவை பஹுமானிததது, உபலாலனம செயதருளினாா, பினபு தமககு யாத்ரையில கிடைத்த யானைகளில ஒனறை ஸ்ரீ வைகுணடததில எழுநதருளியிருககும சோரநாதனுககு ஸமர்மபிததருளினாா, யாத்ரையில் கிடைதது சேமிதத பொருளைககொணடு மலையடிபபுததூா கோயிலமமாள புரம என்ற இரணடு கராமஙகளை கரயத்திறகு வாஙகியருளினாா. சிலநாடகள சென்றபின ஸ்ரீவரமஙகையும

தெயவநாயகனும உத்ஸவத்தில எழுநதருளுமபடி தஙகத் தாலேயே ஒரு ரதம செயவிககத தீரமானித்து நலல தேகக மரஙகளைக கொணடு மரவேலைகளைப பூரத்தி செயது முடிதது தாமிரத தகடுகளையும வேலைபபாட்டு டன கூடியதாககசசெயது மரத்துடன இசைவித்து அநத வேலைகளும பூரத்தியாயவிட்டன. மேலே தஙகமுலாம பூச ரேககுகள அடிககவேணடியதறகாகத தஙகம அதி கம வேணடியிருநதபடியால அதைச ஸமபாதிககத தகுநத மனுஷயாகளைககொணடு ஏறபாடும செயதருளினா. இதனமததியில கோயிலில விமாந பரதிஷடை நடகக அதறகாக பஹுதரவயஙகளை ஸமாபபிததருளினா. ஆனால ரத கைஙகாயம பூரத்தியாகு முனனரே ஸவாமி திருமேனியில நோவுசாததி எழுநதருளியிருநதாா.

இவவாறு மஹாபரபாவததை யுடையராய பரதிவாதி வாரண பீஷண பஞசாநநராய ராமானுஜ ஸிததாநத நிா வஹண துரநதரராய மஹாவைராகய சாலியாயப பெரிய ஜீயரோ, பெரியவானமாமலை ஜீயரோ, எனனுமபடி ஜஞாநாநுஷடாந பூரணராய சிஷய பிவருததியையும செயதருளி தெயவநாயகன சீவரமஙகை அரஙகநகரபபனா இவாகளுடைய கைஙகாயஙகள மேனமேலும அபிவருத்தி மாமபடி நடககத தமது பரபாவாதிசயததாலே மஹாநிதி யையும சேமித்து வைததுப பதினமூனறு ஸமவத்ஸரங கள தாசனம நிரவஹிததுவநது ஸமஸதானத்தையும வாழவிததருளினா.

பிறகு சினனசடகோப ராமானுஜஸவாமியும திரு மேனியில ஆரததி அதிகரித்தவாறே தமது ஸதாநத்திற் குத தகுதிவாயநதவா யாா எனத தமமனததுளளே சிநதிததவளவிலே வானமாமலையில விதவத வமசத திலே அவதரிதது விதயாபாரஙகதராய மதுரகவி ஸவாமி திருவடிகளிலாசரயிதது தமககும அநதரஙகராய உபய வேதாநதஙகளிலும நிபுணராய ஸமஸதான பரிபாலனம் ஹரான விலக்ஷண ஸ்ரீ வைஷணவயகதி ஸமருதிவிஷயா

மானவளவிலே அவரை அழைதது தமமனோரததை அறிவிகக அவரும ஆசாரய நியமனமெனறு இசையவே அவரை ஸவஸதானததிலே அபிஷிகதராககிப படடர பிரான ராமானுஜஜீயர எனறு திருநாமமும சாததியருளினார. பிறகு சடகோப ராமானுஜ ஸவாமியும ஆததி மேலும மிருநதவாறே ஸவாசாரயரான ராமானுஜஸவாமியின திருவடிகளை தயானிததுக கொணடிருநது திருநாடடுககெழுநதருளினார.

இநத ஸவாமியின சரமாநுஸநதாநம :

(1) அபதே துரமுகிநாமகே குஜதிநே மாஸே வருஷே பூரணிமாஸமஞாயாம ச திதௌ திவா சுபகரே தாரேஹய நூராதகே । தரயயநததவய பாரக: சுபகுணமபோதி ஸ-ுதீசலாகித:, ஸ்ரீவாநாதரி சடாரிநாமயதிராட ஸவாரயாஙகரி பதமம யயௌ ॥

ஜீயர திருவடிகளே சரணம

அநநதரம் இருபத்து நான்காவது சின்னபபட்டர் பிரான ஸவாமி.

இவர ஸமஸதானததுக கெழுநதருளிய கரமம கீழே சொல்லபபட்டது.

---

(१) अब्दे दुर्मुखिनामके कुजदिने मासे वृषे पूर्णिमा
संज्ञायां च तिथौ दिवा शुभकरे तारेह्यनूराधके ।।
त्र्यन्तद्वयपारग श्शुभगुणाम्भोधि स्सुधीश्लाघित
श्श्रीवानाद्रि शठारि नाम यतिराट् स्वार्याङ्घ्रिपद्मं ययौ ॥

இவர திருநக்ஷத்ரத தனியன

(1) "மீநே ச கருததிகாதாரே ருதிரோதகாரி வதஸரே । கருதாவதாரம வாநாதரௌ விஷணு சிததமுநிம பஜே ॥

வைபவத தனியன

(2) "வாநாத்ரியோகி - பதபஙகஜபகதி - தததவஜ்ஞாநாதி - ஸதகுண - கணாமருத - வாரிராசிம । சருதயநதயுகம ஸுகபோதன-ஸமபரவீணம ராமாநுஜம யதிபதிம பரணமாமி நிதயம ॥

வாழித் திருநாமம—

திருவளரும வரமஙகைத திருநகரோன வாழியே
சீவரமஙகைபபதியைசசிநதை செயவோன வாழியே
அருளமதுர கவிமுனிவன டிபணிவோன வாழியே
ஆசிலசட கோபமுனி அருளுடையோன வாழியே
பரிவுடையார ககாழி சஙகு பகாநதளிபபோன வாழியே
பஙகுனியில காரததிகைநாள பாருதிததான வாழியே
இருமறையி னுடபொருளை யியமபுமவன வாழியே
எநதைபடடர பிரான முனிவ னிணையடிகள வாழியே.

---

(१) मीने च कृत्तिकातारे रुधिरोद्गारि-वत्सरे ।
कृतावतारं वानाद्रौ विष्णुचित्तमुनिं भजे ॥

(२) वानाद्रियोगिपदपङ्कज-भक्ति-तत्त्व-
ज्ञानादि-सद्गुण-गणामृत-वारिराशिम् ।
श्रुत्यन्तयुग्मसुखबोधन-संप्रवीणं
रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि नित्यम् ॥

வாழிய பட்டர்பிரான் மாமுனிவன் பாதமலர்
வாழியவன் கண்ணிணையும் வாய்மொழியும்—வாழி
சடகோப மாமுனிவன் தன்னருளால் மாறன்
திடமொழி யினீடுரைக்கும் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்.—

இந்த ஸ்வாமி ஸ்வாசார்யரான சடகோப ராமானுஜ ஸ்வாமிக்கு யதிஸம்ஸ்கார விதிப்படி செய்யவேண்டிய சடங்குகளை யெல்லாம் மடத்தின் விபவத்திற்கும் ஸ்வாமியின் பெருமைக்கும் தகும்படி நன்ருய்ச் செய்தருளி திருவத்யயனத்தையும் பெருக்க நடத்தியருளினர். பிறகு சிவரமங்கையையும் தெய்வநாயகனையும் மங்களாசாஸனம் செய்து ஸம்மாநிதராய் மடத்திற்கு எழுந்தருளி தெய்வநாயகன் ஸந்நிதி அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களை ஆராய்ந்து ஒரு குறையுமின்றி சீரும் சிறப்பும் பெற நடத்தியருளினர். ஸ்வாமி நாடோறும் உபயவேதாந்தங்களையும் அபேக்ஷிக்கும் அடியார்களின் ஞானபரிபாகாநுகுணமாக அருளிச்செய்யும் ஆற்றல் மிகவும் போற்றற்குரியது. பகவத் விஷயத்தைப் பதார்த்த வாக்யார்த்த ஸ்வாபதேச அந்யாபதேசார்த்தங்களுடன் தெளிவுற ரஸகனமாக அருளிச் செய்வதைக் கேட்டு ஆசார்ய பட்டாரிலே ஸ்வாமி ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்த அந்நாட்களில் பாகவத ததீயாராதனத்தில் மிக ஊற்றமுடையராய் ஷட்ரஸோபேதமான அடிசிலளித்து அவர்கள் ஆநந்திக்குமதைக் கண்டும் கேட்டும் மகிழ்வுறுவர். யார் யார் எப்பொழுது வரினும் சலியாமல் அன்புடன் அவர்களுக்கு அன்னம் அளித்து வந்த பெருமை பேசற்கு நிலமன்று. இந்த ஸ்வாமி ஸம்ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி யிருந்த ஒன்பது வருஷங்களிலும் ஒருவருஷமாவது துர்பிக்ஷம் நேர்ந்ததில்லை. தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்தது. சேற்றுத் தாமரைக் கயம் எப்பொழுதும் தண்ணீர் நிறைந்து திருமதிள்களில் அலைகள்

மோதும ஒலியும திரை நீாத திவலையும மேகபததளவும எடடுமபடியான தீாதத ஸமருததி ஒருநாளும இருநத திலலை எனப பெரியோா பகருவாராயினா.

நிறக ஸவாசாாயரான சினன சடகோப ராமானுஜ ஸவாமி வெகுகாலமாகப பாரிதது, வேணடிய ஸநநாஹங களையும செயது மரவேலைகளும செபபுததகடு வேலை களும பூாததியாகிப, பாதியில நினறிருநத கோரத கைங காயததையும, தஙகம வாஙகி ரேககுகளடிககச செயது முலாம பூசசசெயது பூாததிசெயது மேருசிகரம போல ஒளிவீசுவதும வனபபு மிககதுமான அநத திவய ரதத தில வரமஙகை மணாளனை எழுநதருளுவிததுத தாமும ஸேவிதது அடியாாகளையும மகிழவிதது தமது ஆசாா யனின மநோரததததைப பூாததி செயதருளினா

மேலும ஆழவாா திருநகரியில நமமாழவாருடைய திவய விமான ஸதூபி மலினமாய ஜீாணமாயிருபபதை யறிநது ஸவாமி மிகுநத தனம செலவுசெயது அதை ஆசநதராாககம அழியாமலிருககுமபடி தஙகமுலாம கொடுதது திககுற பரகாசிககச செயது பரதிஷடையும செயவிததருளினா அநத பரதிஷடை மஹோதஸவத தில பதினாயிரததுககும மேலான பகத வாககஙகளுககு நெயயாறு பாலாருயப பெருகுமபடி அநேகவித பக்ஷயஙக ளுடன கூடிய அறுசுவையடிசிலை அனபுடன அளிததுக களிதத பெருமை வாசாமகோசரம

பிறகு வானமாமலையில திருவடிநிலை வடிவமுடைய ஸ்ரீ சடகோபனின திவயமஙகள விகரஹம ஜீாணமாயி ருநதமையால அதை ஸேவிதது அவவிகரஹததை ஸ்வாணமயமாய ஏறியருளப பணணி சாஸதர முறைபபடி பரதிஷடையும செயவிததருளினா.

அநத பரதிஷடையில முன தினஙகளில அடியாா களுககு சிறபபாகத ததீயாராதனம செயவிததுடன பரதிஷடைதினம ஏகாதசியா யமைநதமையாலே ஒரு

கோடடை அமுதுபடி “மூடநெய பெயது முழஙகை வழி வாரும்” படி க்ஷீராநநம செயவிததுப பெருமாளும கொண டருளிப பின அடியாரகளுககும ஆநததனையுங கைகாடடி அவரகளை உகபபிததுத தாமும ஆநநதஸாகர மகனராய எழுநதருளியிருநதார.

மேலும ஓராணடில இநத ஸ்வாமி சாதுரமாஸ்ய ஸங கலபம இநத மடததின நிரவாஹததிறகுடபடடதும கஜேநதர வரத க்ஷேதரமென்று புராண பரஸித்தி பெறற தும தாமரபாணீ நதீ தீரததில இருபபதுமான அததாழ நலலூர (அததியாளநலலூர) என்னுமிடததில் செயவ நாயத திருவுள்ளம பறறி அடியாரகள பலர புடைசூழ அஙகு எழுநதருளினார. அஙகு எழுநதருளியிருநத இரணடு மாஸஙகளிலும நிதய காலக்ஷேபஙகளும நிதய ததீயாராதனமும வானமாமலையில போலவே மிகுநத ஸமபரமததுடன நடநது உததானமும வெகு சிறபபாய நடைபெறறது. பிறகு இநத ஸ்வாமி எழுநதருளியிருநத நலலடிககாலததில வைதிக, கைஙகாயஙகளிலும லௌகிக நிரவாஹத துறைகளிலும அநுபவ சாலிகளான அடியார களை அடிககடி மாறறுமல தம சாதுரயததால அவரகளு டன ஐகரஸ்யததை யுடையராய நிரவாஹத்தைச செவவனே பெற நடததிய வைபவம மிகவும பரசமஸைககுரியது. இவவாறு மடததிலும ஸந்நிதியிலும கைஙகாயஙகளைக குறைவினறி நடததி வைததுடன வானமாமலைககுப பககததில சுமார ரூபாய இரணடு லக்ஷம விலைகொடுதது நிலஙகளை வாஙகி வைதது கைஙகாயஙகள மேலும குறை வினறி நடைபெற வகை செயதருளினார.

மேலும இநநன்னாளில ஸ்வாமி தெயவநாயகனுககுப பெரியதான தஙகக குடஙகளிரணடையும தஙகமயமான நவ கலசஙகளையும செயது ஸமாபபிததருளினார சஙகநிதி பதுமநிதிகளையும ஒரு பெரிய வெள்ளிக கொபபரையை யும பண்ணி ஸமாபபிததருளினார். கணடார கணகளைக

கவரும வணணம மிக அழகுவாயநத கணணாடிச சபபரம ஒனறும, கணணாடி ஊஞசல ஒனறும செயவிததுத தெயவநாயகனை எழுந்தருளச செயது, கணடு களிபபுற றருளினா

கடைசியாகத தம திருமேனி தளாவுறுவதை அறிந தருளிய ஸவாமியும சேறறுத தாமரையின மேறகுக கரை யில திருவேஙகடமுடையானுககு ஒரு ஸநநிதி கடடி ஸேவிகக வேணுமெனறு திருவுளளம பறறினா உடனே சிறபிகளை அழைபபிததது நாறறுககணககான அடியாா களும நெருககமினறியே வீறறிருககுமபடி மஹா மணட பமும அாதத மணடபமும மணிமணடபமும வாயநத ஓா ஸநநிதியைக கடடியருளினா. ஏககாலததில பெரிய திருப பாவாடைத தளிகையையும செயவதறகு அநுகூலமாய விசாலமான மடைபபளளி ஒனறையும அதில கடடுவித தருளினா பினனால எழுநதருளும ஸவாமிகள சிறிது நாடகள ஏகாநதமாக எழுநதருளியிருககத திருவுளளம பறறினால அவாகள எழுநதருளியிருககுமபடி சிறிய மடம ஒனறையும கடடுவிததாா. இநத ஸநநிதி சோலை சூழந திருககுமபடி நாறபுறஙகளிலும தெனனை, வாழை, பலா, மா, நெலலி முதலிய பலநதரும வருகஷஙகளையும வைதது ஸநநிதியின ஸமீபததில செணபகம, பாதிரி, புனனை, குருககததி, இருவாடசி முதலிய பூததரும வருகஷஙகளை யும, மலலிகை, ஜாதி, முலலை முதலிய புஷபசசெடிகளையும, சிறிய நீரோடைகளில தாமரை, செஙகழுநீா, ஆமபல, நெயதல முதலியவறறையும வருததி செயயுமபடி ஏறபாடு செயதருளி, மிகவும சிறபபாகத திரு பரதிஷடையையும செயவிததருளினா. அதில அநவயிதத வேதம வலலாாக ளான ஸ்ரீ வைஷணவாகளுககு அவவவாகளுடைய யோக யதாநு குணமாக ஸமபாவனைகளையும அடியாாகள குழாங களை கொணடாடுமபடி ததீயாராதனததையும நடததி யருளினா. மேலும அநத ஸந்நிதிககு விஜயதசமி, சைதத ரோதஸவததில விடாயாறறி, முதலிய சில உதஸவங

களில் தெய்வநாயகன் அங்கு எழுந்தருளி மண்டகப்படி கோஷ்டி முதலியன நடைபெறும்படியும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தருளினார்.

இவ்வாறாக இந்த ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் உத்ஸவாதிகளிலும் மடத்தில் நித்ய ததீயாராதன காலக்ஷேபாதிகளிலும் ஒன்றிலும் குறைவின்றி நடத்தியருளியதோடு தாம் எழுந்தருளியிருந்த ஒன்பது ஸம்வத்ஸரங்களில் எண்ணிறந்தனவும் வெகு த்ரவ்யங்கள் செலவு கொண்டதுமான பல சிறந்த கைங்கர்யங்களையும் குறையின்றிச் செய்து தலைக்கட்டியருளினார்.

இவ்வாறு நிரவதிக கைங்கர்ய ஸ்ரீயுடன் வாழ்ந்தருளுகையில் திருமேனி மெலிவெய்தித் திருநாடு அணித்தாகியது என அறிந்தவாறே பட்டர்பிரான் ஜீயர் ஸ்வாமியும் தம் ஸ்தானத்துக்கு உரியார் ஆரெனச் சிந்தித்து எம்பெருமானாருக்கு ஆழ்வான் ஆண்டான் எம்பார் முதலியவர்களைப் போலே மிகவும் அந்தரங்கராய் ஞானவைராக்ய நிதியாய் கலைகளனைத்துமாய் கல்யாணகுண பூர்ணரான விலக்ஷண வ்யக்தியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அந்த ஸ்வாமியின் வைபவம் மேலே விஸ்தரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். உடனே அந்த மஹாநுபாவரை அழைப்பித்துத் தன் திருவுள்ளத்தை அறிவித்து மாசி மாஸம் மணவாள மாமுனிகளின் தீர்த்த தினமான க்ருஷ்ண த்வாதசியன்று வரமங்கை வல்லபனுடையவும் அரங்க நகரப்பனுடையவும் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தில் அவருக்குப் பட்டங்கட்டியருளினார். சாஸ்த்ர முறைப்படி ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் ஸ்வீகரிக்கச் செய்து பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் "**கலியன் ராமாநுஜன்**" என்ற திருநாமத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளினார். பிறகு இங்குப் போலவே விண்ணுட்டிலும் நித்ய கைங்கர்யத்தை மநோரதித்து ஸ்வாசார்யன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய் அவர் திருவடிகளையே த்யானித்துக்கொண்டு மாசி மாஸம் க்ருஷ்ண சதுர்தசியன்று பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி திருநாட்டலங்கரித்தருளினார்.

இநத ஸவாமியின சரமாநு ஸநதானம :—

1 “ அபதே கரோதிஸமாஹவயே சநிதிநே பக்ஷே வளாக்ஷதரே,
கும்பம யாதி திவாகரே மநுதிதௌ தாரே சரவிஷ டாஹவயே ।
வேதாநதத்வய பாரகோ குணநிதி : ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்தாபித.
ஸவாசார்யஸய பதாரவிநத மகமத வாநாதரி யோகீசவர ॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம.

அநந்தரம் இருபத்து ஐந்தாவது ஸ்ரீ கலியன ராமாநுஜ ஸவாமி

இவா தெளளியாா திருநானமறைகள வலலாரான தேறுஞானததா மலிதண சிரீவரமஙகையிலே ஏழாட காலும பழிபபிலாது தணடுழாயமாலை மாாபன தமாக ளாயத தொணடு பூணடொழுகும ஸ்ரீ வைஷணவ குலத திலே ாசவர வருஷம சித்திரை மாஸம அசவிநீ நக்ஷத்தி ரததிலே அவதரிததருளினா.

எமபெருமானுடைய ஜாயமாந கடாக்ஷததாலே உதத ரோததரம பரவருதத தேஜோவிசேஷததை உடையராய ஸகலகலா பரிபூரணராய அககாலததில மடதது ஆஸ தானததை அலஙகரிததருளிய ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ ஸவாமியால “ ஆம முதலவன ” என்று கடாக்ஷிககப

---

(१) अब्दे क्रोधिसमाह्वये शनिदिने पक्षे वलक्षेतरे,
कुम्भं याति दिवाकरे मनुतिथौ तारे श्रविष्ठाह्वये ।
वेदान्तद्वयपारगो गुणनिधि श्श्रीविष्णुचित्ताभिध
स्स्वाचार्यस्य पदारविन्द मगम द्वानाद्रियोगीश्वरः ॥

பெறறு அவா திருவடிகளில ஆசரயிதது அநதரஙக சிஷயராய எழுநதருளியிருநதாா. அது ஸமயம வேத வேதாஙகஙகளை குருமுகமாய அதிகரிதது ஒபபுயாவறற பாணடிதயததைப பெறறாா. ஸ்ரீ படடாபிரான ஸவாமி ஸநநிதியில உபய வேதாநதஙகளையும அதிகரிதது ஸவ ரூபாநுரூபமான ஆசாரய நிஷடையி லூாறறமுடையராய அவரது கைஙகாயததிலே நிரதராய எழுநதருளி யிருநதாா.

இபபடி எழுநதருளியிருககும நாளிலே ஸ்ரீ படடா பிரான ஸவாமி திருமேனி தளாநது ஆாததி மிககிருப பதை நினைதது தம ஸதானததை நிாவஹிதது தாசநாபி வருததியைச செயயக கூடியவா யாா ? என விசாரிதது ஞான வைராகய நிதியாய தம திருவடிகளில அநதரஙக ராய பாரதநத்ரய காஷடாநிஷடரான இநத ஸவாமியை அழைதது இனி நீரே நமது ஸதானததை அலஙகரித்து ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸிததாநததைதத தழைககுமபடி செயயக கடவீா என அநுகரஹிதது உததமாசரம ஸவீகாரததை யும செயவிததருளினாா. இவா தம 28-வது திருநகஷத திரததில உததமாசரமததை ஸவீகரிததருளி ஸதானத தில அபிஷிகதரானாா.

இவா திரு நக்ஷத்ரத்தனியன

1 ஈசவராபதே சவினீதாரே சைதரே மாஸி கருதோத்பவ꞉ |
ஜீயாத வாநமஹாசைல கலிஜித யோகிராட ஸதா ||

---

(१) ईश्वराब्दे ऽश्विनीतारे चैत्रे मासि कृतोद्भवः ।
जीयाद्वान महा शैल कलिजिद्योगिराट् सदा ॥

நித்யத் தனியன்

1 ஸ்ரீமத்யதீந்த்ர வரயோகி பதாப்ஜயுக்ம
ப்ரேமாப்தி வாநகிரியோகி தயைகபாத்ரம் ।
வேதாந்தயுக்ம விசதீகரண ப்ரவீணம்
ராமாநுஜம் முநிவரம் ஸததம் நமாமி ॥

வாழித் திருநாமம்

திங்களுலாம் மாடமங்கைத் திருப்பதியோன் வாழியே
சித்திரையில் அச்விநிநாள் சிறக்க வந்தோன் வாழியே
சங்கத்தமாம் ஞானபக்தி தகவுடையோன் வாழியே
சடகோப மாமுனிவன் தாளிணையோன் வாழியே
பங்கமிலா இருமறைநூல் பகர்ந்தளிப்போன் வாழியே
பட்டர்பிரான் யோகிபதம் பணிந்துய்ந்தோன் வாழியே
எங்குமுள்ள அடியார்கட்கு இதமுரைப்போன் வாழியே
எழில்கலியன் மாமுனி தாளிணி நூழி வாழியே.

வாழி கலிகன்றி மாமுனிதாள் கஞ்சமலர்
வாழியவன் வண்புயமும் முக்கோலும்—வாழியே
பட்டர்பிரான் மாமுனிதன் பாங்கருளால் மாறன்பா
தெட்டுப்புக ழீடுரைக்கும் சீர்.

---

(१) श्रीमद्यतीन्द्र-वरयोगि-पदाब्ज युग्म-
प्रेमाब्धि वानगिरियोगि दयैकपात्रम् ।
वेदान्तयुग्म विशदीकरण प्रवीणं
रामानुजं मुनिवरं सततं नमामि ॥

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்யங்கள் முதலியன

ஸ்ரீகலியன் ராமானுஜஸ்வாமி தமது ஆசார்யரான பட்டர்பிரான் ஸ்வாமிக்கு யதிஸம்ஸ்கார விதிப்படி தமது பூர்வாச்ரமத்திற்கும் மடத்து விபவத்திற்கும் அநுகுணமாக வெகுவிமரிசையாய்க் கைங்கர்யங்களைச் செய்து திருவத்யயனத்தையும் சிறப்பாக நடத்தி அருளினார். பிறகு ஸ்ரீ தெய்வநாயகனுடையவும் வரமங்கைத் தாயாருடையவும் நித்யகைங்கர்யங்களிலும் பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவாதிகளிலும் குறைவு நேராவண்ணம் செய்து மடத்திலும் நித்யததீயாராதன உபயவேதாந்த காலக்ஷேபங்களையும் குறைவற நடத்தியருளினார்.

இப்படி ஒருவருஷம் கழிந்தவாறே "ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா .. .வர்த்ததாம்" என்கிறபடியே எங்கும் ராமானுஜ தர்சனம் தழைத்தோங்கும்படி தர்சன ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டுமென்றும், உகந்தருளின நிலங்களையும் மங்களாசாஸநம் செய்யவேண்டுமென்றும், திருவுள்ளம் பற்றி வைகாசிமாஸத்தில் திக்விஜய யாத்திரையை உபக்ரமித்தார். கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி ஆங்காங்கு ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ஸரஸ மதுரங்களான தம் உக்திகளாலே ஸகல சேதனர்களுக்கும் ஸுபோதமாம்படி அருளிச்செய்துகொண்டு ஸ்ரீ (பூரி) ஜகந்நாதம் வரையில் எழுந்தருளி மூன்றுவருஷங்கள் யாத்திரைசெய்து அதை மஹோத்ஸவமாகவே கழித்து மீண்டும் ஸ்ரீவரமங்கலநகர் வீற்றிருக்கலானார்.

அநந்தரம் சிறிதுகாலம் மடத்தில் உபயவேதாந்தங்களையும் ஸாங்கோபாங்கமாக அருளிச்செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் யோகத்திலே ஸ்ரீவரமங்கைத்தாயார் எழுந்தருளி "இவ்விபூதியிலும்" வட திசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடைவதரி" என்று ஸ்ரீவைகுண்டத்தோடு

ஸமமாகப படிககலாமபடியான மேனமையையுடைய உத தர தேசததிலுளள திவய தேசஙகளையும மஙகளாசாஸநம செயதுகொணடு எஙகுமுளள வடியாாககு இதமளிகக உமககு இதுவே தகக தருணமெனறு நியமிகக ஸ்ரீ ஸவாமி யும

"பூமகளதன நியமனததைத தாமதமினறித தமாகாள
காவலனதனனுதவியோடும பூவலம வநதாறறிடுவேன"

எனறு அடியாாகளைககூடடி அருளிசசெயத வளவிலே அவாகளும உகநது ஆஙகாஙகு யாததரைககு வேண டிய ஸௌகாயஙகளைச செயதுகொடுககுமபடி அரசாங கததாரை அணுகி உததரவும பெறறுத தாஙகளும யாதரா மஹோதஸவததை அநுபவிகக ஸநநததராஞா கள.

ஸவாமியும அவவணணமே அடியாாகள புடை சூழத திருவணபரிசாரம, திருவாடடாறு, வழியாகத "தட முடைவயல நநதபுரநகா புககு, படமுடையரவில பளளி பயினறவன பாதஙகணடு, நெறிமையால மலாகள தூவிப 'பூசனைசெயது பிறக, அஙகு மூலததிருநாளெனனும மஹா ராஜாவினால ஸாதரமாக ஆராதிககபபெறறு, மூனறு தினஙகள எழுநதருளியிருநதாா. அபபோது அவவரசன நேராகவே ஸவாமி ஸநநிதியைக கிடடி தணடன ஸமாப பிதது ஸவாமியின திருககலயாண குணஙகளால வசீ கருதனுய நிதயபபடி பிகைஷககு தமது படிததனததைத திருவுளளம பறறவேணு மெனறு பராாததிகக,ஸவாமியும உவநது அஙகீகரிகக இபபொழுதும அவவாறே நடநது வருகிறது. பிறகு அஙகுளள மலைநாடடுத திருபபதி கள எலலாவறறையும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு யதுகிரி எழுநதருளித திருநாராயணனையும செலவபபிளளை யையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநிதராயப புறப படடு, சகரவாததித திருமகனா இஷடஸ-ஹருலலாபத தாலே ஹருஷடாராய எழுநதளிருயிருநத கிஷகிநதை

மாலயவான மலைகளுககு எழுநதருளி அஙகு பெருமாள எழுநதருளியிருநத விடஙகளையெலலாம ஸேவிததுக களிபபெயதி பாகயநகரம (ஹைதராபாத) எழுநதருளி அநத மாரககமாய (நாஸிக) பஞசவடிககு எழுநதருளினார.

அஙகு “ஜலராமணயகம யதர ஸதல ராமணயகம ததா” எனகிறபடியே நீரநிழல வாயபபையுடையதாய பெருமாளும பிராடடியு முலாவியருளிக கரீடா ரஸமநுபவிததுப போநத கோதாவரீ நதீதீரஙகளைககணடு களிதது அஙகுளள ஆயிரககணககான யோகிகளின நடுவே யோகீநதரரான ஸவாமியும “சோபயந தணடகாரணயம” எனனுமாபோலே அததேசததை விளஙகசசெயது கொணடு சிலநாள எழுநதருளியிருநதார அபபொழுது ஸவாமியின வைபவஙகளைக கணடும கேடடும பரவணரான அநேகர, பமபாய முதலியவிடஙகளுககு எழுநதருளி அஙகுளளாரையும உஜஜீவிககச செயயவேணுமென பரரததிககலானார. ஸவாமியும அதைதத தன பேறகவே நினைதது அஙகீகரிதது பமபாயககு எழுநதருளி, பமபாய நகருககு சமீபததிலுளள காடகோபர எனனும இடததிலே எழுநதருளியிருநதார. அஙகு சாதுர மாஸய ஸஙகலபம பராபத காலமாக அதனை அஙகுளளாரின பரரததனைககு இணஙக அஙகேயே முடிததருளினார.

பிறகு புறபபடடருளி இநதூர உஜஜயினீ ரீவா முதலிய ஸமஸதானஙகளில அஙகுளள அரசரகளால உதஸாஹததுடன ஸதகரிககப பெறறவராய புஷகரம எழுநதருளினார.

அஙகு எமபெருமான ஜலரூபியாய எழுநதருளியிருககும தடாகததில நீராடிப பின பரதபூருககு எழுநதருளி ஸவாமியின சமதமாதி குணாகருஷடசிததனான அரசனால ஸகலவிததாலும உபசரிககபபெறறு அஙகுளளாரையும ஸமாசரயணாதிகளாலே உஜஜீவிபபிதது “பகவதா சுபேந மநஸா தயாதமான” பருநதாவனததிறகு எழுநதருளினார.

அஙகு கோயிலகொணடிருககும ஆணடாளையும ரஙகமனனாரையும மஙகளாசாஸநம செயது கணணன கழலிணைகளால அலஙகரிககபபெறறு அவனும கோவியரும திளைதத யமுனைத துறைகளையும அவனவதரிதத மதுரை, வளாநதருளிய கோகுலம, குனறெடுதது மழை தடுதத கோவாததனம, பலதேவன வெனற பாணடிவடம, உணணுமபோதில நெடுநோககுக கொளளும பததவிலோசநம, முதலியவிடஙகளை அநநாள அநுபவிககப பெறாத குறைதீருமபடி அடியாாகள குழாஙகளுடன "ஆஹலாத சீதநேதராமபு." எனகிற கரமததிலே தமது பரமபகதி பரகாசிககுமபடி ஸேவிததுககொணடு அநத திவயதேசஙகளை தமது திருவடிகளாலேயே வலம வநது ஸேவிதது அருளினா. பிறகு அஙகு நினறும புறபபடடு "வெறிகொள வணடு பணகளபாடும வதரிவணஙக"த திருவுளளமாய ஹரிதவாரம ருஷீகேசம, கணடமெனனும கடிநகா, பிரிதி, முதலிய திவயக்ஷேதரஙகளின மாாககமாக எழுநதருளி ஆஙகாஙகுளள அளகநநதை, பாகீரதி, நநதபரயாகை முதலிய புணயநதிகளிலும அவகாஹிதது" வானவா வணஙகும கஙகையின கரைமேலதான வதரியாசசிரமததை அடைநதருளினா.

அஙகு நரனுககு நாராயணன அநநாளுரைதத திருவஷடாக்ஷரப பொருளை இநநாளில அடியாாகளும அறிநது உஜஜீவிககும வணணம உபநயஸிததருளினா. வதரியாசசிரமததுளளானை, மேலும கலியன வாயொலி செயத பனுவலகளைக கேடடருளுமபடி பேரோலககமாக விருநது நிதயஸூரிகள ஸாமகானம செயயுமாபபோலே பதது தினஙகள அவன திருசசெவிப படுததியருளினா. அநதப பாசுரரத்னஙகளை நனறாக உபநயஸிததருளியும போநதாா, அநத வதரியாசசிரமததின பரிசுதததியைக கணடு அஙகுச சிலகாலமாவது எழுநதருளியிருககக வேணுமெனறு அவா இருநதும ஆஙகாஙகு ஸவாமியைக கணணாரககணடு களிககும நாளைக காதலிககினற அடியாாகளின துயரை

யும நீககத திருவுளளமாய அதிக விளமபமினறியே அஙகு நினறும புறபபடடு ராமநகர மாரககமாய எழுநதருளிக கௌசிகியில நீராடி, நைமிசாரணய மெழுநதருளினா. அஙகு வனரூபியாய எழுநதருளியிருககும ஸாவேசவரனைத தொழுது திருவடிததாமரைகளாலே வலமவநது "நைமிசாரணியத தெநதையைச சிநதையுள வைததுக காதலே மிகுதத" யோகிச்ரேஷடர்களால வணஙகப பெறறு லக்ஷமணபுரி (லகனௌ) காணபுரீ (கானபூா) மாரககமாய "ஸுபக சிதரகூடோஸௌ" எனறு, படைவீடடிலும ஸௌபாககயமுடையதாயக கொணடாடபபட்ட சிததிரகூட பாவதததிறகு எழுநதருளினா.

அஙகு பெருமாளும பிராடடியும நீராடிப புனிதமான மநதாகினீ நதியில தாமும நீராடி பெருமாள எழுநதருளியிருநத விடமெனறு சிலநாள அஙகு எழுநதருளியிருநது, பிறகு புறபபடடருளி ரீவா ஸமஸதானததிறகு எழுநதருளினா. அஙகு மனனனும மஹா ஸமபரமததுடன எதிரகொணடுஅழைதது தணடனிடடு ஸவாமியின குணபூாததியையும பாணடிதயததையும கணடு விஸமிதனாய தஙகத திருபபலலககில ஸவாமியை எழுநதருளிவிததுத தானும தோளில தாஙகி எழுநதருளப பணணினான ஆபரணஙகளாலும படடு பீதாமபரஙகளாலும அலஙகரிதது ஸாவாலஙகாராலஙகருதமாய ஸவாண ரஜத பூஷிதமான அமபாரியுடனகூடிய கஜேநத்ரன ஒனறையும உபாயநமாக ஸமாபபிததான. ஸவாமியும பகவத கைஙகாயததிறகு உறுபபாகையாலே அவைகளை ஏறறுக கொணடு பரமாணயுகதி புரஸஸரமாக ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸிததாநத ஸுக்ஷமாரத்தஙகளை அவவரசனுககு உபதேசிதது அவனை கருதாாததனாககி யருளினா. பிறகு கரமேண பரயாகைககு (அலஹாபாத) எழுநதருளி தரிவேணியில் நீராடிப பின வாரணஸீ (காசி) க்ஷேத்ரததிறகும எழுநதருளி தாசநஸதாபநம செயது பிறகு திரு அயோததயைககு எழுநதருளினா.

அஙகு சகரவாததியின திருமகனுர அவதரிதத ஜநம ஸதானம, அவனும பிராட்டியும எழுநதருளியிருநத கனகபவனம, முதலிய ஸநநிவேசஙகளை கணகளாரககணடு களிதது மிதிலையை (ஜநகபுரம) ஸேவிததுககொணடு ஹறதவா எனனும ஸமஸதானததிற கெழுநதருளினுர. அஙகு அதன அரசனுல ஸாவ விததாலும பூஜிககப படடவராய கணடகி நதியில ஸாளகராம தீாததததில நீராடி ஆஙகாஙகுளள சேதனாகளை உஜஜீவிபபிததுக கொணடு எழுநதருளலானுா அபபொழுது அததேசததி லுளள அநேகம சதுஸஸமபரதாய ஆசாாயாகளாலும அநேகம ராஜாககளாலும பராாததிககபபடடு பாடலீபுரம (பாடனு) எழுநதருளி அஙகு நடபபதாயிருநத சதுஸ ஸமபரதாய மஹா ஸபையில நாநா தேசஙகளிலிருநதும வநதிருநத அநேகம மஹா விதவானகளாலும காசிராஜா ஹறதவா ராஜா முதலிய அரசாகளாலும வநதித சரணு விநதகளை யுடையராய அவாகளுடைய பிராாததனையை அஙகீகரிததருளி அநத ஸபையில அகராஸனுதிபத யததை வஹிததருளினுா. அபபொழுது யாவரும அறி யுமபடி ஹிநதி பாஷையில சருதிஸமருதிகளின விசே ஷாாததஙகளை லலிதமாயும மநோஹரமாயும உபநய ஸிதது அவாகளை இனபக கடலிலாழுமபடி செயதரு ளினுா

பிறகு அஙகு ஸவாமியின பெருமையை நனகுணாநத பல அரசாகள தஙகள தஙகள ஸதானஙகளுககு ஸவா மியை எழுநதருளபபணணி அவாகளால விசேஷமாக ஸததரிககப பெறறவராய ராணிகளுசம மாாககமாய ஸ்ரீஜகநநாதம (பூரி) எழுநதருளினுா அஙகு புருஷோத தமனை மஙகளாசாஸநம செயது பொபபிலி விஜயநகரம பிததாபுரம முதலிய ஸமஸதானதது மனனாகளால அவ வவ ஸமஸதானஙகளுககு எழுநதருளப பணணபபடடு விசேஷ ஸதகாரஙகளைப பெறறுககொணடு அவாகளைக கடாக்ஷிதது பிறகு ஸ்ரீ கூாமம ஸிமஹாசலம முதலிய

க்ஷேதரஙகளையும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு காககினாடா மாாககமாகப புறபபடடு அடைவே திருமலை ஏற எழுநதருளினா.

அஙகு திருவேஙகடததவனும தேசாநதரகதனை புதரனிடததில பிதருஹருதயம கிடககுமாபோலே இவரிடம நயஸத மஙஸகனுகையாலே தமகோவில பரிகர மனைததையும ஆசசகமுகேந தம ஸநநிதியிலிருநது அபயஹஸதம ஸ்ரீ சடகோபன முதலிய மாயாதைகளோடு ஸ்ரீ ஸவாமியை அழைதது வருமபடி நியமிததருள, ஸவாமியும பெரிய ஜீயா மடததேற வெழுநதருளி அவரால வெகுவாக ஸதகரிககபபெறறு ஸகல பரிவாரஙகளுடனும ஸநநிதிககு எழுநதருளினா அஙகு திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளில அலாமேலமஙகை புருஷகாரமாகச சரணம புககு அவனுடைய திவயத திருமேனி ஸெளநதாயாதிகளை கணணாரபபருகி நெஞசிலே தேககிககொணடு அவனால ஸாதரமாக பரஸாதிககபபடட பரிவட்டம ஸ்ரீ சடகோபன ஸ்ரீ பாதரேணு முதலிய பரஸாதஙகளை சிரஸா தரிதது ஸவீகரிதது பரதக்ஷிணமாக எழுநதருளி எமபெருமானாரையும திருவடி தொழுதா பிறகு வராஹ நயினாரையும மஙகளாசாஸநம செயதருளி திருவேஙகடமுடையானது அநதரஙக பகதரும ஸதாநாதிபதியுமான மஹாநதுவினால பலவிதமாக உபசரிககபபடடு எழுநதருளியிருநதார. இபபடி இரணடு மூனறு தினஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநத வளவிலே ஸ்ரீ வரமஙகை நாயசசியாா தமது ஜநமஸதானமான திருமலைககு எழுநதருளி பூபரதக்ஷிணயாதரை நாம ஸங்கலபிததபடியே பூாததியாயிறறு சிககிரமே நம ஸநநிதிககு வரவேணும எனறு ஸவபநமுகேந நியமிகக ஸவாமியும மறுதினமே அஙகு நினறும விடைபெறறு பெருமபூதூா மாமுனியைத தொழுது தவரையுடன திருவரஙகததிறகெழுநதருளினா.

அஙகு ஸ்ரீ ஸவாமியைத திருவடிதொழ " எனறு கொலோ கணகுளிரககாணும நாளே " எனறு பரதீக்ஷித

துககொணடிருநத அரையா உததமநமபி முதலானோ எதிரகொணடு திருவடி தொழுது வாயாரவழுததி ஹருஷடாகளாய அழைகக மிகவும உகநது தமது மடமேற வெழுநதருளினா. பினபு அரஙகனது நீணடவபபெரிய வாயகணகளின கருணைமருததரஙகததால தளளுணடு அலமருகினற அடியவாகளுக காலமபநஸதமபம போனறதும தமாகளில தலைவரான தமமாலே ஸவாணலேபனம செயயபபடடு புதுபபிககபபடடதுமான மணததூணை பறறி நினறு அரஙகததரவினணைமாயோனை கணணாரக கணடுகநது வாயாரவாழததுகைககுப பாரிததுக கொணடிருநத வளவிலே ஸ்ரீரஙகநாதனும நெடுஙகாலம பிரிநத பிதா தம புததரனைக காண விரையுமாபோலே ஜீயரைக காண பபேரவாககொணடு தமது பரிகரஙகளுககு அருளப பாடிடடு தமது திருமாலை திருபபரிவடடம அபய ஹஸதம பரஸாதஙகளைககொணடு ஸகலவாததயகோஷங களுடன ஜீயரை எதிரகொணடழைககுமபடி நியமித தருளினா. அவாகளும அநதநத ஸதலஙகளில யதாகரமமாக ஸ்ரீ சடகோபாதிகளை பரஸாதிதது ஸமமானிதது வரவேறக ஸவாமியும விததஹருதயராய "தேவிகோதா யதிபதி" எனகிற சலோகததினபடியே மஙகளாசாஸநம செயது போய அரஙகததமமானை அமலனாதி பிரானில படியே பாதாதி கேசாநதமாய ஸேவிததநுபவிதது அவனுடைய கருபாபரீவாஹருபமான திருமாலை பரிவடடம ஸ்ரீ சடகோபன முதலிய பரஸாதஙகளைப பெறறு தலைமேல புனைநது மணவாளமாமுனிவன பொனனடியாம செஙகமலப போதுகளையும உனனிசசிரததாலே நீணடி மடததிறகு எழுநதருளினா. பினனா ஆசரிதாகளுககு ஸமாசரயணாதிகளை ஸாதித்து ததீயாராதனததை நெயயாறு பாலாறாக நடபபிததுககொணடு இரணடு மூனறு தினஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநது அரஙகனடியாாகளைப பீதாமபராதிகளால ஸமமானிதது தாமும விடைபெறறு திருமாலிருஞசோலைககு எழுநதருளினா

அஙகு எழுநதருளியவுடன அழகரை மஙகளாசாஸநம செயது "நூறுதடாநிறைநத அககாரவடிசில சொனனேன" என்ற ஆணடாளின மனபபாரிபபை அநுஷடான பாயநதமாகிய எமபெருமானாரைபபோலவே அவரமசம பெறற ஸ்ரீ ஸவாமியும இனறுளளாரும கணடு களிககுமபடி மாலிருஞசோலை நமபிககு நூறுதடா நிறைநத அககாரவடிசிலையும ஸமாபபிகக, அழகரும பரீதராயக கடாக்ஷிததனுபப ஸவாமியும இநத விஷயததை ஆணடாள ஸநநிதியில விணணபபம செயய நினைதது ஸ்ரீ விலலிபுததூருககு எழுநதருளினார.

ஆணடாளும இததையறிநது மிகவும பரீதையாயப பரிவுடன பாவத ஸதருசமான திருததோ அமைதது ஸமாபபிதத ஸ்ரீபெரிய படடர பிரான ஸவாமி விஷயததில தாம பிதருதவ பரதிபததி பணணியதை பரகாசமாகச செயயவிருமபி அஙகுளள ஆசாரய புருஷாகள கோவில பரிகரஙகள அனைவருடையவும திருவுளளததிலே புகுநது தம ஸாவகோஷடியிலும ஸவாமியை பரதம ஸதானததில எழுநதருளச செயது பரதமதீரததம பரிவடடம மாலை முதலான ஸகல மாயாதைகளையும பஹு தினஙகள ஸாதிககச செயது, அவவணணமே ஆசநதராாககம நடகக வேணுமெனறு ஒரு சாஸநமும எழுதுவிததாள. அதில ஸகல ஆசாரய புருஷாகளும கோயில அனைததுப பரிகரஙகளும தாஙகள உவபபுடன திருவெழுததிடடு ஆணடாள திரு முனபே ஸமாபபிகக அவளும அதை அாசசகமுகேந ஸவாமிககு பரஸாதிததாள அதது டன ஸநநிதியிலும அபபடியே ஒருபரதி யிருககச செயது எனறும இவவாறே நடைபெறறு வருமபடி நியமித தருளினாள. ஆணடாளும படடாபிரான கோதையாய ஸ்ரீஸவாமியும படடாபிரான ஞான ஸநததியாகையாலும நூறு தடா நிறைநத அககாரவடிசில ஸமாபபிதது ஆணடாள மனோரததததை அநுஷடாநபாயநத மாககின மையாலும அவளுடைய பரதிஷடா ததீயாராதனஙகளை

எலலோரும புகழுமபடி நடததி வைததபடியாலும இனனும படடு பீதாமபரஙகள முதலியன ஆணடாளுககு ஸமாபபிதத படியாலும ஆணடாளுககு ஸ்ரீ ஸவாமியிடம ஸௌபராதரம உணடாகக குறையிலலை இவவாறு ஆணடாளாலே ஸவிசேஷமாக ஸதகாரததைப பெறற ஸவாமி ஆணடாளுடைய நிரவதிக கருபையை அடிககடி சிநதிததுப போர வித்தராயிருககச செயதேயும வரமஙகை நாயசசியாரின சாஸநததை நினைதது ஆணடாளிடம விடை பெறறு மதயேமாககம ஆரததாகளாய அஹமஹ மிகயா தமமை ஸேவிகக வரும அடியாா குழாஙகளையும குளிரக கடாக்ஷிதது ஸாதரோகதிகளாலே ஆசவஸிப பிததுக கோணடு ஸ்ரீ வரமஙகல நகருககு எழுநதருளினாா.

அஙகு சேறறுததாமரையில நீராடி நிதயகாமாநுஷ டாநஙகளை முடிததுககொணடவுடன ஸ்ரீஸவாமியை ஐநது வருஷஙகளாகப பிரிநதிருநது ஒருபகலாயிர மூழியாயக கழிதத ஸ்ரீவைஷணவாகள மேகததைககணட சாதகம போலே ஹாஷ பரகாஷததாலே எழுநத வேததொலி நினறோஙகப பூாணகுமப ஹஸதாகளாய வநது தணடன ஸமாபபிததனா. ஸவாமியும பரேமபூாவகாலாபஙகளாலே ஆசவஸிபபிதது ஸ்ரீவரமஙகா ஸேவையிலே செலகினற சிநதையராய எழுநதருள வரமஙகைததாயாரும ஸவாமி யிடம தமககு உணடான பிதருதவ பரதிபததி தோனறத 'திருமாலை அபயஹஸதம முதலிய பரஸாதஙகளை யனுபபி' மஙகளவாதய கோஷஙகளுடனஸவாகதம செயதருளினாள். ஸவாமியும அநத பரஸாதஙகளைச சென்னிமேல சூடி நிரதிசயாநநத யுகதராய அடியாாகள புடை சூழ மடததுக கெழுநதருளிச சீரிய சிஙகாசநததிலே வீறறிருந்தருளினாா. பிறகு அஙகிருநது ஸவாமி தம யாததரையில தெயவநாய கனுககும ஸ்ரீவரமஙகைககும உரியனவாகத தாம ஆதரித்துக கொணடுவநத திருவாபரணம படடு பீதாமபரஙகள முதலிய உபஹாரஙகளுடன வரமஙகையை அவள மணாள னுடன மஙகளாசாஸநம செயய எழுநதருளி, ஆபரணாதி

களைச சாதநி ஸேவிததுப புளகீகருத காதரராய நிறகலா ஞா. பெருமாளும அருளபபாடிடடு ஸகலமாயாதைகளையும செயய அவைகளை ஸாதரமாய ஸவீகரிததுக கொணடு அடைவிலே அரஙகநகரபபனையும மஙகளா சாஸநம செயது அடிபணிநத அடியாாகள அனைவருககும ஸ்ரீபாத தீாததம ஸாதிததுத ததீயாராதனமும செயது புரபரவே சாதிகளாலே அவாகளை மகிழவுறச செயது வாழவித தருளிஞா.

இநத பூபரதக்ஷிணயாததரையில, ரீவா, இநதூா, ஹதவா முதலிய அரசாகளின ஸமஸதானஙகளில ஸவாமியின ஞானவைராகயாதி குணஙகளில ஈடுபடடு "குணை தாஸ்ய முபாகத." எனகிறபடியே தாஸபாவததைத யடைநத அரசாகளால ஸதகரிககபபடட விஷயமும பாடனு, கானபூா, ஹைதராபாத முதலிய நகரஙகளில நடததபபெறற படடணபரவேசம முதலிய மஹோதஸவங கஞம ஆஙகாஙகு எணணிறநத சேதநாகள பரவசராய ஆடபடடதும பேசசுககு நிலமலலாதவை.

அநநதரம வானமாமலையில வரமஙகை நாயகனும அரஙக நகரபபனும மனமகிழுமபடி நிதயோதஸவம முதலி யவைகளை மேனமேலும சிறபபாக நடததிககொண்டு எழுநதருளியிருநதாா. பிறகு தாம யாததரையில மகிழ மாறனடிபணியாத குறைதீர வைசாகோதஸவததைத வயாஜீகரிததுத திருநகரிக்கு எழுந்தருளிஞா. ப்ரணவம போலே உபய பராதானயம பரகாசிககும உறைகோயில் ஆழவாரையும ஆதிபபிரானையும அடிதொழுது அவ விருவராலும பரேமத்துடன பரஸாதிககப பெறற பரதம தீாத்தம முதலிய ஸகல மாயாதைகளையும முதல உதஸவம முதல, பதது உதஸவங்களிலும ஸாதரமாகப பெறறுக கொணடு, இரணடொரு மாஸம ஆழவாா ஆதிபபிரா னுடைய எலலா கோஷடிகளையும அலஙகரிதது, பகவத் விஷயாதிகளையும பரஸாதிததுககொணடு அவவிடததில்

எழுநதருளியிருநதாா. இவவாறு பலதடவை மஙகளா
சாஸநம செயதருளினாா.

பிறகு வானமாமலைககு எழுநதருளி அஙகு உபய வேதாநதஙகளையும கறறறிய ஆசைகொணட ஆசிாதாகள அநேகருககு உபயவேதாநதஙகளையும தெளிவுற அருளிச செயது கொணடு உபய நாயசசிமாா பரதிஷடையைச செயவிததருளினா முதல ஸவாமி உதஸவததில (கநயா புனாவஸு) தாம ஆஸதாநததிறகு எழுநதருளியது முதல விடாது நடநதுவநத ஸ்ரீராமாநுஜஸிததாநத ஸமபரதாயா பிவர்த்தினீ ஸபையை சதுசாஸதர பாரஙகதாகளான பணடிதாகளைககூடடி வெகு வைபவததுடன பரதிஸம வதஸரம நடததியருளினாா. இபபடிப பதது ஸமவதஸரம வானமாமலையில எழுநதருளியிருநதாா.

இநத ஸமயததில ஊததுமலை ஜமீனசசோநத வீர கேரளமபூதூரில எழுநதருளியிருககும ஸ்ரீநவநீதகருஷண னுககு நடததபபடவிருநத ஸவாண தவஜஸதமப பர திஷடா மஹோதஸவததை ஸ்ரீஸவாமி எழுநதருளி நடததி வைககவேணும என்று அவவூரில பரதானியான ஜமீந தாரிணி பராாததிகக ஸகல பரிவாரஙகளுடனும அஙகு எழுநதருளி ஐநது தினஙகள வரை கோஷடி முதலிய வறறை நிரவஹிதது பரதிஷடா மஹோதஸவததை மஹோதஸாஹததுடன நடததியருளினாா. தக்ஷிணாததம ஸமாபபிதத தரவயததை தமது திருககைகளாலே யதோ சிதம விநியோகிதது எழுநதருளியிருநத ஸ்ரீவைஷணவா களை அநுகரஹிததாா. பிறகு அநத அரசி, ஸவாமியைத தன அரணமனைககு எழுநதருளுவிதது ரஙகவிலாஸததில சிஙகாசனமிடடு ஸுவாண ரஜதஙகளாலே திருவடிகளை அாசசிதது வானமாமலை ஸநநிதியோடொகக இநத ஸநநிதியையும அபிமானிததருளவேணும என்று பராாத தித்தாள. அரஙக நகரபபனது நிதயப படிததனத்துக்கு த்ன தரவயததை விநியோகிககுமபடி பராாததிதது ஒரு பண முடிபபையும ஸமாபபிததும ஸகலோபசாரங

களுடன ஸ்வாமியை வானமாமலைககு எழுநதருளுவித்த தும போறறறகுரிய விசேஷஙகளாகும.

சில நாடகள கழிதது ஸ்ரீஸ்வாமியை நேரில கணடு களிததவாகளும அவா கலயாண குணமருதஙகளைச செவி களால பருகியவாகளுமான பலரால நேரிலும விஜ்ஞாபந பததிரிகைகள மூலமாகவும பலதடவைகள பராரததிககப படடபடியாலும பராாததநா பததிரிகைகள பாவதாகார மாகக குவிநதபடியாலும கருபாமாதர பரஸநநாசாரயரான ஸ்வாமி, இதறகுமுன தாம எழுநதருளாத ஜநபதஙகள, நகரஙகள, கராமஙகள முதலிய விடஙகளுககு எழுநதருளி, ஆஙகாஙகுளள ஆசரிதாகளை உஜ்ஜீவிககச செயதருள வேணுமெனறு திருவுளளஙகொணடு வரமஙகை மணவாள னிடததும அரஙக நகரபபனிடததும விடைபெறறுக கொணடு மூனறுவது தடவையும விஜய யாததிரையை உபகரமிததருளினா.

ஸ்ரீஸ்வாமி நலல முஹூாததததிலே மடததில நினறும புறபபடடருளி, நாயசசியாா திருமாளிகை, கூடல, மாலிருஞசோலைகளை ஸேவித்துககொணடு திருபபுலலா ணிககு எழுநதருளி தெயவசசிலையாரைத திருவடிதொழுது "ஸேதும தருஷடவா ஸமுதரஸய" எனகிறபடியே திரு வணையை ஸேவிததுககொணடு அஙகு நினறும புறப படடு தனவணிகாகளான நகரததாாகளின பராாத தனைககு இணஙகி தமது ஸ்ரீபாதரேணுககளால அத தேசஙகளைப பரிசுததமாககியருளினா அஙகுளள குபேர ஸதருசாகளான தனிகாகளால ஸாதரமாய ஸதகரிககப பெறறு திருககோடடியூா திருமெயயம திவயதேசஙகளை யும மஙகளாசாஸநம செயதருளினா. புதுககோடடை ஸமஸதானததிலும ஸகலவிருதுகளுடன ஸாவபரகாரத தாலும ஸதகரிககபபடடு, ஆசாாயசரண நளினஙகளில பராவணயமுடைய சேரஙகுளவாஸிகளான ஸ்ரீவைஷணவ சிஷயாகளால சாதுாமாஸயஸஙகலப மஹோத்ஸவததைத் தஙகள கிராமததிலேயே நடததியருள வேணுமெனறு

பராாததிககபபடடவராய அவவிடததிறகு எழுநதருளி ஸஙகலபததை பராரமபிததாா. அஙகு ஸபரிகரரான பரதாழவானுககு பரதவாஜமுனி அளிதத விருநதைப போலே இரணடு மாஸஙகளிலும குதூஹலததுடன மஹநீயாகளால நடததபபடட ததீயாராதனஙகளைக கணடுகளிதது உததான மஹோதஸவததையும செவ வனே நடததியருளினாா.

அநநதரம அவவிடம விடடுப புறபபடடு மனனனுரை மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு நநதிபுரவிணணகரம, நறையூா, சேறை, குடநதை, விணணகா, வெளளியஙகுடி, எனனும திவய தேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயதருளி னாா திருவாவடுதுறை, திருபபனநதாள மடாதிபதிகளால சரததா பகதிகளுடன உபசரிககப பெறறாா உடையாா பாளையம சென்று அநத ஜமீனதாரராலும ஸாதரம உப சரிககபபடடு, குருகை காவலபபன ஸநநிதி மாாககமாய ஸ்ரீமுஷணமேற எழுநதருளி, "ஞானபபிரானை யலலா லிலலை நான கணட நலலது" எனறு திருவடிதொழுது, வீரநாராயணபுரததிறகு எழுநதருளினாா. அஙகு நாத முனிகள ஆளவநதாா இவாகளை முனனிடடு மனனனுரை யும மலரடி வணஙகி, புதுவை (புதுசசேரி)நகா எழுநதருளி அவவரசாஙகததவாகளால் செயயபபெறற அளவிலாவுப சாரஙகளையும பெறறுக களிபபெயதினாா. திருககோவ லூரில நாயனாரையும முதலவாழவாாகளையும முடியால வணஙகி, முனனோாகள நடநதுபோன மாாககமாகத திரு மலைககெழுநதருளி, அலாமேல மஙகையுறை மாாபனை அடிபணிநது அகமகிழநது, நீாமலையில நீாவணணனையு மடி தொழுது இறைஞசி, மாடமாமயிலைத திருவலலிக கேணி ஏற எழுநதருளினாா.

அஙகு பாாததஸாரதியின பதும மலாபபாதம பணிநது அவன பாத நிழலில் பலமாதஙகள எழுநதருளி யிருநது பலலாயிரககணககான பகதாகளுககு பகவத விஷயம முதலிய கரநதஙகளையும சஙகசகராஙகனஙகளை

யும ஸாதிததுககொணடு எழுநதருளியிருநதார. மததியில ஸ்ரீபெருமபூதூருககு எழுநதருளி எமபெருமானார இணையடி தொழுது மறுபடியும திருவலலிககேணிககு எழுநதருளி முதலாவது ராமானுஜ ஜீயர ஸவாமி மஹோதஸவததை எபபொழுதும போலே பல பணடித சரேஷடாகளைக கொணடு உபய வேதாநதஙகளையும உபநயஸிககச செயது தாமும இடையிடையே ரஸகனமாக விஷயஙகளை அருளிச செயது கேடபோர மனததைக கவாநததருளினா. பணடிதாகளுககும அவவவாகளுககுத தககவாறு ஸந மானஙகளைச செயதருளி ததீயாராதனம டோலோதஸவம முதலிய வைபவஙகளாலே பகவதபாகவதாகளை ஆரா திதது அருளினா. சாதுாமாஸய ஸஙகலப மஹோத ஸவததையும ஆசரிதாகளின பராாததனைபபடி அவ விடததிலேயே முடிததுககொணடு அஙகு நினறும புறப படடு கூடூா நெலலூா மார்ககமாய நூஜவீடு ஸமஸதான ததிறகெழுநதருளினா. அவ்விடததில ஸவாமி திருவடி ஸமபநதிகளாய பராவணயாதிசய முளளவாகளான ராஜ வமசததவாகளால இரணடுமாஸகாலம அதயநதம உபசரிககப பெறறவராய அவாகளுககு விசேஷமாக ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸிததாநததில பராவணயம உணடாகும படி தெளிவாகவும யுகதி புரஸஸரமாகவும தெலுஙகு பாஷையில ஸமபரதாயாாததஙகளை பரஸாதிதது அவா களை உயவிததருளினா். பினனா ராஜமஹேநதரம வரையில எழுநதருளி பாலககோல நாஸாபுரம பெஜவாடா மாாககமாய பாகய நகரததிறகு (ஹைதராபாத) எழுந தருளினவாறே, அஙகுளள நிஜாம மனனராலே விருது களாலும பீதாமபராதிகளாலும ததீயாராதன ஸாமக ரிகளாலும உபசரிககபபடடு புரபரவேசம செயவிககப படடவ்ராய ஸீதாராமபாக எனனும வரதராஜன ஸந நிதிககு எழுநதருளலானா.

பினபு அவவிடததில சாதுாமாஸயததை ஆரம பிதது ஸ்ரீ கருஷணஸேட எனற மஹாதனிகன அநாய

ஸாதாரணமாக இரண்டு மாஸததளவும ததீயாரா
தனம முதலியவைகளை நடததி ஆரிகக ஸவாமி
யினுடைய பாணடிதயததையும குணகணஙகளையும
கணடு மறறுளளாரும விசேஷமாக ஸதகரிகக, அஙகு
நினறும புறபபடடு சிரணபலலி முதலிய விடஙகளில
ஜமீனதாரகளால உபசரிககபபடடு அடைவே நாநதேடு
எழுநதருளினா அஙகு சுதத கோதாவரியைத தமது சீர
ஸபாசததாலே பரிசுததமாககி யருளினா அபபொழுது
நெடு நாள அததேசததில மழையே யிலலாதிருநது
ஸவாமியின திருவடி அததேசததில படட மாதரத்
தாலே யதேஷடமாக மழை வாஷிதது ஸஸ்யபிக்ஷ மேற
படடதைக கணடு அஙகுளளாா விஸமிதாகளாய ஸவாமி
யின பரபாவததைப புகழலானார்கள். இபபடியிருககும
கால ஸெகெநதராபாத நகரவாஸியாய பல லக்ஷஙகளுககு
அதிபதியாய ஸவாமியின திருவடி ஸமபநதியாகிய தாமி
கோததமன லக்ஷமீநாராயணசரேஷட தமமால நூதன
மாகக கடடப பட்ட ஸநநிதியின பரதிஷடா மஹோத்
ஸவததை ஸவாமி எழுநதருளியிருநது நடததிவைகக
வேணும எனறு பராாததிகக, அவனுடைய மநோரதத
தைப பூாததி செயயத திருவுளளம பறறி நாநதேடு
நினறும புறபபடடு லாததூா மாாககமாய ஹைதரா
பாததுக கடுதத ஸெகெநதராபாத மஹா நகரததிறகு
எழுநதருளினா

அஙகு அநத சரேஷடியால லக்ஷககணககில செலவு
செயது கடடபபடட லக்ஷமீ நாராயணன ஸநநிதி மஹாபர
திஷடையை அதிக வைபவததுடன நடததிவைதது
அநுகரஹிததருளினா அவனால ஸாதரமாய ஸமாபபிக
கபபடட ஸம்மானஙகளையும பெறறுககொணடு அவனு
டைய பராாததனைககிணஙக அநத ஸநநிதியின ஸகல
வைதிக நிாவாஹஙகளையும அஙகீகரித தருளி அஙகு
சில நாள எழுநதருளியிருநதார் பிறகு அவவிடமிருநது
வனபப்ருததி ஆதமகூா ராஜாககளின பராாததநாநு

குணமாக முதலில வனபபருததிககு எழுநதருளி சாதுா மாஸய ஸஙகலப மஹோதஸவததையும அவாகளி னுடைய மநோரதாநுகுணமாக அஙகேயே பூாததி செய தருளிஞா. அநத ராஜாககளும ஸ்ரீ ஸவாமியின கலயாண குணஙகளில ஈடுபடடவராய ஸவாமி எபபொழுது எழுந தருளிஞலும இமமாதிரி மஹாவைபவஙகளுடன ஸம ஸதாநததிலிருநதே சாதுாமாஸய ஸஙகலப மஹோத ஸவததை சாசவதமாக நடததிவைககுமபடி சாஸநமும செயது வைததாாகள.

அதனபின அஙகுக காாததிகை மாஸததில நடக கினற மஹாவிதவத ஸபையில ஸ்ரீஸவாமி அதயக்ஷராய எழுநதருளியிருநது நாநா தேசஙகளில நினறும வந திருநத விதவானகளுககு அவரவா யோகயதாநு குணமாக ஸமமானஙகளைப பணணி தமமுடைய கீாவாண பாஷாமயமான உபநயாஸாமருதஙகளாலே ஸகல சேதநா களையும ஆநநதாமருத ஸாகர மக்நராக ஆககுவிததாா பிறகு ஆதமகூா எழுநதருளி அநத ஸமஸதானததரச ஞல இஙகுச'சில காலம எழுநதருளியிருநது காலக்ஷேபாதி களால உஜஜீவிபபிககவேணு மெனறு பராாததிககப படடவராய அஙகு கொஞசகால மெழுநதருளியிருநதாா.

அபபொழுது ஸ்ரீஸவாமியை ஸேவிககவேணுமெனறு பரம ஆர்த்தியுடன கூடிய பல பெரிய மஹானகளும தநிகாகளும பமபாய முதலிய தேசஙகளில நினறும புறபபடடுவநது உததர தேசஙகளையும பொனனடிசசாதத வேணுமெனறு நேரில பராாததிததனா விஞஞாபநபத திரிகைகள மூலமும பராாததிததனா. அவாகளுடைய பராாததனையை யநுஸரிதது ஸவாமியினுடைய திருவுளள மும வடதிசையை நோககியது. ஆயினும, ஸ்ரீவரமஙகை தாயாரும அவள கைஙகாயபராகளாய வாததிததுப போரும பல அடியவாகளும ஸவபந முகததாலும விஜ ஞாபந பததிரிகைகள மூலமாகவும ஸவாமியின பிரிவாறறு மையைத தெரிவிகக ஸ்ரீஸவாமியும தாயாா திருவுள

ளததை யநுஸரிததுத தெறகு நோககிப புறபபடடு அருளிஞர். கரமேண பஙகளூர நகரம எழுநதருளி மைஸூர ஸமஸதானததவாகளால விசேஷமாக ஸதகரிக கப பெறறு அஙகு ஒரு வாரம எழுநதருளியிருநதார பிறகு சேலம நாமககல மாாககமாய அதிதவரையுடன கோயிலேற எழுநதருளிய பெரிய பெருமாளை யதாகரம மாகவும யதாபூாவமாகவும மஙகளாசாஸநம செயதருளி விசேஷ ததீயாராதஞதி வைபவஙகளுடன ஒனபது தினங கள அஙகு எழுநதருளியிருநது பிறகு வானமாமலைககு எழுநதருளிஞர இநத யாததரையில ஸ்ரீஸவாமி வெளியில எழுநதருளியிருநத வருஷஙகள நானகாகும.

பிறகு தாம சிரகாலமாய மநோரதிததபடி புஷபக விமானம போனற பசும பொனனிழைதத ஒரு புணய கோடி விமானததைக கணகளையும மனதையும கவரும வணணம வனபபு மிககதாயச செயவிதது அதில ஆங கிரஸ வருஷம சைதரோதஸவம மஞசநீராத திருநாளில வரமஙகைச செலவியை மணாளனுடன எழுநதருளப பணணி ஸேவிததுத தாம கருதககருதயராய பரமோதத தையடைநதார பிறகு ஒரு ஸமவதஸரம வரமஙகை நாதனுககு நிதயோதஸவாதிகளை மேனமேலும சிறபபாக நடததியருளி அடுதத பஙகுனி உதஸவததிலும அநத விமானததில பெருமாளையும தாயாரையும எழுநதருளச செயது பெரியதோா பவுனமாலையையும சிறநத பீதாம பரஙகளையும சாததியருளிக கணகளால ஆரபபருகி ஆநநத நிாபபராாஞா

அநநதரம அடுதத ஸ்ரீமுக வாஷததில சைதர மாஸத தில பெரியதோா ஸநாதன தாமஸபையை வானமாமலை யில நடததியருளத திருவுளளம பறறிஞர். அதறகேறற காாயஙகளையும செயதருளுங காலததில தெனதிருபபே ரெயிலிலுளளாா மகரநெடுஙகுழைககாதன மஹோதஸவத திறகு எழுநதருள வேணடுமெனறு பராாததிததனா. அதை வயாஜமாகக கொணடு ஆழவாரடிபபணிய இது ஸமயம

நோபடுவதே எனப போர மகிழநது திருநகரிக்கு எழுந தருளினா. அஙகுளள ஆழவாா பரிகரஙகள திருமாலை பரிவட்டம முதலிய பரஸாதஙகளுடன திருசசஙகணிதுறையில எதிாகொளளத தணடனிடடு அவைகளைப பெறறுககொணடு ஸகல ஸநநிதி விருதுகளுடன நேரே ஸநநிதிககு எழுநதருளி ஆழவாரையும ஆதிபபிரானையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸநநிதி ஸகல மாயாதைகளையும பெறறுககொணடு பரீதராய மடமேற எழுநதருளினா. மறுநாள ஸவாமியின மநோரததநிறகு ஏறப திருவிசாகத திருநக்ஷதர உதஸவததில ஆழவாா திருமஞசனம முதலிய ஸாவ கோஷடிகளிலும ஆழவாருடைய ஸாவவித ஸேவைகளையும நெடுநாளாக ஸேவியாத குறை எலலாம தீருமபடி ஸேவிதது மகிழ மாறனும அவனடியாாகளும மகிழவுடன பரஸாதிததருளின பரதம தீாததம பரிவட்டம திருமாலை பரஸாதம முதலியவைகளைப பெறறுககொணடு அனறு ததீயாராதனததையும சிறபபாக நடததியருளித தெனதிருபபேரைககு எழுநதருளினா.

அஙகு மகர நெடுஙகுழைக காதன மஹோத்ஸவததை அவபருதாநதமாக நடததிவைதது ஸேவிதது தருபதராய வானமாமலைககு எழுநதருள உதயுகதராய இருககச செயதே ஸ்ரீவைகுணடத தெமபெருமானும அடிககீழ குறறேவல செயவாரை அனுபபி ஸ்ரீஸவாமியை தம பதிககு எழுந்தருளுமபடி செயது ஆழவாரையும தம ஐநதாம உதஸவம எனகிற வயாஜததாலே அவவிடம எழுந தருளச செயது ஆழவாா புருஷகாரமாக ஸ்ரீஸவாமிககு ஸாவஸவ தானம செயது ஸகல மாயாதைகளையும செய விததருள ஹருஷராய தமது சரமபாவ நிஷடைககு இசைய மறுபடியும ஆழவாரைத திருவடிதொழுது மஹாவைபவததுடன வானமாமலைககு எழுநதருளினா.

பிறகு வானமாமலையில தாம் முன நிசசயித்தபடியே எமபெருமானைப போலவே ஆசாாயாகளும தாமஸமஸதா பனம பணணப பிறநதவாகளாகையாலே அது தோறற

ஸ்ரீஸ்வாமியும ஸ்ரீமுகவருஷம சித்திரை மாதத்தில் வெகு தனஙகளைச செலவு செயது வைதிக லௌகிக பணடிதாகள எலலோரையும வரவழைதது வைதிக ஸநாதன தாம மஹா ஸபையை அனைவரும அகமகிழுமபடி நடததியருளி ஸநாதன தாமபரதிஷடாபஞசாயா என்று உலகெலாம புகழுமபடி எழுநதருளியிருநதாா.

ஸ்ரீ ஸவாமி வெளியிலுள்ள திவயதேசஙகளில செயதுளள கைஙகாயஙகள.

(1) ஸ்ரீ ரஙகததில திருமணததூண ஜீாணோததாரணம முலாம பூசுதல.

(2) ஸ்ரீரஙகம வானமாமலை மடததை ரூபாய ஏழாயிரம செலவில பரிஷகரிததருளியது.

(3) ஆழவாா திருநகரியில பழைய மடததை ரூ. ஆறுயிரம செலவில ஜீாணோததாரணம செயதது.

(4) படடா மடததை ரூபாய ஐயாயிரததுககுப புதியதாக வாஙகியது.

(5) திருநெலவேலி மடம ஜீாணோததாரணமும பரிஷகாரமும ரூபாய பனனீராயிரம செலவில.

(6) வடகரை மடம ஜீாணோததாரணம

(7) ஸ்ரீவிலலிபுததூா ஆணடாள ஸநநிதிககு யானை ஸமாபபிததது.

(8) அநத ஊா பரதிஷடையில ஏழு நாடகள முடிய ததீயாராதனம நடததியது.

(9) நாதன ஸநநிதியில திருவாபரணஙகள் வெளளிபபாதரஙகள நிதயோதஸவ ததீயாராதனங்கள , ஸநநிதி மடம ஜீாணோததாரணஙகள.

(10) டி ஸந்நிதியில் ரூ. 8000 செலவில், மஹா ப்ரதிஷ்டை சிறப்பாகச் செய்வித்தது.

(11) நாய்ச்சியார் கோவில் திருவாபரணத்திற்கு உதவியது ரூ 2000

(12) ராஜமன்னார் ஸந்நிதி மடம் ஜீர்ணோத்தாரணம் ரூ. 2000.

(13) ப்ருஹ்மதேச மன்னார் கோவில் ப்ரதிஷ்டைக்கு விசேஷ உதவி.

(14) ஆத்தாழ நல்லூர் மஹாப்ரதிஷ்டை பூராச் செலவு ரூ 5000

(15) தூத்துக்குடி வைகுண்டபதி ஸந்நிதி ப்ரதிஷ்டை ததீயாராதனம் முதலியன.

(16) திருக்குறுங்குடியில் வானமாமலைமடம் ஜீர்ணோத்தாரணம்.

(17) ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் மடம் ஜீர்ணோத்தாரணம்.

(18) திருவல்லிக்கேணி மடம் புதிதாகக் கட்டியதில் ரூபாய் 17000 செலவு.

(19) நெல்லூர் மடம் ஜீர்ணோத்தாரணம் ரூ. 1500.

(20) நூஜ் வீடு மடம் ஜீர்ணோத்தாரணம்.

(21) கோயில் திருமலை பெருமாள் கோவில் தாசந ஸ்தாபநார்த்தமாக உபகரித்தருளியது ரூ. 12000

(22) ஆர்குல (நைஸாம்) ஸந்நிதி ப்ரதிஷ்டை.

(23) குன்றி (ஆராஜில்லா) ஸந்நிதிக்கு ரூ 5000 உபகரித்து ஸந்நிதியின் ஸகல நிர்வாஹத்தையும் ஏற்று நடத்திவருவது.

(24) நைமிசாரணயம பரதிஷடை பூராசசெலவுடன.

(25) மாலயவான கிஷகிநதையில கோவில முதலிய வைகளை ரூ. 2000 உபகரிதது நிரவஹித் தருளியது.

(26) திருநாராயணபுரம மடம ஜீரணோததாரணம.

(27) பமபாயில ஒரு தோததாதரிஸதானம ஏற படுததியது.

(28) தவாரகையில தோததாதரிஸதானமும மணட பமும செயவிததது.

(29) காசியில ராஜகாடடில மஹாதனததுடன கூடின தோததாதரி ஸதானம ஸதாபிததது.

(30) பருநதாவனம, மாலதா, அயோததி, ஹரித வார, ஹருஷீகேசம, கானபூர, பரயாகை முத லியவிடஙகளில தோததாதரி, ஸதானஙகளைப புதிதாக ஸதாபிததருளியது முதலியன.

வானமாமலையில ஸவாமி செயதருளிய கைஙகாயஙகள.

(1) மஙகளகிரி (தோளுககினியான) பரபையுடன

(2) ஷை (வெளளி) தணடாயஙகளுடன.

(3) ஸவாண ஸ்ரீவைகுணட விமானம.

(4) பெரிய பெருமாளுககு தஙகமயமான ஐநது தலை- ஆதிசேஷன.

(5) தஙகததிரு விளககு (குத்துவிளககு)

(6) தஙகத திருபபடிகம.

(7) தஙகததில திருககாவேரி.

(8) ஸ்ரீ வரமஙகைககு ஐநது பொனவடடிலகள.

(9) தஙக வடடக குமபா.

(10) தஙகக கறபூரததடடு.

(11) மடம அரஙக நகரபபனுககு தஙகவடடிலகள ஐநது.

(12) ஷை கறபூரததடடு.

(13) தஙகம வெளளி யிழைதத திருமஞசனப பெரிய மசேரி.

(14) பெரிய பெருமாளுககு முழுபபவுன மாலை.

(15) தாயாருககுக கலலிழைதத பெரிய மாஙகாய மாலை.

(16) தாயாருககுப பெரிய பவுன மாலை.

(17) ரீவா மகரகணடிகை.

(18) பெரிய பெருமாளுககு வைரத திருமணகாபபு.

(19) தாயாருககு வைரத திருவாபரணஙகள (தோடு அடடிகை பதககம முதலியன).

(20) சிறிய திருவாபரணஙகள சாததியது பல.

(21) தஙகமய புணய கோடி விமானம.

(22) அநேகம படடு பீதாமபரஙகள.

வானமலையில்-ஸ்ரீஸவாமியின்

திருபபணிகளும் ப்ரதிஷ்டைகளும.

(1) வாஹனஙகள வைககும மணடபம.

(2) வீரபபநாயககா மண்டபம தளவரிசை

(3) ஸ்ரீபலி மணடபததில சில பாகஙகள தளவரிசை

(4) திருவணணாழி பரதக்ஷிணம தளவரிசை முறறிலும.

(5) உடையவா மணவாள மாமுனிகள ஸநநிதி மணடபம தளவரிசை

(6) தவஜ ஸதமபததடி முதலிய விடஙகள தளவரிசை.

(7) ஸ்ரீவைகுணட திவய விமானம பரதிஷடை (50000 ரூ) சிலவில

(8) ஸ்ரீகருஷணன ஸநநிதி கடடி பரதிஷடையும செயவிததது (ரூ. 8000)

(9) உபயநாயசசிமாா ஜடிபநதன பரதிஷடை.

(10) தெறகு திருவேஙகடமுடையான ஸநநிதிப பககததில கடைகள கடடிவைததது சுமாா ரூ (25000)

(11) சேறறுத தாமரையினுள்ளிருககும தடாகததின தூாரு எடுததது ஜீாணோததாரணம செயதது சுமாா ரூ. (5000)

(12) எணணெயக கிணறு ஜீாணோததாரணம சுமாா ரூ. (2000)

(13) வருஷம ஒனறுககு ரூபாய ஆயிரம செலவில உபயவேதாநத பாடசாலை ஒனறும வேதாதயயந பாடசாலையும நடததச செயதது

(14) பிரதி வருஷமும முதலாவது ஸவாமியின உதஸவததை முனனிடடுப பல விடஙகளிலிருநதும விதவானகளை வரவழைததது விதவதஸபையையும பரீக்ஷாதிகளையும நடததி ஸநமாநம அளிதததும விசேஷததீயாராதனஙகளை நடததியருளியதும.

(15) அநேகவிதமான எணணிறநத புஸதகஙகளை வரவழைததுப பெரிய புஸதக சாலையையும, ஆயுரவேத ஔஷத சாலையையும அமைததது,

(16) ஆணடாளுககு ஆடி மாஸததில 10 - நாடகள உதஸவம புதிதாக ஏறபடுததியது.

இனனும ஏறகனவே நடநதுவநத உதஸவஙகள பல சிறபபுடன நடததப படடன. இனனும செயதருளிய கைஙகாயஙகள பல

ஸவாமி இவவிதம மஹாபரபாவததுடன வெகுகாலம எழுநதருளியிருநது கைஙகாயாபிவருததியையும தாசநாபிவருததியையும சிஷயாபிவருததியையும செயது கொண டிருககச செயதே ஒரு ஸமயம சைதரோதஸவம முடிநது அவபருதமுமானவாறே மேலைத திருவேஙகடமுடையான மஙகளாசாஸநாாததமாக வெழுநதருளி ஒரு மாஸ காலம அஙகேயே பகவதவிஷயம ரஹஸயாதிகள காலகேஷபம சாதிததுக கொணடு எருநதருளியிருநது, பின மடததிறகு எழுநதருளுமபோது வைதத கண வாஙகாமல ஸதபதராய அவவெழில வேஙகடவனை ஸவாமி ஸேவிதது நிறபதைதக கணணுறற அடியாாகள இது எனனே? எனறு ஜிஜ ஞாஸையுடன விணணபபம செயய, இதுதான நமககு இவன ஸனனிதியில இறுதியான ஸேவை என அருளிச செயது மடததுககு எழுநதருளினா

பிறகு ஸ்ரீ ஸவாமியின திருவுளளம திருநாடடில குடி புகுநது அயாவறு மமராகள நடுவே நிதய கைஙகா யததைப பாரிதது அவவிபூதி விஷய சிநதனமும நடநது கொணடிருககச செயதே நிதயகாலகேஷப கரமததில பக வத விஷயததில ஆழவாா தம பரகருதி ஸமபநதததை மாயததருள வேணுமெனறு எமபெருமானை பராாததிதது அவவணணமே அவனை இசையசசெயத "மஙகவொடடு" எனகிற பாசுரததின வயாகயானமும, "சிநதயநதிககு உடமபு தனனடையே போயிறறு" எனகிற ஸ்ரீவசன

பூஷண ஸூத்ர வ்யாக்யானமும் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மா சுச:" என்ற சரம ச்லோகத்தின் பாதத்துக்கு வ்யாக்யானமும் ஒருங்கே சேர்ந்தவாறே, ஆண்டாள் உத்ஸவமும் நிகழ்ந்து காலக்ஷேபமும் நடுவில் நின்றுவிட்டது.

ஆண்டாள்உத்ஸவம் சிறப்பாகக் கண்டருளினார் ஸ்ரீவரமங்கைத் தாயார், தெய்வநாயகன், சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார் இம்மூவரும் ஏகாஸநத்தில் எழுந்தருளியிருந்து திருமஞ்சனம் திவ்யபோகம் முதலியன கண்டருளித் திருவீதிப்புறப்பாடும் மூவருக்கும் வெகுசிறப்பாக நடந்தது ஸ்வாமியைக் கொண்டு சிரகாலம் லீலாவிபூதியைத் திருத்திப் பணி கொள்ளவேணுமென்ற தம் கருத்தையும் கருதாது நித்யஸூரிகளின் திருவோலக்கத்தில் தாமும் ஒருவராயிருந்து பரிமாற்றம் பெறவேணுமென்னும் ஸ்ரீஸ்வாமியின் பரியத்தையே நடத்துவானாக நினைத்து இவ்விருள்தரு மாஞாலத்தில் அடிக்கொதிப்பைத் தோற்றுவித்தான். திருமேனியிலும் சிறிது நோவு சாத்தியருளி அந்தரங்கர்களுக்கு நித்யவிபூதியில் நித்யஸூரிகளின் பரிமாற்றம், மடத்தில் புதிதாய ஸ்வாமிகள் நியமிக்கப் படுங்காலத்தில் நடக்கும் வைபவங்கள், சரம பாவநிஷ்டை, ஸ்வாமிகள் திருநாடுஅலங்கரிக்கும் போது மடத்தில் நடக்கும் வைபவங்கள் முதலியவற்றை ஒரோர் சந்தர்ப்பத்தில் அருளிச் செய்து கொண்டு "புகர் கொள் சோதிப்பிரான் தன் செய்கை நினைந்து புலம்பி என்னும் நுகர வைகல் வைகப் பெற்ற எனக் கென்னினி நோவது" என்றும் அருளிச் செய்து போந்திருந்தார்.

சரம தசை அணுகவே நாலைந்து தினங்களிலே எந்நாளு மில்லாத நன்னாள் நிகழும். அதை உடைகுலையாமல் அனுபவியுங்கோளென்று ஸ்வாமி அருளிச்செய்யவே அடியவர்களும் அப்பொழுது என்ன நிகழுமோ வென்று திகைத்து நின்றனர்.

பினனும இரணடு தினஙகள கழிநதவாறே ஸ்ரீமுக வருஷம ஆவணி மாதம23-வது தினம ரேவதீ கூடிய குரு வாரததில ஸ்ரீவரமஙகைத தாயார தெயவநாயகனுடன திருபபவிதரோதஸவம அவயுருதங கொணடாடித ததீ யாராதனமும முடிநததும ஸ்ரீ ஸவாமி இவவிபூதியில தம கைஙகாயஙகள முடிநது விடடதாகத திருவுளளங கொணடு அவைகளை மிககாரிடம ஒபபுவிககக கருதி தம திருவுளளததிறகு இசைநது நடககுமவராய தமககு மிக அநதரஙகராய அரஙக நகரபபனுககு உகபபாகத திரு வாராதனம ஸமாபபிததுப போருமவராய தம யாததரை களில விடாது கூடவே எழுநதருளியவராய தம கால க்ஷேபகோஷடியில அகர கணயராய பாணிநீய தநதர பாரங கதரான விலக்ஷண ஸ்ரீவைஷணவரைத தனனிட மழைததது "நீரே இனி இநத ஸதானததைத நிரவஹிககக கடவீர" என நியமிதது தம திருககைகளால காஷாயத திருபபரிவடடததையும அவரது திருமுடியிலே பரஸா திததருளினார. அவரும தமது பாரதநதரய நிஷடைககு இசைய அஙகீகரிததருள உடனே வானமாமலைப பெரு மாள ஸநநிதியிலிருநது ஸகல பரிகரஙகளுடன திருமாலை பரிவடடம முதலியன வர அதைதத தாம முதலில பெறறு, தமது நியமனம பெறற சினன ஸவாமிககும பரஸாதிககச செயது "வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர" என்று அருளப பாடும செயவிததருளினார. மறுநாள யதாவிதி ஆசரமஸவீ காரம முதலியவறறையும செயது வைததுத தாம கணடு களிபபெயதினார. அது முதல அநதாமுகமாக பகவத குணாநுபவம நடககச செயதேயும, ஆாததி பரபநதம அாசசிராதிகதி, யதிராஜவிமசதி முதலியவறறை அறி யக கறறுவலலரான அடியாாகளை ஸேவிககச செயது தாமும அாததாநுஸநதானததுடன பஹிாமுகமாகவும ஸவாநுபவததைப பெருககி யருளினார.

இவவாறு மேலும இரணடு நாடகள எழுநதருளி யிருநது சரமததைஅணிததானவாறே தமமை ஸேவிககப

பெருவிடாயப படும அடியாாகடகு பரதிஹதியினறியே ஸேவை ஸாதிததருள ஆபாலவருததம எலலோரும ஸவாமியை ஸேவிதது ஸபல மநோரத ராஞாாகள. மறு நாள ததீயாராதனம முடிநததும ஸ்ரீ சினன ஸவாமியை முனனிடடு ஸ்ரீவைஷணவாகள ஸவாமியின திருவுள ளததை அடியொறறிக குழாமாய இருநது பெரிய தொனி யுடன 'சூழவிசுமபணிமுகில' திருவாயமொழியை ஸேவி தது முடிததாாகள பிறகு ஸ்ரீஸவாமியின வாழிததிரு நாமம ஸேவிதது முடிநது இரணடொரு நிமிஷஙகளில அபிஜிதமுஹூாததததில ஸவாமியின திவயதேஜோமய மான திவயாதமாவானது மூாததநயநாடிவழியே உதகர மிதது ஸ்ரீஸவாமி திருநாடலஙகரிததருளினாா. இநத ஸவாமி ஸமஸதானததை அலஙகரிததருளிய காலம இருபதது எடடரை வருஷஙககளாகும

பிறகு சிரீவரமஙகல நகரிலுளள செயத வேளவியாா ஆநநதவலலி பருகுவலலிகளை உதகோஷிககச சினன ஸவாமி முதலிய ஆசரித வாககஙகள அரிய வஸதுவை இழநதமைககுச சோகிததுத தமமில தேறி, ஸ்ரீஸவாமியின சரம விகரஹததை ஸமஸத உபசாரஙகளுடன மஹத தான பருமஹரததில அலஙகரிதது, ஸ்ரீசூாண பரிபால னம செயது வேதகோஷததுடன திருவீதி வலம வநது, அநேகமாயிரம அடியாாகள புடைசூழத திருவரசுககு எழுந தருளுவிததுச சரமவிகரஹததைத திருபபளளி படுதது ஆராத துயருடையாராய அவா குணஙகளை வாயாரச சொலலி யேததி ஒருவாறு தேறி அவபருத ஸநாநமுமசெய தருளி மீணடு எழுநதருளினாாகள. சினன ஸவாமியும மடமேற வெழுநதருளி ஸவாமி யில்லாத மடததை சூனய மாகவே கணடு சோகிதது மோஹிதது அடியாாகள தேறற ஒருவாறுதேறிக கைஙகாயஙகளை ஆசாாயனின பெருமைககுத தககவாறு சிறபபுறச செயதருளினாா.

இவர் சரமானுஸந்தான மிருக்கும்படி

[1]*அப்தே ஸ்ரீமுகநாமகே தினமணௌ ஸிம்ஹங்கதே க்ருத்திகா தாராயாம் அஸிதச்சதே ரவிதிநே ஷஷ்ட்யாம் ரவௌ மத்யகே | வேதாந்த த்வயபாரகோ குணநிதி: ஸ்ரீமாந் கலிக்நோ முநி: ஸ்வாசார்யஸ்ய பதாரவிந்த மபஜத் வாநாத்ரி-யோகீச்வர ||*

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் இருபத்து ஆறாவது ஸ்ரீ மதுரகவி ராமாநுஜ ஸ்வாமி

இவர் சிவரமங்கலநகரிலே ஏழாட்காலும் பழிப்பில்லாது ஞாநாநுஷ்டானங்களால் குறைவின்றி குடிகுடி வழி வந்தாட்செய்யும் தொண்டர் குலத்திலே அவதரித்து விஹித காலங்களிலே உபநயநாதி ஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருதராய் ஸ்ரீசடகோப ராமாநுஜ ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அன்னவரால் " ஆம் முதல்வனிவன் " என்று கடாக்ஷிக்கப் பெற்று மறைகளை ஸாங்கோபாங்கமாக ஓதி உணர்ந்து ஆசார்யனடியிணைகளை இறையுமகலகில்லாதவராய் அவர் ஸந்நிதியில் செவிக்கினிய செஞ்சொற்களைச் செவியாரப் பருகிக் களித்தார். பிறகு அந்த ஸ்வாமியின் பேரருளுக்கு இலக்காகிய ஸ்ரீ பட்டர்பிரான் ஸ்வாமியின் பரம க்ருபைக்குப் பாத்ரராய் அவரது ஸந்நிதியில் உபய வேதாந்தங்களையும் நன்கு அதிகரித்து ஞாநாதிகராய் விளங்கிவந்தார். அதன் பிறகு அந்தப் பட்டர் பிரான் ஸ்வாமியின் க்ருபைக்குப் பாத்ரபூதரும் ப்ராணபூதருமான ஸ்ரீகலியன் ராமாநுஜ ஸ்வாமி ஆஸ்தானத்திற்கு

---

(१) अब्दे श्रीमुखनामके दिनमणौ सिंहङ्गते कृत्तिका-
ताराया मसितच्छदे रविदिने षष्ठ्यां रवौ मध्यगे ।
वेदान्तद्वयपारगो गुणनिधि श्श्रीमा न्कलिघ्नो मुनि
स्वाचार्यस्य पदारविन्द मभज द्वानाद्रि योगीश्वर. ।।

எழுந்தருளிய பின் அவருடைய கழல்களன்றி மற்றோர் களைகணிலராய பரதாழ்வான் திறத்தில் சத்ருக்நாழ்வான் போலவும், மாறன் மலரடியே யன்றித் தேவு மற்றறியாத மதுரகவிகள் போலவும், எம்பெருமானாரிணையடியில் வடுக நம்பி போலவும் மணவாளமாமுனிவன் மலரடிகளில் வரமங்கை மாமுனிவன் போலவும் "நிழலும் மடிதாறும்" என்கிறபடியே அவருடைய பாதரேகா ஸமராய அக்கலிகன்றி மாமுனியைக் கணம் பிரியில் நீரப்பசையற்ற மத்ஸ்யத்தின் தசையைப் ப்ராபிக்குக்குமவராய் இருந்தார்.

மேலும் அந்தக் கலியன் ஸ்வாமி செய்தருளிய மூன்று வடதேச யாத்ரைகளிலும் அவருகந்த திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்தும் அவர் அவகாஹநம் செய்த தீர்த்தங்களிலே நீர் குடைந்தாடியும் வதரி வரையில் திவ்யக்ஷேத்ரங்களைத் தொழுதும் அவரது காலக்ஷேப கோஷ்டிகளிலே அக்ரகண்யராய் வீற்றிருந்தும் அவரது அமுதிலுமாற்ற வினிய ஸ்ரீ ஸூக்தி ரஸங்களையே தமக்கு தாரக போஷக போக்யமாய்க் கொண்டும் எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீ கலியன் ஸ்வாமி தமக்கு ப்ரதிநிதியாயிருந்து வானவர் கோனது வழுவிலா வடிமைகளை இவ்விபூதியிலே செய்து வருமாறு தம்மடத்தின் சேமவைப்பான அரங்க நகரப்பன் திருவாராதன கைங்கர்யத்தை நியமிக்க அதைப் பழுதிலாது செய்துவந்ததோடு ஆசார்யனது முகமலர்த்திக்கு உறுப்பாக நியமிக்கும் மற்றைக் குற்றேவல்களையும் குற்றமிலாது பலவாண்டுகள் செய்து போந்தார். நித்ய விபூதியில் முக்தர்கள் பல சரீரங்களைப் பரிக்ரஹித்து ஏககாலத்தில் குணாநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுமாபோலே ஒரே காலத்தில் குணாநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ண ஸ்ரீ கலியன் ஸ்வாமியே ஈருருவம் கொண்டாரோ என் ஸந்தேஹிக்கும்படியாயிருந்தது இவரது ஆசார்யாநுவர்த்தனம்.

ஸ்ரீ கலியன் ஸ்வாமியும் தமக்குப் பரமபதம் அணித்தானவாறே, "அத்ர பாத்ரசாபி நித்யம் யதீயசரணௌ சரணம் மதீயம்" என்று அத்யவஸித்த ஆளவந்தார்

போனறு சரம பாவநிஷடைரில அகர கணீயரான இவரே நம கைஙகரய மநோரதஙகளைப பூரததி செயய வலலவர எனச சிநதை செயது ஸ்ரீமுக வருஷம ஆவணி மாஸம ரேவதீ நக்ஷதரம கூடிய நனனாளில நாடு நகரு மறிய வர மஙகை மணாளன கைஙகரய ஸாமராஜயததிலே முடி சூடு விதது ஓராணவழியில தாசந பரவரததகராககியருளித தாமும மூனறு நாடகள அவவைபவஙகளைக கணடு அக மகிழநது கடாக்ஷிததருளி நானகாவது நாள கருஷண ஷஷடியில திருநாடலஙகரிததருளினார, அவரது மல ரடியைப பிரிநதறியாத நம மதுரகவி ஸவாமியும தாய நினைநத கனறையே யொககக கதறி "காலுமெழாக கணணநீரும நிலலா. உடல சோரநது நடுஙகிக குரல மேலு மெழா" எனற நிலையிலே நிறக, அடியவரகள தேறறச சிறிது தேறி, ஆசாரயனுடைய சரம கைஙகர யததை நனகு நடததி ஸதானததைப பரிபாலிதது எழுந தருளியிருநதார.

இவர திருநக்ஷத்ரத தனியன

(1) ஹஸதாக்ஷே கடகே மாஸே
விகரமாபதே கருதோதயம ।
வாநாசலயதீநதரம ஸ்ரீ
மதுரம கவி மாசரயே ॥

நிதயததனியன

(2) ஸ்ரீவாநாதரி-யதீநதர பாத-ஜலஜ-
தவநதவாநுராகோஜவலம

---

(१) हस्तर्क्षे कटके मासे विक्रमाब्दे कृतोदयम् ।
वानाचल-यतीन्द्रं श्री मधुरं कविमाश्रये ॥

(२) श्रीवानाद्रि यतीन्द्रपादजलज द्वन्द्वानुरागोज्ज्वलं,
श्रीरङ्गेश्वरपादपद्म-विलसत्सेवा-निबद्धादरम् ॥

ஸ்ரீரஙகேசவர பாதபத்ம-விலஸத
ஸேவா நிபததாதரம ।

ஆமநாயதவய சேகராாதத
விசதீகார பரவீணம ஸதா
ஸ்ரீராமானுஜ யோகிராஜ மதுலம
ஸேவே தயாமபோநிதிம ॥

வாழிததிருநாமம

பூவரும பொழிலமஙகைப பொனனகரோன வாழியே
புகழகலியன முனிவனருள புனைநதிடுவோன வாழியே
பாமறையும பாடியமும பகருமவன வாழியே
பரமனுறை வதரிவரைப பணிநதுவநதோன வாழியே
ஆமமுதலவன சடகோப யதிபததோன வாழியே
ஆடிதனி லதததில அவதரிததோன வாழியே
மாமருவு மரஙகேசன மகிழவநதோன வாழியே
மதுரகவி மாமுனிவன மலாபபதஙகள வாழியே

வாழி கலிகனறி மாமுனிவ னினனருளால
வாழும மதுரகவி மாமுனிவன—வாழியவன
இநத வுலகோாகள இனபமுற மாறனபாச
செநதமிழி னீடுரைககும சீா.

இவா செய்தருளிய கைங்காய வைபவஙகள்

இவா தமது ஆசாாயனிடமுளள நிரதிசய பராவண யததிறகும மடததின விபவததிறகும சேர ஆசாாயனது சராா கைஙகாாயஙகளைச செவவனே நடததி திருவதயயனத தையும பெருகக நடததி யருளினா பின ஸ்ரீமதுரகவி

आम्नायद्वय-शेखरार्थ विशदीकार-प्रवीणं सदा ।
श्रीरामानुज-योगिराजमतुलं सेवे दयाम्भोनिधिम् ॥

ராமானுஜ ஸவாமி ஆறு ஆணடுகளே இவவிபூதியில எழுநதருளி யிருநதபோதிலும பொஙகு புகழ மஙகை முனி மடம வாழவநத மாமுனிவனென மாநிலமெஙகும புகழும படி மடததின ஆஸதானததிலிருநது அறுபதாணடு ஆணடாலும பிறா செயய அரிதாய நனமைகளை மடத திறருச செயதருளினா இநநனளுடகளில ஸவாமி செயத கைஙகாயஙகள தம உகபபுககுறுபபாகச செயகை யலாநிககே தம ஆசாரயரான கலியன ஸவாமியால மனோ ரதிககபபடடுத தாமறிநத பணிகளையே கயாதி பூஜாதி நிர பேக்ஷராய காததவய மெனறே செயதுபோநதா கராமங களில விளைவும விலையும ரொமபவும குறைநதிருநத நாளிலே கைஙகாய சரததை கொஞசமேனும தலைசாயாமல கோயிலிலும மடததிலும நிதயோதஸவ நிதய ததீயாரா தனஙகளை யதாபூாவம யதாகாலம அதிஜாகளுகராய அழகாக நடததி யருளினா.

மேலும சைதரோதஸவததில வரமஙகை மணாளன திருவீதி வலம எழுநதருளிய விடாய ஆறுகைககு மடத தின பூாவபாகததில இளநெதனறல வநதுலவுமபடியான ஒரு திருமணடபததை நூதநமாக அமைதது வரமஙகை மணாளனை எழுநதருளச செயது மூனறு ஸமவதஸரம அவவுதஸவததைத தாமும கணகளால கணடு களித தருளினா

இது நிறக கோடைத திருநாடகளில தெயவ நாயகன நாயசசிமாாகளுடன மணிமணடபததில மூனறு மாத காலஙகளில எழுநதருளி யிருககும தாருமயமான மஞசத துககு வெளளிக கவசம பூடடுவிதது தேவிமாாகளோடு தேவநாயகனையும ஏறியருளச செயது ஸேவிதது நேதரா நநததைத யனுபவிததருளினா மேலும ஸ்ரீகலியன ஸவாமியால பஹுகாலமாய மனோரதிககப படடபடி ஸ்ரீவதரியாச்சிராமததுளளானுககு வனபபுமிகக வெளளி மயமான மஞசமும காபபகருஹ தவார ஸதமபஙகளுககு வெளளிககவசமும ஸமாபபிதது ஆசாரயன மனோரதத

தைப பூரததி செயது அகமகிழநதார பினனும ஸ்ரீகலியனஸவாமி தமது வதரி யாததரையில தஙகளது சரீரஙகளையும சரீர ஸமபநதிகளையும தருணீகரிததுத தமமுடன எழுநதருளிய கைஙகாய பராகளான ஸ்ரீ வைஷணவாகளுககு கருபை செயதருளுவதாக மநோரதிததபடியே அவாகளுககு அநாகக பீதாமபரஙகளை ஸமமானமாக அளிதது பரமானநத பரிதரானா. மேலும ஸவாமி மடததில ஆஸதானததை அலஙகரிததுப போநத காலததில அவரது மஙகள குணஙகளால இழுபபுணடு அவா பநமலா பணியவநத பரபுககள ஸவாமி நியமனததால வரமஙகை வலலபனுககும மடததில அரஙகநகரபபனுககும செயவிதத உதஸவஙகளின பெருமையையும உபாயஙகளின சிறபபையும வாணிகக இயலாது ஸ்ரீ ஸவாமி அநத பரபுககளுககு விலையுயாநத பீதாமபரஙகளை அருளிய ஔதாாயமும பேச நிலமனறு. ஸ்ரீஸவாமியின கோயில மடஙகளின லௌகிக காாய நிாவஹண ஸாமாததியம நேரில அநுபவிததவாகளாலேயே உணரத தககது. இததுடன மடததில நிதயமாய நடததுவரும பகவதவிஷயாதி காலக்ஷேப கோஷடிகளில எழுநதருளியிருககும அடியாாகள குழாஙகடகு அருளிச செயலகளில பாவாாதத தவநயாததஙகளையும அநயாபதேச ஸவாபதேசாாததஙகளையும அநதநத ஸநதாபபாநு குணமாய பரமாஞ்ஞைபநயாஸ பூாவமாய எளிய நடையில ஹருதயஙகமமாக அருளிச செயயும ஆறறலும ஆதிசேஷனுலும பேசுவதரிது எமபெருமானா தாசனம தழைதத தோஙகுவதே தமது தாமமெனக கொணடு ஆஙகாஙகு பொருளுதவி செயது "சுபேந மநஸா தயாதம" எனகிறபடியே மந பூாவமான அநுகரஹ விசேஷததைச செயது அதறகு விஜயததை அளிததுவநதாா அககாலததிலே நம குலதநமான எமபெருமான திருமுறறஙகளுககும நலிவு உணடாமபடி கலிஙகராகள அநாஹபரவேசந தூஷணதிகளாலே உணடாககி வந்த ஆபத ஸநததிகளை அநவரதம திருவுளளததில நினைத்து நைநதுருகி ஊணுமுறககமு

மினறி எனசெயவதெனத திகைததது ஸநாதந தாம ஸம ரக்ஷணததிலே உடல பொருள ஆவி மூனறையும அாப பணம செயயவும துணிநது ஆயிரக கணககான பொருளைச செலவு செயது அததாபததை ஆறற முயனறு சிறிது ஆறறி அருளினா இபபடி வாழநதுவநத நலலடிக காலததில ஆசாாயனுடைய மனோரதஙகள எலலாவற றையும பூாததி செயவிததபடியாலும திருமுறறஙகளுக கும ஏறபடடப போகும அவதயஙகள மனதிலே ஊனறி யிருநதமையாலும ஸமஸாரததின அஸாரதா பரதிபததி யாலும இவவிபூதியிலடிகொதிததது, பெருநதிவததில அடி யாாகளை உடனகூட மநோரதிதது, ஆாததி மிகுநது, ஆசாாயன செயத உபகாரமானது நெஞசுதனில தோனறி தேசாநதிலிருகக மனநதான பொருநதாது. ஏழு நாள திருமேனியில நோவு சாததி எழுநதருளியிருந தாா அபபொழுது தமககு பராபதி அணிததாவதைச் சிநதிதது ஸவஸதாநாாஹராய அடியே பிடிததுத தமது அருளுககு இலககாய! அபிஜநவிதயா வருததஙகளுககு ஆகரமாய ஸகல சாஸதரபாரஙகதராய ஸத்குணகணநிதி யாய தமது ஆஸதானததில விதவானயு மெழுநதருளி யிருநது சிாீவரமஙகலததவா கைதொழவுறை வானமாமலை ககு ஸநாமாவான ஒரு விலக்ஷணவயகதி விசேஷததை ஸ்ரீவரமஙகாநாயகன அரஙக நகரபபன இவாகளின கைங காய ஸமரக்ஷண ஸாமராஜயததில முடிசூடடுவிததது **ராமாநுஜ ராமாநுஜ ஜீயா** எனத திருநாமமும சாததித தாமும அவவுதஸவததைக கணடு களிததருளினா.

பிறகு தம ஸமீபததிலே சினனஸவாமியும மறறும பல அடியாாகளும சூழவிருநது ஆாததி மிகவிஞசிய வாறே அாசசிராதி ஆாததிபரபநதம சூழவிசுமபணி முகில முதலியவை அநுஸநதிககத தாமும அவாக ளுடன அநுஸநதிதது விஜயதசமியனறு விடிவோரே தெயவநாயகன குதிரை நமபிரானமேல ஆரோஹணிதது விஜய யாததிரையை நடததி ஆஸதானததிறகு எழுநதரு ளியதும சினன ஸவாமியின படடாபிஷேகத் ததீயாராத

ணஙகளும செவவனே நடநது முடிநத பின பகல இருபத்து நானகு நாழிகை யளவில ஸ்ரீ சின்ன ஸ்வாமியை முன னிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள குழாம மநதரரத்னம பருப்ரு வல்லி ஆநநதவல்லிகளை அநுஸநதிககத தாம விஸமருதி கநதவிதுரராய குருபரமபராநு ஸநதானபூாவமாய தவ யாநுஸநதாநம செயது கொணடு ஆசாாயன இணையடி களை தயாநிததுக கொணடே திருநாடடுக கெழுநதருளி ஞா. ஸ்ரீ சின்ன ஸ்வாமியும அடியாாகளுடன ஸ்வாமி யின விசலேஷததை நினைததுச சோகிததுத தமமிலே தேறி, ஸ்வாமியின திருமேனியை அலஙகரிததது ஸ்ரீசூாண பரிபாலநமும செயது, வீதி வலமவநது அடியாாகள புடைசூழத திருவரசுககு எழுநதருளுவிததுச சரம விகர ஹததைத திருப பளளிப படுததி ஆராததுயரினராய ஒரு வாறு தேறி அவபருத ஸநாநம செயது மடததிறகு எழுந தருளினா ஸ்வாமி இவவிபூதியில எழுநதருளியிருநதது அறுபது ஸமவதஸரமாகும. மடததின ஆஸதானததை அலஙகரிததது எழுநதருளியிருநதகாலம ஆறு ஆணடு கள மூனறு திஙகளாகும

இவா சரமாநுஸந்தானம —

(1) பரமாதயபதே ஸூாயே கதவதி துலாம பாநு திவஸே, சரவிஷடாபே சுகலசசத யுதசாமயாம குருவர । அகாச ஸ்ரீவைகுணடம ஸவகுரு-கலிஜிதயோகி ஹரு தயோ, வியதக்ஷமாபருதயோகீ மதுரகவி நாமா குண நிதி ॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

---

(१) प्रमाथ्यब्दे सूर्ये गतवति तुलां भानुदिवसे
श्रविष्ठाभे शुक्लच्छद-युतदशम्यां गुरुवर. ।
अगाच्छ्रीवैकुण्ठं स्वगुरु-कलिजि-द्योगिहृदयो
वियत्क्ष्माभृद्योगी मधुरकविनामा गुणनिधिः ॥

அநந்தரம் இருபத்து ஏழாவது வர்த்தமான காலத்தில் ஆஸ் நாநந்தை அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருக்கும் சின்ன ராமாநுஜஸ்வாமி இவா திருநக்ஷத்ரத் தனியன்

(1) வ்ருஷபே மாஸி மூலர்க்ஷே பார்த்திவாப்தே
க்ருதோத்பவம் ।
ஸ்ரீவாநாசல யோகீந்த்ரம் ராமாநுஜ குரும் பஜே ॥

நித்யத்தனியன்

(2) ஸ்ரீமச்சடாரி கலிஜித் யதிராஜ ஸௌம்யஜாமாத்ரு வாநகிரியோகி பதாப்ஜபக்தம் । சுருத்யந்த்யுக்ம ஸுகபோதந ஸம்ப்ரவீணம் ராமாநுஜம் முநி வரம் குரு மாச்ரயாம: ॥

வாழித் திருநாமம்

வானளவும்பொழில்மங்கை வளநகரோன் வாழியே
வைகாசித் திருமூலம் மகிழவந்தோன் வாழியே
தேனினிய தமிழ்மறையைத் தோந்தளிப் போனவாழியே
தெளளுபுகழ் பாடியத்தின் திறம் பணிபோன
வாழியே

---

(१) वृषभेमासि मूलर्क्षे पार्थिवाब्दे कृतोद्भवम् ।
श्रीवानाचलयोगीन्द्रं रामानुजगुरुं भजे ॥

(२) श्रीमच्छठारि-कलिजिद्यतिराज सौम्य-
जामातृ-वानगिरियोगि-पदाब्ज-भक्तम् ।
श्रुत्यन्तयुग्म-सुखबोधन-संप्रवीणं
रामानुजं मुनिवरं गुरु माश्रयामः ॥

ஞானிசடகோப முனிநறபததநதோன வாழியே
நனமதுரகவி யோகி நலமபுகழவோன வாழியே
ஈனமற வடியவாகட கிதமுரைபபோன வாழியே
இராமாநுச முனிவ னிணையடிகள வாழியே

வாழி யிராமாநுசனதாள மாநிலததிலெஞஞானறும
வாழியவன வணமைமிகு வாயமொழிகள—வாழி
மதுரகவி மாமுனிவன மனனருளால மாறன
மதுரகவி ரடுரைககும சீர

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளின அஷட திககஜஙகள

வானாதரியோகி வரவேஙகடயோகிவாய-
ஸ்ரீ படடநாத பரவாதி பயஙகராாயா: ।
ராமானுஜாாய வரதாாய நதாாததிஹாரி-
ஸ்ரீதேவராஜகுரவோ ஷட திசாம கஜாஸதே ||

ஸ்ரீ வானமாமலை ஸவாமியின அஷடதிககஜஙகள

ஸ்ரீமநமஹாாய ரணபுஙகவ சுததஸதவ
ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரதாநுஜ ஸிதநபாதா: ।
கோஷடிபுரேச வரதாாயகுரு ஜயநதி
வானாதரியோகிந இமேஷட திசாம கஜாஸதே ॥

श्रीमद्वरवरमुनेरष्ट दिशागजाः

वानाद्रियोगि-वरवेङ्कटयोगिवर्य
श्रीभट्टनाथ परवादि भयङ्करार्याः ।
रामानुजार्य वरदार्य नतार्तिहारि
श्रीदेवराजगुरवोऽष्ट दिशां गजास्ते ॥

श्रीमद्वानाचलमुने रष्ट दिशागजाः

श्रीमन्महार्य रणपुङ्गव शुद्धसत्त्व श्रीश्रीनिवास भरतानुज सिद्धपादाः ।
गोष्ठीपुरेश वरदार्यगुरू जयन्ति वानाद्रियोगिन इमेऽष्ट दिशां गजास्ते ॥

ஸ்ரீவனமாமலை மடாதிபதிகளின திருநாமசலோகஙகள

1 ஆதிவயோம மஹாதரியோகி வரதாலஙகார ரஙகாதிபாந
ஸ்ரீ மததிமமபயோகி லக்ஷமண முநீந ஸ்ரீமந மஹா-
[வேஙகடம |
கோநபபாஹவய மாாயஸமயமிவரம ஸ்ரீரஙகநாதம முநிம
ஸ்ரீமதவெஙகடயோகிநம குணாநிதிம தேவேச யோகீ-
[சவரம ||

2. ஸ்ரீமதவேஙகடநாமகம யதிபதிம ஸ்ரீதேவநாதம முநிம
கூரே சாஹவயயோகிநம முநிவரமஸ்ரீவதஸ-சிஹநா-
[பிதம |
நௌமி ஸ்ரீகுருகாபுரீமுநிவரம ஸ்ரீரஙகயோகீசவரம
வாதஸலயாதி குணமபுராசி சடஜிதப டேச யோகீ-
[சவரௌ ||

3. வநதேஹம கலிஜிதயதீநதர மநகம சாநதயாதிபூரணு-
[சயம
ஸ்ரீவாநாத்ரியதீசவரம மதுரகவயாகயம ஸதா ஸமசர-
[யே |
ஸேவே லக்ஷமணயோகிராஜ சடஜித் ஸ்ரீவிஷணுசித-
[தாந முநீந்
வாதஸலயாதி குணமபுராசி மநகம வநதே கலித்வம-
[ஸிநம ||

4 நௌமி ஸ்ரீமதுரம கவிம முநிவரம ரங்கேச ஸேவாபரம
வநதே லக்ஷமணயோகிவாய மதுலம் வேதாநத ஸா-
[வாாத்ததம ||

श्रीमद्वानाचलपीठपतिनां दिव्य नामश्लोकः

1. आदिव्योममहाद्रियोगि वरदालङ्काररङ्गाधिपान्
श्रीमत्तिम्मपयोगि लक्ष्मणमुनी न्श्रीमन्महावेङ्कटम् ।
कोनप्पाह्वय मार्यसयमिवरं श्रीरङ्गनाथ न्मुनिं
श्रीमद्वेङ्कटयोगिनं गुणनिधिं देवेशयेगीश्वरम् ॥

2. श्रीमद्वेङ्कटनामकं यतिपतिं श्रीदेवनाथं मुनिं
कूरेशाह्वय योगिनं मुनिवरं श्रीवत्सचिह्नाभिधम् ।
नौमि श्रीकुरुकापुरी-मुनिवरं श्रीरङ्गयोगीश्वरं
वात्सल्यादि-गुणाम्बुराशि-शठजिद्वङ्केशयोगीश्वरौ ॥

3. वन्देहं कलिजिद्यतीन्द्रमनघं शान्त्यादिपूर्णाशयं
श्रीवानाद्रियतीश्वरं मधुरकव्याख्यं सदा संश्रये ।
सेवे लक्ष्मणयोगिराज-शठजि-च्छ्रीविष्णुचित्ता न्मुनीन्
वात्सल्यादिगुणाम्बुराशि-मनघ वन्दे कलिध्वंसिनम् ॥

4. नौमि श्रीमधुरं कवि मुनिवरं रङ्गेश-सेवापरं ।
वन्दे लक्ष्मणयोगिवर्य मतुलं वेदान्तसर्वार्थदम् ॥

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீமத்வாநாசல முநிப்யோ நம:

ஸ்ரீசின்ன ராமாநுஜ ஸ்வாமி வைபவம்

[மடத்து ஆஸ்தாந வித்வான ஸ்ரீ A கோபாலய்யங்கார் (சிரோமணி) எழுதியது]

இந்த ஸ்வாமி "தெருள்கொள் நான்மறை வல்லவர் பலர் வாழ் சிரீவரமங்கல" நகரான வானமாமலைத் தலத்திலே தேறு ஞானத்தரான பெரியோர் குலத்தில் உதித்து உபய வேதாந்தங்களையும் கரைகண்டவராய், ந்யாய சாஸ்த்ரத்தில் விசேஷமாகப் பாண்டித்யம் பெற்று ப்ரஸித்தராய், எழுந்தருளியிருந்த வித்வான ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் என்னும் ஸ்வாமிக்குத் திருக்குமாரராகக் கொல்லம் ஆண்டு 1060 வது பார்த்திவ வருஷம் வைகாசி மீ மூல நக்ஷத்திரத்தில் திருவவதாரம் செய்தருளினார். யதாகாலம் தமது பிதாவால் வைதிக விப்ரர்களுக்குரிய ஸகல ஸம்ஸ்காரங்களையும் பெற்றுத் தேஜஸ்வியாய்த் திகழலானார். வைதிக வித்யாப்யாஸத்தில் ஆர்வமுடையராய் அதைக் கற்று வருங்கால் பால்யத்திலேயே ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் தகப்பனார் பரமபதித்து விட்டார். ஆகையால் தம் சிறிய தகப்பனாரும் மடத்து ஆஸ்தான வித்வானும் மிக ப்ரஸித்தி வாய்ந்தவருமான வித்வான ஸ்ரீ அழகப்பய்யங்கார் ஸ்வாமியிடம் காவ்யாலங்காராதி ஸாஹித்ய க்ரந்தங்களையும் ந்யாயம் முதலிய ஸாமாந்ய சாஸ்திரங்களையும் நன்கு அப்யஸித்தருளினார். அக்காலத்தில் ஸ்ரீவானமாமலை மடத்தில் 23 வது பட்டத்தில் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருந்த சின்ன சடகோப ராமாநுஜ ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அவரது விசேஷ கடாக்ஷத்திற்கும் விஷயமானார். சிறிது காலம் ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் பாடசாலையிலும் சாஸ்த்ரங்களை அப்யஸித்தருளினார். பின்னர் காஞ்சீபுரத்தில் ப்ரஸித்த மஹா வித்வானாய் திக்குற்ற கீர்த்தியராய் எழுந்தருளியிருந்த குன்னப்பாக்கம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமியிடமும் ந்யாய சாஸ்திரத்தில் சில வாதக்ரந்தங்களையும்

பதரஙகளையும, நனருய அதிகரிததருளினா. ஸ்ரீசினனக கலியன ராமானுஜ ஸவாமி ஆஸதானததுககு எழுநதருளி யபின அநத ஸவாமியிடம கரநதாநவயம ஆகபபெறறு ஸ்ரீபாஷய பகவத விஷயாதி கரநதஙகளையும முறையே ஸேவிததுச சிறிய தகபபஞா ஸவாமியின விசேஷ உபதேசததாலே உபய வேதாநதஙகளிலும நிகரறற பாணடிதயம பெறறு விளஙகி வநதாா. அநேக பணடித ஸபைகளில அநவயிததுப பணடிதாகள புகழுமபடி பல வாகயாாததஙகளை நிகழததியுளளாா. புதுககோடடை திருவனநதபுரம, மைஸூா, வனபபருததி, கெதவால, முதலிய ராஜ ஸமஸதானஙகளில் சாஸதிரஙகளில பரீக்ஷிக கப பெறறு உததம ஸமமானஙகளையும பெறறிருககிறுா. மேலும ஸஙகீத விதயையும இவருககுக குலதானமாகக கிடைதததாகையால அதிலும பரிசயமுணடு. இவருடைய திருததகபபஞரும சிறிய தகபபஞரும வானமாமலைப பெருமாள, ஸ்ரீவரமஙகைத தாயாா, நமமாழவாா, ஸ்ரீபாஷய காரா முதலானோா விஷயமாகச செயதருளிய நூறறுக கணககான கருதிகள பல பாடகாகளால கணடபாடம் செயயபபடடு ஸஙகீத கோஷடிகளில பாடபபெறறும வரு கினறன. ஆகையால ஸ்ரீ ஸவாமி ஸநநிதியில பாடகாகள திறமையைக காடட அஞசுவது வழககம. ஸ்ரீ கலியன ஸவாமி காலம முதல ஆஸதானததுககு எழுநதருளும வரை ஸ்ரீமடததில விதவானுய எழுநதருளியிருநது பல வாத கோஷடிகளை நிாவஹித்தருளியிருககிறுா.

இத்தகைய இநத ஸவாமியின வைபவஙகளை உணா ந்தே பெரிய ஸவாமி (சினன மதுரகவி ஸவாமி) யால கொலலம **1115**ம ஆணடு பரமாதி வருஷம ஐபபசி மாஸததில தெயவநாயகன அரஙகநகரபபன இவாகளின கைஙகாய ஸாமராஜயததில இநத ஸவாமி அபிஷேகம செயவிககபபடடாா. “இசசாமோ ஹி மஹாபாஹூம” என்று அயோதயாவாஸி ஸகல ஜனஙகளும ஸ்ரீராமபிரா னது படடாபிஷேகததைப பாாிததாப போலே மடதது

ஸம்பந்தம் பெற்ற பல அடியார்களாலும் மநோரதிக்கப் பெற்ற இவ்வபிஷேகம் ஸபலமானது அடியார்களின் பாக்யமே. இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ ராமானுஜன் என்ற திரு நாமமும் சாற்றப் பெற்று "புண்யாம்போஜவிகாஸாய" இத்யாதிப்படியே இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தைத் தம் உக்தயநுஷ்டானங்களாலே சோதிவானமும் மீது கொள்ளும்படி இற்றைக்கும் வாழ்வித்துக் கொண்டிருப்பது வெள்ளிடைமலை.

ஸ்வாமி பெரிய ஸ்வாமியால் முடிசூட்டப் பெற்று அந்த ஸ்வாமியின் சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் நன்று நடத்தித் திருவத்யயனத்தையும் விபவாநுகுணமாகச் செவ்வனே நடத்தியருளினார். பின்னர் ஸ்ரீ தெய்வநாயகன் ஸந்நிதி அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களை ஏற்றுக் கொண்டு முன்னோர்களைப்போலவே வழுவிலாது நடத்தி வருவதும் நித்ய காலக்ஷேப ததீயாராதனாதிகளையும் நடத்தி வருவதும் யாவரும் அறிந்த விஷயமே.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் வைபவத்தை முற்றிலும் எழுதுவது அரிது எனவே பிரதானமான சிலவற்றையே இங்குக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஸ்வாமி வானமாமலையில் செய்தருளிய கைங்கர்யங்கள்

(1) ஸ்வாமி உள்ளூரில் வானமாமலைப் பெருமாளு டைய ஸ்ரீ வைகுண்ட திவ்ய விமானத்தைச் சிறந்த பல சிறப்பிகளைக் கொண்டு பலலாயிரம் ரூபாய் செலவிட்டு அழகிய சிறந்த பல சித்திரப் பதுமைகளுடனும் மற்றும் பல உயர்ந்த சிற்பங்களுடனும் புதுப்பித்து ஸ்வர்ண கலசத்துடன் ப்ரகாசிக்கச் செய்தார். அவ் வாறே உபய நாய்ச்சிமார்களின் விமானங்களையும் புதுப் பித்துப் பரிஷ்கரித்தருளி விஜய வருஷம் வைகாசி மாதத்தில் அவ்விமானங்களின் ப்ரதிஷ்டா மஹோத்ஸ

வத்தை மிகுநத விபவததுடன எலலோரும கொணடாடு மாறு செயவித தருளினா.

(2) மேலும ஸ்ரீ வரமஙகை நாயசசியாா, தெயவ நாயகப பெருமாளுககு அழகிய வெளளி ஊஞசல சபபரமும வேலைபபாடடுடன கூடிய வெளளித தோளுக கினியானும தொணடா குழாம ஸேவிததுக களிபபெயது மாறு தமது வளளனமை தோனறச செயது ஸமாப பிததுத தாமும கணடு களிபபெயதினா.

(3) தெறகுத் திருவேஙகடமுடையான ஸநநிதியில வெகு நாடகளாக ஜீாணமாயிருநத விமானம திருமதிள கள உளளிட்ட பல பாகஙகளையும பலலாயிரம ரூபாயகள செலவிடடுச செபபணிட்டு மஹாஸமபரோக்ஷணமும செவவனே நடததியருளினா.

(4) பெரிய கோவிலிலும மணிமணடபம, ஆழவாா கள ஸநநிதி, ஆசாாயாகளின ஸநநிதி இவைகளில கீழே கருஙகல் தளவரிசை செயதும, அவவவ இடஙகளில காறறு வெளிசசஙகள இலலாத விடஙகளில வேணடிய சாளரஙகளை அமைககச செயதும பரிஷகரிததருளினா. மறறும பல இடஙகளைப புதுபபிதது ஸுரக்ஷிதமாககி யருளினா. பெரிய பராகாரததில நநத வனஙகளை அமைத் துப பெருமாளுககுத் திருத்துழாய புஷபஙகள குறை வறக கிடைககுமபடி ஏறபடுததி யருளினா. இவை போனற பரிஷகாரஙகள பலவாகும.

(5) சிரீவரமஙகலநகா வீறறிருநத எநதையான வான நாயகனுககும அவன தேவிமாாகளுககும தமனியக கவசஙகள செயது சாததியருளி "ஆபரணகாத ஸாவ ஏவ ஸுவாண." எனற சுருதி பரமாணததை அாதத வததாக ஆககி அருளினா.

(6) தெயவநாயகனின கநகமயமான திருமேனிக கவசததோடு சாததியருளும திருவபிஷேகததில பெரு

விலையனை பல வைரக கறகளைப பதிபபிதது அதைக "கதிராயிர மிரவி கலநதெரிததாலொதத நீண முடி"யாக கியும அமமுடிககுச சேர மதிததறகரிய பெரும வைரக் கறகளைப பதிபபிதது "மினனு மாமணி மகரகுணடலஙகள விலவீசும"படி செயதும அவவாறே அபயஹஸதஙகளி லும வைரக கறகளைப பதிககச செயது ஜவலிககச செயதும "தஸய பாஸா ஸாவமிதம விபாதி" எனற உபநிஷத வசனததை உணமைப பொருளுடையதாய யாவரும கணடு களிககச செயததும, உலகததார புகழும புகழாயத திகழாநினறது.

• (7) விசேஷ உதஸவ காலஙகளில திருமடநதை மணமடநதை இருபாலும திகழ, ஸ்ரீவரமஙகைத தாயார சிறநதருகில வீறறிருநது விளஙக, கோதை நாயச்சி யாருடனும தெயவநாயகப பெருமாள, இருவிசுமபிலுள ளாரும நில உலகததவரும மஙகை மாமுனிவன சஙகத தில உடன அமாநது அஙகைகள சென்னிமேல குவிதது பொஙகுவகை பூதது, மஙகளஙகள பல பணிததுக களிககுமாறு திருமஞசனங கொணடருளுமபடி திருமஞ சன வேதிகையைத தஙகமயமாககி யமைததுத தாரணி யோா போறறும வணணம ஸமாபபிததருளியது சதிரி னும சதிரே.

(8) ஸ்ரீ மடததின செலவததைப பெருககும உததே சததுடன செயதருளிய பல காரயஙகளில் தாமரைக குளம எனனும சுமார 12 ஏககா நஞசெய விளை நிலமுளள இடததை விலைககு வாஙகி வைததது சாசவதமாயும் தலைசிறநததாகவும கொளளததகும.

(9) மேலும ஸநநிதித் திருமடைபபளளியின ஸமீபத் தில நூதனமாக ஒரு மணடபமும போடடு ஒரு கிணறும் தோணடியெடுககச செயதருளினா.

(10) பினனும காலாநுகுணமாக ஸ்ரீ மடததில அரஙக நகரபபன ஸநநிதி பெரிய மணடபம அழகிய வரதன

மணடபம காலக்ஷேப கூடம திருமடைபபளளி முதலிய வைகளைத தேஜோமயமாய பரகாசிககுமபடி மினசார விளககுகளை ரூபாய 5000 செலவில அமைககத திட மிடடு மடததில வேலைகள பூரததி செயயபபடடு விடடன.

(11) அவவாறே பெருமாள ஸநநிதியிலும தெயவ நாயகப பெருமாளையும சிவரமஙகையையும தொணடரகள நனகு ஸேவிததுக களிதது அவவாயிலாக அவவிருவ ருடைய திருவுளளமும உககும வணணம ரூபாய 8000 செலவு மதிபபிடடுடன மினசார விளககுகள போடத திடடமிடடு வேலையும ஆரமபிககபபடடு நடநதுவருகிறது.

வெளியூரகளில ஸ்ரீஸவாமியால செயயபபடட கைஙகரயஙகள

(12) ஆழவார திருநகரியில நமமாழவாருககு நவ ரதனகசித மெனனலாமபடி மிக அழகு வாயநததாய ஸ்வரண ரஜதஙகளால சமைககப பெறற திருததேர ஒனறை ஒரு லக்ஷம ரூபாயககு மேலாகவே செலவு செயது நிரமாணம செயவிததருளினார அததிருததேரில ஆழ வாரை எழுநதருளுவிதது அதை மஹோதஸவமாகக கொணடருளச செயது "தஸமை நமோ வகுள பூஷண பாஸகராய" எனறு பெரியோரகள அநுஸநதிததபடியே அடியார குழாஙகளுடன அநதத திவய ரதததில ஆழ வாரை ஸேவிதது மஙகளாசாஸநம செயது மகிழ மாறனை மகிழவிதது அவனருள பெறற புகழ பேசசுககு நிலமனறு.

(13) சோள மணடலததில திருவிநதளூரில பழமை யான மடம முறறிலும இடிநது விடடபடியால அதே ஸதானததில ரூபாய பதினாயிரம செலவு செயது புதி தாகவே மடததைக கடடியருளியது வெகுநாளைத தேவை யைப பூரததி செயததும விருமபததககதுமாகும.

(14) திருநாஙகூர திவய தேசததில பதினொரு கருட ஸேவை உதஸவததில திருமஙகை மனனனும பதினொரு எமபெருமானகளும ஏககாலததில எழுநதருளி யிருககும

படி மணிமாடககோவில ஸநநிதியில கடடபபடும மணடப கைஙகாயததிறகு உபகரிதது மஙகை மாமுனிவனை ஸவாமி, மஙகை மனனனின அருள பெறறது மடடற்ற மகிழசசியை அளிககும.

(15) திருவலலிககேணியில மடததில சிலபாகஙகளைப புதிதாயக கடடியும சிதைநத இடஙகளைப புதுபபிததும பழுது பாரததும சுமார ரூபாய நானகாயிரததுககு மேலாகவே செலவு செயது பரிஷகரிததததும அஙகுளள அடியாரகளின மநோரததததைப பூரததிசெயது மகிழவூடடுவதாகும.

(16) காஞசீபுரம ஸ்ரீபெருமபூதூர மடஙகளிலும பல விடஙகள பழுதுபாரககபபடடன.

(17) நூஜவீடு நகரததில பரமபரையாகவே மடதது சிஷ்யாகளாயிருநதுவரும ஜமீனதாராகளால வெகு நாளைககு முனனமேயே ஸமாபபிககபபடடு ஸாதாரணத தோறறததோடிருநது வநத பழைய மடததுக கடடடங களைப பலலாயிரம ரூபாயகள செலவு செயது ஸகல வஸதி களுடன கூடியனவாக அவறறைத திருததியமைததது முககியப பணியாகும.

(18) மேலும ஸ்ரீஸவாமி தறபொழுது இதுவரையில வெளிவராத ஸ்ரீவரமஙகை முனிவைபவம, பரபததி மஙகளாசாஸநஙகள (உரையுடன கூடியது), ககநகிரி முநி குருபரமபராபரபாவம, வரண பஞசவிமசதி ஆகிய கரநதங களையும, மணவாளமாமுனிகள வயாகயாநததோடு ததவ தரயத்தையும சுமார ரூபாய 3000ககு மேலாகவே செல வழிதது வெளியிடச செயதருளியிருககிறார.

ஸ்ரீஸவாமி மூனறு நானகு தடவைகளில, பரணவம போல உபயபரதாநமாய "உறை கோயிலான" ஆழவார திருநகரிககு எழுநதருளி ஆழவாரையும ஆதிபபிரானை யும அடிதொழுது மஙகளாசாஸநம செயதருளினார அவ

வாழவார மஙகளாசாஸநம செயதருளிய நவதிருபபதி எமபெருமானகளையும மஙகளாசாஸநம செயதருளினா அநத வநத ஸதலஙகளில மடததிறகுரிய ஸகவ வரிசை களையும பெறறுககொணடு அபிமானிகளாலும சிஷய வாககஙகளாலும நனகு ஸதகரிககபபெறறு எழுநதருளி யது போறறறகுரியது.

மேலும ஸ்ரீஸவாமிககு உகநதருளின திவயதேசங களில எழுநதருளியிருககும எமபெருமானகளை மஙகளா சாஸநம செயய வேணடுமெனற அவா மிககிருநதது ஆங காஙகுளள பரிவாகளான சிஷயாகளும அபிமாநிகளும ஸவாமி விஜயயாததரையாயத தாஙகளிருககு மிடததிறகு எழுநதருளிப பொனனடிசாததி ஆசரிதாகளைப பஞச ஸமஸகாராதிகளால உஜஜீவிககச செயயவேணு மென நேரிலும விணணபபஙகள மூலமும பராாததிததனா. ஸவாமி இதைச சிநதிததுககொணடிருநத வளவில ஸ்ரீவரமஙகைத தாயாரும ராதரியில ஸவபநமுகேந நிய மிகக, ஸவாமியும யாததரைககு வேணடிய ஸமவிதாநங களைச செயயுமபடி அடியாாகளை நியமிததருளினா.

பிறகு சீவரமஙகை நாயசசியாரின திருவருளை முன னிடடு ஜயவருஷம வைகாசித திஙகளில சுப முகூாததத தில ஸ்ரீஸவாமி மடததிலிருநது தமது பரிவாரஙகளுட னும ஸ்ரீஅரஙகநகரபபனுடனும விஜயயாததரையாக எழுந தருளினா. முதலில நேராக ஸ்ரீவிலலிபுததூருககு எழுந தருளி ஆணடாள ரஙகமனனா பெரியாழவாா முதலி யோாகளை மஙகளாசாஸநம செயது அவாகளால ஸமமா நிககபபெறறு மதுரை மாநகரம எழுநதருளினா. அஙகு வைதிக லௌகிகாகளால ஸ்ரீஸவாமிககு அளிககபபடட வரவேறபும படடண பரவேச வைபவமும வாககுககு விஷ யமலல அஙகிருநது புறபபடடுத திருமாலிருஞசோலைககு எழுநதருளி "மாலிருஞசோலை நினற சுநதரனை" மஙகளா சாஸநம செயது திருமோகூரில "ஆததனையு"ம அடி வணஙகிப புலலாராணயம எனனும திருபபுலலாணிககு

எழுநதருளினார அஙகு சகரவாததித திருமகனாரிடடருளிய ஸேது பநதன தீரதததைதத தரிசிதது அவகாஹிதது அஙகு ஆதி ஜகநநாதனையும தாபபசாயியான ராகவனையும ஸேவிதது மஙகளாசாஸநம செயது தனவைசய பரபுக களின பரார்ததனானுகுணமாகக காரைககுடி, தேவகோட டை முதலிய விடஙகளுககு எழுநதருளினார. அஙகு அவர களால விசேஷமாக ஆராதிககபபெறறுத திருககோடடியூ ரில, உரகமெலலணையானையும ஸௌமய நாராயணனையும மஙகளாசாஸநம செயதருளித திருமெயயததில 'மெயயமலை யானையும அடிதொழுது, ராஜமனனார ஸநநிதிககு எழுந தருளினார அஙகு வணதுவாரபதி மனனனான மனன னார மலரடி வணஙகி, விசேஷ ஸதகாரததைப பெறறு நாதன ஸநநிதிககு எழுநதருளினார. அஙகு நாதனை மங களாசாஸநம செயது கொணடு இரணடு மூனறு நாடகள எழுநதருளியிருநது, "கோலமாட நீடுதணகுடநதைமேய கோவலனைக கிடடி" "ஏராரகோலம திகழக கிடநதாய கண டேன" எனககணடு களிபபெயதினார. பிறகு திருவாவடு துறை, தருமபுரம பணடாரஸநநிதிகள ஸவாமியை பரார்த திகக அதை ஏறறுககொணடு அவவூரகளுககு எழுநதரு ளினவளவிலே அவரகள நேரிலேயே வரவேறறு ஸவாமிக கும மறறும பரிகரஙகளுககும விசேஷமாக ஸனமானஙகளை வழஙகினர. பிறகு ஸவாமி "இநதளூரில அநதண"னை அடிதொழுது, மநதரபரததனான வரமஙகை முனிவன, வாள வலியால மநதிரஙகொணட மஙகையாரகோனைத திருவடி தொழவிருமபி திருநகரிககு எழுநதருளி அஙகு "அணைதத வேலும தொழுத கையும" எனற பாசுரபபடியே ஆழ வார எழுநதருளியிருககு மிருபபை ஸேவிதது நெஞசில தேககி ஆநநதாசரு பரிதரானார. பினபு ஆழவார கிருபை யுடன பரஸாதிதத பஹுமானஙகளைப பெறறுக காழிச சீராம விணணகரம சேரநது, தாடாளன தாளிணை வணஙகி, நாதமுனி மனனனார ஸநநிதிககு எழுநதருளினார. அஙகு "யதிகடகிறைவனான யமுனைத துறைவனை"யும, சிலஙகொள நாதமுனியையும. அவரகள புருஷகாரமாக

மனனனுரையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸதகரிககப பெறறு ஸ்ரீமுஷணம எழுநதருளினா. அஙகு பூவராஹனை ஸேவிதது "வானததவாககும மறறெலலாயவாககும ஞானபபிரானை யலலாலிலலை நான கணடநலலது" என வாயார வழுததி மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமானிககப பெறறா. பினபு பூஙகோவலூா தொழச சிநதிதது எழுநதருளி இடைகழி எமமாயவனை ஆயனுரைத திருவடி தொழுதருளினா. பிறகு நேராகச "செஙகயல நீா திளைககும சுனைத திருவேஙகடததுறை செலவனை" ஸேவிககக கருதி திருபபதிககு எழுநதருளி அடிவாரததில கோவிநதராஜனை மஙகளாசாஸநம செயதருளினா. அநநதரம திருமலை ஏறி அருளி அலாமேல மஙகை யுறைமாாபன அடிககீழமாநது, "வநதாயெனமனம புகுநதாய மனனி நினறாய...சிநதாமணியே! திருவேஙகடம மேய எநதாய! இனியானுனனை எனனும விடேன" என மஙகளாசாஸநம செயதருளித திருமலையபபனுல வழககபபடி விசேஷமாக ஸமமானிககப படடவராயத திருபபதி பெரியகேளவி கோவில ஜீயா ஸவாமியாலும மறறும பல லெளகிக வைதிகர்களாலும விசேஷிதது ஸதகரிககபபெறறு,பெரிய ஜீயா ஸவாமி மடததிலே இரணடு தினஙகள எழுநதருளியிருநதாா. பினபு "எவவுள கிடநதானை" மஙகளாசாஸநம செயதருளி பூதபுரியை அடைநது, "செஙகயல வாவிகள சூழவயல சிறநத பெருமபூதூாச சீமா"னுனை இளையாழவாரைத திருவடிதொழுது மஹீஸார க்ஷேததிரம எழுநதருளினா. அஙகு "திருவிலலாத தேவரைததேறேலமின தேவு" எனனும தூயய மதிபெறற மழிசைபபிரானது மலரடி வணஙகி பசசைவாரணப பெருமாள ஸநநிதியில முதலியாணடானையும மஙகளாசாஸநம செயதருளினா பின "பாாத்தனதன தோ முனனினறுனைத திருவடி தொழககருதித திருவலலிககேணிககு எழுநதருளினா.

அஙகு ஸ்ரீ ஸவாமியைத தகுநத வைபவததுடன வரவேறக ஏறபடடிருநத கமிடடியாா அதன தலை

வரான காஞசீ மஹாவிதவான. பர. அணணஙகரா சாரியார ஸவாமியை முனனிடடு வேதஙகள ஒலிககப பூரண குமபஙகளுடன வரவேறறு ஸவாமி தஙகப பலலககில வெகு ஸமபரமததுடன பரதக்ஷிணமாக எழுநதருள ஸ்ரீபாரததஸாரதி ஸனனதிககு எழுநதருள விததனர. அஙகு ஸவாமி ஸ்ரீபாரததஸாரதியையும மற றும எமபெருமானகளையும மஙகளாசாஸனம செயதருளித தீரததம ஸ்ரீசடகோபன அபயஹஸதம பரஸாதஙகளைப பெறறு வெளியில எழுநதருளினா அபபொழுது கல யாண மணடபததில வரவேறபுத தலைவரான மஹாவித வான பர. அணணஙகராசாரியார ஸவாமி, ஸவாமிககு வாசிததளிதத ஸவாகத சலோகஙகளும அதன கருததைத விளககி ஸவாமியினுடையவும அநதப பீடததி னுடையவும வைபவஙகளைபபறறி அருளிசசெயத உபந யாஸமும நினைதொறும நமமைப பரவசமாககும அங்கு மறறும பல உபசார பததிரஙகளும வாசிததளிக கபபெறறன. பிறகு ஸ்ரீஸவாமி மடததிறகு எழுநதருளி னா. சாதுாமாஸய ஸஙகலபததைத திருவலலிககேணி யிலேயே நடதத உததேசிதது உபககரமிததருளினா. மததியில பெரிய ஸவாமி (ஸ்ரீமதுரகவிஸவாமி)யின தீரததம நேரநதிடவே பதது தினஙகள அது பெரிய மஹோதஸவமாய நடைபெறறது. முதல ஸவாமி திருநக்ஷததிரமான கனயாபுனாவஸு உதஸவததில நடததபபடும பணடிதஸபை யாததிரையில நடை பெறுததால அதைதத திருவலலிககேணியில பதது தினஙகளில நடததத திருவுளளம பறறினா. ஒவவொரு நாளும பெரிய விதவானகளைக கொணடு ஸ்ரீபாஷ யததில அதிகரணஙகளைத தமிழில எலலோருககும புரியும வணணம உபநயஸிககசசெயது தாமும இடை யிடையே அநத விஷயஙகளைச சாசசைசெயது அருளிச செயதது போறறறகுரியது. பத்தாவது நாளில, ஸ்ரீபாஷய ஸாராரததததைத தாம ஸஙகரஹிதது அருளிசசெயது விதவானகளுககும ஸமபாவனை செயதருளினா. மறறைய

தினஙகளிலும சில நாடகளில சிறநத உபநயாஸகாகள ஸ்ரீவைஷணவ ஸமபரதாயஙகளை ஸவாமியின திருமுனபே உபநயஸிததனா. ஸ்ரீஸவாமியின ஸஙகீதாபிஜஞத வததை அறிநத பல ஸஙகீதவிதவானகளும அரஙகந ரபபன ஸநநிதி முனனிலையில தமது பாணடிதயததை பர கடனம செயதனா. பிறகு தநுா மாஸம பிறநதவாறே திருபபாவை நாளபாடடு ஒவவொரு நாளும ஒரு பாடடு வீதம ஸ்ரீஸவாமியால ராததிரி உபநயஸிககபபடடு சாறறு முறையும குதூஹலமாய நடநதது. ஸவாமி திருவலலிக கேணியில எழுநதருளியிருநத மூனறு மாஸகாலமும ஸ்ரீபாாததஸாரதி ஸநநிதியில போலே மடததில பெரிய உதஸவமாகவே இருநதது நிறக வரவேறபுக கமிடடியி னா, காஞசி ஸ்ரீ அணணஙகராசாரயா ஸவாமி. ஜஸடிஸ ஸ்ரீமான கிருஷணஸாமி நாயுடுகாரு, ஜஸடிஸ வரதாசாரயா ஸவாமி, ஸ்ரீமான வெஙகடஸாமி நாயுடுகாரு முதலியோா அளவிலா உதஸாஹததுடனும ஊககததுடனும சிறநத வரவேறபை அளிதததுடன சுமாா இரணடு மாஸஙகளு ககு மேலாகவே ததீயாராதனததையும நடததிவைதத தும பொனனேபோல போறறததககது. படடணபர வேசமும சிறபபாக நடத்திவைககபபடடு எஙகும காணாத வைபவமாயிருநதது.

இடையே ஸவாமி பல அடியாாகளுடைய பராாதத னைககும கீதாசாாயனுடைய திருவுளளததிறகும இணங் கச செனனை மாநகரததிறகு எழுநதருளி அஙகு ஸ்ரீகீதா மநதிரததை ஆரமபிதது வைததரா. மயிலை நகருககு எழுநதருளிப பேயாழவாரையும அவா புருஷகாரமாகக கேசவபபெருமாளையும மாதவபபெருமாளையும மஙகளா சாஸநம செயதருளினா. திருவலலிககேணியில பணடித ரதனம திருககணணபுரம ஸ்ரீநிவாஸாசாாயா, விதவான காரபபஙகாடு வெஙகடாசசாரியாா, அட்வோகேட சமப கேசயயஙகாா முதலான பல அநதரஙகாகள பராாத்தனைப படி அவாகள திருமாளிகைகளுககு எழுநதருளிப் பொன னடிசசாததி அவாகளைக கடாக்ஷிததருளினா.

இவவாறு மூனறு மாஸஙகள அஙகெழுநதருளியிருநத படியால அஙகுளள அடியாாகளும அபிமானிகளும ஸவாமியின பிரிவைத தரிககிலலாா ஆயினா. ஸ்ரீஸவாமியும அவவித பரேம பநததலை யுடையராயினும, மற றுளள திவய தேசஙகளுககும அடியாாகள ஆாததிககு மிடஙகளுககும எழுநதருள வேணடியிருநததால ஒரு வாறு அவாகளால வழியனுபபபபடடுக கசசிநகருககு எழுநதருளினா அஙகு இரணடு தினஙகள எழுநதருளி யிருநது, அததிகிரி அருளாளனையும பெருநதேவித தாயாரையும மஙகளாசாஸனம செயது, மறறுமுளள ஊர கம, பாடகம, வெஃகா முதலிய திவயதேசஙகளையும திருப புடகுழியில விஜயராகவனையும மஙகளாசாஸநம செயதரு ளிப பின சோளஸிஹமபுரததிறகெழுநதருளினா. அஙகு தககானை தரிசிதது "கடிகைத தடஙகுனறினமிசை யிருநத அககாரககனியை அடைநதுயநது போனேனே" என மஙகளாசாஸநம செயது, ஸமமாநிதராய மகிழ்வுறறு வடககு நோககிப புறபபடடருளினா. கரமமாக நெலலூர், குணடூா, விஜயவாடா முதலிய நகரஙகளுககு எழுநதருளி கருஷணாநதியில அவகாஹிதது பல ஆஸதிகாகளால ஸதகரிககபபெறறு, குலகரமமாய சிஷயாகளான ராஜ ஸநததியினரால பராாததிககபபடடு நூஜவீடு எழுந தருளினா. அஙகு சிலநாள எழுநதருளியிருநது பின பல கராமஙகளைககடநது ஹைதராபாத என பரஸிததிபெறற பாகய நகருககு எழுநதருளினா. அஙகு வழககபபடி அரசாஙகததினரால மிகுநத குதூஹலததுடன வரவேற கப பெறறு ஸீதாராமபாககுககு எழுநதருளினா. அவ விடததில இமமடததிய முநதியஸவாமிகள எழுநதருளி யிருநத திவயஸதலததிலேயே எழுநதருளியிருநதாா. பல அடியாாகளின பராாததனைக் கிணஙக மனமத வருஷத திய சாதுாமாஸய ஸஙகலபத்தையும அஙகேயே ஆரமபித் தருளினா. அரஙக நகரபபனுககு நிதயோத்ஸவ மாஸோத் ஸவஙகளும நிதயகாலக்ஷேப ததீயாராதனஙகளும மஹா ஸமருததியுடன நடைபெறறன. அஙகு மடத்துத திருவடி

ஸமபநதியும கோடீசவரருமான ஸ்ரீமான பனனுலாலஸேட முதலிய அடியாாகள விசேஷ சரதையுடன ஸ்ரீஸவாமியைத தஙகள தஙகள இலலஙகளுககு எழுநதருளப பண்ணிச செயத உபசாரஙகள மிகப போறறததககவை. அஙகு உததான மஹோதஸவம மிக ஸமபரமததுடன நடைபெறறபின செகநதராபாததுககு எழுநதருளினா. அவவிடததில ஸ்ரீசினனககலியன ராமானுஜஸவாமியால பரதிஷடை செயவிககபபடட லக்ஷ்மீ நாராயணன ஸநநிதியில அஙகுளளவாகளால ஆரதிககபபடடுச சில நாடகள எழுநதருளியிருநதாா. பினனா அதன பககததில லக்ஷமணபாக எனனுமிடததிலுளள மடதது சிஷயரும கோடீசவரருமாகிய கோவாததன தாஸருடைய பராாததனைககு இணஙக அஙகு எழுநதருளி ஐபபசி மாஸததில பெரியஸவாமியின தீாதத மஹோதஸவததை வெகு விபவததுடன நடததியருளினா அநநதரம வஙப பருததிககு எழுநதருளி அதனருகிலுளளதும தம முனனோரால பரதிஷடை செயவிககபபடடதுமான ஸ்ரீரஙகபுரததில அரஙகநகரபபன தநுாமாஸததிய திருவாராதனம திருபபாவை காலக்ஷேபஙகள குறைவினறி நடககுமபடி மாாகழிததிஙகள முடிய எழுநதருளியிருநதாா. அநநதரம தைமாஸம யாததரையை உபகரமிததுக காநூல, அநநதபபூா, மாாககமாக பஙகளூருககு எழுநதருளினா. அஙகு அரசாஙகவழககபபடி வரவேறபு மரியாதைகளைப பெறறு மலலேசவரததில எழுநதருளியிருநதாா. அஙகுளள அனபாகளும அடியாாகளும ஆதரிககச சில நாடகள எழுநதருளியிருநது தொணடாககமுதனன சொல மாலைகளால அவாகளை இனபுறச்செயதருளினா. பின மேலகோடடை எனனும திருநாராயணபுரததில செலவப் பிளளையையும, எமபெருமானாரையும, மஙகளாசாஸநம செயய வேணுமெனற திருவுளளததை பகதாகளுககு அறிவிகக, அவாகளும பரமஸநதோஷததுடன ஸவாமியைத திருநாராயணபுரத்துககு எழுநதருளுவிததுக கொணடு சென்றனா. அஙகு ஸவாமி திருககலயாணியில

நீராடி ஸமபதகுமாரனின வரிசைகளைப பெறறுககொணடு ஸநநிதிககு எழுநதருளித திருநாரணனையும் ஸமபதகுமா ரனையும திருவடி தொழுது, அவன தநதையாக அபிமா னிதத ஸ்ரீபாஷயகாரரையும தாம மனோரதிததபடியே ஸேவிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதார. அஙகு அணிததாக வரும பஙகுனி உதஸவததில வைரமுடி உத ஸவததையும ஸேவிததுப் போகுமபடி பெருமாள நியமன மாக "அஹோபாகயம அஹோபாகயம" எனறு நியமநத தைச சிரஸாவஹிதது அவவுதஸவம முடிய அஙகேயே தம மடததில எழுநதருளியிருநதார. அநநனனாளில செலவபபிளளை வைரமுடி சாததிக கொணடு எழுநதருளு வதை ஸேவிதது ஆநநத நிாபபராரானா. ஸவாமி அவ வைரமுடித திருநாளனறு செலவபபிளளையை மடததிறகு எழுநதருளுவிதது ஸகலோபசாரஙகளுடன சிறநத தளி கைகளையும கொணடருளச செயயப பெருமாளும மிகவு முகநதருளி கோஷடியில முதல மரியாதை முதலிய வரிசைகளை ஸ்ரீ ஸவாமிககு பரஸாதித்தருளினர். ஸவாமி எழுநதருளியிருநத பததுப பனனிரணடு தினஙகளிலும பரதிதினமும ஒவவொரு திருபபணியாரம செலவபபிளளை அமுது செயவித்து ஸவாமிககு வரிசையாக அனுபபிய ருளியது எஙகும காணாத எமபெருமான திருவருளே.

பினனா ஸ்ரீ ஸவாமி தொணடனூருககு எழுநதருளி கரமேண மைஸூரில தறபோழுது எழுநதருளியிருககிறார். அஙகு வழக்கபபடியே ராஜாஙக மாயாதையுடன ஸ்ரீ ஸவாமி ராஜபரமுகரின அரணமனைககு எழுநதருளியதும அஙகு நடைபெறற ஸவாமியின பாதபூஜை முதலிய வைப வஙகளும இணையறறவை எனககண்டோா களிககினறனா. ஸ்ரீ ஸவாமி எழுநதருளின விடஙகளில திருவடிகளில் ஆசரயிததுப பஞச ஸமஸகாரஙகள பெறறவா எணணில அடஙகாா. இனி ஸ்ரீரஙகபடடணம ஸேவிததுக கொண்டு சேலம கோயமபுத்தூா ஈரோடு வழியாகத் திருவரஙகம பெரிய கோயிலுககு எழுநதருளி "மாயோனை மணததுணை

பறறி நினறு வாயார வாழததவும மாலோகனைக கணடினபக கலவி யெயதவும'' ஸ்ரீரஙக நாயசசியாரையும மறறு முளள பூாவாசாாயாகளையும திருவடி தொழவும, ஸஙகல பிததிருபபதாக தெரிகிறது. பின யதோசிதம சில திவய தேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு தவரையு டன வரமஙகை நகரமான ஸவஸதானததிறகு எழுநதருளி சீவரமஙகை நாயசசியாரையும தெயவநாயகனையும ஸேவித துககொணடு நிதயஸ்ரீயாய இததலததிலும மறறுமுளள உகநதருளின நிலஙகளிலும அவவபபோது அபேக்ஷிதங களான பகவதபாகவத கைஙகாயஙகளைச செயதருளியும், ஸமபரதாயகரநதஙகளை அசசிடடு வெளியிடடருளியும், இனனும பல பகவத பாகவதாகளுககு உகபபான கைங காயஙகளைச செயதுகொணடும ஸ்ரீஸவாமி, பலலாணடு பலலாணடு தாமும வாழநதருளி அடியாாகளையும வாழ விககவேணுமாயப பரமனைப பலகாலும பராாததிககின றோம.

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் வாநாசலமுநிப்யோ நம:

பாரதி விஜயம பிரஸ, திருவலலிக்கேணி